

Liahona

Proslovy z generální konference

President Nelson povzbuzuje
Svaté, aby naslouchali Pánu

President Nelson při příležitosti
dvoustého výročí přednesl
prohlášení o Znovuzřízení

Církev zavádí symbol
zdůrazňující ústřední místo
Spasitele v Jeho Církvi

Vyjádřena podpora novým
sedmdesátníkům – generálním
autoritám a Generálnímu
předsednictvu Mladých mužů

Oznámeno osm nových chrámů

For This Purpose [Za tímto účelem],
Yongsung Kim

„Pamatujeme, vždy pamatujeme na Kristovo utrpení a smrt, aby usmířil naše hříchy, a slavíme onu neúžasnější neděli, den Páně, kdy vstal z mrtvých. Díky Vzkříšení Ježíše Krista má Znovuzřízení význam, náš život ve smrtelnosti má význam, a konečně i samotná naše existence má význam.“

Starší D. Todd Christofferson z Kvora Dvanácti apoštolů, „Děleme se s druhými o poselství o Znovuzřízení a Vzkříšení“, 113.

Sobotní dopolední zasedání

- 6 Úvodní poselství
President Russell M. Nelson
- 8 Nepůjdeme dál v tak velké věci?
President M. Russell Ballard
- 12 Zajištění spravedlivého soudu
Starší James R. Rasband
- 15 Zvláště vznešené povolání
Joy D. Jonesová
- 18 Duchovně určující vzpomínky
Starší Neil L. Andersen
- 23 Hluboko do srdce
Douglas D. Holmes
- 27 Modlitby víry
President Henry B. Eyring

Sobotní odpolední zasedání

- 30 Vyjádření podpory generálním autoritám, územním sedmdesátníkům a generálním úředníkům a úřednicím
President Dallin H. Oaks
- 31 Zpráva Církevního kontrolního oddělení za rok 2019
Kevin R. Jergensen
- 32 Příchod Knihy Mormonovy
Starší Ulisses Soares
- 36 Přijďme ke Kristu a žijme jako Svati posledních dnů
Starší John A. McCune
- 38 Živý svědek žijícího Krista
Biskup Gérald Caussé
- 41 Myslete na dobrotivost a velikost Boží
Starší Dale G. Renlund
- 45 Moc Knihy Mormonovy v procesu obrácení
Starší Benjamin M. Z. Tai
- 48 Základ dobrý k času budoucímu
Starší Gary E. Stevenson

Sobotní večerní zasedání

- 52 Hosana a aleluja – žijící Ježíš Kristus je ústředním bodem Znovuzřízení a Velikonoc
Starší Gerrit W. Gong
- 56 Jak kněžství žehná mládeži
Laudy Ruth Kaouková
- 58 Jak kněžství žehná mládeži
Enzo Serge Petelo
- 60 Sjednocení v konání Božího díla
Jean B. Inghamová

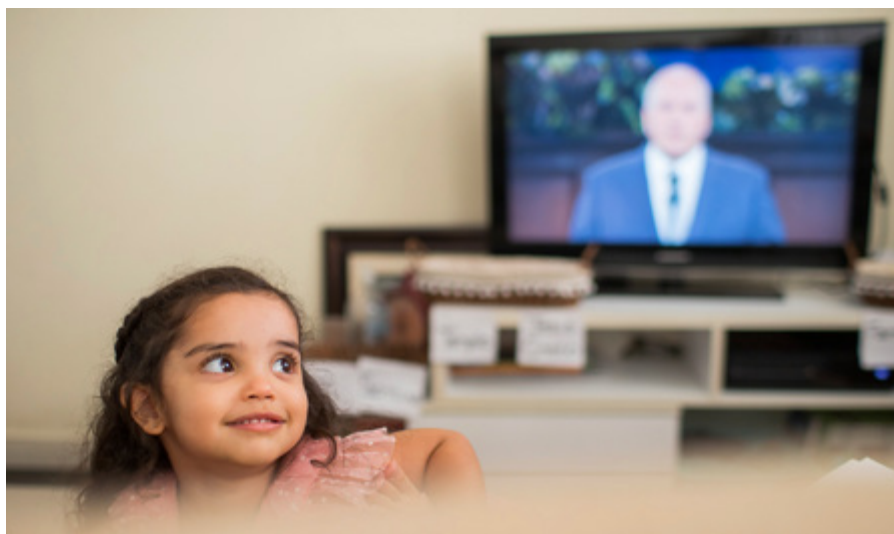
- 66 On kráčí před námi
President Henry B. Eyring
- 69 Melchisedechovo kněžství a klíče
President Dallin H. Oaks
- 72 Otevřeme nebesa, abychom získali pomoc
President Russell M. Nelson

Nedělní dopolední zasedání

- 75 Naplnění proroctví
Starší Ronald A. Rasband
- 78 Aby mohli viděti
Bonnie H. Cordonová
- 81 Dokonalý jas naděje
Starší Jeffrey R. Holland
- 84 „Nechť je tento dům postaven mému jménu“
Starší David A. Bednar
- 88 Slyš Jej
President Russell M. Nelson
- 92 Zvolání hosana
President Russell M. Nelson

Nedělní odpolední zasedání

- 93 Veliký plán
President Dallin H. Oaks
- 96 Požehnání plynoucí z pokračujícího zjevení prorokům a ze zjevení osobního, jež má v životě vést každého z nás
Starší Quentin L. Cook
- 101 Naleznete útočiště v bouřích života
Starší Ricardo P. Giménez
- 104 Přijďte a zapojte se
Starší Dieter F. Uchtdorf
- 105 Nejskvělejší domovy
Starší L. Whitney Clayton
- 110 Dělejte se s druhými o poselství o Znovuzřízení a Vzkříšení
Starší D. Todd Christofferson
- 114 Kráčejte kupředu s vírou
President Russell M. Nelson
- 64 Generální autority a generální úředníci a úřednice Církve Ježíše Krista Svätých posledních dnů
- 116 Statistická zpráva za rok 2019
- 117 Zprávy z Církve
- 127 *Pojď, následuj mne* – studium poselství z generální konference

São Paulo, Brazílie

190. výroční generální konference

Sobotní dopolední zasedání, 4. dubna 2020

Vedl: president Dallin H. Oaks
Úvodní modlitba: starší Richard J. Maynes
Závěrečná modlitba: Michelle Craigová
Hudbu zajistil Sbor Tabernáku na Chrámovém náměstí*: „Awake and Arise“, *Hymns*, č. 8; „Hle, úsvit stíny přemáhá“, *Náboženské písně*, č. 1, ar. Wilberg; „It Is Well with My Soul“, Spafford a Bliss, ar. Wilberg; „S námi písně zpívejte“, *Náboženské písně*, č. 21; „První modlitba Josepha Smitha“, *Náboženské písně*, č. 14; „Prameni všech požehnání“, *Náboženské písně*, č. 46, ar. Wilberg.

Sobotní odpolední zasedání, 4. dubna 2020

Vedl: president Henry B. Eyring
Úvodní modlitba: Milton Camargo
Závěrečná modlitba: starší Rubén V. Alliaud
Hudbu zajistil Sbor Tabernáku na Chrámovém náměstí: „Na vrcholku hory“, *Náboženské písně*, č. 5, ar. Wilberg; „Když rozjímám o Tvých písmech“, *Náboženské písně*, č. 159, ar. Murphy; „Ó, hleďte, Pán je Král!“ *Náboženské písně*, č. 25; „Vykupitel Izraele“, *Náboženské písně*, č. 6, ar. Wilberg.

Sobotní večerní zasedání, 4. dubna 2020

Vedl: president Dallin H. Oaks
Úvodní modlitba: starší Kyle S. McKay
Závěrečná modlitba: Cristina B. Francová
Hudbu zajistil Sbor Tabernáku na Chrámovém náměstí: „Let Zion in Her Beauty Rise“, *Hymns*, č. 41, ar. Kasen; „Jen světlo Tvé“, *Náboženské písně*, č. 48, ar. Wilberg; „Já Boží dítě jsem“, *Náboženské písně*, č. 185; „Národy, slyšte hlas nebe znít“, *Náboženské písně*, č. 164, ar. Wilberg.

Nedělní dopolední zasedání, 5. dubna 2020

Vedl: president Dallin H. Oaks
Úvodní modlitba: starší Brook P. Hales
Závěrečná modlitba: starší Peter M. Johnson
Hudbu zajistil Sbor Tabernáku na Chrámovém náměstí: „Pravdo věčná“, *Náboženské písně*, č. 4; „Jak pevný to základ“, *Náboženské písně*, č. 39, ar. Wilberg; „Toť můj milovaný syn“, Liahona, prosinec 1997, str. H4 v příloze Hvězdička, ar. Cardon; „Nechť plní nás blahem“, *Náboženské písně*, č. 3; „Izraeli, Bůh tě volá“, *Náboženské písně*, č. 7, ar. Wilberg; „Hymna Hosana/Duch Boží“, Stephens a *Náboženské písně*, č. 2, ar. Stephens.

Nedělní odpolední zasedání, 5. dubna 2020

Vedl: president Henry B. Eyring
Úvodní modlitba: starší Kevin R. Duncan
Závěrečná modlitba: starší Lynn G. Robbins
Hudbu zajistil Sbor Tabernáku na Chrámovém náměstí: „Chvála buď muži“, *Náboženské písně*, č. 16, ar. Wilberg; „Již přichází ráno“, *Náboženské písně*, č. 23, ar. Murphy; „Já vím, že žije Spasitel“, *Náboženské písně*, č. 76; „Ó, Bože, my Tobě děkujeme“, *Náboženské písně*, č. 10, ar. Wilberg.

* Hudba pro všechna zasedání byla pod vedením různých dirigentů a za doprovodu různých varhaníků nahrána již dříve; závěrečná píseň byla nahrána Sborem Tabernáku a dalšími šesti sbory z těchto míst: Akkra, Ghana; Mexico City, Mexiko; Soul, Jižní Korea; São Paulo, Brazílie; Frankfurt, Německo; a Auckland, Nový Zéland.

Dostupnost konferenčních proslovů

Proslovy z generální konference jsou v mnoha jazycích k dispozici na internetu – přejděte na stránky konference.ChurchofJesusChrist.org a zvolte jazyk. Proslovy jsou také dostupné v aplikaci „Knihovna evangelia“ pro mobilní telefony a tablety. Obvykle do šesti týdnů po

generální konferenci jsou v distribučních střediscích dostupné zvukové a obrazové nahrávky konference v angličtině. Informace o dostupnosti generální konference ve formátu pro členy se zvláštními potřebami jsou k dispozici na adrese disability.ChurchofJesusChrist.org.

Na obálce

Vpředu: Malba First Vision [První vidění], Dan Burr
Vzadu: Foto Mason Coberly

Fotografie z konference

Fotografie v Salt Lake City pořídili Cody Bell, Janae Binghamová, Mason Coberly, Weston Colton, Brian Nicholson a Leslie Nilsson. Další fotografie pořídili Alexandre Borges, Mark Brunson, Nicolas Serey Bustamante, Annette Campbell, Karisa Creer, Cathie Frost, Alejandro Gutierrez, Natalia Hepworth, Korene Knight, Ashlee Larsen, Bruno Lima, Ashley Malili, Melanie Miza, Kendrick Navarro, Arteh Odjidja, Veronica Olson, Alaine Palmer, Melanie Porter, Jonas Rebicki, Mark Romesser, Elizabeth Thompson, Chung Ho Tsai, Emily Utykanski, Marco Vargas, Christopher Walker, Dave Ward, Jonathan Wing, Justin Wright.

West Jordan, Utah, USA

Mezinárodní časopis Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů

První předsednictvo: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring
Kvorum Dvanácti apoštolů: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Šéfredaktor: Randy D. Funk

Poradci: Becky Cravenová, Sharon Eubanková, Cristina B. Francová, Walter F. González, Larry S. Kacher, Jan E. Newman, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Vern P. Stanfill

Výkonný ředitel: Richard I. Heaton

Ředitel církevních časopisů: Allan R. Loyborg

Manažer obchodu: Garff Cannon

Výkonný redaktor: Adam C. Olson

Asistent výkonného redaktora: Ryan Carr

Asistent publikace: Camila Castrillónová

Autorský a redakční tým: David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabalová, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinboroughová, Richard M. Romney, Mindy Anne Seluová, Lori Fuller Sosaová, Chakel Wardleighová, Marissa Widdisonová

Ředitel pro grafickou úpravu: Tadd R. Peterson

Designerský tým: Jeanette Andrewsová, Fay P. Andrusová, Mandie Bentleyová, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckleyová, Eric P. Johnson, Susan Lofgrenová, Scott M. Mooy, Aleni Regehr, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorstová

Koordinátor pro duševní vlastnictví: Collette Nebeker Auneová

Vedoucí výroby: Ammon Harris, Jane Ann Petersová

Produkční tým: Ira Glen Adair, Julie Burdettová, José Chavez, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilsonová, Marrisona M. Smithová

Příprava tisku: Joshua Dennis, Ammon Harris

Ředitel pro tisk: Steven T. Lewis

Ředitel pro distribuci: Nelson Gonzalez

Překlad: Martin Prachař

Distribuce: Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Germany

Informace o předplatném:

Objednávky předplatného a změny adresy vyřizuje oddělení Customer Service
Bezplatná linka: 800 142 827

Telefon: +49 (0) 6172 4928 33/34

E-mail: orderseu@ChurchofJesusChrist.org

Web: store.ChurchofJesusChrist.org

Cena za roční předplatné: 61,25 CZK (české vydání)

Rukopisy a dotazy zasílejte on-line

na stránkách liahona.ChurchofJesusChrist.org nebo poštu na adresu: *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Liahona (název pochází z Knihy Mormonovy a znamená „kompas“ neboli „ukazatel“) je vydávána albánsky, anglicky, arménsky, bismalsky, bulharsky, cebuánsky, česky, čínsky, v zjednodušené čínštině, dánsky, estonsky, fidžijsky, finsky, francouzsky, holandsky, chorvatsky, indonésy, islandsky, italsky, japonsky, kambodžsky, kiribatsky, korejsky, litevsky, lotyšsky, maďarsky, malgášsky, maršálsky, mongolsky, německy, norský, polsky, portugalsky, řecky, rumunsky, rusky, samoánsky, slovinsky, svahilsky, španělsky, švédsky, tagalšsky, tahitsky, thajsky, tonžsky, ukrajinsky, urdsky a vietnamsky. (Periodičnost se liší podle jazyka.)

© 2020 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Vytiskováno ve Spojených státech amerických.

Informace o copyrightu: Není-li uvedeno jinak, mohou jednotlivci kopírovat materiály z *Liahony* pro osobní, nekomerční použití (včetně církevních povolání). Toto právo může být kdykoli odňato. Obrazový materiál nesmí být kopírován v případě, že je v díla v údaji o autorovi kopírování zakázáno. S případnými dotazy ohledně copyrightu se obraťte na Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada:

May 2020 Vol. 28 No. 3. *LIAHONA* (USPS 311-480) Czech (ISSN 1085-4258) is published six times a year (January, April, May, July, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$4.00 per year; Canada, \$4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Sandy, Utah, USA

Seznam řečníků

Andersen, Neil L., 18
Ballard, M. Russell, 8
Bednar, David A., 84
Binghamová, Jean B., 60
Caussé, Gérald, 38
Christofferson, D. Todd, 110
Clayton, L. Whitney, 105
Cook, Quentin L., 96
Cordonová, Bonnie H., 78
Eyring, Henry B., 27, 66
Giménez, Ricardo P., 101
Gong, Gerrit W., 52
Holland, Jeffrey R., 81
Holmes, Douglas D., 23
Jergensen, Kevin R., 31
Jonesová, Joy D., 15
Kaouková, Laudy Ruth, 56
McCune, John A., 36.
Nelson, Russell M., 6, 72, 88,
92, 114
Oaks, Dallin H., 30, 69, 93
Petelo, Enzo Serge, 58
Rasband, James R., 12
Rasband, Ronald A., 75
Renlund, Dale G., 41
Soares, Ulisses, 32
Stevenson, Gary E., 48
Tai, Benjamin M. Z., 45
Uchtdorf, Dieter F., 104

Rejstřík témat

Adam a Eva, 60
Církevní povolání, 66
Dámské, 15, 60
Domov, 107
Duchovnost, 48, 105
Duch Svatý, 88, 96
Chránová práce, 52, 66, 81,
84, 114
Chrám, 48, 56, 75, 88, 92, 114
Jednota, 23, 60
Ježíš Kristus, 6, 12, 36, 38, 41, 45,
48, 52, 66, 72, 78, 81, 84, 88,
93, 101, 104, 110, 114
Joseph Smith, 6, 8, 15, 18, 27, 32,
58, 60, 66, 75, 84, 88, 96, 101,
104, 110
Klíče, 69
Kněžská požehnání, 56
Kněžské, 15, 58, 60, 66, 84
Kniha Mormonova, 12, 32, 38,
45, 110
Láska, 18, 23, 36, 81, 110
Manželství, 69
Melchisedechovo kněžství, 69
Milosrdenství, 12
Misionářská práce, 27, 66, 75,
104, 110
Moc, 27
Modlitba, 27, 72
Mučednictví, 8
Naděje, 81
Název Církve, 72
Nebeský Otec, 18, 41, 81, 88
Oběť, 23, 110
Obrácení, 45
Obřady, 69, 84
Osobní růst, 15, 45, 69
Osobní zjevení, 18, 88, 96
Pánské, 60
Patriarchální požehnání, 56
Písmo, 88
Plán spasení, 69
Pokání, 23, 45, 104
Pokoj, 6, 12, 36

Pomocné sdružení, 60
Poznání, 18
Požehnání, 58
Pravda, 69
Pronásledování, 8
Proroci, 1, 75, 88, 96
Prorocství, 75
Prosperita, 105
Protivenství, 6, 8, 32, 36, 38, 56,
88, 93, 101, 107
První vidění, 6, 8, 15, 18, 27,
69, 92
Přesnice, 52
Příklad, 78, 110
Připravenost, 6
Půst, 72
Radost, 101
Rodina, 69
Rodinná historie, 84, 88
Shromažďování Izraele, 66, 78
Smlouvy, 84
Soud, 12, 69
Spravedlnost, 12
Strach, 6
Studium písem, 105
Svědectví, 18, 32, 48
Světlo Kristovo, 78
Svoboda jednání, 23, 69
Štědrost, 41
Učednictví, 104, 107
Učení se, 104
Usmíření, 12, 38, 41, 52, 56,
93, 101
Uzdravení, 12
Věčnost, 41
Vedení, 23
vedoucí Církve, 30
Velikonoce, 52
Víra, 27, 48, 72, 101, 114
Vzkříšení, 52, 93, 110
Vztahy, 23
Zjevení, 15, 23, 88, 96
Znovuzřízení, 8, 15, 27, 52, 60,
66, 75, 81, 88, 93, 110, 114
Žpůsoblost, 58

Významné okamžiky 190. výroční generální konference

President Russell M. Nelson měl na generální konferenci jasné poselství: „Slyš Jej.“

„Máme se všemožně snažit naslouchat Ježíši Kristu, který k nám promlouvá skrze moc a působení Ducha Svatého,“ učil president Nelson.

„Účelem této i každé jiné generální konference je pomoci nám Ho slyšet.“ (Strana 7.)

Během konference, která se zaměřovala na První vidění a Znovuzřízení, jsme byli učeni, že Ho můžeme slyšet právě tak, jako Ho slyšel Joseph Smith v Posvátném háji. Obklopeni dopady globální pandemie, která ovlivňuje život milionů lidí, jsme byli učeni, že Mu máme naslouchat, aby nás vedl v našich starostech. Se zrakem upřeným vstříc zářivé budoucnosti jak Církve, tak i každého z nás jednotlivě jsme byli učeni, abychom obnovili úsilí slyšet Pána a následovat Ho.

„Mnohé inspirativní prvky této dubnové generální konference roku 2020,“ řekl president Nelson, „... lze

shrnout dvěma slovy, která pro- nesl Bůh: ‚Slyš Jej!‘ Modlíme se, aby myšlenky zaměřené na Nebeského Otce, jenž ona slova vyřkl, a na Jeho Milovaného Syna Ježíše Krista, zaujaly ve vašich vzpomínkách na to, co se událo, přední místo.“

Když budete studovat poselství z této konference a snažit se „slyšet slova Spasitele, naslouchat jim a dbát jich“, zjistíte, že prorokovo zaslíbení týkající se toho, že „se zmenší strach a vzroste víra“ (strana 114), se ve vašem životě naplní.

- President Nelson představuje nový symbol Církve – na straně 73.
- President Nelson představuje prohlášení o Znovuzřízení – na straně 91.
- President Nelson vede celosvětové posvátné shromáždění – na straně 92.
- President Nelson oznamuje osm nových chrámů – na straně 115.
- Získejte další informace o tom, jak můžeme druhým pomáhat naslouchat Pánu, na stránkách HearHim. ChurchofJesusChrist.org. ■

OBRAZOVÉ MATERIÁLY V TOMTO VYDÁNÍ

Každou generální konferenci se snažíme dokumentovat prostřednictvím obrazových materiálů, které publikujeme. I když je každá konference jedinečná, obrazové materiály v tomto vydání odrážejí jistě neobvyklé okolnosti, jež tuto konferenci doprovázely.

Kromě fotografií z vysílání konference zde najdete i fotografie krásného Chrámového náměstí (ačkoli je kvůli nákaze COVID-19 a stavebním pracím nebyvale prázdné), malby týkající se Znovuzřízení evangelia a také fotografie zaslané členy z celého světa, na nichž je zachyceno, jak se konference účastnili.

CALLING ME BY NAME (NAZYVAJC MNE JMÉNEM), WALTER RANE

President Russell M. Nelson
President Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů

Úvodní poselství

Máme se všemožně snažit naslouchat Ježíši Kristu, který k nám promlouvá skrze moc a působení Ducha Svatého.

Milovaní bratři a sestry, zatímco vás vítáme na této historické generální konferenci Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů konané v dubnu 2020, stojím před vámi z důvodů, které jsou vám zřejmé, v prázdném sále!

Když jsem vám na generální konferenci v říjnu 2019 sliboval, že tato dubnová konference bude „paměťhodná“ a „nezapomenutelná“, neměl jsem nejmenší tušení, že vzhledem k tomu, že nyní mluvím k méně než deseti viditelným shromážděným členům, bude tato konference tak paměťhodná a nezapomenutelná *pro mě!* Přesto však vědomí toho, že jste

s námi prostřednictvím elektronického přenosu, a ono nádherné sborové ztvárnění písně „It Is Well with My Soul“ přinášejí *mé* duši útěchu.

Jak víte, účast na této generální konferenci byla striktně omezena v rámci našeho úsilí být dobrými celosvětovými občany a snažit se ze všech sil omezit šíření nemoci COVID-19. Tento virus má značný dopad na celý svět. Dočasně pozměnil naše církevní shromáždění, misionářskou službu i chrámovou práci.

Ačkoli omezení v této době se týkají zhoubného viru, zkoušky v osobním životě mají mnohem větší

dopady než tato pandemie. Budoucí zkoušky mohou být důsledkem nehody, přírodní katastrofy či nečekané osobní tragédie.

Jak můžeme takovéto zkoušky zvládat? Pán nám řekl: „Jste-li připraveni, nebudete se báti.“¹ Samozřejmě, že můžeme skladovat zásoby potravin a vody a mít úspory. Ale stejně tak důležitá je naše potřeba naplnit osobní *duchovní* zásobárnu vírou, pravdou a svědectvím.

Naším vrcholným úkolem v tomto životě je připravit se na setkání s naším Stvořitelem. A to činíme tím, že se denně snažíme stát více takovými, jako je náš Spasitel Ježíš Kristus.² A *toho* dosahujeme tím, že denně činíme pokání a přijímáme Jeho očisťující, uzdravující a posilující moc. Poté můžeme pociťovat trvalý pokoj a radost, a to i během neklidných dob. Přesně z tohoto důvodu nás Pán naléhavě žádá, abychom stáli na svatých místech a nepohnuli se.³

Letos si připomínáme 200. výročí jedné z nejvýznamnějších událostí

v historii světa – totiž zjevení Boha Otce a Jeho Milovaného Syna Ježíše Krista Josephu Smithovi. Během tohoto jedinečného vidění Bůh Otec ukázal na Ježíše Krista a řekl: „Toto je můj Milovaný Syn. Slyš Jej!“⁴

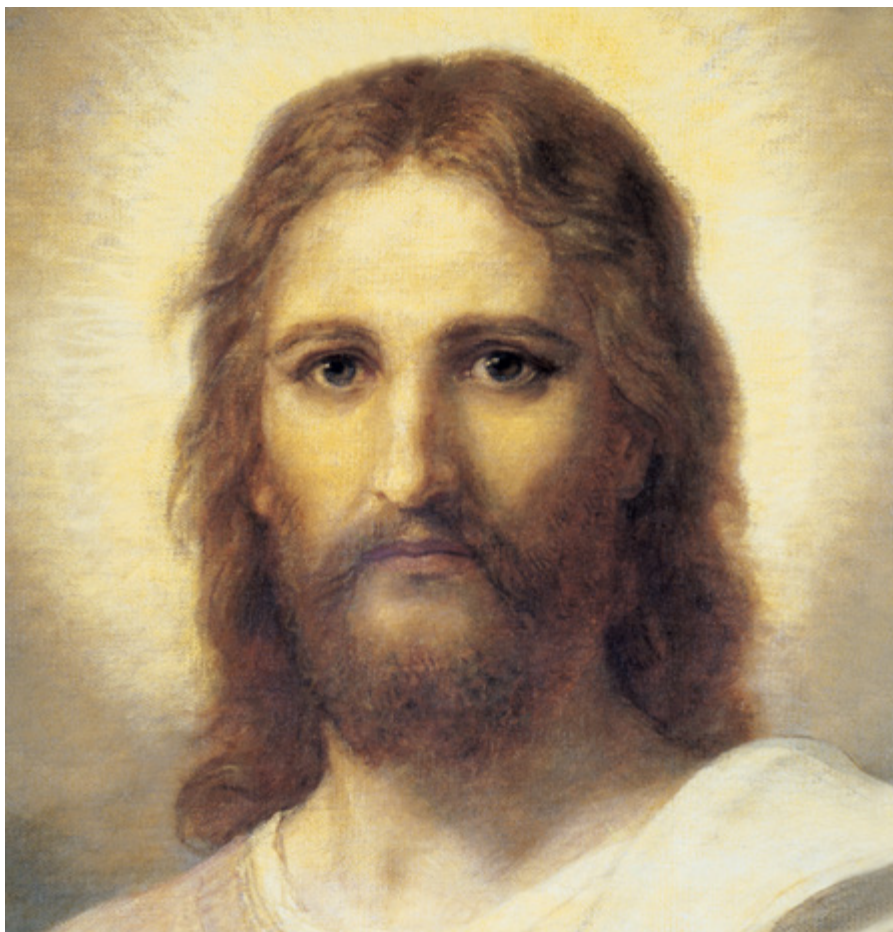
Toto nabádání dané Josephovi platí i pro každého z nás. Máme se všemožně snažit naslouchat Ježíši Kristu, který k nám promlouvá skrze moc a působení Ducha Svatého.

Účelem této i každé jiné generální konference je pomoci nám Ho slyšet. Modlili jsme se – a vyzýváme i vás, abyste se modlili – o to, aby Duch Páně byl s námi v takové hojnosti, že budete schopni slyšet poselství, která má Spasitel připravena konkrétně pro vás – poselství, která přinesou pokoj vaší duši. Poselství, která vám uzdraví zlomené srdce. Poselství, která vám osvítlí mysl. Poselství, která vám pomohou poznat, co dělat, zatímco kráčíte vpřed během časů nepokojů a zkoušek.

Modlíme se o to, aby tato konference byla pamětihodná a nezapomenutelná kvůli poselstvím, která uslyšíte, kvůli jedinečným oznámením, která budou pronesena, a kvůli činnostem, u nichž vás požádáme, abyste se do nich zapojili.

Například na konci nedělního dopoledního zasedání se uskuteční celosvětové posvátné shromáždění, kdy vás povedu při posvátném zvolání hosana. Modlíme se o to, aby to pro vás byla významná duchovní událost, až celosvětově a jednohlasně vyjádříme hlubokou vděčnost Bohu Otci a Jeho Milovanému Synu tím, že Je budeme takto jedinečným způsobem chválit.

Pro tento posvátný zážitek použijete čisté bílé kapesníky. Pokud však žádný nemáte, můžete jednoduše mávat rukou. Na závěr zvolání hosana

CHRIST'S IMAGE (KRISTOVA PODOBIZNA), HEINRICH HOFMANN

se shromáždění připojí k pěveckému sboru při zpěvu písně „Duch Boží“.⁵

Drazí bratři a sestry, tato konference bude velkolepá. Budeme-li se záměrně soustřeďovat na Spasitele a Jeho znovuzřížené evangelium, bude letošní rok mimořádný. Tím nejdůležitějším trvalým dopadem této historické konference bude to, že se naše srdce změní a my zahájíme celoživotní úsilí naslouchat Pánu.

Vítejte na generální konferenci konané v dubnu 2020! Víím, že Bůh, náš Nebeský Otec, a Jeho Syn, Ježíš Kristus, na nás pamatují. Budeme-li usilovat o to, abychom k Nim lnuli a ctili

Je, budou s námi při všech zasedáních během těchto dvou úžasných dnů. V posvátném jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Nauka a smlouvy 38:30.
2. Viz 3. Nefi 27:27.
3. Viz Nauka a smlouvy 87:8.
4. Joseph Smith–Životopis 1:17.
5. *Náboženské písně*, č. 2.

Curitiba, Paraná, Brazílie

President M. Russell Ballard
Úřadující president Kvora Dvanácti apoštolů

Nepůjdeme dál v tak veliké věci?

Měli bychom vždy pamatovat na cenu, kterou Joseph a Hyrum Smithovi společně s mnoha dalšími věrnými muži, ženami a dětmi zaplatili, aby založili Církev.

Presidente Nelsone, moc Vám děkujeme za tak nádherný úvod. Bratři a sestry, před 215 lety se ve Vermontu, v oblasti známé jako Nová Anglie v severovýchodní části Spojených států, narodil Josephu a Lucy Mack Smithovým malý chlapec.

Joseph a Lucy Macková věřili v Ježíše Krista, studovali svatá písma, upřímně se modlili a kráčeli s vírou v Boha.

Svého novorozeného syna pojmenovali Joseph Smith mladší.

Brigham Young o rodině Smithových řekl: „Pán na [Josephu Smitha] upíral svůj zrak, i na jeho otce, a na otce jeho otce, a na jejich předky, až přímo k Abrahamovi, a od Abrahama k potopě, od potopy k Enochovi a od Enocha k Adamovi. Sledoval onu rodinu a onu krev, jak obíhá ze svého pramene až k narození

onoho muže. [Joseph Smith] byl představen ve věčnosti.“¹

Joseph mladší, který byl svou rodinou milován, měl zvlášť blízko ke svému staršímu bratru Hyrumovi, jemuž bylo v době Josephova narození téměř šest let.

Vloni v říjnu jsem seděl u kamenné krbové desky, která se nacházela v malém domě Smithových v Sharonu ve státě Vermont, kde se Joseph narodil. Vnímal jsem Hyrumovu lásku k Josephovi a myslil jsem na to, jak drží svého bratříčka v náručí a učí ho chodit.

Otec a matka Smithovi zažívali osobní nezdary, které je nutily mnohokrát se s rodinou stěhovat, až to nakonec v Nové Anglii vzdali a učinili odvážné rozhodnutí přestěhovat se dál na západ do státu New York.

Jako rodina byli jednotní, a tak tyto těžkosti přežili a společně čelili náročnému úkolu založit znovu své živobytí na čtyřicetihektarovém zalesněném pozemku v Manchesteru poblíž Palmyry ve státě New York.

Nevím, kolik z nás si uvědomuje ony fyzické a emocionální výzvy, které tento nový začátek pro rodinu Smithových představoval – znamenalo to vymýtit pozemek, osadit sady a osít pole, postavit malý roubený dům a další farmářské stavby, nechat se najímat na námezdní práce a vyrábět domácí zboží určené pro prodej ve městě.

V době, kdy rodina dorazila do západní části státu New York, byla tato oblast zasažena náboženským rozruchem známým jako Druhé velké probuzení.

Během tohoto období debat a svárů mezi náboženskými skupinami prožil Joseph úžasné vidění, které je dnes známé jako První vidění. Jsme požehnáni tím, že máme

Buenos Aires, Argentina

čtyři původní zprávy o tomto vidění, z nichž nyní budu čerpat.²

Joseph zaznamenal: „Během tohoto období velikého [náboženského] rozruchu byla moje mysl pobízena k vážnému uvažování a k velikému neklidu; ale i když mé pocity byly hluboké a často naléhavé, přesto jsem se držel stranou všech těchto společností, i když jsem navštěvoval jejich různá shromáždění tak často, jak to okolnosti dovolovaly. ... Ale tak velké byly zmatek a potyčky mezi různými denominacemi, že bylo nemožné pro osobu tak mladou jako já, a tak neobeznámenou s lidmi a věcmi, dojít k jakémukoli určitému závěru, kdo má pravdu a kdo je na omylu.“³

Aby Joseph našel na své otázky odpovědi, obrátil se k Bibli a v Jakubovi 1:5 četl: „Jestliže pak komu z vás nedostává se moudrosti, žádejž jí od Boha, kterýž všechněm dává ochotně a neomlouvá, i budeť dána jemu.“⁴

Poznamenal: „Nikdy nevstoupil žádný úryvek písma s větší mocí do srdce člověka než v této době tento do mého. Zdálo se, že vstoupil s velikou silou do každého pocitu mého srdce. Uvažoval jsem o něm znovu a znovu.“⁵

Joseph si uvědomil, že Bible neobsahuje všechny odpovědi na životní otázky; spíše učí muže a ženy tomu, jak mohou najít odpovědi na své otázky přímou rozmluvou s Bohem skrze modlitbu.

Dále řekl: „Tedy, v souladu s tím, svým rozhodnutím prositi Boha, odebral jsem se do lesa, abych se o to pokusil. Bylo to z rána krásného jasného dne, časně na jaře osmnáct set a dvacet.“⁶

Joseph vyprávěl, že „[krátce poté na mě spočinul sloup světla a] spatřil jsem dvě Bytosti, jejichž jas a sláva se vymyká veškerému popisu, stojící

nade mnou ve vzduchu. Jedna z nich ke mně promluvila, nazývající mne jménem a řekla, ukazující na druhou – [Josephe,] *Toto je můj Milovaný Syn. Slyš Jej!*⁷

Poté promluvil Spasitel: „Josephe, synu můj, tvé hříchy jsou ti odpuštěny. Jdi cestou svou, kráčež v ustanoveních mých a dodržuj má přikázání. Viz, já jsem Pán slávy. Byl jsem ukřižován pro svět, aby všichni ti, kdo věří v mé jméno, mohli mít život věčný.“⁸

Joseph dále řekl: „Jakmile jsem se, tudíž, vzpamatoval, takže jsem byl schopen mluvit, zeptal jsem se Bytostí, jež stály ve světle nade mnou, která ze všech sekt je správná.“⁹

Vzpomínal: „Řekly mi, že všechny náboženské denominace věří nesprávným naukám a že žádnou z nich Bůh neuznává jako svou církev a království. A ... zároveň mi bylo slíbeno, že v určitém budoucím čase mi bude oznámena plnost evangelia.“¹⁰

Joseph také poznamenal: „V tomto vidění jsem spatřil mnoho andělů.“¹¹

Joseph po tomto velkolepém vidění napsal: „Mou duši naplnila láska a mnoho dní jsem se mohl radovat velikou radostí. ... Pán byl se mnou.“¹²

Vyšel z Posvátného háje a začal se připravovat na to, aby se stal prorokem Božím.

Také začal poznávat, co zažívali dávní proroci – odmítnutí, protivenství a pronásledování. Vzpomínal na to, jak se o to, co viděl a slyšel, podělil s jedním z duchovních, který byl aktivní v náboženském obrození:

„Byl jsem velice překvapen jeho chováním; stavěl se k mému sdělení nejen lehkovážně, ale s velikým pohrdáním říka, že to všechno je od ďábla, že v těchto dnech nejsou takové věci jako vidění nebo zjevení; že všechny tyto věci ustaly s apoštoly a že nikdy více nebudou.“

Brzy jsem však shledal, že mé vyprávění tohoto zážitku vzbudilo proti mně mezi vyznavači náboženství velmi značnou zaujatost a bylo příčinou velikého pronásledování, které nadále vzrůstalo; ... a toto bylo běžné mezi všemi sektami – všechny se spojily, aby mne pronásledovaly.“¹³

O tři roky později, v roce 1823, se v rámci pokračujícího procesu Znovuzřízení evangelia Ježíše Krista v posledních dnech nebesa otevřela znovu. Joseph uvedl, že se mu zjevil anděl jménem Moroni a řekl, že „Bůh má pro mne dílo, které mám vykonati;

... [a že] existuje uložená kniha, psaná na zlatých deskách“, která obsahuje „plnost věčného evangelia, jak byla předána Spasitelem dávným obyvatelům [Ameriky]“.¹⁴

Nakonec Joseph tento dávný záznam, který je dnes známý jako Kniha Mormonova, obdržel, přeložil a vydal.

Jeho bratr Hyrum, který byl jeho stálým podporovatelem, zvláště po Josephově bolestivé, život ohrožující operaci nohy v roce 1813, byl jedním ze svědků zlatých desek. Byl také jedním ze šesti členů Církve Ježíše Krista, když byla v roce 1830 zorganizována.

Joseph a Hyrum během svého života společně čelili nepřátelským davům a pronásledování. Například pět měsíců během chladné zimy na přelomu let 1838 a 1839 strádali v nanejvýš bídných poměrech v žaláři v Liberty ve státě Missouri.

V dubnu 1839 Joseph popsal jejich situaci své manželce Emmě takto: „Myslím, že je to nyní již pět měsíců a šest dnů, kdy jsem dnem i nocí pod úšklebky stráží, mezi zdmi, mřížemi a skřípajícími železnými dveřmi osamělého, temného a špinavého vězení. ... Každopádně budeme z tohoto [místa] přemístěni a jsme za to rádi. Ať již se nám stane cokoli, nemůžeme se dostat do horší díry, než je tato. ... Nikdy ani trochu nezatoužíme po pobytu v Liberty v missourském kraji Clay. Máme toho dost až na věky.“¹⁵

Hyrum, tváří v tvář pronásledování, projevil víru v Pánova zaslíbení, včetně záruky, že svým nepřítelům unikne, pokud se tak rozhodne. V požehnání, které Hyrum obdržel z rukou Josepha Smitha v roce 1835, Pán Hyrumovi slíbil: „Budeš mít moc uniknout z rukou svých nepřátel. Budou ti usilovat o život s neúnavnou horlivostí, ale ty unikneš. *Bude-li tě*

*to těšit a budeš-li si to přát, budeš mít moc dobrovolně položit svůj život, abys oslavil Boha.“*¹⁶

V červnu 1844 měl Hyrum možnost rozhodnout se buď žít, nebo položit svůj život, aby oslavil Boha a „svědectví své krví svou zpečetil“ – bok po boku se svým milovaným bratrem Josephem.¹⁷

Týden před onou osudnou cestou do Carthage, kde byli chladnokrevně zavražděni ozbrojenou skupinou zbabělců, kteří si zamalovali obličej, aby nebyli poznati, Joseph zaznamenal: „Poradil jsem svému bratru Hyrumovi, aby vzal svou rodinu na příští parník a odjel do Cincinnati.“

Dosud mě přemáhají emoce, když vzpomínám na Hyrumovu odpověď: „Joseph, *nemohu tě opustit.*“¹⁸

A tak Joseph a Hyrum odešli do Carthage, kde se stali mučedníky ve věci a jménu Kristově.

V oficiálním oznámení mučednické smrti stálo toto: „Joseph Smith, Prorok a Vidoucí Páně, ... přinesl Knihu Mormonovu, kterou přeložil darem a mocí Boží, a byl nástrojem jejího vydání na dvou světadílech; vyslal plnost věčného evangelia, které ona obsahuje, do čtyř stran země; přinesl zjevení a přikázání, která tvoří tuto knihu Nauka a smlouvy, a mnoho dalších moudrých dokumentů a pokynů k prospěchu dětí lidských; shromáždil mnoho tisíců Svatých posledních dnů, založil veliké

město a zanechal věhlas a jméno, jež nemohou býti zničeny. ... A jako větší na Pánových pomazaných v dávných časech zpečetil [Joseph] své poslání a svá díla svou vlastní krví; a stejně tak jeho bratr Hyrum. *V životě nebyli rozděleni a ve smrti nebyli odloučeni!*“¹⁹

Po mučednické smrti Josepha a Hyruma se jejich těla vrátila do Nauvoo, kde byla omyta a oblečena, aby se rodina Smithových mohla jít na své milované podívat. Jejich drahocenná matka vzpomínala: „Dlouho jsem opevňovala každý svůj nerv, burcovala veškerou energii své duše a volala k Bohu, aby mne posiloval; ale když jsem vstoupila do místnosti a uviděla své zavražděné syny, jak tam oba leží před mýma očima, a slyšela vzlykání a nárek mé rodiny a pláč z úst jejich manželek, dětí, bratrů a sester, bylo to příliš. Podlomila se mi kolena a s bolestí v duši jsem zvolala k Pánu: ‚Bože můj! Bože můj! Proč jsi opustil tuto rodinu?‘“²⁰

V onom okamžiku zármutku a úzkosti si vzpomněla, jak jí kdysi řekli: „Matko, neplač pro nás; překonali jsme svět láskou.“²¹

A oni svět vskutku překonali. Joseph a Hyrum Smithovi, podobně jako věrní Svatí popisovaní v knize Zjevení, „přišli z velikého ssoužení, a umyli roucha svá, a zblílili je ve krvi Beránkově [a] ... jsou před trůnem Božím, a slouží jemu dnem i nocí v chrámě jeho; a ten, kterýž sedí na trůnu, ... bude [dlít] mezi nimi].

Nebudouť lačněti více, ani žízňati více, a nebude bít na ně slunce, ani žádné horko.

Nebo Beránek, kterýž jest u prostřed trůnu, pásti je bude, a dovedet je k živým studnicím vod, a setře Bůh všelikou slzu s očí jejich.“²²

Zatímco nyní slavíme tuto radostnou událost, 200. výročí Prvního vidění, měli

bychom vždy pamatovat na cenu, kterou Joseph a Hyrum Smithovi společně s mnoha dalšími věrnými muži, ženami a dětmi zaplatili, aby založili Církev, abychom se vy i já mohli těšit z mnohých požehnání a všech těchto zjevných pravd, které dnes máme. Jejich věrnost nesmí být nikdy zapomenuta!

Často jsem přemýšlel, proč toho Joseph a Hyrum a jejich rodiny museli tolik vytrpět. Možná, že skrze své utrpení poznali Boha tak, jak by to bez toho nikdy nedokázali. Skrze toto utrpení přemítali o Getsemanech a o Spasitelově kříži. Jak řekl Pavel: „Nebo vám jest to z milosti dáno pro Krista, abyste netoliko v něho věřili, ale také pro něj i trpěli.“²³

Joseph před svou smrtí v roce 1844 napsal Svatým nadšený dopis. Byla to výzva k činu, která je platná v Církvi i dnes:

„Bratří [a sestry], *nepůjdeme dál v tak veliké věci?* Jděte kupředu, a ne zpátky. Odvahu, bratří [a sestry]; a dál, dál k vítězství! ...

Obětujme, tudíž, jako církev a lid, a jako Svatí posledních dnů, Pánovi obět ve spravedlivosti.“²⁴

Zatímco budete naslouchat Duchu během těchto oslav 200. výročí probíhajících tento víkend, přemýšlejte o tom, co v průběhu následujících dnů nabídnete Pánu ve spravedlivosti. Buďte odvážní – podělte se o to s někým, komu důvěřujete, a co je nejdůležitější – najděte si prosím čas na to, abyste to udělali!

Vím, že Spasitel je potěšen, když Mu ze srdce předkládáme obět ve spravedlivosti, právě jako byl potěšen věrnou obětí oněch pozoruhodných bratrů, Josepha a Hyruma Smithových, a všech ostatních věrných Svatých. O tomto svědčím se vši vážností v posvátném a svatém jménu našeho Pána, Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Brigham Young, v: *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* (2008), 540; viz také Brigham Young, „Remarks“, *Deseret News*, Oct. 26, 1859, 266.
2. Existují čtyři původní zprávy o Prvním vidění, ze kterých cituji; viz „Joseph Smith’s Accounts of the First Vision“, josephsmithpapers.org.
3. Joseph Smith–Životopis 1:8.
4. Viz Joseph Smith–Životopis 1:11.
5. Joseph Smith–Životopis 1:12.
6. Joseph Smith–Životopis 1:14.
7. Joseph Smith–Životopis 1:17.
8. Joseph Smith, „History, circa Summer 1832“, 3, josephsmithpapers.org; pravopis, interpunkce a psaní velkých písmen upraveny podle současných norem.
9. Joseph Smith–Životopis 1:18.
10. Joseph Smith, „Church History“, *Times and Seasons*, Mar. 1, 1842, 707; viz také josephsmithpapers.org.
11. Joseph Smith, „Journal, 1835–1836“, 24, josephsmithpapers.org.
12. Joseph Smith, „History, circa Summer 1832“, 3, josephsmithpapers.org; interpunkce a psaní velkých písmen upraveny podle současných norem.
13. Joseph Smith–Životopis 1:21–22.
14. Joseph Smith–Životopis 1:33–34.
15. Joseph Smith, „Letter to Emma Smith, 4 April 1839“, 1–2, josephsmithpapers.org; pravopis, interpunkce a psaní velkých písmen upraveny podle současných norem.
16. Joseph Smith, v: „Minute Book 1“, 186, josephsmithpapers.org; zvýraznění přidáno; interpunkce upravena podle současných norem.
17. Viz *Nauka a smlouvy* 136:39.
18. Joseph Smith, „History of Joseph Smith, ‘The Latter-day Saints’ Millennial Star, Apr. 19, 1862, 248; zvýraznění přidáno.
19. *Nauka a smlouvy* 135:3; zvýraznění přidáno.
20. „Lucy Mack Smith, History, 1845“, 312–313, josephsmithpapers.org; pravopis a interpunkce upraveny podle současných norem.
21. „Lucy Mack Smith, History, 1845“, 313, josephsmithpapers.org.
22. Zjevení 7:14–17.
23. Filipenským 1:29.
24. *Nauka a smlouvy* 128:22, 24; zvýraznění přidáno.

JOSEPH AND HYRUM SMITH STANDING BY RIVER (JOSEPH A HYRUM SMITHOVY STOJÍ U ŘEKY), THEODORE S. GORCA

Starší James R. Rasband
Sedmdesátník

Zajištění spravedlivého soudu

Aby se zajistil spravedlivý soud, Spasitelova smírná oběť odstraní podrost neznalosti a bolestivé ostny zranění způsobených druhými.

Kniha Mormonova učí nauce Kristově

Loni v říjnu nás president Russell M. Nelson vyzval, abychom se zamysleli nad tím, jak by se náš život změnil, kdybychom z ničeho nic přišli o znalosti, které jsme získali z Knihy Mormonovy.¹ Přemítal jsem o této otázce, stejně jako jistě mnozí z vás. A jedna myšlenka se mi neustále vracela – kde bych bez Knihy Mormonovy a její jasnosti ohledně nauky Kristovy a Jeho smírné oběti našel útěchu a pokoj?

Nauka Kristova – jež sestává ze spásných zásad a obřadů týkajících se víry v Krista, pokání, křtu, daru Ducha Svatého a vytrvání do konce – se nachází opakovaně ve všech písmech Znovuzřízení, ale obzvláště mocně jí učí Kniha Mormonova.² Tato nauka začíná vírou v Krista a každý její prvek závisí na důvěře v Jeho smírnou oběť.

Jak učil president Nelson: „Kniha Mormonova poskytuje nejuplněnější a nejměrodatnější porozumění Usmíření Ježíše Krista, které lze vůbec kde najít.“³ Čím více porozumíme Spasitelovu nadpozemskému daru, tím více v myslí a v srdci⁴ poznáme pravdivost ujišťujících slov presidenta

Nelsona, že „pravdy obsažené v Knize Mormonově mají *moc* zhojit, uklidnit, obnovit, podpořit, posílit, utěšit a rozveselit naši duši“.⁵

Spasitelovo Usmíření uspokojuje všechny požadavky spravedlnosti

Důležitým přínosem Knihy Mormonovy, jenž nám přináší pokoj a díky němuž můžeme lépe porozumět Spasitelovu Usmíření, je nauka o tom, že Kristova milosrdná oběť naplňuje všechny požadavky spravedlnosti. Jak vysvětlil Alma: „Bůh sám usmíruje hříchy světa, aby uskutečnil plán milosrdenství, aby uspokojil požadavky spravedlnosti, aby Bůh

mohl býti dokonalým, spravedlným Bohem, a také Bohem milosrdným.“⁶ Otcův plán milosrdenství⁷ – který je v písmech také nazýván plánem štěstí⁸ či plánem spasení⁹ – by nemohl být uskutečněn, aniž by byly uspokojeny všechny požadavky spravedlnosti.

Co jsou však přesně ony „požadavky spravedlnosti“? Zamyslete se nad Almovou vlastní zkušeností. Jistě si pamatujete, jak Alma, když byl mladý, obcházel s úmyslem „ničiti církve“.¹⁰ Alma řekl svému synu Helamanovi, že byl „trýzněn bolestmi pekla“, protože svým počínáním „zavraždil ... mnohé z dětí [Božích]“ tím, že je „svedl ke zkáze“.¹¹

Alma Helamanovi vysvětlil, že k němu nakonec přišel pokoj, když se jeho „mysl ... zmocnila“ učení jeho otce „ohledně příchodu ... Ježíše Krista ... , který usmíří hříchy světa“.¹² Kajícíný Alma úpěnlivě prosil o Kristovo milosrdenství¹³ a poté pocítil radost a úlevu, když si uvědomil, že Kristus jeho hříchy usmířil a zaplatil vše, co požadovala spravedlnost. Co by tedy spravedlnost od Almy požadovala? Jak Alma později sám učil: „Žádná nečistá věc nemůže zděditi království Boží.“¹⁴ Almovi se tudíž ulevilo částečně z toho důvodu, že kdyby milosrdenství nezakročilo v jeho prospěch, spravedlnost by mu znemožnila navrátit se k Nebeskému Otci a žít s Ním.¹⁵

Spasitel léčí rány, které sami vyléčit nedokážeme

Byla však Almova radost zaměřena pouze na něho samotného, na to, že *on* se vyhne trestu a *jemu* bude umožněno vrátit se k Otci? Víme, že ho trýznilo také pomyšlení na ty, které odvedl od pravdy.¹⁶ Alma sám o sobě však nemohl uzdravit a navrátit všechny lidi, které odvedl pryč. Nemohl sám zajistit, aby dostali spravedlivou

příležitost učit se nauce Kristově a být požehnáni životem podle jejich radostných zásad. Nemohl přivést zpět lidi, kteří možná zemřeli stále zaslepení jeho falešným učením.

Jak jednou učil president Boyd K. Packer: „Myšlenka, jež Almu zachránila ..., je tato: Znovuzřízení toho, co vy znovuzřídit nedokážete, zhojení ran, které vy zhojit nedokážete, napravení toho, co jste porušili a co napravit nedokážete – to je pravý účel Kristova Usmíření.“¹⁷ Radostná pravda, které se Almova mysl „zmocnila“, se netýkala jen toho, že on sám může být očištěn, ale také toho, že mohou být uzdraveni i lidé, kterým ublížil.

Spasitelova oběť zajišťuje spravedlivý soud

Mnoho let předtím, než byl Alma zachráněn touto uklidňující naukou, učil král Beniamin o rozsahu uzdravení, jež poskytuje Spasitelova smírná oběť. Král Beniamin prohlásil, že mu byly „andělem od Boha“ oznámeny „radostné zvěsti veliké radosti“.¹⁸ Mezi tyto radostné zvěsti patřila pravda, že Kristus bude trpět a zemře za naše hříchy a chyby proto, „aby na děti lidské mohl přijít *spravedlivý soud*“.¹⁹

Co přesně požaduje „spravedlivý soud“? V následujícím verši král Beniamin vysvětlil, že aby na nás mohl přijít spravedlivý soud, Spasitelova krev usmířila „hříchy těch, kteří padli přestupkem Adamovým“, a těch, „kteří zemřeli neznajíce vůli Boží ohledně sebe samých neboli kteří hřešili v neznalosti“.²⁰ Učil také tomu, že spravedlivý soud požaduje, aby krev Kristova usmířila hříchy malých dětí.²¹

Tyto verše učí nádherné zásadě – Spasitelova smírná oběť uzdravuje jako bezplatný dar lidí, kteří hřešili v neznalosti, jimž – jak to nazval Jákob – „není dán zákon“.²²

CHRIST PRAYING IN THE GARDEN OF GETHSEMANE (KRISTUS SE MODLÍV ZAHRADE GETSEMANSKÉ) HERMANN CLEMENTZ

Zodpovědnost za hřích závisí na světle, jež nám bylo dáno, a na naší schopnosti uplatňovat naši svobodu jednání.²³ Tuto uzdravující a utěšující pravdu známe jedinečně díky Knize Mormonově a dalším písmům Znovuzřízení.²⁴

Tam, kde je dán zákon, kde nejsme neznalí vůle Boží, jsme za své hříchy samozřejmě zodpovědní. Jak zdůraznil král Beniamin: „Běda tomu, kdo ví, že se bouří proti Bohu! Neboť spasení nepřichází k žádnému takovému, ledaže je to pokáním a vírou v Pána Ježíše Krista.“²⁵

I toto jsou radostné zvěsti nauky Kristovy. Spasitel neuzdravuje a neobnovuje pouze lidi, kteří hřešili v nevědomosti, ale nabízí uzdravení i těm, kteří hřešili proti světlu, za podmínky pokání a víry v Něj.²⁶

Almova mysl se jistě „zmocnila“ obou těchto pravd. Mohl by Alma skutečně pociťovat to, co nazval pronikavou radostí,²⁷ kdyby si myslel, že Kristus spasil sice jeho, ale lidi, které odvedl od pravdy, by ponechal navždy poškozené? Určitě ne. Aby mohl Alma pociťovat naprostý pokoj, bylo třeba, aby ti, jimž ublížil, také získali příležitost k uzdravení.

Jak přesně ale mohli být oni – nebo mohou být lidé, kterým možná

ublížíme my – uzdraveni? Ač plně nerozumíme posvátnému mechanismu, jakým Spasitelova smírná oběť uzdravuje a obnovuje, víme, že Spasitel – aby nám zajistil spravedlivý soud – odstraní podrost neznalosti a bolestivé ostny zranění způsobených druhými.²⁸ Tímto zajistí, aby měly všechny Boží děti příležitost rozhodnout se s nezastřeným pohledem, zda Ho budou následovat a zda přijmou veliký plán štěstí.²⁹

Spasitel spraví vše, co jsme pokazili

Právě tyto pravdy přinesly Almovi pokoj. A právě tyto pravdy by měly přinášet hluboký pokoj i nám. Jako přirození lidé do sebe všichni občas ťukneme nebo vrazíme a způsobíme si zranění. Jak jistě dosvědčí každý rodič, bolest spojená s našimi chybami není zkrátka jen strach z našeho vlastního trestu, ale z toho, že jsme mohli omezit radost našich dětí nebo jim nějakým způsobem zabránit v tom, aby viděly pravdu a porozuměly jí. Úžasné zaslíbení Spasitelovy smírné oběti je to, že co se týče našich chyb jako rodičů, naše děti jsou před Ním bez viny a slibuje jim uzdravení.³⁰ A dokonce i kdyby se prohřešily proti světlu – čehož se dopouští každý z nás – Jeho rámě milosrdenství je k nim vztaženo³¹

a On je vykoupí, pokud na Něj budou pohlížet a budou žít.³²

Ačkoli má Spasitel moc spravit to, co my nedokážeme, přikazuje nám, abychom dělali vše, co je v našich silách, pro to, aby náprava byla součástí našeho pokání.³³ Naše hříchy a chyby nenarušují jen náš vztah s Bohem, ale také naše vztahy s druhými. Někdy může v rámci naší snahy o uzdravení a obnovení stačit, když se jednoduše omluvíme, ale jindy může náprava vyžadovat léta upřímného úsilí.³⁴ V mnoha případech hříchů a chyb však zkrátka nebudeme schopni zcela uzdravit ty, jimž jsme ublížili. Úžasným zaslíbením Knihy Mormonovy a znovuzříženého evangelia, jež nám dodává pokoj, je to, že Spasitel spraví vše, co jsme pokazili.³⁵ A spraví také nás, jestliže se k Němu obrátíme ve víře a učiníme pokání z bolesti, již jsme způsobili.³⁶ Nabízí nám oba tyto dary, protože nás všechny miluje dokonalou láskou³⁷ a protože se zavázal, že nám zajistí spravedlivý soud, jenž bude cítit spravedlnost i milosrdenství. Svědčím o tom, že to je pravda, ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Russell M. Nelson, „Slovo závěrem“, *Liahona*, listopad 2019, 122.
2. Viz 2. Nefi 31; 3. Nefi 11:28, 32, 35, 39–40; Nauka a smlouvy 10:62–63, 67–70; 68:25; Mojžiš 6:52–54; 8:24; Články víry 1:4.
3. Russell M. Nelson, „Kniha Mormonova – jaký by byl váš život bez ní?“, *Liahona*, listopad 2017, 62.
4. Viz Nauka a smlouvy 8:2–3.
5. Russell M. Nelson, „Kniha Mormonova – jaký by byl váš život bez ní?“, 62.
6. Alma 42:15.
7. Viz Alma 42:15.
8. Viz Alma 42:8.
9. Viz Alma 24:14; Mojžiš 6:62.
10. Viz Mosiáš 27:8–10.
11. Alma 36:13, 14.
12. Alma 36:17, 18.
13. Viz Alma 36:18.
14. Alma 40:26; viz také 1. Nefi 15:34; Alma 7:21; 11:37; Helaman 8:25.
15. Viz 3. Nefi 27:19; viz také Mojžiš 6:57.

16. Viz Alma 36:14–17.
17. Boyd K. Packer, „The Brilliant Morning of Forgiveness“, *Ensign*, Nov. 1995, 19–20.
18. Mosiáš 3:2, 3.
19. Mosiáš 3:10; zvýraznění přidáno.
20. Mosiáš 3:11; viz také 2. Nefi 9:26.
21. Viz Mosiáš 3:16; viz také Mosiáš 15:25; Moroni 8:11–12, 22.
22. 2. Nefi 9:25.
23. Viz 2. Nefi 2:26–27; Helaman 14:29–30.
24. Viz Články víry 1:2; viz také Nauka a smlouvy 45:54. Když Prorok Joseph jednou vysvětloval nauku o křtech za mrtvé, řekl: „Zatímco jedna část lidské rasy nemilosrdně soudí a odsuzuje druhou, Veliký Rodič vesměru pohlíží na celou lidskou rodinu s otcovskou péčí a s rodičovským ohledem; dívá se na ně jako na své potomstvo. ... Je moudrým Zákonodárcem, a bude soudit všechny lidi, nikoli podle omezených úzkoprsých názorů lidí. ... Bude je soudit, nikoli podle toho, co nemají, ale podle toho, co mají; ti, kteří žili bez zákona, budou souzeni bez zákona, a ti, kteří zákon mají, budou souzeni podle tohoto zákona. Není třeba pochybovat o moudrosti a inteligenci Velikého Jehovy; vynese soudy či milosrdenství na všechny národy podle jejich různých zásluh, podle jejich možností získat inteligenci, podle zákonů, jimiž se řídí, podle prostředků pro získání správného poznání, ... [a] my všichni nakonec budeme muset vyznat, že to, co činí Soudce celé země, činí správně.“

(*Učení presidentů Církve – Joseph Smith* [2008], 401–402.)

25. Mosiáš 3:12; viz také 2. Nefi 9:27.
26. Viz Mosiáš 3:12; Alma 14:30; 8:10; Nauka a smlouvy 101:78. Jednotlivci mohou být neznalí určitých přikázání a smluv nebo neschopni používat za některých okolností svobodu jednání, avšak přesto jsou v jiných situacích za své jednání odpovědní kvůli Světlu Kristovu, které mají. (Viz 2. Nefi 9:25; Moroni 7:16–19.) Spasitel, který je naším soudcem a který zajistil spravedlivý soud, bude tyto okolnosti rozlišovat. (Viz Mormon 3:20; Mojžiš 6:53–57.) On zaplatil cenu za oba případy – za první bezpodmínečně a za druhý pod podmínkou pokání.
27. Viz Alma 36:21.
28. Viz Mosiáš 3:11; viz také D. Todd Christofferson, „Vykoupení“, *Liahona*, květen 2013, 110; Alma 7:11–12 (Vezme „na sebe ... bolesti a nemoci lidu svého. ... A vezme na sebe slabosti jejich“); Izaiáš 53:3–5 („Ještotež on nemoci naše vzal, a bolesti naše vlastní on nesl“); 61:1–3 („Pomazal mne Hospodin, abych ... uvázal rány skroušených srdcem, abych ... způsobil radost kvílícím Sionským, a dal jim okrasu místo popela, olej veselé místo smutku“). Je poučné, že Spasitel citoval tyto verše z Izaiáše, když oznámil, že je Mesiáš: „Dnes naplnilo se písmo toto v uších vašich.“ (Viz Lukáš 4:16–21.)
29. V duchovním světě „neznalým,

Provo, Utah, USA

Joy D. Jonesová
Generální presidentka Primárek

nekajícím a vzpurným se káže evangelium, aby mohli být vysvobozeni z poroby a kráčet vstříc požehnaním, která pro ně má láskyplný Nebeský Otec připravena“. (Dallin H. Oaks, „Důvěrujte v Pána“, *Liahona*, listopad 2019, 27.) Viz 1. Petrova 4:6; 2. Nefi 2:11–16; Nauka a smlouvy 128:19; 137:7–9; 138:31–35.

30. Viz Mojžíš 6:54. President M. Russell Ballard učil této nauce ohledně sebevraždy: „Pouze Pán zná všechny podrobnosti, a On bude soudit skutky, které jsme zde na zemi vykonali. Až nás bude soudit, myslím, že bude zvažovat úplně vše: naši genetickou a chemickou výbavu, náš duševní stav, naše intelektuální schopnosti, to, čemu jsme byli učeni, tradice našich otců, naše zdraví, a tak dále. Z píšem se dozvíáme, že krev Kristova usmíří hříchy lidí, kteří zemřeli neznajíce vůli Boží ohledně sebe samých neboli kteří hřešili v neznalosti“ (Mosiáš 3:11).“ („Suicide: Some Things We Know, and Some We Do Not“, *Ensign*, Oct. 1987, 8; *Tambuli*, Mar. 1988, 18.)
31. Viz Jákob 6:5; Mosiáš 29:20; 3. Nefi 9:14; Nauka a smlouvy 29:1.
32. Viz Helaman 8:15.
33. Viz Leviticus 6:4–5; Ezechiel 33:15–16; Helaman 5:17; Nauka a smlouvy 58:42–43.
34. Právě do tohoto typu úsilí se Alma zapojil. (Viz Alma 36:24.)
35. President Boyd K. Packard učil tomuto poučení velmi mocně:
„Občas není možné spravit to, co jste rozbili. Možná k provinění došlo již dávno, nebo zranění odmítá vaši prosbu o odpuštění. Možná, že způsobená škoda byla tak závažná, že ji nemůžete napravit, ať po tom toužíte sebevíc.
Vaše pokání nemůže být přijato, aniž by proběhlo odškodnění. Pokud nemůžete napravit to, co jste učinili, jste v pasti. Je snadno pochopitelné, jak bezmocně a beznadějně se v takové situaci cítíte a proč to možná chcete vzdát stejně jako Alma. ...
Jak může být vše spraveno, nevíme. Možná že nebude vše dokončeno v tomto životě. Ze zjevení a navštívení víme, že služebníci Páně pokračují v díle vykoupení i za závojem.
Tato znalost by měla být stejnou útěchou pro nevinné i pro provinilé. Myslím na rodiče, kteří nesnesitelně trpí kvůli chybám svých svěhlavých dětí a ztrácejí naději.“ („The Brilliant Morning of Forgiveness“, 19–20.)
36. Viz 3. Nefi 12:19; viz také Matouš 6:12; 3. Nefi 13:11.
37. Viz Jan 15:12–13; 1. Janova 4:18; Dieter F. Uchtdorf, „Láska dokonalá ven vyhání bázeň“, *Liahona*, květen 2017, 107.

Zvláště vznešené povolání

Jakožto ženy víry můžeme čerpat pravdivé zásady ze zkušeností Proroka Josepha, které poskytují postřehy pro získání vlastního zjevení.

Jsem vděčná, že mohu svůj dnešní proslov zaměřit na pokračující úlohy žen ve Znovuzřízení. Je jasné, že v průběhu historie ženy zastávaly a zastávají v plánu Nebeského Otce význačné místo. President Russell M. Nelson učil: „Bylo by nemožné změřit vliv, který ... ženy mají, nejen na svou rodinu, ale i na Pánovu Církev, jakožto manželky, matky a babičky; jako sestry a tety; jako učitelky a vedoucí, a zvláště jako příkladné ženy a oddané obhájky víry.“¹

Na jednom z prvních shromáždění Pomocného sdružení v Nauvo o před 178 lety Prorok Joseph Smith radil

sestrám, aby žily „podle svých výsad“.² Jejich příklad nás učí i v dnešní době. Zatímco pomáhaly pokládat základy, na nichž nyní stojíme, v jednotě následovaly prorokův hlas a žily s neochvějnou vírou v Ježíše Krista. Sestry, je řada na nás. Máme božské pověření od Pána a náš vírou naplněný a jedinečný přínos je životně důležitý.

President Spencer W. Kimball vysvětlil: „Být spravedlivou ženou během závěrečných dějství na této zemi, před Druhým příchodem Spasitele, je zvláště vznešené povolání. Síla a vliv spravedlivé ženy v dnešní době mohou být desateronásobné,

než jaké by možná byly v klidnějších dobách.“³

President Nelson podobně žádal: „Naléhavě žádám své sestry v Církvi ..., aby vykročily kupředu! Zaujměte – lépe než kdykoli předtím – své právoplatné a potřebné místo v rodině, ve společnosti a v království Božím.“⁴

Nedávno jsem měla tu výsadu setkat se společně se skupinou dětí z Primárek s presidentem Russellem M. Nelsonem v replice domu Smithových v Palmyře ve státě New York. Poslechněte si, čemu náš milovaný prorok učí děti ohledně toho, co mohou dělat *ony*, aby vykročily kupředu.

Sestra Jonesová: „Napadá mě, zda nemáte nějakou otázku, kterou byste chtěly položit presidentu Nelsonovi. Sedíte tady s prorokem. Je něco, na co jste se vždy chtěly proroka zeptat? Ano, Pearl.“

Pearl: „Je těžké být prorokem? Máte hodně práce?“

President Nelson: „Samozřejmě, že je to těžké. Vše, co se týká toho, jak se stát více takovými, jako je Spasitel, je těžké. Když například Bůh chtěl dát Mojžíšovi Desatero přikázání, kam řekl Mojžíšovi, aby šel? Na vrchol hory, na vrchol hory Sinai. A tak Mojžíš musel vyjít až na vrchol hory, aby získal Desatero přikázání. Nebeský Otec mohl říci: ‚Mojžíši, ty vyjdi odtamtud a já vyjdu odsud a setkáme se uprostřed.‘ Ne, Pán má rád úsilí, protože úsilí přináší odměny, které bez něj nelze získat. Chodili jste například někdy na hodiny klavíru?“

Děti: „Ano.“

Pearl: „Já chodím na housle.“

President Nelson: „A cvičíte?“

Děti: „Ano.“

President Nelson: „Co se stane,

když necvičíte?“

Pearl: „Zapomínám.“

President Nelson: „Ano, a nezlepšuješ se, že je to tak? Takže odpověď zní ano, Pearl. Vyžaduje to úsilí, spoustu náročné práce, spoustu studia a nikdy to nekončí. A to je dobře! To je dobře, protože se stále rozvíjíme. Dokonce i v příštím životě se budeme rozvíjet.“

Odpověď presidenta Nelsona určená těmto drahocenným dětem se týká každého z nás. Pán má rád úsilí a úsilí přináší odměny. Cvičíme dál. Snažíme-li se následovat Pána, stále se rozvíjíme.⁵ Pán neočekává dokonalost dnes. A tak dál stoupáme na svou osobní horu Sinai. Tak jako tomu bylo v dobách minulých, i naše cesta opravdu vyžaduje úsilí, náročnou práci a studium, ale náš závazek rozvíjet se přináší věčné odměny.⁶

Co dalšího se o úsilí, náročné práci a studiu dozvídáme od Proroka Josepha Smitha a díky Prvnímu vidění? První vidění nám poskytuje vodítko ohledně *našich* jedinečných a pokračujících úloh. Jakožto ženy víry můžeme čerpat pravdivé zásady ze zkušeností Proroka Josepha, které poskytují postřehy pro získání vlastního zjevení. Například:

- Potýkáme se s neshodami.
- Obracíme se k písmům, abychom získaly moudrost, jak jednat.
- Projevujeme víru a důvěru v Boha.
- Používáme svou moc, abychom prosily Boha, aby nám pomohl zmařit vliv protivníka.

- Předkládáme Bohu přání svého srdce.
- Soustředíme se na Jeho světlo, jež nás při našich životních rozhodnutích vede a jež na nás spočívá, když se k Němu obracíme.
- Uvědomujeme si, že každou z nás zná jménem a má pro nás připravené osobní úlohy, které máme naplňovat.⁷

Navíc Joseph Smith znovuzřídil poznání týkající se toho, že máme božský potenciál a věčnou hodnotu. Věřím, že Nebeský Otec vzhledem ke zmíněnému vztahu, který k Němu máme, *očekává*, že od Něj budeme přijímat zjevení.

Pán poučil Emmu Smithovou, že má obdržet Ducha Svatého, mnohému se naučit, odložit věci tohoto světa, hledat věci světa lepšího a přimknout se ke svým smlouvám s Bohem.⁸ Učení se je nedílnou součástí pokroku, zvláště když nás stále společenství Ducha Svatého učí tomu, co má každá z nás zapotřebí odložit – neboli to, co by nás mohlo *rozptylovat* nebo co by mohlo *brzdit* náš pokrok.

President Nelson řekl: „Snažně vás prosím, abyste rozšířili svou duchovní schopnost získávat zjevení.“⁹ Když přemítám o schopnosti žen kráčet kupředu, myslím neustále na slova našeho proroka. Snažně nás prosí, což naznačuje prioritu. Učí nás, jak duchovně přežít v hříchem nemocném světě prostřednictvím toho, že budeme přijímat zjevení a budeme podle něj jednat.¹⁰ Budeme-li tak činit, budeme-li ctít a dodržovat Pánova přikázání, je nám slíbena, dokonce stejně jako Emmě Smithové, „[koruna] spravedlivosti“.¹¹ Prorok Joseph učil tomu, jak je důležité *vědět*, že cesta, kterou se během tohoto života ubíráme, je schválena Bohem. Bez

této znalosti „zeslábneme v mysli a budeme umdlévat“.¹²

Na této konferenci uslyšíme pravdy, které nás budou inspirovat k tomu, abychom změnily, zlepšily a očistily svůj život. Skrze osobní zjevení můžeme zabránit tomu, co někteří nazývají „přemožení generální konferencí“ – kdy odcházíme s nezměrným odhodláním udělat to vše hned teď. Ženy mají mnoho zodpovědností a úkolů, ale je nemožné a zbytečné plnit je všechny najednou. Duch nám pomáhá rozhodnout se, na jaký úkol se zaměřit dnes.¹³

Pánovo láskyplné působení skrze Ducha Svatého nám pomáhá poznat Jeho prioritu pro náš pokrok. Uposlechnutí osobního zjevení vede k *osobnímu* pokroku.¹⁴ Nasloucháme a jednáme.¹⁵ Pán pravil: „Proste Otce ve jménu mém, ve víře věříce, že obdržíte, a budete mítí Ducha Svatého, který projevuje všechny věci, které jsou nutné.“¹⁶ Naší pokračující úlohou je přijímat pokračující zjevení.

Když v tom dosáhneme vyšší míry zdatnosti, budeme moci obdržet více moci ve svých osobních úlohách poskytovat pastýřskou službu a konat práci na spasení a oslavení – abychom mohly vskutku „[odložit] věci tohoto světa a ... hledat věci světa lepšího“.¹⁷ Pak budeme moci efektivněji inspirovat naše dorůstající pokolení, aby činilo totéž.

Bratři a sestry, my všichni usilujeme ve svém životě o Boží moc.¹⁸ Mezi ženami a muži je při konání Božího díla v dnešní době nádherná jednota. Máme přístup k moci kněžství skrze smlouvy uzavřené nejprve ve vodách křtu a poté mezi zdmi svatých chrámů.¹⁹ President Nelson nás učil: „Každá žena a každý muž, kteří uzavírají smlouvy s Bohem a tyto smlouvy dodržují a kteří se způsobile účastní kněžských obřadů, mají přímý přístup k moci Boží.“²⁰

Osobně dnes přiznávám, že jako žena jsem si dříve v životě nevědovala, že i *já* mám skrze své smlouvy přístup k moci kněžství.²¹ Sestry,

modlím se o to, abychom si uvědomovaly kněžskou moc a cenily si jí, zatímco se budeme přimykát ke svým smlouvám,²² přijímat pravdy z písem a dbát slov žijících proroků.

Hlásejme neohroženě svou oddanost našemu Nebeskému Otci a našemu Spasiteli, „s neochvějnou vírou v něho, cele spoléhající na zásluhy toho, který má moc ke spasení“.²³ Krácejme radostně dál po této cestě k dosažení svého nejvyššího duchovního potenciálu a skrze lásku, službu, vedení a soucit pomáhejme lidem kolem sebe, aby dosáhli téhož.

Starší James E. Talmage nám láskyplně připomněl: „Největší zastánce žen a ženství na světě je Ježíš Kristus.“²⁴ Co je nejdůležitější úlohou podle konečné analýzy pokračujících úloh žen v rámci Znovuzřízení – i pro nás všechny? Svědčím o tom, že touto úlohou je *naslouchat* Mu,²⁵ následovat Ho,²⁶ důvěřovat Mu²⁷ a stát se vyjádřením Jeho lásky.²⁸ Víím, že žije.²⁹ V posvátném jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Russell M. Nelson, „Prosba k mým sestram“, *Liahona*, listopad 2015, 95–96.
2. Joseph Smith, v: „Nauvoo Relief Society Minute Book“, 38, josephsmithpapers.org.
3. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* (2006), 217.
4. Russell M. Nelson, „Prosba k mým sestram“, 97.
5. Viz Nauka a smlouvy 58:26–28.
6. Viz Nauka a smlouvy 6:33.
7. Viz Joseph Smith–Životopis 1:11–17.
8. Viz Nauka a smlouvy 25:8, 10, 13.
9. Russell M. Nelson, „Zjevení pro Církev, zjevení pro náš život“, *Liahona*, květen 2018, 96.
10. Viz 2. Nefi 9:39.
11. Nauka a smlouvy 25:15.
12. *Lectures on Faith* (1985), 68.
13. Viz Nauka a smlouvy 42:61.
14. President Henry B. Eyring řekl:

„Kdybychom si vy i já mohli promluvit o samotě (což bych si přál) a vy byste se mohli zeptat na cokoli, co byste chtěli, dokáží si představit, že byste řekli něco jako: ‚Bratře Eyringu, já už jsem pocítil něco z toho, co jste popisoval. Duch Svatý

San Bernardo, Santiago, Chile

Starší Neil L. Andersen
Kvorum Dvanácti apoštolů

se čas od času dotýká mého srdce a mé myslí. Ale potřebuji toto stále, pokud nemám být přemožen či oklamán. Je to možné? A pokud ano, co je zapotřebí k tomu, abych toto požehnání obdržel?

Začneme první částí vaší otázky. Ano, je to možné. Kdykoli potřebuji toto ujištění – a já ho čas od času také potřebuji – vzpomenu si na dva bratry. Nefi a Lehi – a ostatní služebníci Páně, kteří s nimi pracovali – čelili intenzivnímu protivenství. Sloužili v čím dál zlovornějším světě. Museli se potýkat s hrozivými klamy. A tak čerpám odvahu – a vy můžete také – ze slov v tomto jednom verši z Helamana. Toto ujištění se skrývá v popisu toho všeho, co se během celého roku stalo, skoro jako by to pro autora tohoto textu nebylo překvapivé. Poslouchejte:

„A v sedmdesátém a devátém roce mezi nimi počal býti veliký rozbroj. Ale stalo se, že Nefi a Lehi a mnozí jejich bratří, kteří znali pravé body nauky, majíce denně mnohá zjevení, tudíž kázali lidu natolik, že v téměř roce jejich rozbroj ukončili.“ [Helaman 11:23.]

Měli „denně mnohá zjevení“. Takže to pro vás i pro mě odpovídá na vaši první otázku. Ano, je možné natolik pocítovat společenství Ducha Svätého, že budeme mít denně mnohá zjevení. Nebude to snadné. Ale je to možné. Co to bude vyžadovat, se bude u každého člověka lišit, protože začínáme z místa, kde se nacházíme na základě svých jedinečných zkušeností v životě.“ („Gifts of the Spirit for Hard Times“ [fireside Univerzity Brigham Younga, 10. září 2006], 3–4, speeches.byu.edu.)

15. Viz 2. Nefi 2:16.
16. Nauka a smlouvy 18:18.
17. Nauka a smlouvy 25:10.
18. Viz Nauka a smlouvy 121:26, 33, 41, 45–46.
19. Viz Nauka a smlouvy 84:19–21.
20. Russell M. Nelson, „Duchovní poklady“, *Liahona*, listopad 2019, 77.
21. Viz Russell M. Nelson, „Duchovní poklady“, 76–79; Dallin H. Oaks, „Klíče a pravomoc kněžství“, *Liahona*, květen 2014, 49–52; Henry B. Eyring, „Ženy a studium evangelia v domově“, *Liahona*, listopad 2018, 58–60.
22. Viz Nauka a smlouvy 25:13.
23. 2. Nefi 31:19.
24. James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 3rd ed. (1916), 475.
25. Joseph Smith–Životopis 1:17.
26. Viz Matouš 4:19–20.
27. Viz Přísloví 3:5–6; Nauka a smlouvy 11:12.
28. Viz Jan 13:34; Moroni 7:47.
29. Viz 2. Nefi 33:6; Nauka a smlouvy 76:22.

Duchovně určující vzpomínky

Když osobní obtíže nebo situace ve světě, jež jsou mimo naši kontrolu, zatemní naši cestu, duchovně určující vzpomínky z naší knihy života jsou jako zářící kameny, které pomáhají osvětlovat cestu před námi.

Osmnáct let po Prvním vidění sepsal Prorok Joseph Smith o tomto prožitku obsáhlý záznam. Čelil protivenství, pronásledování, obtěžování, výhrůžkám a brutálním útokům.¹ I přesto o svém Prvním vidění nadále směle

svědčil: „Skutečně jsem viděl světlo a uprostřed onoho světla jsem viděl dvě Bytosti a ony opravdu mluvily ke mně; a i když jsem byl nenáviděn a pronásledován kvůli tomu, že jsem řekl, že jsem viděl vidění, přesto bylo

Salt Lake City, Utah, USA

pravdivé. ... Věděl jsem to a věděl jsem, že Bůh to ví, a nemohl jsem to popřítí.²

V těchto obtížných chvílích se Joseph v mysli vracel téměř o dvě desetky let zpět k ujištění o tom, že ho Bůh miluje, a k událostem, jež stály na počátku dlouho předpovídaného Znovuzřízení. Joseph při úvahách o své duchovní cestě řekl: „Nevyčítám nikomu, že mému příběhu nevěřím. Kdybych byl nezažil to, co jsem zažil, sám bych tomu nevěřil.“³

Ony prožitky však byly skutečné, a on na ně nikdy nezapomněl ani je nepopřel, přičemž své svědectví poklidně potvrdil, i když se ubíral do Carthage. „Jdu jako beránek k zabití,“ řekl, „ale jsem klidný jako letní jitro; mám svědomí bez provinění vůči Bohu a vůči všem lidem.“⁴

Vaše duchovně určující prožitky

V příkladu Proroka Josepha se pro nás skrývá ponaučení. Kromě pokojného vedení, kterého se nám dostává od Ducha Svatého, Bůh každého z nás čas od času mocně a velmi osobně ujišťuje, že nás zná a miluje a že nám konkrétně a otevřeně žehná. A pak, ve chvílích, kdy máme potíže, nám Spasitel tyto prožitky znovu oživuje v mysli.

Zamyslete se nad svým životem. Během let jsem od Svatých posledních dnů z celého světa slyšel o tisících hluboce duchovních prožitcích, čímž se mi nade vši pochybnost potvrdilo, že Bůh každého z nás zná a miluje a že dychtivě touží se nám zjevit. Tyto prožitky mohou přicházet ve stěžejních okamžicích našeho života nebo v rámci na první pohled běžného dění, ale vždy je doprovází neobyčejně silné duchovní potvrzení Boží lásky.

Jakmile si tyto duchovně určující prožitky vybavíme, nutí nás to

klesnout na kolena a prohlásit to, co řekl i Prorok Joseph: „To, co jsem obdržel, bylo z nebe. Vím to a vím, že Bůh ví, že to vím.“⁵

Čtyři příklady

Přemítejte o vlastních duchovně určujících vzpomínkách, zatímco budu vyprávět o několika příkladech u druhých.

Před lety jeden postarší patriarcha kůlu, jemuž selhávaly dvě srdeční chlopně, prosil tehdejšího lékaře Russella M. Nelsona, aby zasáhl, ačkoli v té době poškození druhé chlopně nebylo chirurgicky řešitelné. Doktor Nelson nakonec s operací souhlasil. Zde jsou slova presidenta Nelsona:

„Po odblokování první chlopně jsme obnažili chlopně druhou. Zjistili jsme, že je neporušená, ale tak silně protažená, že již nemohla plnit svou funkci tak, jak měla. Když jsem tuto chlopně zkoumal, vstoupila mi zřetelně do mysli zpráva: *Zmenši obvod okraje*. Oznámil jsem tuto zprávu svému asistentovi. ‚Tkáň chlopně bude vyhovující, *jestliže* budeme moci zmenšit obvod na její normální velikost.‘

Ale jak? ... Zřetelně [mi] vytanul na mysli obrázek ukazující, jak by se mohly umístit stehy – co někde

nařasit a co jinde založit. ... Stále mám na paměti onen obraz v mysli – doplněný tečkovanými liniemi, které znázorňovaly, kde mají být stehy. Vada byla odstraněna tak, jak mi to bylo znázorněno v mysli. Chlopně jsme vyzkoušeli a zjistili jsme, že netěsnost byla podstatně snížena. Můj asistent řekl: ‚To je zázrak.‘“⁶ Onen patriarcha žil mnoho let.

Doktor Nelson obdržel vedení. A věděl, že Bůh ví, že on ví, že vedení obdržel.

S Kathy jsme se poprvé setkali s Beatrice Magréovou ve Francii před 30 lety. Beatrice mi nedávno vyprávěla o prožitku, který ovlivnil její duchovní život krátce po jejím křtu, když dospívala. Zde jsou její slova:

„Mládež z naší odbočky jela se svými vedoucími na pláž v městečku Lacanau, asi hodinu a půl cesty od Bordeaux.

Před návratem domů se jeden z vedoucích rozhodl, že si půjde naposledy zaplavat, a ponořil se do vln s brýlemi na nose. Když se vynořil, byly brýle pryč. ... Skončily někde v moři.

Ztráta brýlí znamenala, že nebude moci řídit auto. Uvážneme daleko od domova.

Dr. Russell M. Nelson

Beatrice Magré

Jedna sestra plná víry navrhla, abychom se pomodlili.

Zamumlala jsem, že modlitba nám vážně nepomůže, a váhavě jsem se přidala k naší skupince, abychom se po pás v kalné vodě veřejně pomodlili.

Po modlitbě jsem roztáhla ruce s úmyslem všechny pošplíchat. Když jsem máchla rukama po hladině, najednou se mi v dlaní ocitly jeho brýle. Duší mi pronikl mocný pocit, že Bůh skutečně naslouchá našim modlitbám.⁷

Po pětáctičeti letech si to vybavovala tak, jako by se to stalo včera. Beatrice byla požehnána a věděla, že Bůh ví, že ona ví, že byla požehnána.

Prožitky presidenta Nelsona a sestry Magréové se velmi lišily, ale v obou případech se jim do srdce vryla nezapomenutelná duchovně určující vzpomínka na Boží lásku.

K těmto určujícím událostem často dochází, když se člověk dozví o znovuzřízení evangelium nebo když se o ně dělí s druhými.

Tato fotografie byla pořízena v brazilském São Paulu v roce 2004. Floripes Luzii Damasiové z křtu Ipatinga Brazílie bylo 114 let. V souvislosti se svým obrácením mi sestra

Sestra Floripes Luzia Damasiová se starším Andersenem.

Damasiová vyprávěla, že misionáři v její vesnici dali kněžské požehnání vážně nemocnému dítěti, které se zázračně zotavilo. Chtěla se dozvědět více. Když se modlila ohledně jejich poselství, potvrdilo jí nepopíratelné svědectví Ducha, že Joseph Smith byl prorok Boží. Ve 103 letech se dala pokřtít a ve 104 obdržela obdarování. Každý rok pak podnikala 14hodinovou cestu autobusem, aby strávila týden v chrámu. Sestra Damasiová obdržela nebeské potvrzení a věděla, že Bůh ví, že ona ví, že ono svědectví je pravdivé.

Chci zmínit duchovní vzpomínku ze své první misie ve Francii před 48 lety.

Když jsme se společně klepali na dveře, dali jsme Knihu Mormonovu jedné starší ženě. Když jsme se asi po týden vrátili k jejímu bytu, otevřela dveře. Ještě než někdo promluvil, pocítil jsem hmatatelnou duchovní moc. Tyto intenzivní pocity přetrvávaly i poté, co nás madam Alice Audubertová pozvala dovnitř a řekla nám, že Knihu Mormonovu přečetla a že ví, že je pravdivá. Když jsme od ní onoho dne odcházeli, modlil jsem se: „Nebeský Otče, prosím pomoz mi nikdy na tyto pocity nezapomenout.“ A nezapomněl jsem.

Starší Andersen křtí Alici Audubertovou.

Ve zdánlivě obyčejné chvíli, u dveří podobných stovkám jiných, jsem pocítil moc nebe. A věděl jsem, že Bůh ví, že vím, že se otevřelo okno nebes.

Osobní a nepopíratelné

K těmto duchovně určujícím okamžikům dochází v různé době a různými způsoby, šitými na míru každému z nás.

Zamyslete se nad svými oblíbenými příklady z písem. Ti, kteří naslouchali apoštolu Petrovi, byli „zkormouceni ... v srdci“.⁸ Lamanitská žena jménem Abiš uvěřila pozoruhodnému „vidění svého otce“.⁹ A Enosovi vstoupil do mysli hlas.¹⁰

Můj přítel Clayton Christensen popsal prožitek během čtení Knihy Mormonovy doprovázeného intenzivní modlitbou takto: „Obklopil mě nádherný, hřejivý a láskyplný Duch ..., pronikl mi až do duše a zalil mě takovým pocitem lásky, který jsem si předtím ani nedokázal představit, [a tyto pocity přetrvávaly večer co večer].“¹¹

Občas duchovní pocity zachvacují naše srdce jako oheň a osvětlují naši duši. Joseph Smith vysvětlil, že nás někdy „náhle [napadají] myšlenky“ a občas pociťujeme, jak se do nás „vlévá čistá inteligence“.¹²

President Dallin H. Oaks v odpověď upřímnému muži, který tvrdil, že takový prožitek nikdy neměl, radil: „Možná odpovědi na modlitby dostáváte znovu a znovu, ale svá očekávání upíráte na znamení natolik velkolepé nebo na hlas natolik silný, že máte dojem, že žádná odpověď nepřišla.“¹³ Sám Spasitel mluvil o lidu s velikou vírou, který byl požehnán „ohněm a Duchem Svatým, [ale nevědě]l o tom“.¹⁴

Jak Ho slyšíte?

Nedávno nám president Russell M. Nelson řekl: „Vyzývám vás, abyste se hluboce a často zamýšleli nad touto klíčovou otázkou: Jak Ho slyšíte vy? Také vás vybízím, abyste podnikli kroky k tomu, abyste Ho slyšeli lépe a častěji.“¹⁵ Tuto výzvu zopakoval i dnes dopoledne.

Slýcháme Ho ve svých modlitbách, ve svých domovech, v písmech, v náboženských písních, když způsobile přijímáme svátost, když vyjadřujeme svou víru, když sloužíme druhým a když navštěvujeme chrám s dalšími věřícími. Duchovně určující okamžiky nastávají, když s modlitbou nasloucháme generální konferenci a když lépe dodržujeme přikázání. A děti – tyto prožitky jsou určeny i vám. Pamatujte, že Ježíš „učil děti ... a sloužil jim ..., a ony promlouvaly ... veliké a podivuhodné věci“.¹⁶ Pán pravil:

„[Tyto znalosti jsou] vám [dány] mým Duchem ...; a pokud by to nebylo mou mocí, nemohli byste je mít;

Pročež, můžete svědčiti, že jste slyšeli můj hlas a znáte moje slova.“¹⁷

Spasiteli můžeme naslouchat díky požehnání Jeho nedostižného Usmíření.

Ačkoli si nemůžeme určit načasování, kdy k těmto určujícím okamžikům dojde, dal nám president Henry B. Eyring tuto radu ohledně přípravy: „Dnes a zítra večer se můžete modlit, přemítat a klást si otázky: Zaznělo nějaké poselství, které Bůh poslal přímo mně? Viděl jsem Jeho ruku ve svém životě nebo v životě [své rodiny]?“¹⁸ Víra, poslušnost, pokora a opravdový záměr otevírají okna nebes.¹⁹

Ilustrace

Možná byste mohli své duchovní vzpomínky vnímat takto. Díky neustálým modlitbám, odhodlání dodržovat své smlouvy a daru Ducha Svátého nacházíme na své cestě životem správný směr. Když nám osobní obtíže, pochybnosti nebo zklamání zatemní cestu nebo když nás situace ve světě, jež je mimo naši kontrolu, vede k pochybám o budoucnosti, připomínají duchovně určující vzpomínky z naší knihy života zářící kameny, které osvěćují cestu před námi a jsou ujištěním o tom, že nás Bůh zná, miluje a že poslal svého Syna Ježíše Krista, aby nám pomohl vrátit se domů. A když někdo na své

určující vzpomínky nebere zřetel a je ztracen či zmaten, můžeme ho obrátit k Spasiteli tím, že se s ním podělíme o svou víru a vzpomínky a pomůžeme mu znovu objevit ony drahocenné duchovní okamžiky, jichž si kdysi vážil.

Některé prožitky jsou natolik posvátné, že je střežíme ve své duchovní paměti a s druhými se o ně nedělíme.²⁰

„Andělé mluví mocí Ducha Svátého; pročež, oni mluví slova Kristova.“²¹

„Andělé nepřestali sloužit dětem lidským.

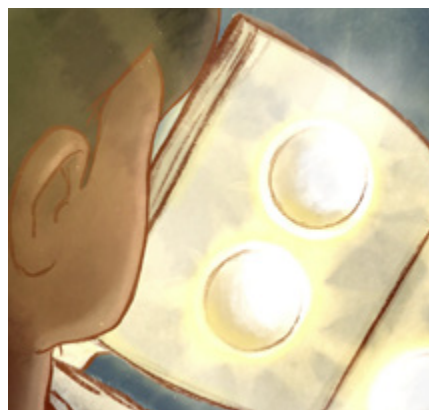
Neboť vizte, jsou ... poddáni [Kristu], aby sloužili podle ... příkazu jeho, ukazující se těm, kteří mají silnou víru a pevnou mysl v každé podobě zbožnosti.“²²

A „Utěšitel ..., ten Duch svatý, ... vás naučí všemu, a připomenet vám všecko“.²³

Zabývejte se posvátnými vzpomínkami. Věřte jim. Zapisujte si je. Dělte se o ně s rodinou. Věřte, že k vám přicházejí od Nebeského Otce a Jeho Milovaného Syna.²⁴ Umožněte jim vnést trpělivost do vašich pochybností a porozumění do vašich těžkostí.²⁵ Slibuji vám, že budete-li ve svém životě tyto duchovně určující události

Modlitba, dodržování smluv a Duch Svátý nám pomáhají nacházet v životě správný směr.

Duchovní vzpomínky jsou jako zářící kameny, které osvěćují cestu před námi.

O svou víru a své vzpomínky se dělíme s druhými, abychom ztraceným pomohli obrátit se ke Spasiteli.

ochotně brát na vědomí a pečlivě je opatrovat, bude k nim docházet čím dál více. Nebeský Otec vás zná a miluje!

Ježíš je Kristus, Jeho evangelium bylo znovuzřízeno, a zůstaneme-li věrni, svědčím o tom, že budeme na věky Jeho, ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Viz *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, vol. 1, *The Standard of Truth, 1815–1846* (2018), 150–153; viz také Joseph Smith, „History, 1838–1856, volume A-1 [23 December 1805–30 August 1834]“, 205–209, josephsmithpapers.org; *Saints*, 1:365–366.
2. Joseph Smith–Životopis 1:25.
3. *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* (2008), 521.
4. Nauka a smlouvy 135:4.
5. Vždy na mě velmi působila slova uvedená v knize Joseph Smith–Životopis 1:25: „Viděl [jsem] vidění; věděl jsem to a věděl jsem, že Bůh to ví.“ (Joseph Smith–Životopis 1:25.) Musel stanout před Bohem a vyznat, že tyto události v Posvátném hájí se v jeho životě skutečně staly a že jeho život už nikdy kvůli tomu nemůže zůstat stejný. Asi před 25 lety jsem slyšel období tohoto vyjádření od staršího Neala A. Maxwella. Uvedl tento příklad: „Před mnoha lety, v květnu roku 1945, nastala taková chvíle v mém životě na ostrově Okinawa, když mi bylo osmnáct. Zcela jistě se v mém případě nejednalo o hrdinství, ale spíše jsem byl spolu s druhými pozeňán během toho, co japonské dělostřelectvo ostřelovalo naše pozice. Po opakovaném ostřelování, kdy projektily naše pozice přelétaly, se nepřátelskému dělostřelectvu nakonec

podarilo nás správně zaměřit. Měli pak ještě vypálit, aby to mělo účinek, ale nejméně jedné vyděšené, sobecké modlitbě se dostalo božské odpovědi. Ostřelování ustalo. ... Byl jsem pozeňán a věděl jsem, že Bůh ví, že to vím.“ („Becoming a Disciple“, *Ensign*, June 1996, 19.)

- Starší Maxwell dodal, že nejenže on sám věděl a nejenže Bůh věděl, ale že i Bůh věděl, že on ví, že byl pozeňán. Ze symbolického hlediska to podle mě posouvá pocit odpovědnosti ještě o úroveň výše. Někdy Nebeský Otec doprovází pozeňání, které nám dává, silným duchovním potvrzením toho, že nebesa zasáhla v náš prospěch. Nedá se to popřít. Zůstává nám to v paměti navždy, a budeme-li upřímní a věrní, bude to v následujících letech formovat náš život. „Byl jsem pozeňán a věděl jsem, že Bůh ví, že vím, že jsem byl pozeňán.“
6. Russell M. Nelson, „Sladká moc modlitby“, *Liahona*, květen 2003, 8.
 7. Osobní příběh Beatrice Magréové, o němž se podělila se starším Andersenem 29. října 2019; následný e-mail z 24. ledna 2020.
 8. Skutkové 2:37.
 9. Alma 19:16.
 10. Viz Enos 1:5.
 11. Clayton M. Christensen, „The Most Useful Piece of Knowledge“, *Liahona*, Jan. 2009, 23.
 12. Viz *Učení: Joseph Smith*, 130.
 13. Dallin H. Oaks, *Life's Lessons Learned: Personal Reflections* (2011), 116.
 14. 3. Nefi 9:20.
 15. Russell M. Nelson, „How Do You #HearHim? A Special Invitation“, 26. února 2020, blog.ChurchofJesusChrist.org.
 16. 3. Nefi 26:14.
 17. Nauka a smlouvy 18:35–36. Duchovní poznání vždy doprovázejí pocity. „Jste pohotoví k tomu, abyste činili nepravost, ale pomalí v tom, abyste se rozpomněli na Pána,

svého Boha. Viděli jste anděla a on k vám promlouval; ano, čas od času jste slyšeli jeho hlas; a on k vám promlouval tichým, jemným hlasem, ale vy jste neměli citu, a tak jste nemohli cítit jeho slov.“ (1. Nefi 17:45.)

18. Henry B. Eyring, „Ó pomněte, pomněte“, *Liahona*, listopad 2007, 69.
19. Viz 2. Nefi 31:13; Moroni 10:4. Naši misii ve francouzském Bordeaux navštívil v roce 1991 president Dallin H. Oaks. Vysvětlil našim misionářům, že opravdový záměr znamená, že člověk, který se modlí, říká Pánu něco jako: „Nežádám ze zvědavosti, ale s naprostou upřímností, abych mohl jednat podle odpovědi na svou modlitbu. Dáš-li mi odpověď, budu jednat tak, abych změnil svůj život. Budu reagovat.“
20. „Mnohým je dáno znáti tajemství Boží; nicméně mají přísný příkaz, aby nesdělovali tajemství tato, leda podle té části slova jeho, kterou on poskytuje dětem lidským podle pozornosti a píle, kterou mu věnují.“ (Alma 12:9.)

Starší Neal A. Maxwell řekl: „Vědět, kdy se podělit o [duchovní prožitky], vyžaduje inspiraci. Vzpomínám si, jak president Marion G. Romney, v jehož slovech se snoubil důvtip a moudrost, řekl: „Měli bychom více duchovních prožitků, kdybychom o nich tolik nemluvili.“ („Called to Serve“ [zasvěčující shromáždění Univerzity Brigham Younga, 27. března 1994], 9, speeches.byu.edu.)

21. 2. Nefi 32:3.
22. Moroni 7:29–30.
23. Jan 14:26.
24. Pravdy evangelia jsou dostupné všem. V průběhu týdne před konferencí, poté, co jsem měl svůj proslav již hotový, jsem byl duchovně přitahován ke knize s názvem *Divine Signatures: The Confirming Hand of God* (2010), kterou napsal Gerald N. Lund, jenž v letech 2002 až 2008 sloužil jako sedmdesátník – generální autorita. K mému potěšení byla slova bratra Lunda krásným druhým svědkem o zásadách uvedených v tomto konferenčním proslvu a budou se líbit každému, kdo si přeje více studovat téma duchovně určujících vzpomínek.
25. Jeden z oblíbených citátů presidenta Thomase S. Monsona pochází od skotského básníka Jamese M. Barrieho: „Bůh nám dal vzpomínky, abychom mohli mít červnové růže i v prosinci svého života.“ (Thomas S. Monson, „Think to Thank“, *Liahona*, Jan. 1999, 22.) Totéž platí i o duchovních vzpomínkách. Možná budou nejužitečnější v mrazivých, náročných obdobích našeho života, kdy budeme tyto „červnové“ duchovní vzpomínky potřebovat.

Douglas D. Holmes
Nedávno uvolněný první rádce v Generálním
předsednictvu Mladých mužů

Hluboko do srdce

Pán se snaží každému z nás pomáhat přijmout Jeho evangelium hlouběji do srdce.

Sestry a bratři, žijeme v nádherné době. Při oslavách počátku Znovuzřízení je vhodné slavit také pokračující proces Znovuzřízení, kterého jsme svědky. Raduji se s vámi z toho, že žijeme v této době.¹ Pán skrze své proroky nadále zajišťuje vše potřebné, aby nám pomohl připravit se na to, abychom Ho přijali.²

Jednou z oněch věcí, které potřebujeme, je nový program Děti a mládež. Mnozí z vás vědí, že tento program klade důraz na stanovování cílů, nové symboly sounáležitosti a konference Pro posílení mládeže neboli FSJ. Nesmíme však dovést, aby nám toto vše zastínilo zásady, na nichž je program postaven, a jejich účel, kterým je pomoci dětem a mládeži přijmout evangelium Ježíše Krista hluboko do svého srdce.³

Věřím, že až tyto zásady uvidíme jasněji, rozpoznáme v tomto programu něco více než jen program pro členy ve věku 8 až 18 let. Uvidíme, jak se Pán snaží každému z nás pomáhat přijmout Jeho evangelium hlouběji do srdce. Modlím se, aby nám Duch Svatý pomohl se společně učit.

Vztahy – „Budte s nimi“⁴

První zásadou jsou vztahy. Vzhledem k tomu, že vztahy jsou natolik přirozenou součástí Církve Ježíše Krista, někdy zapomínáme, jak

důležité jsou pro naši pokračující cestu ke Kristu. Neočekává se, že cestu smlouvy nalezneme sami nebo že po ní budeme kráčet osaměle. Potřebujeme lásku a podporu rodičů, dalších členů rodiny, přátel a vedoucích, kteří po této cestě také krácejí.

Takovéto vztahy potřebují čas. Čas strávený společně. Čas věnovaný společné zábavě, relaxaci, studiu a službě. Čas věnovaný zájmům a těžkostem toho druhého. Čas, kdy jsme k sobě navzájem otevření a upřímní, zatímco se spolu snažíme stát se lepšími. Tyto vztahy jsou jedním z prvořadých

důvodů, proč se shromažďujeme jako rodiny, kvora, třídy a kongregace. Jsou základem efektivní pastýřské služby.⁵

Starší Dale G. Renlund nám poskytl klíč k rozvíjení těchto vztahů, když řekl: „Pokud máme ... úspěšně sloužit druhým, musíme na ně pohlížet ... očima Nebeského Otce. Teprve pak si můžeme začít uvědomovat skutečnou cenu duše. Teprve pak můžeme pocítit lásku, kterou Nebeský Otec chová ke všem svým dětem.“⁶

Vidět druhé tak, jak je vidí Bůh, je dar. Vyzývám nás všechny, abychom o tento dar usilovali. Až se nám otevrou oči, aby viděly,⁷ budeme také moci pomáhat druhým vidět sebe samé tak, jak je vidí Bůh.⁸ President Henry B. Eyring zdůraznil, jaký to má dalekosáhlý význam, když řekl: „Nejdůležitější bude to, čemu se od [vás druhí] naučí ohledně toho, jací skutečně jsou a jakými se skutečně mohou stát. Myslím si, že se tomu nenaučí ani tak z přednášek. Naučí se tomu z *pocitů*, které mají ohledně toho, jací jste vy, jací jsou podle vás oni

a jakými se podle vás mohou stát.⁹ Pomoci druhým pochopit jejich pravou identitu a účel je jedním z největších darů, které můžeme dát.¹⁰ Když se na druhé a na sebe samé díváme tak, jak se na nás dívá Bůh, spojuje to naše srdce „v jednotě a ve vzájemné lásce“.¹¹

Stále více na nás působí světské síly, a proto potřebujeme moc, která pramení z láskyplných vztahů. Proto mějme při plánování činností, schůzek a dalších shromáždění na paměti, že prvořadým účelem těchto shromáždění je budovat láskyplné vztahy, které nás sjednotí a pomohou evangeliu Ježíše Krista proniknout nám hlouběji do srdce.¹²

Zjevení, svoboda jednání a pokání – „Spojte se s nebem“¹³

Samozřejmě nestačí být pouze spojeni mezi sebou. Existuje mnoho skupin a organizací, které z různých důvodů dosahují jednoty. Avšak jednotou, o kterou usilujeme, je být jedno v Kristu, navázat spojení s Ním.¹⁴ K tomu, abychom se mohli v srdci spojit s nebem, potřebujeme osobní duchovní prožitky, o čemž právě výmluvně hovořil starší Andersen.¹⁵ Tyto prožitky přicházejí, když nám Duch Svatý vnáší slovo a lásku Boží do mysli a do srdce.¹⁶

Toto zjevení k nám přichází skrze písmo, obzvláště skrze Knihu Mormonovu; skrze inspirovaná slova žijících proroků a dalších věrných učedníků; a skrze tichý a jemný hlas.¹⁷

Tato slova jsou více než jen inkoust na stránce, zvukové vlny v uších, myšlenky v mysli nebo pocity v srdci. Slovo Boží je duchovní moc.¹⁸ Je to pravda a světlo.¹⁹ Je to způsob, jakým Ho slyšíme! Jeho slova podněcují a posilují naši víru v Krista a vyvolávají v nás touhu stát se více takovými, jako je Spasitel – to jest činit pokání a kráčet po cestě smlouvy.²⁰

Vloni v dubnu nám president Russell M. Nelson pomohl porozumět tomu, že ústřední roli na této cestě ke zjevení má pokání.²¹ Řekl: „Rozhodnutí činit pokání znamená, že se rozhodujeme změnit. Dovolujeme Spasiteli, aby nás proměnil v nejlepší verzi nás samotných. ... Rozhodujeme se stát se více takovými, jako je Ježíš Kristus!“²² S nebem se spojíme právě tímto procesem změny podněcovaným slovem Božím.

Výzva presidenta Nelsona k pokání je založena na zásadě svobody jednání. Pro pokání se musíme *rozhodnout* sami. Evangelium nám nelze do srdce vnutit. Starší Renlund řekl: „Cílem Nebeského Otce jakožto rodiče není přimět své děti *dělat* to, co je správné; je jim přimět své děti, aby se *rozhodly* dělat to, co je správné.“²³

V programech, které nahradil program Děti a mládež, bylo pro získání rozličných ocenění nutno splnit více než 500 různých požadavků.²⁴ Dnes je v podstatě jeden. Je jím výzva, abychom se *rozhodli*, že se staneme více takovými, jako je Spasitel. To učiníme tím, že přijmeme slovo Boží skrze

Ducha Svatého a umožníme Kristu, aby nás proměnil v nejlepší verzi nás samotných.

Je to více než jen nácvik stanovování cílů nebo sebezdokonalování. Cíle jsou zkrátka nástrojem, jenž nám pomáhá spojit se s nebem skrze zjevení, svobodu jednání a pokání – přijít ke Kristu a přijmout Jeho evangelium hlouběji do srdce.

Zapojení se a oběť – „Umožněte jim věst“²⁵

A nakonec, abychom evangelium Ježíše Krista přijali hluboko do srdce, musíme se do něho zapojit – věnovat mu čas a talenty, obětovat se pro ně.²⁶ Všichni toužíme po smysluplném životě – a to se zvláště týká dorůstajícího pokolení. Touží se zabývat nějakou věcí, na níž záleží.

Evangelium Ježíše Krista je věcí, na níž záleží nejvíce na světě. President Ezra Taft Benson řekl: „Bůh nám přikázal, abychom zanesli toto evangelium celému světu. To je ta věc, která nás musí v dnešní době sjednocovat. Pouze evangelium spasí svět před pohromou jeho vlastního sebezničení. Pouze evangelium sjednotí v míru lidi všech ras a národností. Pouze evangelium přinese radost, štěstí a spasení lidské rodině.“²⁷

Starší David A. Bednar slíbil: „Uspějeme-li mládež tím, že ji vyzveme k činu a umožníme jí jednat, Církev postoupí vpřed zázračným způsobem.“²⁸ Příliš často mládež nevyzýváme k tomu, aby pro Kristovu velikou věc něco obětovala, ani jí to neumožňujeme. Starší Neal A. Maxwell poznamenal: „Nenadchne-li [naši] mládež [Boží dílo], je větší pravděpodobnost, že ji přemůže svět.“²⁹

Program Děti a mládež se zaměřuje na to, aby posiloval schopnost mládeže jednat. Mladí si vybírají vlastní cíle.

Předsednictva kvor a tříd jsou uvedena do své náležitě role. Rada sboru mládeže se právě tak jako rada sboru zaměřuje na práci na spasení a oslavení.³⁰ A kvora a třídy se v úvodu svých schůzek radí ohledně toho, jak vykonávat práci, kterou jim Bůh uložil.³¹

President Nelson mládeži Církve řekl: „Pokud se rozhodnete, pokud budete chtít, ... můžete být významnou součástí něčeho velkého, něčeho velkolepého, něčeho vznešeného! ... Patříte k těm nejlepším, které Pán *kdy* seslal na tento svět. Máte schopnost být chytřejší a moudřejší a mít na svět větší vliv než jakákoli předchozí generace!“³² Při jiné příležitosti president Nelson mládeži řekl: „Mám ve vás naprostou důvěru. Mám vás rád a Pán také. Jsme Jeho lid – společně zapojeni do Jeho svatého díla.“³³ Mladí lidé, jste si vědomi důvěry, kterou ve vás president Nelson má, a toho, jak jste pro toto dílo důležití?

Rodiče a dospělí vedoucí, vyzývám vás, abyste na mládež pohlíželi tak jako president Nelson. Když bude mládež pociťovat vaši lásku a důvěru, když ji budete povzbuzovat a učit ji, jak vést – a poté jí dáte prostor – ohromí vás svými postřehy, schopnostmi a oddaností evangeliu.³⁴ Bude pociťovat radost ze svého rozhodnutí

Bluffdale, Utah, USA

zapojit se do věci Krista a přinášet pro ni oběti. Přijme Jeho evangelium hlouběji do srdce a dílo postoupí vpřed zázračným způsobem.

Slib a svědectví

Slibuji, že když se zaměříme na tyto zásady – na vztahy, zjevení, svobodu jednání, pokání a obět – evangelium Ježíše Krista nám pronikne hlouběji do srdce. Budeme svědky toho, jak Znovuzřízení postoupí vpřed ke svému konečnému cíli, k vykoupení Izraele a založení Sionu,³⁵ kde bude Kristus vládnout jako Král králů.

Svědčím o tom, že Bůh dělá nadále vše potřebné pro to, aby svůj lid připravil na tento den. Kéž v tomto slavném díle vidíme Jeho ruku, zatímco se všichni budeme snažit jít ke Kristu a být v NĚm zdokonalováni.³⁶ Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Viz Nauka a smlouvy 45:12. President Nelson řekl: „Pomyslete jen na to, jaký pocit nadšení a naléhavosti je s tím vším spojen – každý prorok počínaje Adamem viděl naši dobu. A každý prorok mluvil o *naší* době, kdy bude Izrael shromážděn a svět bude připraven na Druhý příchod Spasitele. Jen si to představte! Ze všech lidí, kteří kdy žili na planetě zemi, jsme *my* těmi, kdo mají možnost se podílet na tomto posledním velikém shromáždění. Nepřipadá vám to úžasné?“ („Naděje Izraele“ [celosvětové zasvěcující shromáždění pro mládež, 3. června 2018], ChurchofJesusChrist.org/broadcasts/face-to-face/nelson?lang=ces.)
Starší Jeffrey R. Holland učil: „Žijeme v úžasné době.“
Evangelium Ježíše Krista je nejjistější, nejbezpečnější, nejspolehlivější a nejspokojivější pravdou na zemi i v nebi, v čase i na

věčnosti. Nic – cokoli, kdokoli, jakýkoli vliv – nezabrání této Církvi v tom, aby naplnila své poslání a uskutečnila svůj osud oznámený už před založením světa. ... Ohledně budoucnosti není třeba obav ani nejistoty.

V této dispensaci nedojde – na rozdíl od všech ostatních předchozích období – k institucionálnímu odpadlictví; neztratí se kněžství; neustane zjevení pocházející z hlasu Všemohoucího Boha. ... Je úžasné žít v této době!

... Pokud jste si toho nevšimli, jsem ohledně posledních dnů optimistický. ... Věřte. Povstaňte. Budte věrní. A co nejvíce využijte tuto pozoruhodnou dobu, v níž žijeme!“ (Příspěvek na Facebooku, May 27, 2015; viz také „Be Not Afraid, Only Believe“ [proslav k učitelům náboženství Církevního vzdělávacího systému, 6. února 2015], broadcasts.ChurchofJesusChrist.org.)

2. Viz Jan 1:12.
3. Krátce poté, co jsme byli povoláni jako Generální předsednictvo Mladých mužů, s námi president Henry B. Eyring diskutoval o specifických těžkostech a příležitostech, kterým mládež Církve v dnešní době čelí. Radil nám, abychom se zaměřovali na to, co jim pomůže přijmout evangelium Ježíše Krista hluboko do srdce. Tato rada pro nás jako pro předsednictvo Mladých mužů byla určitým majákem.
4. Viz „Be with Them“, ChurchofJesusChrist.org/callings/aaronic-priesthood-quorums/my-calling/leader-instruction/be-with-them.
5. Viz Mosiáš 18:25; Moroni 6:5.
6. Dale G. Renlund, „Očima Boha“, *Liahona*, listopad 2015, 94; viz také Mojžíš 1:4–6.
President Thomas S. Monson učil: „Znovu opakuji, že máme zodpovědnost vidět jednotlivce nikoli takové, jací jsou, ale takové, jakými se mohou stát. Rád bych vás požádal, abyste o nich přemýšleli tímto způsobem.“ („Představujte si druhé takové, jakými se mohou stát“, *Liahona*, listopad 2012, 70.)
Starší Neal A. Maxwell učil: „Přilíš často se stává, že když mladý člověk zjevně *nedodrží* církevní měřítko, klade zdánlivě konfrontační otázky nebo vyjadřuje své pochybnosti, bývá rychle onálepkován. Výsledkem může být odcizení a někdy odloučení. Pravá láska nemá ráda nálepky!“ („Unto the Rising Generation“, *Ensign*, Apr. 1985, 9.)
7. Viz 2. Královská 6:17.
8. Stephen L. Richards jako člen Prvního předsednictva řekl: „Nejvyšší druh schopnosti rozlišování je ten, který ve druhých spatřuje jejich lepší já, dobro, které v sobě mají, a odhaluje jim je.“ (Conference Report, Apr. 1950, 162;

- V: David A. Bednar, „Quick to Observe“, *Ensign*, Dec. 2006, 35; *Liahona*, Dec. 2006, 19.) Viz také 2. Královská 6:17.
9. Henry B. Eyring, „Teaching Is a Moral Act“ (proslav na Univerzitě Brigham Younga, 27. srpna 1991), 3, speeches.byu.edu; zvýraznění přidáno; viz také Henry B. Eyring, „Pomáhejte jim mířit výš“, *Liahona*, listopad 2012, 60–67.
 10. Viz Mojžíš 1:3–6.
 11. Mosiáš 18:21; viz také Mojžíš 7:18.
 12. „Mladí muži, kteří mají pevný, kladný vztah k aktivní rodině [Svatých posledních dnů], vrstevníkům a vedoucím, kteří jim pomáhají prohlubovat vztah s Nebeským Otcem, zůstanou s největší pravděpodobností aktivní. Konkrétní prvky programu, jako jsou například nedělní studijní osnovy, činnosti [Mladých mužů], očekávané osobní cíle ..., mohou mít bez těchto vztahů jen malý účinek. ... Důležité zde není to, jak dokonale jsou konkrétní prvky programu zavedeny, ale to, jak přispívají k navazování kladných vztahů, které posilují náboženskou identitu mladých mužů [Svatých posledních dnů].“ („Be with Them“, ChurchofJesusChrist.org/callings/aaronic-priesthood-quorums/my-calling/leader-instruction/be-with-them.)
 13. Viz „Connect Them with Heaven“, ChurchofJesusChrist.org/callings/aaronic-priesthood-quorums/my-calling/leader-instruction/connect-them-with-heaven.
 14. Viz Jan 15:1–5; 17:11; Filipenským 4:13; 1. Janova 2:6; Jákob 1:7; Omni 1:26; Moroni 10:32.
 15. Písma jsou plná příkladů výše zmíněného; zde jsou jen dva z nich: 1. Nefi 2:16; Enos 1:1–4.
 16. Viz Lukáš 24:32; 2. Nefi 33:1–2; Jákob 3:2; Moroni 8:26; Nauka a smlouvy 8:2–3.
 17. Viz 2. Timoteovi 3:15–16; Nauka a smlouvy 68:3–4; 88:66; 113:10.
 18. Viz 1. Těsalonickým 1:5; Alma 26:13; 31:5; Helaman 3:29; 5:17; Nauka a smlouvy 21:4–6; 42:61; 43:8–10; 50:17–22; 68:4.
 19. Viz Jan 6:63; 17:17; Alma 5:7; Nauka a smlouvy 84:43–45; 88:66; 93:36.
 20. Viz Jan 15:3; 1. Petrova 1:23; Mosiáš 1:5; Alma 5:7, 11–13; 32:28, 41–42; 36:26; 62:45; Helaman 14:13.
 21. Viz 2. Nefi 31:19–21; 32:3, 5.
 22. Russell M. Nelson, „Můžeme si věst lépe a být lepší“, *Liahona*, květen 2019, 67.
 23. Dale G. Renlund, „Vyvolte sobě dnes“, *Liahona*, listopad 2018, 104.
 24. Toto číslo zahrnuje požadavky skautských programů, které byly donedávna součástí církevního programu činností pro chlapce a mladé muže, především ve Spojených státech a Kanadě. V oblastech, které se do skautského programu nezapojovaly, přesahoval počet požadavků 200. Kromě toho byly různé programy činností pro chlapce, dívky, mladé muže a mladé ženy koncipovány různě, což činilo celkovou situaci pro rodiny ještě složitější.
 25. Viz „Let Them Lead“, ChurchofJesusChrist.org/callings/aaronic-priesthood-quorums/my-calling/leader-instruction/let-them-lead.
 26. Viz Omni 1:26; 3. Nefi 9:20; 12:19; Nauka a smlouvy 64:34. „Náboženství, které nevyžaduje obět všech věcí, nikdy nemá moc dostatečnou k tomu, aby vytvořilo víru nutnou pro život a spasení.“ (*Lectures on Faith* [1985], 69.)
 27. Ezra Taft Benson, *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 167; v: *Kažte evangelium mé – příručka k misionářské službě* (2004), 2; viz také Russell M. Nelson, „Naděje Izraele“, ChurchofJesusChrist.org/broadcasts/face-to-face/nelson?lang=ces.
 28. Shromáždění se starším Davidem A. Bednarem; viz také „2020 Temple and Family History Leadership Instruction“, Feb. 27, 2020, ChurchofJesusChrist.org/family-history.
 29. Neal A. Maxwell, „Unto the Rising Generation“, 11. Starší Maxwell pokračoval: „V kolika předsednictvech kvor jáhnů a učitelů se stává, že jejich činnost v praxi spočívá pouze v tom, že někoho žádají o pronesení modlitby nebo roznášení svátosti? Bratři, toto jsou vsutku mimořádní duchové a mohou konat významné skutky, dáme-li jim k tomu příležitost!“
 30. Viz *General Handbook: Serving in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 2.2, ChurchofJesusChrist.org.
 31. Několik materiálů a zdrojů, které mohou mládeži pomoci věst, je k dispozici v Knihovně evangelia, včetně „Quorum and Class Presidency Resources“, „Jak používat příručku *Pojď, následuj mne – pro kvora Aronova kněžství a třídy Mladých žen*“, a v materiálech a zdrojích pro Mladé ženy a kvora Aronova kněžství v oddíle „Ward or Branch Callings“.
 32. Russell M. Nelson, „Naděje Izraele“, ChurchofJesusChrist.org/broadcasts/face-to-face/nelson?lang=ces. Během téhož zasvěcujícího shromáždění prezident Nelson řekl: „Nebeský Otec uchoval své nejvznešenější duchy – možná by se dalo říci svůj nejlepší tým – pro tuto poslední fázi. Těmito nejvznešenějšími duchy – těmito nejlepšími hráči, těmito hrdiny – jste vy!“
 33. Russell M. Nelson, úvodní proslav v pořadu „Děti a mládež – pořad Face to Face se starším Gerritem W. Gongem“, 17. listopadu 2019, broadcasts.ChurchofJesusChrist.org.
 34. President Nelson řekl: „Musíme nechat mladé lidi věst, a to obzvláště ty, kteří byli povoláni a ustanoveni, aby sloužili v předsednictvech tříd a kvor. Bude na ně delegována kněžská pravomoc. Naučí se, jak při vedení své třídy nebo kvora získávat inspiraci.“ („Videoprezentace k programu Děti a mládež“, 29. září 2019, ChurchofJesusChrist.org.)
Starší Quentin L. Cook řekl: „Od naší mládeže se požaduje, aby přebírala více osobní zodpovědnosti již v mladším věku – aniž by rodiče a vedoucí dělali za mládež to, co může dělat sama.“ („Úpravy pro posílení mládeže“, *Liahona*, listopad 2019, 40.)
 35. President George Q. Cannon učil: „Bůh vyhradil pro tuto dispensaci duchy, kteří mají odvahu a odhodlání postavit se světu a všem silám onoho zlého, zřejmým i neviditelným, hlásat evangelium a prosazovat pravdu a založit a budovat Sion našeho Boha, a to beze strachu z následků. Sesílá tyto duchy do tohoto pokolení, aby položili základ Sionu, jež už nikdy nebude svržen, a aby vychovali potomstvo, jež bude spravedlivé a jež bude cítit Boha a bude Ho cítit svrchovaně a bude Ho poslouchat za všech okolností.“ („Remarks“, *Deseret News*, May 31, 1866, 203; viz také *Učení presidentů Cirkve: Joseph Smith* (2008), 185.)
 36. Viz Moroni 10:32.

President Henry B. Eyring
Druhý rádce v Prvním předsednictvu

Modlitby víry

Když se budeme modlit s vírou, staneme se důležitou součástí díla Páně, zatímco On bude připravovat svět na svůj Druhý příchod.

Modlitba staršího Maynese ze začátku tohoto prvního zasedání generální konference byla zodpovězena. Skrze úžasná poselství a nádhernou hudbu jsme obdrželi inspiraci. Slib presidenta Russella M. Nelsona, že tato konference bude paměťhodná, se již začíná naplňovat.

President Nelson určil tento rok jako oficiální „výročí připomínající uplynutí 200 let od chvíle, kdy se Josephu Smithovi ve vidění zjevili Bůh Otec a Jeho Milovaný Syn Ježíš Kristus“. President Nelson nás vyzval, abychom si vytvořili osobní plán, jak se na tuto historickou konferenci připravíme, přičemž tato oslava bude podle jeho slov „klíčovým bodem v historii Církve, a vaše úloha v ní je zcela zásadní“.¹

Když jste poslouchali jeho poselství, možná jste si tak jako já položili otázku: „V jakém smyslu je má úloha zcela zásadní?“ Možná jste si četli o událostech týkajících se Znovuzřízení a modlili jste se ohledně nich. Možná jste častěji než kdy dříve četli popisy oněch několika okamžiků, kdy Bůh Otec představil svého Milovaného Syna. Možná jste četli o jednotlivých případech, kdy k dětem Nebeského Otce promluvil Spasitel. Já jsem toto vše udělal, a nejen to.

Během četby jsem nacházel odkazy týkající se kněžství Božího a otevírání dispensací. Když jsem si uvědomil, že má příprava na tuto konferenci je klíčovým bodem mé osobní historie, zaplavil mě pocit pokory. V srdci jsem pocítoval změny. Pocítoval jsem novou vděčnost. Byl jsem naplněn radostí z vyhlídky na to, že jsem byl vyzván zúčastnit se této oslavy pokračujícího procesu Znovuzřízení.

Představuji si, že i ostatní díky pečlivé přípravě pocítují více radosti, optimismu a odhodlání sloužit v jakémkoli povolání, kde je Pán potřebuje.

Nadpozemské události, které si připomínáme, stály u zrodu prorokované poslední dispensace, v níž Pán připravuje svou Církev a svůj lid – ty, kteří nesou Jeho jméno – na to, aby Ho přijali. V rámci naší přípravy na svůj příchod nás všechny pozvedne, abychom se mohli zhostit duchovních výzev a příležitostí, které v historii tohoto světa nemají obdoby.

V září 1840 Prorok Joseph Smith a jeho rádci v Prvním předsednictvu prohlásili: „Dílo Páně v těchto posledních dnech je nesmírně závažné a téměř se vymyká chápání smrtelníků. Jeho slávy jsou nepopsatelné a jeho majestátnost nepřekonatelná. Je to téma, které rozněčovalo nitro

proroků a spravedlivých lidí od stvoření světa, přes každé následné pokolení, až do současné doby; a je to vpravdě dispensace plnosti časů, kdy všechny věci, které jsou v Kristu Ježíši, ať již v nebi, či na zemi, budou shromážděny v NĚm, a kdy všechny věci budou znovuzřízeny, jak bylo promlouváno všemi svatými proroky od počátku světa; neboť v ní se uskuteční ono slavné naplnění zaslíbení učiněných otcům, přičemž projevy moci Nejvyššího budou veliké, slavné a vznešené.“

A dodali: „Přejeme si jít kupředu a sjednotit své síly pro budování království a založení kněžství v jeho plnosti a slávě. Dílo, které musí být vykonáno v posledních dnech, je

Mixco, Guatemala

nesmírně důležité, a povolává k činu sílu, dovednosti, talenty a schopnosti Svatých, aby se mohlo valit kupředu s takovou slávou a majestátností, jakou popsal prorok [Daniel] [viz Daniel 2:34–35, 44–45]; a v důsledku bude vyžadováno soustředění Svatých, aby se naplnila díla tak závažná a velkolepá.⁴²

Mnohé detaily ohledně toho, co budeme během odvíjejícího se procesu Znovuzřízení dělat a kdy to budeme dělat, dosud nebyly zjeveny. Avšak První předsednictvo i v oněch počátečních dnech znalo do určité míry šířku a hloubku díla, které před nás Pán předložil. Zde je několik příkladů toho, co víme, že nastane:

Pán skrze své Svaté nabídne dar svého evangelia „každému národu, pokolení, jazyku a lidu“.³ Důležitou roli budou nadále hrát technologie a zázraky – a stejně tak i jednotliví „[rybáři] lidí“,⁴ kteří slouží s mocí a s čím dál větší vírou.

My, jakožto lid, se uprostřed narůstajících konfliktů staneme

sjednocenějšími. Budeme shromážděni v duchovní síle skupin a rodin naplněných světlem evangelia.

Dokonce i nevěřící svět si bude cenit Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů a bude si uvědomovat, že na ní spočívá moc Boží. Věrní a stateční učedníci budou na sebe v každodenním životě neohroženě, pokorně a otevřeně brát jméno Kristovo.

Jak se tedy každý z nás může zapojit do tak velkolepého a vznešeného díla? President Nelson nás učil, jak růst v duchovní moci. Když díky své rostoucí víře v to, že Ježíš je Kristus, přijmeme pokání jako radostnou příležitost, když pochopíme a uvěříme, že Nebeský Otec slyší každou naši modlitbu, když se budeme snažit být poslušni příkázání a žít podle nich, porosteme ve schopnosti přijímat pokračující zjevení. Duch Svatý bude moci být naším stálým společníkem. Pocity naplněné světlem s námi zůstanou, i když se svět kolem nás stane temnějším.

Příkladem toho, jak růst v takovéto duchovní moci, je Joseph Smith.

Ukázal nám, že klíčem k získání zjevení od Boha je modlitba víry. Modlil se s vírou a věřil, že mu Bůh Otec na modlitbu odpoví. Modlil se s vírou a věřil, že jedině skrze Ježíše Krista může být osvobozen od viny, kterou kvůli svým hříchům pociťoval. A modlil se s vírou a věřil, že aby onoho odpuštění dosáhl, musí najít pravou Církev Ježíše Krista.

Joseph Smith během svého prorockého působení používal modlitby víry k tomu, aby přijímal pokračující zjevení. Zatímco budeme čelit dnešním těžkostem i těm, které teprve přijdou, budeme i my muset používat tentýž vzor. President Brigham Young řekl: „Neznám pro Svaté posledních dnů žádné jiné cesty, než aby každý dech byl prakticky modlitbou k Bohu, aby Bůh vedl a řídil svůj lid.“⁴⁵

Náš každodenní život by tudíž měla popisovat tato slova z modlitby svátosti: „Vždy na něj pamatovati.“ Slova „na něj“ odkazují na Ježíše Krista. Následující slova „a zachovávatí jeho příkázání“ naznačují, co pro nás znamená na Něj pamatovat.⁶ Když vždy pamatujeme na Ježíše Krista, můžeme se v duchu v modlitbě ptát: „Co by si přál, abych udělal?“

Takováto modlitba, pronesená s vírou v Ježíše Krista, zahájila tuto poslední dispensaci. A bude i ústředním bodem úlohy, kterou bude zastávat každý z nás v pokračujícím odvíjení se této dispensace. Našel jsem, tak jako vy, úžasné příklady takovéto modlitby.

Prvním příkladem je Joseph Smith. S dětsky upřímnou vírou se zeptal, co by si Pán přál, aby udělal. Pánova odpověď změnila historii světa.

Podle mě z Josephovy reakce na Satanův útok, když Joseph poklekl k modlitbě, vyplývá důležité ponaučení.

Ze zkušeností vím, že Satan a jeho služebníci se nás snaží přimět k tomu, abychom si mysleli, že se modlit nemusíme. Když Joseph Smith vynaložil veškerou svou sílu, aby volal k Bohu, aby ho z moci, jež se ho snažila spoutat, vysvobodil, jeho modlitba o pomoc byla zodpovězena a zjevili se Nebeský Otec a Ježíš Kristus.

Satanův pokus zhatit počátek Znovuzřízení byl tak silný kvůli tomu, že Josephova modlitba byla tak důležitá. Vy i já budeme v pokračujícím procesu Znovuzřízení zastávat menší úlohu. Avšak nepřítel Znovuzřízení se nám bude i tak snažit v našich modlitbách bránit. V naší odhodlanosti nás může posilovat příklad Josephovy víry a jeho odhodlání. Právě to je jedním z mnoha důvodů, proč ve svých modlitbách Nebeskému Otci děkuji za Proroka Josepha.

Dalším vzorem pro mou modlitbu víry, zatímco se snažím zastávat svou úlohu v pokračujícím procesu Znovuzřízení, je Enos v Knize Mormonově. Ať již je vaše úloha jakákoli, můžete si i jeho vzít za svého osobního rádce.

I Enos se podobně jako Joseph modlil s vírou. Svůj zážitek popsal takto:

„A duše má hladověla; a já jsem poklekl před svým Tvůrcem a volal jsem k němu v mocné modlitbě a v úpěnlivé prosbě za svou vlastní duši; a po celý den jsem k němu volal; ano, a když přišla noc, stále ještě jsem pozvedal svůj hlas vysoko, až dosáhl nebes.

A přišel ke mně hlas řka: Enosi, tvoje hříchy jsou ti odpuštěny a ty budeš požehnán.

A já, Enos, jsem věděl, že Bůh nemůže lhát; pročez, moje vina byla zahlazena.

A já jsem pravil: Pane, jak se to stalo?

A on mi pravil: Pro tvou víru v Krista, kterého jsi nikdy předtím

neslyšel ani neviděl. A přejde mnoho let, nežli se projeví v těle; pročez hled', víra tvá tě uzdravila.“⁷

Ponaučení, které mi přináší požehnání, se nachází v těchto slovech: „Pro tvou víru v Krista, kterého jsi nikdy předtím neslyšel ani neviděl.“

Joseph měl víru v Krista, aby odešel do lesíku a také aby se pomodlil o vysvobození z moci Satana. Dosud neviděl Otce ani Syna, ale modlil se s vírou z celé síly svého srdce.

Enosův zážitek mi dává totéž drahocenné ponaučení. Když se modlím s vírou, je Spasitel mým přímluvcem u Otce a já pociťuji, že má modlitba dosahuje nebe. Odpovědi přicházejí. Požehnání se dostávají. A pociťuji pokoj a radost i v těžkých chvílích.

Pamatuji si, jak jsem jako novopečený člen Kvora Dvanácti apoštolů poklekl k modlitbě se starším Davidem B. Haightem. Bylo mu asi tolik let, kolik je nyní mně, a potýkal se s obtížemi, které nyní sám zažívám. Pamatuji si na jeho hlas, když se modlil. Neotevřel jsem oči, abych se podíval, ale znělo mi to, jako kdyby se usmíval. Rozmlouval s Nebeským Otcem hlasem naplněným radostí.

Dosud v duchu slyším jeho radost, když řekl: „Ve jménu Ježíše Krista.“ Znělo mi to, jako kdyby starší Haight v onen okamžik pocítil, že Spasitel schvaluje slova, která v modlitbě k Otci pronesl. A byl jsem si jist, že budou přijata s úsměvem.

Když budeme růst ve víře v Ježíše Krista jakožto

našeho Spasitele a v Nebeského Otce jakožto našeho milujícího Otce, naše schopnost přispívat svým důležitým přínosem k úžasnému pokračujícímu procesu Znovuzřízení se bude prohlubovat. Když se budeme modlit s vírou, staneme se důležitou součástí díla Páně, zatímco On bude připravovat svět na svůj Druhý příchod. Modlím se o to, abychom všichni nacházeli radost v konání díla, ke kterému Pán každého z nás vyzývá.

Svědčím o tom, že Ježíš Kristus žije. Toto je Jeho Církev a království na zemi. Joseph Smith je Prorok Znovuzřízení. President Russell M. Nelson je Pánův prorok na zemi v dnešní době. Je držitelem všech klíčů kněžství v Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Russell M. Nelson, „My 2020 Invitation to You: Share the Message of the Restoration of the Savior's Gospel“, Jan. 1, 2020, blog.ChurchofJesusChrist.org.
2. *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* (2008), 508.
3. Mosiáš 15:28.
4. Matouš 4:19.
5. *Discourses of Brigham Young*, sel. John A. Widtsoe (1954), 43–44.
6. Nauka a smlouvy 20:77.
7. Enos 1:4–8.

Sandy, Utah, USA

Přednesl prezident Dallin H. Oaks
První rádce v Prvním předsednictvu

Vyjádření podpory generálním autoritám, územním sedmdesátníkům a generálním úředníkům a úřednicím

Bratři a sestry, nyní vám přednesu jména generálních autorit, územních sedmdesátníků a generálních úředníků a úřednic Církve k hlasování pro vyjádření podpory.

Hlasujte prosím obvyklým způsobem, ať již jste kdekoli. Pokud někteří z vás budou proti kterémukoli návrhu, prosíme vás, abyste se obrátili na svého presidenta kůlu.

Navrhujeme vyjádřit podporu Russellu Marionu Nelsonovi jako prorokovi, vidoucímu a zjevovateli a presidentovi Církve Ježíše Krista

Svatých posledních dnů; Dallinu Harrisu Oaksovi jako prvnímu rádci v Prvním předsednictvu; a Henrymu Bennionu Eyringovi jako druhému rádci v Prvním předsednictvu.

Kdo je pro, zvedněte prosím ruku.
Je-li někdo proti, zvedněte prosím ruku.

Navrhujeme vyjádřit podporu Dallinu H. Oaksovi jako presidentovi Kvora Dvanácti apoštolů a M. Russellu Ballardovi jako úřadujícímu presidentovi Kvora Dvanácti apoštolů.

Kdo je pro, zvedněte prosím ruku.

Je-li někdo proti, zvedněte ruku.

Navrhujeme vyjádřit podporu následujícím bratrům jako členům Kvora Dvanácti apoštolů. Jsou to: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband,

Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong a Ulisses Soares.

Ti, kteří jsou pro, zvedněte prosím ruku.

Kdo je proti, může to projevit stejným způsobem.

Navrhujeme vyjádřit podporu rádčům v Prvním předsednictvu a členům Kvora Dvanácti apoštolů jako prorokům, vidoucím a zjevovatelům.

Kdo je pro, zvedněte prosím ruku.
Je-li někdo proti, projevte to stejným způsobem.

Navrhujeme uvolnit následující bratry jako územní sedmdesátníky. Jsou to starší Jorge T. Becerra, Mark S. Bryce, Jeremy R. Jaggi, Kelly R. Johnson, Adeyinka A. Ojediran a Moisés Villanueva.

Ti, kteří si přejí připojit se k nám ve vyjádření díky za jejich vynikající službu, zvedněte prosím ruku.

Navrhujeme s upřímnou vděčností uvolnit Generální předsednictvo Mladých mužů, a to bratry Stephena W. Owena jako presidenta, Douglase D. Holmese jako prvního rádce a M. Josepha Brougha jako druhého rádce.

Všichni ti, kteří se k nám chcete připojit ve vyjádření díky těmto bratrům za jejich vynikající službu, to prosím dejte najevo zvednutím ruky.

Navrhujeme vyjádřit podporu následujícím bratrům jako sedmdesátníkům – generálním autoritám. Jsou to: Jorge T. Becerra, Matthew S. Holland, William K. Jackson, Jeremy R. Jaggi, Kelly R. Johnson, Thierry K. Mutombo, Adeyinka A. Ojediran, Ciro Schmeil a Moisés Villanueva.

Kdo je pro, zvedněte prosím ruku.

Kdo je proti, projevte to stejným způsobem.

Navrhujeme vyjádřit podporu následujícím bratrům jako územním

Curitiba, Paraná, Brazílie

sedmdesátníkům. Jsou to: Jay D. Andersen, Faapito Auapaau, Frederick K. Balli ml., Kevin W. Birch, John W. Boswell III., J. Francisco Bühner, Suchat Chaichana, Matthew R. Clarke, L. Guido Cristobal, Edmarc R. Dumas, Carlos A. Gabaldón, M. Andrew Galt IV., Clark G. Gilbert, Leonard D. Greer, Vladislav Y. Gornostaev, D. Martin Goury, Richard I. Heaton, Broc C. Hiatt, David H. Huntsman, Norman C. Insong, Daniel Kabason, Federico M. Kähnlein, Jeffrey J. Kerr, Youngjoon Kwon, David G. LaFrance, Ricardo C. Leite, Marcelo Louza, Jose G. Manarin, Jeremiah J. Morgan, Mark A. Mortensen, Eduardo F. Ortega, Nathan D. Pace, Michael M. Packer, Omar I. Palacios, Jorge W. Pérez, Kyrylo Pokhylko, Sergio A. Poncio, Arthur Rascon, Miguel A. Reynoso, Gustavo G. Rezende, Robert G. Rivarola, Tonga J. Sai, Luciano Sankari, Rosendo Santos, Henry Savstrom, J. Matthew Scott, James E. Slaughter, Robert T. Smith, Ricardo A. Spencer, Colin C. Stauffer, David C. Stewart, Jared W. Stone, Arlen M. Tumaliuan, Martin J. Turvey, Yan C. Vega, Paul B. Whippy, Chad R. Wilkinson a Dow R. Wilson.

Kdo je pro, zvedněte prosím ruku.
Je někdo proti?

Navrhuje vyjádřit podporu novému Generálnímu předsednictvu Mladých mužů, a to Stevenu J. Lundovi jako presidentovi, Ahmadu Saleemu Corbittovi jako prvnímu rádci a Bradleymu Rayi Wilcoxovi jako druhému rádci.

Kdo je pro, zvedněte prosím ruku.

Kdo je proti, může to vyjádřit stejným způsobem.

Navrhuje vyjádřit podporu ostatním generálním autoritám, územním sedmdesátníkům a generálním úředníkům a úřednicím, tak jak jsou v současné době povoláni.

Kdo je pro, zvedněte prosím ruku.
Je někdo proti?
Znovu opakuji, že ty, kteří u ktere-
hokoli návrhu hlasovali proti,

vyzýváme, aby se obrátili na svého
presidenta kůlu.

Děkujeme za vaši stálou víru a mod-
litby ve prospěch vedoucích Církve. ■

Zpráva Církevního kontrolního oddělení za rok 2019

Předložil Kevin R. Jergensen

Výkonný ředitel Církevního kontrolního oddělení

Prvnímu předsednictvu Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů

Draží Bratří, jak je to nařízeno zjevením ve 120. oddíle Nauky a smluv, Rada pro disponování desátky – tvořená Prvním předsednictvem, Kvorem Dvanácti apoštolů a Předsedajícím biskupstvem – schvaluje výdaje z církevních prostředků. Církevní subjekty rozdělují prostředky v souladu se schválenými rozpočty, pravidly a postupy.

Církevní kontrolní oddělení, které je tvořeno kvalifikovanými profesionály a které je nezávislé na všech ostatních církevních odděleních a subjektech, má za úkol provádět audity za účelem poskytnutí rozumných záruk, pokud jde o přijaté příspěvky, uskutečněné výdaje a ochranu církevního majetku.

Církevní kontrolní oddělení na základě provedených auditů dospělo k závěru, že přijaté příspěvky, vydané prostředky a církevní majetek byly v roce 2019 ve všech podstatných ohledech zaznamenávány a spravovány v souladu se schválenými rozpočty, pravidly a účetními postupy Církve. Církev se řídí postupy, kterým učí i své členy – totiž žít v mezích svého rozpočtu, vyvarovat se dluhu a spořit pro případ nouze.

S úctou předkládá

Církevní kontrolní oddělení

Kevin R. Jergensen

výkonný ředitel ■

Starší Ulisses Soares
Kvorum Dvanácti apoštolů

Příchod Knihy Mormonovy

*Historická fakta a zvláštní svědkové
Knihy Mormonovy dosvědčují, že její
příchod byl vskutku zázračný.*

Když se Prorok Joseph Smith při jedné příležitosti setkal se staršími Církve, prohlásil: „Odejměte Knihu Mormonovu a zjevení, a kde je naše náboženství? Nemáme žádné.“¹ Draží bratři a sestry, po Prvním vidění je zázračný příchod Knihy Mormonovy druhým základním milníkem

probíhajícího procesu Znovuzřízení evangelia Ježíše Krista v této dispensaci. Kniha Mormonova svědčí o lásce, kterou Bůh chová ke svým dětem, o nesobecké a božské smírné oběti Pána Ježíše Krista a o Jeho vrcholné službě, kterou brzy po svém Vzkříšení vykonal mezi Nefity.² Svědčí také

Bountiful, Utah, USA

o tom, že zbytek domu Izraele má být skrze Jeho dílo v posledních dnech sjednocen a že není zavržen na věky.³

Když studujeme příchod tohoto posvátného svazku písem v těchto posledních dnech, uvědomujeme si, že celé toto dílo bylo zázračné – od chvíle, kdy Prorok Joseph obdržel od svatého anděla zlaté desky, až po jejich překlad „darem a mocí Boží“⁴, jejich zachování a jejich vydání rukou Páně.

Příchod Knihy Mormonovy započal dlouho před tím, než Joseph Smith obdržel zlaté desky z rukou anděla Moroniho. Dávni proroci prorokovali o příchodu této posvátné knihy v naší době.⁵ Izaiáš hovořil o zapečetěné knize a o tom, že když se objeví, lidé se budou pít ohledně Božího slova. Díky této okolnosti měla nastat situace, v níž Bůh bude moci uskutečnit podivuhodné dílo a div, způsobit, že „zahyne moudrost moudrých ... a opatrnost opatrných ... vymizí“, zatímco ti, kteří jsou mírní, „rozveselí se náramně v Hospodinu, a chudí lidé v Svatém Izraelském plésati budou“.⁶ Ezechiel hovořil o tom, že dřevo Judovo (Bible) a dřevo Efraimovo (Kniha Mormonova) se spojí v jedno. Ezechiel (ve Starém zákoně) i Lehi (v Knize Mormonově) poukazují na to, že dřeva srostou, aby byly zahanbeny falešné nauky, aby byl utvrzen mír a abychom byli přivedeni k poznání smluv.⁷

Večer 21. září 1823 navštívil Josepha v důsledku jeho upřímných modliteb – tři a půl roku poté, co obdržel První vidění – třikrát anděl Moroni, poslední nefitský prorok v dávné Americe. Během návštěv, které trvaly po celou noc, Moroni Josephovi řekl, že Bůh má pro něj podivuhodné dílo, které má uskutečnit – přeložit a vydat světu inspirovaná slova dávných proroků amerického kontinentu.⁸ Příštího dne

se Joseph vydal na místo nedaleko svého domova, kde Moroni na konci svého života, před mnoha staletími, ukryl desky. Tam Joseph Moroniho opět spatřil a dostalo se mu od něj poučení, že se má připravit, aby mohl v budoucnu zmíněné desky obdržet.

V průběhu dalších čtyř let, vždy 22. září každého roku, Joseph obdržel od Moroniho další pokyny ohledně poznatků týkajících se toho, jak má být v posledních dnech vedeno Pánovo království. Součástí Josephovy přípravy byly návštěvy andělů Božích, kteří mu zjevovali majestátnost a slávu událostí, jež v této dispensaci nastanou.⁹

Součástí této přípravy byl i jeho sňatek s Emmou Haleovou v roce 1827. Emma hrála důležitou roli v tom, že Prorokovi po celý život a během jeho služby pomáhala. Dokonce Josepha v září roku 1827 doprovázela k pahorku, kde byly desky ukryty, a čekala na něj, zatímco anděl Moroni svěřoval záznam do jeho rukou. Joseph obdržel slib, že desky budou ochráněny, pokud bude věnovat všechno své úsilí tomu, aby je uchoval v bezpečí, dokud nebudou navraceny do rukou Moroniho.¹⁰

Draží společníci v evangeliu, k mnohým ze současných objevů z dávných dob dochází při archeologických vykopávkách, nebo i náhodou během stavebních prací. Josepha Smitha však k deskám zavedl anděl. Samotný nálezy desek byl zázrakem.

Proces překládání Knihy Mormonovy byl také zázračný. Tento posvátný záznam nebyl „přeložen“ tradičním způsobem, při kterém učenici překládají starověké texty tak, že se naučí starověkému jazyku. Na tento proces překládání bychom měli pohlížet spíše jako na „zjevení“ za pomoci fyzických nástrojů poskytnutých

ILUSTRACE: JOSHUA DENNIS

Pánem, než jako na „překlad“ provedený někým znalým jazyků. Joseph Smith prohlásil, že Boží mocí „přeložil Knihu Mormonovu z [hieroglyfů], jejichž znalost byla pro svět ztracena, a na toto úžasné dílo ... byl sám, neučení mladík, [aby] novým zjevením bojoval proti světské moudrosti a nakupené nevědomości osmnácti staletí“.¹¹ Pánova pomoc při překládání desek – neboli takřka zjevení – je také zřejmá tehdy, když vezmeme v úvahu zázračně krátký čas, který překlad Josephu Smithovi zabral.¹²

Josephovi písaři svědčili o Boží moci, jež se při práci na překladu Knihy Mormonovy projevovala. Oliver Cowdery jednou řekl: „Toto byly dny, na které nelze nikdy zapomenouti – sedět za zvuku hlasu diktujícího skrze inspiraci nebe, to probudilo nejvyšší vděčnost tohoto nitra! Den po dni

jsem pokračoval, nevyrušován, v zapisování z jeho úst, tak jak překládal ... ‚Knihu Mormonovu‘.“¹³

Historické zdroje ukazují, že se lidé Josephovi desky od chvíle, kdy je v roce 1827 získal, pokoušeli ukrást. Joseph poznamenal, že „bylo použito nezměrné úsilí, aby [mu desky] vzali“, a že „každý úskok, jenž mohl být vymyšlen, byl k onomu účelu použit“.¹⁴ Joseph a Emma byli nakonec nuceni přestěhovat se z Manchestru ve státě New York do Harmony v Pensylvánii, aby našli bezpečné místo, kde by mohli stranou od nepřátelských skupin i jednotlivců, kteří jim desky chtěli ukrást, pokračovat v práci na překladu.¹⁵ Jak uvádí jeden historik: „A tak skončilo první obtížné období, kdy měl Joseph desky v opatrovnictví. ... Nicméně záznam byl v bezpečí a Joseph se při usilovné

snaze tyto desky zachovat bezpochyby naučil mnohému o cestách Božích i lidských, což mu dobře posloužilo v dobách budoucích.¹⁶

Joseph se při překladu Knihy Mormonovy dozvěděl, že Pán si vybere svědky, kteří desky spatří.¹⁷ Toto je součástí toho, co ustanovil sám Pán, když řekl: „V ústech dvou neb tří svědků [má stát] každé slovo.“¹⁸ Oliver Cowdery, David Whitmer a Martin Harris, kteří byli jedněmi z Josephových prvních společníků při zakládání Božího podivuhodného díla v této dispensaci, se stali prvními svědky povolánými vydávat světu zvláštní svědectví o Knize Mormonově. Svědčili o tom, že anděl, který přišel z přítomnosti Páně, jim ukázal dávný záznam a že viděli znaky vyryté na deskách. Svědčili také o tom, že z nebe slyšeli hlas Boží, který jim oznámil, že tento dávný záznam byl přeložen darem a mocí Boží. Poté jim bylo přikázáno svědčit o tom celému světu.¹⁹

Pán zázračně povolal dalších osm svědků, aby zlaté desky sami spatřili a aby byli světu zvláštními svědky o pravdivosti a božskosti Knihy Mormonovy. Svědčili o tom, že viděli a pečlivě prozkoumali desky a znaky, které na nich byly vyryty. A těchto jedenáct vyvolených svědků Knihy Mormonovy navzdory protiventství, pronásledování, všemožným těžkostem, a dokonce tomu, že víra některých z nich později ochabla, nikdy nepopřelo své svědectví, že desky viděli. Joseph Smith již nebyl jediným, kdo věděl o Moroniových návštěvách a zlatých deskách.

Lucy Mack Smithová zaznamenala, že poté, co byly desky ukázány svědkům, přišel její syn domů přemožen radostí. Joseph svým rodičům objasnil: „Cítím se, jako by ze mě bylo

sňato veliké břemeno, které pro mě bylo téměř nesnesitelné; a duše má se raduje, že již nemusím být v tomto světě zcela sám.“²⁰

Joseph Smith čelil velkému protiventství při tisku Knihy Mormonovy, když byl její překlad hotov. K jejímu vytištění se mu podařilo přesvědčit tiskaře jménem Egbert B. Grandin v Palmyře ve státě New York teprve poté, co Martin Harris projevil nesmírnou víru a přinesl velkou obět, když použil svou farmu jako zástavu za náklady na tisk. Zčásti kvůli neutuchajícímu protiventství po vydání Knihy Mormonovy Martin Harris věrně prodal 61 hektarů (0,6 km²) své farmy, aby náklady na vydání splatil. Pán Martinu Harrisovi skrze zjevení dané Josephu Smithovi řekl, aby nebyl žádostiv svého majetku a zaplatil náklady na tisk knihy, jež obsahuje „pravdu a slovo Boží“.²¹ V březnu roku 1830 bylo vydáno prvních 5 000 výtisků Knihy Mormonovy a do dnešní doby jí bylo vytištěno více než 180 milionů výtisků ve více než 100 jazycích.

Historická fakta a zvláštní svědkové Knihy Mormonovy dosvědčují, že její příchod byl vskutku zázračný. Nicméně moc této knihy se nezakládá pouze na její úžasné historii, ale také na jejím mocném poselství, jež nemá obdoby a jež mění nespočet životů – včetně toho mého!

Knihu Mormonovu jsem poprvé přečetl celou, když jsem byl mladý student semináře. Na doporučení svých učitelů jsem ji začal číst od stránky s úvodem. Zaslíbení uvedené na prvních stranách Knihy Mormonovy mi stále zní v mysli: „[Přemítejte] v srdci [svém] ... a pak se [ptejte] Boha [s vírou] ... ve jménu Krista, je-li tato kniha pravdivá. Ti, kteří tak učiní ..., získají svědectví o její pravdivosti a božskosti mocí Ducha Svatého.“²²

Knihu Mormonovu jsem se zmíněným zaslíbením na paměti, s upřímnou snahou zjistit více o její pravdivosti a v duchu modlitby studoval kousek po kousku, zatímco jsem plnil zadané týdenní lekce semináře. Pamatuji si, jakoby to bylo včera, jak v mé duši začal postupně bobtnat vřelý pocit, který mi naplňoval srdce, osvěcoval mé porozumění a stával se čím dál radostnějším, jak to popsal Alma, když kázal slovo Boží svému lidu.²³ Tento pocit se nakonec změnil v poznání, které zapustilo kořeny v mém srdci a stalo se základem mého svědectví o těchto významných událostech a naukách uvedených v této posvátné knize.

Díky těmto a dalším neocenitelným osobním zkušenostem se kniha Mormonova vskutku stala závěrným kamenem, který posiluje mou víru v Ježíše Krista a mé svědectví o nauce Jeho evangelia. Stala se jedním z pilířů, který mi vydává svědectví o Kristově božské smírné oběti. Stala se štítem, který mě po celý život chrání před pokusy protivníka oslabit mou víru a zasít mi do mysli pochybnosti, a dává mi odvalu, abych světu statečně hlásal své svědectví o Spasiteli.

Draží přátelé, svědectví o Knize Mormonově mi vstoupilo do srdce jako zázrakem, řádku za řádkou.²⁴ Toto svědectví dodnes roste, zatímco nadále s upřímným srdcem bádám, abych lépe porozuměl slovu Božím obsaženému v tomto pozoruhodném svazku písem.

Vás všechny, kteří slyšíte můj hlas, vyzývám, abyste byli součástí podivuhodného příchodu Knihy Mormonovy ve svém životě. Slibuji vám, že když budete s modlitbou a pravidelně studovat její slova, budete ve svém životě moci zakoušet její zaslíbení a bohatá požehnání. Opět potvrzuji slib, který

zaznívá na jejích stránkách – budete-li se tázat „Boha, Věčného Otce, ve jménu Krista, zda tyto věci nejsou pravdivé; a budete-li se tázati s upřímným srdcem, s opravdovým záměrem, majíce víru v Krista“, On vám milosrdně „projeví jejich pravdivost, mocí Ducha Svatého“.²⁵ Mohu vás ujistit, že vám odpoví velmi osobním způsobem, jako to činí v mém případě i v případě mnohých dalších po celém světě. Onen prožitek pro vás bude tak úžasný a posvátný, jako tomu bylo v případě Josepha Smitha i oněch prvních svědků a všech, kteří usilovali o to, aby získali svědectví o bezúhonnosti a důvěryhodnosti této posvátné knihy.

Vydávám svědectví, že *Knihy Mormonova* je vskutku slovo Boží. Svědčím o tom, že tento posvátný záznam „uvádí nauky evangelia, nastiňuje plán spasení a říká lidem, co musejí dělati, aby získali pokoj v tomto životě a věčné spasení v životě, který přijde“.²⁶ Svědčím o tom, že *Knihy Mormonova* je nástroj, kterým Bůh v naší době shromažďuje Izrael a pomáhá lidem poznat svého Syna Ježíše Krista. Svědčím o tom, že Bůh žije, že nás miluje a že Jeho Syn Ježíš Kristus je Spasitel světa, hlavní úhelný kámen našeho náboženství. To říkám v posvátném jménu našeho Vykupitele, Mistra a Pána, samotného Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Joseph Smith, v: „Minute Book 1“, 44, josephsmithpapers.org; také v *Knihovně církevní historie*, Salt Lake City; psaní velkých písmen standardizováno.
2. Viz 3. Nefi 11–26.
3. Viz Ezechiel 37:21–28; 1. Nefi 13:34–41; 3. Nefi 20:46; 21:1–11; titulní strana *Knihy Mormonovy*.
4. Úvod ke *Knize Mormonově*.
5. Viz Zjevení 14:6–7; 1. Nefi 19:21.
6. Izaiáš 29:14, 19; viz také verše 11–13.
7. Viz Ezechiel 37:16–17; 2. Nefi 3:12.
8. Viz Joseph Smith–Životopis 1:27–47;

- viz také *Nauka a smlouvy* 27:5; Joseph Smith, „History, 1838–1856, volume A-1 [23 December 1805–30 August 1834]“, 5, josephsmithpapers.org.
9. Viz Joseph Smith–Životopis 1:54; viz také Joseph Smith, „Church History“, *Times and Seasons*, Mar. 1, 1842, 707, josephsmithpapers.org.
 10. Viz Joseph Smith–Životopis 1:59; *Učení prezidentů Církve: Joseph Smith* (2008), 57–59.
 11. Joseph Smith, „History, 1838–1856, volume E-1 [1 July 1843–30 April 1844]“, 1775, josephsmithpapers.org; také v *Knihovně církevní historie*, Salt Lake City; psaní velkých písmen standardizováno. Viz také Joseph Smith, „Letter to James Arlington Bennet, 13 November 1843“, 1, josephsmithpapers.org; také v *Knihovně církevní historie*, Salt Lake City.
 12. Viz John W. Welch, „Timing the Translation of the Book of Mormon: ‚Days [and Hours] Never to Be Forgotten‘“, *BYU Studies*, vol. 57, no. 4 (2018), 11–50.
 13. Oliver Cowdery, citován v: Joseph Smith–Životopis 1:71, poznámka pod čarou; viz

- také *Letter Day Saints' Messenger and Advocate*, Oct. 1834, 14.
14. Joseph Smith–Životopis 1:60.
 15. Viz Joseph Smith–Životopis 1:60–62.
 16. Andrew H. Hedges, „All My Endeavors to Preserve Them: Protecting the Plates in Palmyra, 22 September–December 1827“, *Journal of Book of Mormon Studies*, vol. 8, no. 2 (1999), 23.
 17. Viz 2. Nefi 27:12–14; Eter 5:1–3.
 18. Matouš 18:16.
 19. Viz „Svědectví tří svědků“, *Knihy Mormonova*.
 20. Joseph Smith, v: Lucy Smith, *Biographical Sketches of Joseph Smith, the Prophet, and His Progenitors for Many Generations* (1880); viz také „Lucy Mack Smith, History, 1845“, 154, josephsmithpapers.org.
 21. *Nauka a smlouvy* 19:26.
 22. Úvod ke *Knize Mormonově*; viz také Moroni 10:3–5.
 23. Viz Alma 32:41–43.
 24. Viz 2. Nefi 28:30.
 25. Moroni 10:4.
 26. Úvod ke *Knize Mormonově*.

Olmué, Marga Marga, Chile

Starší John A. McCune
Sedmdesátník

Přijďme ke Kristu a žijme jako Svatí posledních dnů

Můžeme konat to, co je obtížné, a pomáhat druhým činit totéž, neboť víme, v koho můžeme důvěřovat.

Děkujeme vám, starší Soaresi, za vaše mocné a prorocké svědectví o Knize Mormonově. Nedávno jsem měl vzácnou příležitost držet v ruce stránku původního rukopisu Knihy Mormonovy. Právě na této stránce byla poprvé v této dispensaci zaznamenána tato Nefiova statečná slova: „Půjdu a učiním věci, které přikázal Pán, neboť vím, že Pán nedává dětem lidským žádná přikázání, aniž by pro ně připravil cestu, aby mohly uskutečnit věc, kterou jim přikazuje.“¹

Když jsem držel tuto stránku v ruce, naplnila mě nesmírná vděčnost za úsilí 23letého Josepha Smitha, který přeložil Knihu Mormonovu „darem a mocí Boží“.² Pociťil jsem také vděčnost za slova, jež promlouval mladý Nefi, který byl požádán, aby vykonal velmi obtížný úkol, a to získat od Labana mosazné desky.

Nefi věděl, že pokud se bude soustavně soustředit na Pána, podaří se mu to, co mu Pán přikázal, splnit. Po celý život se soustředil na Spasitele, přestože zakoušel pokušení, fyzické zkoušky, a dokonce i zradu některých členů své nejbližší rodiny.

Nefi věděl, v koho může důvěřovat.³ Krátce poté, co zvolal „Ó, jak bídný jsem člověk! Ano, srdce mé se

souží pro tělo mé,“⁴ prohlásil: „Bůh můj je mi oporou; On mne vodil ve strastech mých v pustině; a zachovával mne na vodách veliké hloubky.“⁵

Jako následovníci Krista nejsme v životě ušetřeni těžkostí a zkoušek. Často se po nás požaduje vykonat něco obtížného, což by pro nás bylo příliš náročné až nemožné, kdybychom se o to pokoušeli jen vlastními

silami. Přijmeme-li však Spasitelovu výzvu „Podtež ke mně“,⁶ On nám poskytne nezbytnou podporu, útěchu a pokoj, tak jako Nefimu a Josephovi. I v těch nejtěžších zkouškách můžeme pocítit vřelé objetí Jeho lásky, pokud Mu jen důvěřujeme a přijímáme Jeho vůli. Můžeme zakusit radost, kterou má pro své věrné učedníky, neboť „Kristus je radost“.⁷

Když jsem v roce 2014 sloužil na plný úvazek na misi, naše rodina zažila nečekaný zvrat událostí. Náš nejmladší syn spadl při jízdě ze strmého kopce z longboardu a utrpěl život ohrožující zranění mozku. Jeho stav se zhoršoval a lékaři museli přistoupit k neodkladnému chirurgickému zákroku.

Naše rodina poklekla v jinak prázdném nemocničním pokoji k modlitbě a vylili jsme své srdce Bohu. Uprostřed této matoucí a obtížné situace nás naplnily láska a pokoj od našeho Nebeského Otce.

Millcreek, Utah, USA

Nevěděli jsme, co přinese budoucnost či zda syna ještě vůbec uvidíme živého. Avšak velmi jasně jsme věděli, že jeho život je v Božích rukou, a to, jak to dopadne, bude z hlediska věčnosti v pořádku jak pro něj, tak pro nás. Skrze dar Ducha jsme byli zcela připraveni přijmout cokoli, co se mělo stát.

Nebylo to jednoduché! Kvůli nehodě strávil v nemocnici dva měsíce, zatímco my jsme předsedali více než 400 misionářům na plný úvazek. Náš syn utrpěl značnou ztrátu paměti. Jeho zotavení vyžadovalo dlouhodobé a náročné fyzické a řečové terapie a ergoterapie. Stále máme těžkosti, ale postupem času jsme byli svědky zázraku.

Zcela rozumíme tomu, že ne každá zkouška, které čelíme, dopadne tak, jak si přejeme. Budeme-li se však soustředit na Krista, pocítíme pokoj a uvidíme Boží zázraky, ať jsou jakékoli, v Jeho čase a Jeho způsobem.

Přijdou okamžiky, kdy se nám bude zdát, že daná situace nemůže dopadnout dobře, a možná se i vyjádříme jako Nefi, když řekl: „Srdce mé se souží pro tělo mé.“⁴⁸ Možná zažijeme chvíle, kdy naší jedinou nadějí *bude* naděje v Ježíše Krista. Mít naději a důvěru v Ježíše Krista je požehnaním. Právě Kristus je tím, kdo své sliby vždy dodrží. Jeho odpočinek je zajištěn pro všechny, kdo k Němu přijdou.⁹

Naši vedoucí si velmi přejí, aby všichni pocítovali pokoj a útěchu, jež přicházejí tehdy, když důvěřujeme Spasiteli Ježíši Kristu a soustředíme se na Něj.

Pánovu vizi předává světu a členům Kristovy Církve náš žijící prorok, president Russell M. Nelson: „Naše poselství světu je jednoduché a upřímné: zveme všechny Boží děti na obou stranách závoje, aby *přišly ke svému Spasiteli*, obdržely požehnaní svatého

chrámu, měly trvalou radost a staly se způsobilými pro věčný život.“¹⁰

Ono pozvání, abychom přišli ke Kristu, má pro Svaté posledních dnů *velmi konkrétní* význam.¹¹ Jako členové Spasitelovy Církve jsme se Spasitelem uzavřeli smlouvy a stali jsme se Jeho duchovně zrozenými syny a dcerami.¹² Je nám také dána příležitost pracovat po boku s Pánem na tom, že budeme zvat druhé, aby k Němu přišli.

Když pracujeme po boku s Kristem, máme své úsilí nejvíce soustředit na vlastní domov. Přijdou okamžiky, kdy budou členové rodiny a blízcí přátelé čelit těžkostem. Hlasy světa a možná i jejich vlastní touhy mohou způsobit, že budou pochybovat o pravdě. Máme udělat vše, co bude v našich silách, abychom jim pomohli pocítit Spasitelovu i naši lásku. Vybavuje se mi verš z písem, jenž se stal naší oblíbenou náboženskou písní „Já miloval vás“ a která nás učí: „Lidé poznají, že jste mými žáky, jen když se budete mít rádi.“¹³

Ač chováme lásku k těm, kteří pochybují o pravdě, nepřítel veškeré radosti se může snažit přimět nás

k pocitu, že ty, které máme rádi, zra-zujeme, když *my* sami nadále žijeme v souladu s plností evangelia a učíme jeho pravdám.

Naši schopnost pomáhat druhým přijít nebo se vrátit ke Kristu bude do velké míry určovat příklad, který ukazujeme svým osobním závazkem zůstat na cestě smlouvy.

Pokud si opravdu přejeme zachraňovat ty, které máme rádi, musíme sami zůstat pevně v Kristu tím, že budeme přijímat Jeho Církev a plnost Jeho evangelia.

Vrátíme-li se k Nefiově příběhu, vidíme, že na jeho sklon důvěřovat Pánu mělo vliv to, že i jeho rodiče měli sklon důvěřovat Pánu a byli příkladem v dodržování smluv. Nádherným příkladem toho je Lehiovo vidění o stromu života. Poté, co Lehi pojedl z ovoce stromu, které bylo sladké a které přinášelo radost, „se rozhlédl kolem, [aby] snad našel také svou rodinu.“¹⁴ Spatřil Sarií, Sama a Nefiho, jak stáli, „jako by nevěděli, kam mají jít“.¹⁵ Lehi poté řekl: „Pokynul [jsem jim]; a také jsem jim řekl silným hlasem, aby přišli ke mně a pojedli z ovoce.“¹⁶ Povšimněte si prosím, že Lehi od stromu neodešel. Duchovně zůstal s Pánem a vyzval svou rodinu, aby přišla na místo, kde byl *on* sám, a pojedla z ovoce.

Protivník by mohl někoho podněcovat k tomu, aby opustil radost z evangelia tím, že bude oddělovat Kristovo učení od Jeho Církve. Protivník by chtěl, abychom uvěřili tomu, že můžeme sami pevně zůstat na cestě smlouvy, skrze svou vlastní duchovnost, nezávisle na Jeho Církví.

Kristova Církev byla v těchto posledních dnech znovuzřízena proto, aby pomáhala Kristovým dětem smlouvy zůstat na cestě smlouvy.

V Nauce a smlouvách čteme: „Viz, toto je nauka má – kdokoli činí

Biskup Gérald Caussé
Předsedající biskup

pokání a *jde ke mně*, ten je církví mou.“¹⁷

Díky Kristově Církvi se posilujeme pomocí svých zkušeností jako společenství Svatých. Hlas Ježíše Krista slyšíme skrze proroky, vidoucí a zjevovatele. A co je nejdůležitější, skrze Jeho Církev jsou nám dána všechna nezbytná požehnání Kristova Usmíření, která se mohou uskutečňovat pouze účastí na posvátných obřadech.

Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů je Kristova Církev na zemi, znovuzřízená v těchto posledních dnech ve prospěch všech Božích dětí.

Vydávám svědectví o tom, že když přijdeme ke Kristu a budeme žít jako Svatí posledních dnů, budeme požehnáni dodatečnou mírou Jeho lásky, Jeho radosti a Jeho pokoje. A jako Nefi budeme moci konat to, co je obtížné, a pomáhat druhým činit totéž, neboť víme, v koho můžeme důvěřovat.¹⁸ Kristus je naše světlo, život a spasení.¹⁹ Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Nefi 3:7.
- Titulní strana Knihy Mormonovy; viz také Úvod ke Knize Mormonově.
- Viz 2. Nefi 4:19.
2. Nefi 4:17.
2. Nefi 4:20.
- Matouš 11:28.
- Russell M. Nelson, „Radost a duchovní přežití“, *Liahona*, listopad 2016, 82.
2. Nefi 4:17.
- Viz Matouš 11:28–30.
- Russell M. Nelson, „Pojďme všichni vpřed“, *Liahona*, květen 2018, 118–119; zvýraznění přidáno.
- Viz Nauka a smlouvy 20:59.
- Viz Mosiáš 5:7.
- Jan 13:35; viz také „Já miloval vás“, *Náboženské písně*, č. 196.
1. Nefi 8:13.
1. Nefi 8:14.
1. Nefi 8:15.
- Nauka a smlouvy 10:67; zvýraznění přidáno.
- Viz 2. Nefi 4:19.
- Viz Žalm 27:1.

Živý svědek žijícího Krista

Knihy Mormonova svým ústředním poselstvím znovuzřizuje pravé poznání zásadní role Ježíše Krista ve spasení a oslavení lidstva.

Jednoho slunečného dne na jaře 2017 byl den otevřených dveří chrámu Paříž ve Francii v plném proudu, když k jednomu našemu průvodci přistoupil muž se zkroušeným výrazem v obličejí. Řekl, že bydlí nedaleko chrámu, a připustil, že se aktivně zasažoval proti jeho výstavbě. Vyprávěl, že když se jednoho dne díval z okna

svého bytu, sledoval, jak velký jeřáb spouštěl z nebe sochu Ježíše a opatrně ji postavil na chrámový pozemek. Muž prohlásil, že tato zkušenost naprosto změnila jeho postoj k Církvi. Uvědomil si, že jsme následovníci Ježíše Krista, a požádal o odpuštění všech škod, které možná způsobil.

Socha *Krista*, která zdobí pozemek chrámu Paříž i další církevní nemovitosti, svědčí o naší lásce ke Spasiteli. Originální mramorová socha je dílem dánského umělce Bertela Thorvaldsena, který ji vytvořil v roce 1820 – v témže roce, kdy došlo k Prvnímu vidění. Socha se uměleckým ztvárněním výrazně liší od většiny děl tohoto období, která Krista zobrazují převážně jako trpícího na kříži. Thorvaldsenovo dílo znázorňuje žijícího Krista, který zvítězil nad smrtí a který s otevřenou náručí vybízí všechny, aby přišli k Němu. Jen stopy po hřebech na rukou a nohou a rána v boku svědčí o nepopsatelných mukách, která vytrpěl, aby spasil lidstvo.

Možná, že jedním z důvodů, proč jako členové Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů máme tuto

Sandy, Utah, USA

sochu tak rádi, je to, že nám připomíná popis Spasitele v Knize Mormonově, když se zjevil na americkém kontinentu:

„A hle, uviděli Člověka sestupujícího s nebe; a byl oděn v bělostné roucho; a sestoupil a stanul uprostřed nich. ...

A stalo se, že vztáhl ruku svou a promluvil k lidu řka:

Vizte, jsem Ježíš Kristus, ...

A pil jsem z onoho hořkého kalicha, který mi dal Otec, a Otce jsem oslavil v tom, že jsem na sebe vzal hříchy světa.“¹

Pak vybídl každého muže, ženu a dítě, aby předstoupili a vložili ruku v Jeho bok a pocítili stopy hřebů v jeho ruce a nohou a získali tak osobní svědectví o tom, že On je opravdu oním dlouho očekávaným Mesiášem.²

Tato nádherná scéna je dovršením poselství Knihy Mormonovy. Celá „dobrá zpráva“ evangelia je obsažena v tomto obraze Spasitele, jenž láskyplně vztahuje své „rámě milosrdenství“³, aby každého pozval, aby přišel k Němu a obdržel požehnání Jeho Usmíření.

Knihy Mormonova svým ústředním poselstvím znovuzřizuje pravé poznání

zásadní role Ježíše Krista ve spasení a oslavení lidstva. Toto téma se opakovaně ozývá od úvodní stránky až po úplně poslední slova poslední kapitoly. Během staletí odpadlictví a duchovního zmatku se hlubší smysl toho, co Kristus učinil v Getsemanech a na Golgotě, ztratil nebo byl překroucen. Joseph Smith musel pociťovat nadšení, když při překládání 1. Nefiho objevil tento úžasný slib: „Tyto poslední záznamy [Knihy Mormonova] ... utvrdí pravdu těch prvních [Bible] a oznámí ony jasné a cenné věci, jež z nich byly vyňaty; a oznámí všem pokolením, jazykům a lidem, že Beránek Boží je Syn Věčného Otce a Spasitel světa; a že všichni lidé musejí přijít k němu, jinak nemohou být spaseni.“⁴

Jasně a cenné pravdy o Spasitelově Usmíření zaznívají znovu a znovu celou Knihou Mormonovou. Zatímco budu uvádět několik těchto pravd, vybízím vás k zamyšlení nad tím, jak vám změnily nebo by mohly změnit život.

1. Usmíření Ježíše Krista je bezplatný dar nabízený *všem*, kteří *žili*, kteří *žijí* v současnosti a kteří *budou žít*.⁵

2. Kromě toho, že Kristus nesl břímě našich hříchů, vzal na sebe i naše zármutky, neduhy, utrpení a nemoci a všechny strasti, jež jsou součástí smrtelného stavu člověka. Neexistuje úzkost, bolest ani sklíčenost, kterou by pro nás nevytrpěl.⁶

3. Spasitelova smírná oběť nám umožňuje překonat negativní důsledky Adamova pádu, včetně fyzické smrti. Všechny Boží děti narozené na tuto zemi, bez ohledu na svou spravedlivost, prožijí díky Kristu opětovné spojení svého ducha a těla díky moci Vzkříšení⁷ a vrátí se k Němu, aby byly souzeny „podle skutků svých“.⁸

4. Získání plnosti požehnání Spasitelova Usmíření je naopak podmíněno tím, jak pilně⁹ žijeme podle nauky Kristovy.¹⁰ Lehi ve svém snu viděl „těsnou a úzkou cestu“¹¹, která vede ke stromu života. Jeho ovoce, jež představuje Boží lásku, jak je vyjádřena skrze nesmírná požehnání Kristova Usmíření, „je nesmírně cenné a žádoucí ... a je ... největší ze všech darů Božích“.¹² Abychom tohoto ovoce dosáhli, musíme uplatňovat víru v Ježíše Krista, činit pokání, „poslouchati [Boží slovo]“¹³, obdržet

nezbytné obřady a dodržovat posvátné smlouvy až do konce života.¹⁴

5. Ježíš Kristus skrze Usmíření nejen smývá naše hříchy, ale poskytuje nám i *uschopňující* moc, skrze niž mohou Jeho učedníci odložit „přirozeného člověka“,¹⁵ postupovat „řádku za řádkou“¹⁶ a růst ve svatosti,¹⁷ aby se jednoho dne mohli stát dokonalými bytostmi podle obrazu Krista,¹⁸ způsobilí žít znovu s Bohem¹⁹ a zdědit všechna požehnání království nebeského.²⁰

Další utěšující pravdou obsaženou v Knize Mormonově je to, že Pánovo Usmíření, ačkoli je ve svém dosahu nekonečné a univerzální, je darem pozoruhodně osobním a důvěrným, přizpůsobeným pro každého z nás jednotlivě.²¹ Tak jako Ježíš vybídl každého z nefitských učedníků, aby pocítili Jeho rány, zemřel pro každého z nás, osobně, jako bychom vy nebo já byli jediným člověkem na zemi. Osobně nás zve, abychom k Němu přišli a čerpali z úžasných požehnání Jeho Usmíření.²²

Osobní povaha Kristova Usmíření se stává ještě skutečnější, když si uvědomíme příklady pozoruhodných mužů a žen z Knihy Mormonovy. Patří mezi ně Enos, Alma, Zezrom, král Lamoni s manželkou a lid krále Beniamina. Jejich příběhy obrácení a pronikavá svědectví jsou živým svědkem toho, jak se naše srdce může změnit

a náš život proměnit díky Pánově nekonečné dobrotě a milosrdenství.²³

Prorok Alma položil svému lidu naléhavou otázku. Zeptal se: „Jestliže jste zakusili proměnu srdce a jestliže se vám chtělo zpívat píseň vykupitelské lásky, chtěl bych se zeptati, cítíte se tak *nyní*?“²⁴ Tato otázka je životně důležitá i dnes, protože jako Pánovi učedníci potřebujeme, aby nás Jeho vykupující moc doprovázela, motivovala a měnila každý den.

Almovu otázku lze přeformulovat i takto: Kdy naposledy jste v životě pocítili onen lahodný vliv Spasitelova Usmíření? To nastává, když vámi proběhne pocit „pronikavé a sladké“ radosti,²⁵ jenž vaši duši dosvědčuje, že vám jsou odpuštěny hříchy; nebo když se bolestivé zkoušky stanou najednou snesitelnější; nebo když se vaše srdce obměkčí a vy dokážete vyjádřit odpuštění někomu, kdo vám ublížil. Nebo to může být pokaždé, když si všimnete, že se prohloubila vaše schopnost mít rád druhé a sloužit jim nebo že díky procesu posvěcení jste jiným člověkem, formovaným podle Spasitelova příkladu.²⁶

Vydávám svědectví, že všechny tyto zážitky jsou skutečné a jsou důkazem toho, že skrze víru v Ježíše Krista a Jeho Usmíření se život člověka může změnit. Kniha Mormonova objasňuje a prohlubuje naše chápání tohoto nadpozemského daru. Při studiu této knihy

budete slyšet hlas žijícího Krista, který vás zve, abyste přišli k Němu. Slibuji, že přijmete-li toto pozvání a budete-li svůj život formovat podle Jeho příkladu, bude do Vašeho života přicházet Jeho vykupující vliv. Skrze moc Ducha Svátého vás bude Spasitel den za dnem přetvářet, „až přijde dokonalý den“,²⁷ kdy, jak Kristus prohlásil, „[uvidíte] tvář mou a [budete] vědět, že já jsem“.²⁸ Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. 3. Nefi 11:8–11.
2. Viz 3. Nefi 11:14–15.
3. Alma 5:33.
4. 1. Nefi 13:40.
5. Viz 2. Nefi 9:21; 26:24–27; Mosiáš 3:13.
6. Viz Alma 7:11–12.
7. Viz 2. Nefi 10:25.
8. Mosiáš 3:24; viz také 2. Nefi 2:4, 10, 26; 9:6–7, 12–13, 15, 22; Mosiáš 3:12; 16:7–8; Alma 11:41–44; 42:6–8, 23; Helaman 14:16; Mormon 9:12.
9. Viz 2. Nefi 9:21; Mosiáš 3:12; Helaman 5:11; 14:18.
10. Viz 2. Nefi 31:21; viz také 3. Nefi 27:20–21.
11. 1. Nefi 8:20.
12. 1. Nefi 15:36.
13. 1. Nefi 15:24.
14. Viz 2. Nefi 31.
15. Mosiáš 3:19.
16. 2. Nefi 28:30.
17. Viz Mosiáš 3:19.
18. Viz 3. Nefi 27:27; Moroni 10:32–33.
19. Viz 2. Nefi 2:8; Mosiáš 2:41.
20. Viz Alma 11:37.
21. Viz 2. Nefi 9:21.
22. Viz Omni 1:26; Alma 5:33; Moroni 10:32–33.
23. Viz Enos 1; Mosiáš 5; Alma 12; 18–19; 36.
24. Alma 5:26; zvýraznění přidáno.
25. Alma 36:21.
26. Viz Mosiáš 3:19.
27. Nauka a smlouvy 50:24.
28. Nauka a smlouvy 93:1.

Starší Dale G. Renlund
Kvorum Dvanácti apoštolů

Myslete na dobrotivost a velikost Boží

Vyzývám vás, abyste každý den pamatovali na velikost Nebeského Otce a Ježíše Krista a na to, co pro vás udělali a dělají.

V celé historii, i v těžkých dobách a obzvláště v nich, nás proroci vybízeli a vybízejí, abychom pamatovali na velikost Boží a abychom mysleli na to, co Bůh vykonal pro nás jako jednotlivce, jako rodinu i jako lid.¹ Tento pokyn se vyskytuje na mnoha místech v písmech, avšak je zvláště častý v Knize Mormonově. Na titulní straně je vysvětleno, že jedním z účelů Knihy Mormonovy je „ukázati zbytku domu Izraele, jaké veliké věci Pán vykonal pro jejich otce“.² Na konci Knihy Mormonovy se nachází Moroniova výzva: „Vizte, chtěl bych vás nabádati, abyste, až budete čísti tyto věci, ... pamatovali, jak milosrdný byl Pán k dětem lidským ..., a abyste o tom přemítali v srdci svém.“³

Je zarážející, jak důsledné jsou prosby proroků, abychom se zamýšleli nad dobrotivostí Boží.⁴ Nebeský Otec si přeje, abychom pamatovali na Jeho dobrotivost a na dobrotivost Jeho Milovaného Syna nikoli kvůli Jejich vlastnímu uspokojení, ale kvůli vlivu, který na nás toto připomínání má. Když myslíme na Jejich laskavost, naše perspektiva a porozumění se rozšiřují. Když se zamýšlíme nad

Jejich soucitem, stáváme se pokornějšími, jsme více naplněni modlitbou a jsme stálejší.

Dojemný zážitek s jedním mým bývalým pacientem ukazuje, jak nás vděčnost za šlechetnost a soucit může proměnit. V roce 1987 jsem se seznámil s Thomasem Nielsonem, pozoruhodným mužem, který potřeboval transplantaci srdce. Bylo mu 63 let a žil v Loganu v Utahu. Poté, co během 2. světové války sloužil v armádě, se oženil v chrámu Logan v Utahu s Donnou Wilkesovou. Stal se čínorodým a úspěšným zedníkem. V pozdějších letech ho zvláště těšilo, když mohl během školních prázdnin pracovat se svým nejstarším vnukem Jonathanem. Mezi těmi dvěma vznikl mimořádný vztah – zčásti proto, že Tom se v Jonathanovi viděl.

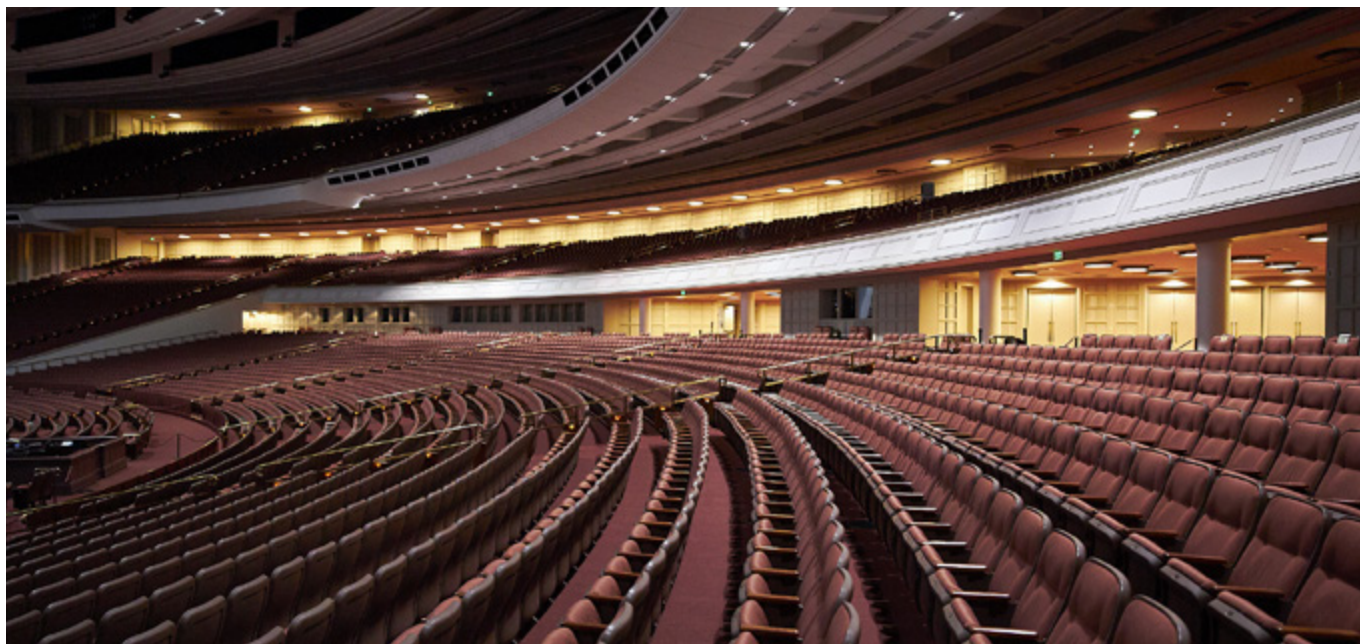
Toma čekání na dárce srdce frustrovalo. Nebyl to zvláště trpělivý člověk. Vždy si dokázal stanovit cíle a dosahovat jich usilovnou prací a čirým odhodláním. Tom bojoval se srdečním selháváním a jeho život se zastavil, a tak se mě někdy ptal, co dělám proto, abych celý ten proces urychlil. Z legrace mi navrhoval, co bych mohl udělat, abych pro něj dárcovské srdce sehnal dříve.

Jednoho radostného, avšak děsivého dne, se pro Toma našlo ideální dárcovské srdce. Velikost i krevní skupina odpovídala a dárce byl mladý, teprve 16letý chlapec. Darované srdce patřilo Jonathanovi, Tomovu milovanému vnukovi. Dříve onoho dne Jonathan utrpěl smrtelný úraz, když do auta, ve kterém jel, narazil projíždějící vlak.

Když jsem navštívil Toma a Donnu v nemocnici, byli velmi rozrušení. Je těžké si představit, čím si procházeli, když věděli, že Tomův život může být prodloužen díky srdci jejich vnuka. Zpočátku odmítli uvažovat o srdci, které jim Jonathanovi zarmoucení rodiče – jejich dcera a zeť – nabídl. Tom a Donna však věděli, že u Jonathana nastala mozková smrt,

Provo, Utah, USA

a pochopili, že jejich modlitby o získání dárcovského srdce pro Toma Jonathanovu nehodu nezpůsobily. Naopak, Jonathanovo srdce bylo darem, který mohl Tomovi požehnat v době, kdy to potřeboval. Uvědomili si, že z této tragédie může vzejít něco dobrého, a tak se rozhodli, že Tom operaci podstoupí.

Transplantace proběhla dobře. Po ní byl z Toma jiný člověk. Tato změna znamenala více než jen lepší zdraví či pocit vděčnosti. Řekl mi, že každé ráno myslí na Jonathana, na svou dceru a zete, na dar, který obdržel, a na to, co tento dar obnášel. I když jeho vrozená dobrá nálada a elán byly stále patrné, všiml jsem si, že je Tom vážnější, pozornější a dobrosrdečnější.

Po transplantaci žil dalších 13 let, které by jinak neměl k dispozici. V jeho nekrologu stálo, že mu tyto roky umožnily, aby se dotkl života své rodiny i druhých šlechetností a láskou. Byl soukromým dobrodincem a příkladem optimismu a odhodlání.

Každý z nás, podobně jako Tom, obdržel dary, které bychom si sami nemohli opatřit, dary od našeho Nebeského Otce a Jeho Milovaného Syna, k nimž patří vykoupění skrze smírnou oběť Ježíše Krista.⁵ Obdrželi jsme život na tomto světě; obdržíme fyzický život i ve světě příštím a věčně

spasení a oslavení – pokud se tak rozhodneme – a to vše díky Nebeskému Otci a Ježíši Kristu.

Pokaždé, když tyto dary používáme, čerpáme z nich či na ně dokonce jen pomýšlíme, bychom měli myslet na oběť, šlechetnost a soucit dárců. Úcta vůči dárcům přináší něco více než jen to, že jsme vděční. Zamýšlení se nad Jejich dary nás může a mělo by nás proměnit.

Jednou takovou pozoruhodnou proměnou byla i proměna Almy mladšího. Když Alma obcházel lid a bouřil „se proti Bohu“,⁶ zjevil se mu anděl. Anděl pokáral Almu „hlasem hromu“⁴⁷ za to, že pronásleduje Církev a že „uloupil srdce lidí“.⁸ Poté přidal toto nabádání: „Jdi a pamatuj na zajetí otců svých ... a pamatuj na to, jak veliké věci pro ně [Bůh] vykonal.“⁴⁹ Ze všech možných napomenutí bylo právě toto tím, co anděl zdůraznil.

Alma učinil pokání a pamatoval. Později se o andělovo nabádání podělil se svým synem Helamanem. Alma mu radil: „Chtěl bych, abys činil tak, jak jsem činil já, že jsem pamatoval na zajetí otců našich; neboť byli

v porobě a žádný je nemohl vysvobodit, leda Bůh Abrahamův[,] ... Izákův a ... Jákobův; a on je zajisté v strastech jejich vysvobodil.“¹⁰ Alma jednoduše řekl: „Já vkládám důvěru svou v něho.“¹¹ Pochopil, že když pamatujeme na to, jak jsme byli vysvobozeni z poroby, a na oporu, jíž se nám dostalo „ve zkouškách a v trápení všeho druhu“, dojdeme k poznání Boha a spolehlivosti Jeho zaslíbení.¹²

Jen málo z nás má tak dramatický zážitek, jako měl Alma, naše proměna však může být stejně tak hluboká. Spasitel v dávné době slíbil:

„A dám vám srdce nové, a ducha nového dám do vnitřností vašich, a odejma srdce kamenné ..., dám vám srdce masité.

Ducha svého ... dám do vnitřností vašich. ...

San Bernardo, Santiago, Chile

A budete lidem mým, a já budu vaším Bohem.¹³

Vzkříšený Spasitel řekl Nefitům, jak tato proměna začíná. Poukázal na ústřední prvek v plánu Nebeského Otce, když řekl:

„A Otec můj mne poslal, abych mohl býti pozvednut na kříži; a poté, co jsem byl pozvednut na kříži, abych mohl *přítáhnouti* všechny lidi k sobě. ...

A z tohoto důvodu jsem byl pozvednut; tudíž podle moci Otcovy *přítáhnou* všechny lidi k sobě.¹⁴

Co je zapotřebí k tomu, aby vás to přitáhlo ke Spasiteli? Pomyslete na to, že se Ježíš Kristus podrobil vůli svého Otce, že zvítězil nad smrtí, že na sebe vzal vaše hříchy a chyby, že od Otce obdržel moc, aby se za vás mohl přimlouvat, a že vás v konečném důsledku vykoupil.¹⁵ Nestačí toto vše na to, aby vás to k Němu přitáhlo? Mně to stačí. Ježíš Kristus „stojí s otevřenou náručí, s ochotou a s nadějí, že [vám i mně] bude moci odpustit a že [vám i mně] bude moci uzdravit, očistit, posílit, vytríbit a posvětit“.¹⁶

Tyto pravdy by nám měly dát nové srdce a podnítit nás k tomu, abychom se rozhodli následovat Nebeského Otce a Ježíše Krista. Avšak i nové srdce může mít „sklon od Boha se pouštět, bloudit, i když Ho [máme rádi]“.¹⁷ Abychom tento sklon překonali, musíme se každý den zamýšlet nad dary, které jsme obdrželi, a nad tím, co obnášely. Král Beniamin radil: „Chtěl [bych], abyste pamatovali na velikost Boží ... a na dobrotivost jeho a na shovívavost jeho s vámi, ... a to vždy uchovávali v paměti.“¹⁸ Činíme-li tak, stáváme se způsobilými obdržet pozoruhodná nebeská požehnání.

Zamýšlení se nad Boží dobrotivostí a milosrdenstvím nám pomáhá být duchovně vnímavějšími. A zvýšená

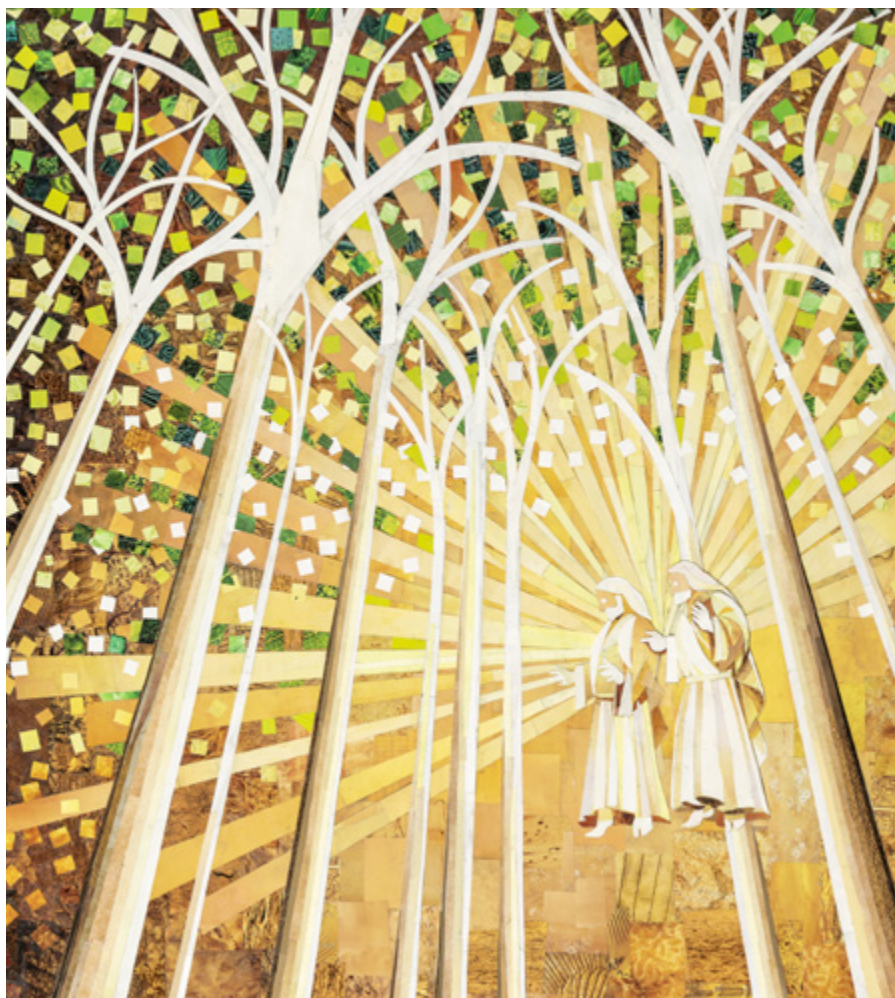

duchovní citlivost nám na oplátku umožňuje dospět k poznání pravdy ohledně všech věcí skrze moc Ducha Svátého.¹⁹ Patří k tomu i svědectví o pravdivosti Knihy Mormonovy, poznání, že Ježíš je Kristus, náš osobní Spasitel a Vykupitel, a přijetí skutečnosti, že Jeho evangelium bylo v těchto posledních dnech znovuzřízeno.²⁰

Když budeme pamatovat na velikost našeho Nebeského Otce a Ježíše Krista a na to, co pro nás udělali a dělají, nebudeme Je považovat za samozřejmost, podobně jako Tom nepovažoval za samozřejmost Jonathanovo srdce. Tom každý den s radostí i úctou pamatoval na onu tragédii, která mu přinesla prodloužení života. V radostném nadšení z poznání, že můžeme být spaseni a oslaveni, musíme pamatovat na to, že za spasení a oslavení byla zaplacená velká cena.²¹ Můžeme pociťovat uctivou radost, když si uvědomíme, že bez Ježíše Krista jsme odsouzeni k záhubě, ale s Ním můžeme obdržet ten největší dar, který nám může Nebeský Otec dát.²² Ano, tato úcta nám umožňuje těšit se ze zaslíbení „věčného života v tomto světě“ a nakonec obdržet věčný život, vskutku nesmrtelnou slávu, ve světě, který přijde.²³

Když myslíme na dobrotivost našeho Nebeského Otce a Ježíše Krista, naše důvěra v Ně se prohlubuje. Naše modlitby se mění, protože víme, že Bůh je náš Otec a my jsme Jeho děti. Nesnažíme se měnit Jeho vůli, ale uvádět svou vůli do souladu s tou Jeho, a zajistit si požehnání, která si nám přeje dát pod podmínkou, že o ně požádáme.²⁴ Toužíme být mírnějšími, čistšími, stálejšími a více takovými, jako je Kristus.²⁵ Tyto změny nás uschopňují k získání dodatečných nebeských požehnání.

S vědomím toho, že vše, co je dobré, pochází od Ježíše Krista, budeme svou víru vysvětlovat druhým efektivněji.²⁶ Budeme mít odvahu, když narazíme na zdánlivě nepřekonatelné úkoly a okolnosti.²⁷ Posílíme své odhodlání dodržovat smlouvy týkající se následování Spasitele, které jsme uzavřeli.²⁸ Budeme naplněni láskou Boží, budeme chtít pomáhat lidem v nouzi, aniž bychom je odsuzovali, budeme mít rádi své děti a budeme je vychovávat ve spravedlivosti, budeme si udržovat odpuštění svých hříchů a budeme se vždy radovat.²⁹ Toto je pozoruhodné ovoce toho, když pamatujeme na Boží dobrotivost a milosrdenství.

Nebeského Otce.³⁸ Toto poznání mě změnilo a změní i vás. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Viz např. Abraham 2:16; Exodus 13:3; Jozue 4:6–9; 1. Samuelova 7:11–12.
2. Titulní strana Knihy Mormonovy.
3. Moroni 10:3.
4. Viz např. Deuteronomium 6:12; 11:18; Jozue 4:21–24; 1. Samuelova 7:12; Římanům 2:4; 11:22; 2. Nefi 9:10; 33:14; Jákob 1:7; Mosiáš 5:3; 25:10; 27:22; Alma 34:4; Helaman 12:2; 3. Nefi 4:33; 18:11–12; Mormon 2:13; Nauka a smlouvy 133:52; 138:2.
5. Viz Izaiáš 53:3–12; Lukáš 22:44; Jan 3:16; Galatským 2:20; Mosiáš 3:5–11; Alma 7:10–13; Nauka a smlouvy 19:16–19.
6. Mosiáš 27:11.
7. Mosiáš 27:11.
8. Mosiáš 27:9; viz také verš 13.
9. Mosiáš 27:16.
10. Alma 36:2.
11. Alma 36:27.
12. Viz Alma 36:27–29.
13. Ezechiel 36:26–28.
14. 3. Nefi 27:14–15, zvýraznění přidáno. Viz také Jan 12:32; 2. Nefi 26:24.
15. Viz Mosiáš 15:7–9; Zjevení 21:4.
16. Russell M. Nelson, „Můžeme si věst lépe a být lepší“, *Liahona*, květen 2019, 67.
17. „Prameni všech požehnutí“, *Náboženské písně*, č. 46.
18. Mosiáš 4:11; viz také Alma 36:2, 28–29; Eter 7:27; 10:2; Moroni 9:25.
19. Viz Moroni 10:4–5.
20. Viz titulní strana Knihy Mormonovy a úvod ke Knize Mormonově.
21. Viz Nauka a smlouvy 19:18–19.
22. Viz Nauka a smlouvy 14:7.
23. Mojžíš 6:59; viz také Alma 36:28.
24. Viz Průvodce k písmům, „Modlitba“.
25. Viz „Víc svatosti dej mi“, *Náboženské písně*, č. 71.
26. Viz Filemonovi 1:6.
27. Viz 1. Samuelova 17:37; 1. Nefi 4:2.
28. Viz Alma 5:6, 13, 26–28.
29. Viz Mosiáš 4:11–26.
30. Nauka a smlouvy 59:21.
31. Viz Nauka a smlouvy 88:63–64.
32. Viz „Prameni všech požehnutí“.
33. Mosiáš 2:41.
34. Viz Matouš 17:5; Marek 9:7; Lukáš 9:35; 3. Nefi 11:7; Joseph Smith–Životopis 1:17.
35. Viz Boyd K. Packer, „The Brilliant Morning of Forgiveness“, *Ensign*, Nov. 1995, 19–20.
36. Viz Zjevení 21:4.
37. Viz Žalm 147:3.
38. Viz 2. Nefi 26:33.

Naproti tomu Spasitel varoval: „V ničem se člověk neprohřešuje proti Bohu neboli proti nikomu není hněv jeho rozdílen kromě těch, již neuznávají ruku jeho ve všech věcech.“³⁰ Nemyslím si, že se Bůh urazí, když na Něj zapomeneme. Spíše si myslím, že Ho to hluboce zklame. Ví, že se připravujeme o možnost k Němu těsněji přilnout tím, že budeme pamatovat na Něj a na Jeho dobrotivost. Poté přicházíme o to, aby On lnul těsněji k nám, a o konkrétní požehnání, která slibuje.³¹

Vyzývám vás, abyste každý den pamatovali na velikost Nebeského Otce a Ježíše Krista a na to, co pro vás udělali a dělají. Kéž to, že myslíte na Jejich dobrotivost, pevněji připoutá vaše bloudící srdce k Nim.³² Přemítejte o Jejich soucitu a budete požehnání hlubší duchovní citlivostí a stanete se více takovými, jako je Kristus.

Rozjímání o Jejich empatii vám pomůže vytrvat „věrně do konce“, dokud nebudete „přijati v nebi“, abyste „mohli přebývat s Bohem ve stavu nikdy nekončícího štěstí“.³³

Nebeský Otec, když poukazoval na svého Milovaného Syna, řekl: „Slyš Jej!“³⁴ Když budete jednat podle těchto slov a budete Mu naslouchat, pamatujte s radostí a úctou na to, že Spasitel nesmírně rád obnovuje to, co nejste schopni obnovit; nesmírně rád léčí rány, které nejste schopni vyléčit; nesmírně rád napravuje to, co se nenapravitelně rozbilo;³⁵ odškodňuje jakoukoli nespravedlnost, která vás postihla;³⁶ a nesmírně rád trvale napravuje i zlomená srdce.³⁷

Když jsem se zamýšlel nad dary od našeho Nebeského Otce a od Ježíše Krista, dospěl jsem k poznání Jejich nekonečné lásky a Jejich nepředstavitelného soucitu ke všem dětem

Starší Benjamin M. Z. Tai
Sedmdesátník

Moc Knihy Mormonovy v procesu obrácení

Knihy Mormonova poskytuje duchovní výživu, předepisuje plán, jak postupovat, a spojuje nás se Svatým Duchem.

Po pročetí lékařské zprávy z nedávné zdravotní prohlídky jsem zjistil, že bude potřeba, abych upravil svůj životní styl. Můj lékař se mi snaží pomoci, a tak mi sestavil výživový a cvičební plán, který, rozhodnu-li se jím řídit, mě promění ve zdravějšího člověka.

Kdyby každý z nás podstoupil jakousi duchovní prohlídku, co bychom se o sobě dozvěděli? Jaké úpravy by nám předepsal náš duchovní lékař? K tomu, abychom se stali tím, kým se potřebujeme stát, je nezbytné vědět, co máme dělat, a řídit se tím.

Mistrem Lékařem je Ježíš Kristus.¹ Skrze své Usmíření nám ovazuje rány, bere na sebe naše slabosti a uzdravuje naše zlomené srdce.² Skrze Jeho milost se naše slabosti mohou stát silnými stránkami.³ Vyzývá nás, abychom Ho následovali⁴ tím, že se o Něm budeme učit, že budeme naslouchat Jeho slovům a kráčet v mírnosti Jeho Ducha.⁵ Ježíš Kristus nám slibuje pomoc⁶ v tomto celoživotním procesu obrácení, který nás proměňuje a přináší nám věčnou radost.⁷

Spasitel nám dal Knihu Mormonovu jako mocný nástroj, který nám má v procesu obrácení pomáhat. Knihy

Mormonova poskytuje duchovní výživu, předepisuje plán, jak postupovat, a spojuje nás se Svatým Duchem. Byla napsána pro nás,⁸ obsahuje slovo Boží⁹ v jasné formě a mluví o naší identitě, účelu a určení.¹⁰ Knihy Mormonova společně s Biblií svědčí o Ježíši Kristu¹¹ a učí tomu, jak můžeme poznat pravdu a stát se takovými, jako je On.

Když se bratr Saw Polo seznámil se znovuzřízeným evangeliem Ježíše Krista, bylo mu 58 let. Když jsem ho poznal, sloužil již několik let jako prezident odbočky, ale zjistil jsem, že nikdy předtím nečetl Knihu Mormonovu, protože v jeho rodné barmštině ještě nebyla dostupná. Když jsem se ho zeptal, jak ví, že ta kniha je pravdivá, aniž by ji četl, odpověděl, že denně studoval obrázkovou knihu *Příběhy*

z *Knihy Mormonovy* tak, že si prohlížel ilustrace, k překladu anglických slov používal slovník a dělal si pečlivě poznámky ohledně toho, čemu se učil. Vysvětlil: „Pokaždé jsem se při studiu modlil ohledně toho, čemu jsem se učil, a pociťoval jsem pokoj a radost, má mysl byla jasná a mé srdce obměkčeno. Pociťoval jsem, jak mi Duch Svatý dosvědčuje, že je to pravda. Víím, že Knihy Mormonova je slovo Boží.“

Každý z nás může, tak jako bratr Saw Polo, studovat Knihu Mormonovu podle svých okolností. Budeme-li mít touhu věřit v srdci tomu, čemu učí, a přemítat o tom, budeme se moci Boha s vírou zeptat, zda to, čemu tato kniha učí, je pravdivé.¹² Budeme-li se snažit to s upřímnou touhou poznat a s opravdovým záměrem podle toho jednat, Bůh nám odpoví v srdci skrze Ducha Svatého. A mocí Ducha

Bountiful, Utah, USA

Svatého můžeme znát pravdu ohledně všech věcí.¹³ Když získáme božské svědectví o Knize Mormonově, dojdeme touž mocí také poznání, že Ježíš Kristus je Spasitel světa, že Joseph Smith je Jeho prorok a že Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů je Jeho znovuzřízená Církev.¹⁴

Jako mladý muž jsem na počátku své misionářské služby nastoupil do letadla, které letělo do Austrálie. S pocity velkého osamění, úzkosti a nedostatečnosti, avšak odhodlán sloužit, jsem zoufale potřeboval ujištění, že to, čemu věřím, je pravdivé. Vroucně jsem se modlil a usilovně četl písmo, avšak jak let pokračoval, pochyby o sobě samém se stupňovaly a můj fyzický stav se zhoršoval. Po tomto mém několikahodinovém boji procházel uličkou člen posádky a zastavil se u mého sedadla. Vzal mi z rukou Knihu Mormonovu, kterou

jsem právě četl. Podíval se na její obálku a řekl: „To je úžasná kniha!“ Nato mi ji vrátil a šel dál. Už jsem ho víckrát neviděl.

Zatímco mi to, co řekl, stále znělo v uších, zřetelně jsem zaslechl a v srdci pocítil tato slova: „Jsem zde a vím, kde jsi ty. Zkrátka se snaž ze všech sil a já se postarám o zbytek.“ V onom letadle nad Tichým oceánem jsem tehdy skrze studium Knihy Mormonovy a nabádání Svátého Ducha obdržel osobní svědectví o tom, že můj Spasitel ví, kdo jsem, a že evangelium je pravdivé.

Starší David A. Bednar učil: „Poznání, že evangelium je pravdivé, je podstatou svědectví. A důsledná věrnost evangeliu je podstatou obrácení.“¹⁵ Obrácení vyžaduje, abychom byli „činitelé slova, a ne posluchači toliko“.¹⁶ Pán má pro nás plán, jak postupovat – nauku Kristovu – a té učí nejjasněji Kniha Mormonova.¹⁷ Patří k němu:

- Zaprvé – *uplatňovat* víru v Ježíše Krista tím, že Mu budeme *důvěřovat*, že budeme *dodržovat* Jeho příkázání a že budeme *vědět*, že nám pomůže.¹⁸
- Zadruhé – každodenně *činit pokání* ze svých chyb a *zakoušet* radost a pokoj, když nám Ježíš Kristus odpustí.¹⁹ Pokání vyžaduje, abychom *odpouštěli* druhým,²⁰ a pomáhá nám *kráčet kupředu*. Spasitel slibuje, že nám odpustí

tolikrát, kolikrát budeme činit pokání.²¹

- *Zatřetí – uzavírat a dodržovat* smlouvy s Bohem skrze obřady, jako je například křest. Díky tomu se budeme držet na cestě smlouvy, která vede k Němu.²²
- *Začtvrté – přijmout* dar Ducha Svátého. Tento dar nám umožňuje mít stálé společenství toho, kdo nás posvěcuje, utěšuje a vede.²³
- *Zapáté – vytrvat* do konce tím, že budeme neochvějně *kráčet kupředu* a zároveň denně *hodovat* na slově Kristově.²⁴ Budeme-li hodovat na naukách Knihy Mormonovy a pevně se jich držet, budeme moci po celý život překonávat pokušení a získávat vedení a ochranu.²⁵

Budeme-li v životě důsledně uplatňovat nauku Kristovu, překonáme netečnost, která brání změně, a strach, který zamezuje činům. Obdržíme osobní zjevení, neboť Duch Svatý „vám *ukáže* všechny věci, které máte činiti“,²⁶ a „slova Kristova vám *řeknou* vše, co máte činiti“.²⁷

Bratr Huang Juncong měl 20 let potíže s alkoholem, cigaretami a závislostí na hazardních hrách. Když se seznámil s Ježíšem Kristem a Jeho znovuzřízeným evangeliem, pocítil touhu se kvůli své mladé rodině změnit. Největší problém představovalo kouření. Jako náruživý kuřák se mnohokrát neúspěšně pokoušel s kouřením skoncovat. Jednoho dne mu v mysli

uvázla tato slova z Knihy Mormonovy: „S upřímným srdcem, s opravdovým záměrem“.²⁸ Přestože jeho předešlé pokusy ztroskotaly, měl pocit, že by se možná dokázal změnit s pomocí Nebeského Otce a Ježíše Krista.

Misionáři na plný úvazek spojili svou víru s tou jeho a přišli s plánem postupu tvořeným praktickými opatřeními, doplněným o řádné dávky modliteb a studia slova Božího. Bratr Huang jednal s upřímností, opravdovým záměrem a věrným odhodláním a zjistil, že když se více zaměřuje na nové návyky, které si přeje rozvíjet, jako například na studium Knihy Mormonovy, zaměřuje se méně na návyky, kterých se chce zbavit.

Když vzpomínal na svou zkušenost z doby před 15 lety, poznamenal: „Nepamatuji si přesně, kdy jsem přestal kouřit, ale během každodenní usilovné snahy činit to, co jsem věděl, že činit musím, abych do svého života přizval Duchu Páně, a vytrvat v tom, mě cigarety přestaly přitahovat; a tak je tomu dodnes.“ Díky tomu, že bratr Huang uplatňoval nauky Knihy Mormonovy, se jeho život proměnil, a z tohoto muže se stal lepší manžel a otec.

President Russell M. Nelson nám slibuje: „Když budete Knihu Mormonovu s modlitbou studovat *každý den*, budete se lépe rozhodovat – *každý den*. Slibuji vám, že když budete přemítat o tom, co studujete, okna nebes se otevrou a vy obdržíte odpovědi na své otázky a vedení pro svůj život. Slibuji vám, že když se každý den ponoříte do Knihy Mormonovy, budete moci získat imunitu vůči zlovolnostem dnešní doby, dokonce i vůči svírající epidemii pornografie a dalších závislostí otupujících mysl.“²⁹

Draží přátelé, Kniha Mormonova je slovo Boží, a budeme-li ji studovat, těsněji k Bohu přilneme.³⁰ Budeme-li

New York City, New York, USA

zkoušet její slova, obdržíme svědectví o její pravdivosti.³¹ Budeme-li důsledně žít podle jejích nauk, nebudeme již mít „touhu činiti zlo“.³² Naše srdce, výraz v tváři a povaha se promění,³³ aby se staly podobnějšími těm Spasitelovým. Vydávám své neochvějné svědectví, že Ježíš je Kristus, náš Spasitel, Vykupitel a Přítel. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Viz Marek 2:17.
2. Viz Žalm 147:3; Izaiáš 53:4; Matouš 8:17.
3. Viz 2. Nefi 25:23; Jákob 4:7; Eter 12:27.
4. Viz Matouš 19:21; Marek 10:21; Lukáš 18:22; 2. Nefi 31:10.
5. Viz Nauka a smlouvy 19:23.
6. Viz Izaiáš 41:10.
7. Viz Mosiáš 2:41; 3:19; 5:2.
8. Viz 2. Nefi 25:8, 21–22; Mormon 7:1; 8:35.
9. Viz 2. Nefi 25:7; 31:2–3.
10. Viz 2. Nefi 2:25; Alma 40.
11. Viz Izaiáš 29:4, 11–18; Ezechiel 37:16–21; 2. Korintským 13:1; 1. Nefi 13:38–42; 2. Nefi 3:12; 25:26.
12. Viz Alma 32:26–43.
13. Viz Moroni 10:3–5.

14. Viz úvod ke Knize Mormonově.
15. David A. Bednar, „Obrácení k Pánu“, *Liahona*, listopad 2012, 109.
16. Jakub 1:22.
17. Viz 2. Nefi 31; 3. Nefi 11:31–40; 27:13–22.
18. Viz 1. Nefi 3:7; Moroni 7:33.
19. Viz Mosiáš 4:3.
20. Viz Matouš 18:21–35; Marek 11:25–26; Lukáš 6:37; 3. Nefi 13:14–15; Nauka a smlouvy 64:10; 82:1.
21. Viz Mosiáš 26:30; Moroni 6:8.
22. Viz 2. Nefi 31:17–18.
23. Viz 1. Nefi 10:19; 2. Nefi 33:1; 3. Nefi 11:32; 28:11; Moroni 6:4.
24. Viz 2. Nefi 31:20.
25. Viz 1. Nefi 15:24.
26. 2. Nefi 32:5; zvýraznění přidáno.
27. 2. Nefi 32:3; zvýraznění přidáno.
28. Moroni 10:4.
29. Russell M. Nelson, „Kniha Mormonova – jaký by byl váš život bez ní?“, *Liahona*, listopad 2017, 62–63.
30. Prorok Joseph Smith o Knize Mormonově řekl, že „se člověk dodržováním jejích předpisů přiblíží Bohu více nežli prostřednictvím kterékoli jiné knihy“ (Úvod ke Knize Mormonově).
31. Viz Jákob 6:7; Alma 32:26–43.
32. Alma 19:33.
33. Viz 2. Korintským 5:17; Mosiáš 3:19; 5:2; Alma 5:14, 19.

Starší Gary E. Stevenson
Kvorum Dvanácti apoštolů

Základ dobrý k času budoucímu

*Kéž v průběhu nadcházejících let dovolíme,
aby nás vylepšení prováděná v chrámu
Salt Lake přiměla a inspirovala k činu.*

Historie chrámu Salt Lake

Přenesme se do parného odpoledne 24. července 1847, kolem 14. hodiny. Brigham Young, tehdejší prezident Kvora Dvanácti apoštolů, po svízelném 111denním putování se 148 členy Církve, kteří tvořili první výpravu, jež se vydala na západ, vstoupil, nemocný a zesláblý kvůli horské horečce, do údolí Solného jezera.

O dva dny později, zatímco se stále z nemoci zotavoval, vedl několik členů Kvora Dvanácti apoštolů a dalších při průzkumné výpravě. William Clayton zaznamenal: „Asi po třech čtvrtinách míle na sever od tábora jsme dorazili na krásný rovinatý kus půdy, která se rovnoměrně mírně svažovala na západ.“¹

Když Brigham Young se skupinou toto místo prozkoumával, náhle se zastavil, zabodl hůl do země a zvolal: „Zde bude stát chrám našeho Boha.“ Jedním z jeho společníků byl starší Wilford Woodruff, který řekl, že toto prohlášení jím „projelo jako blesk“, a který do země zarazil větev, aby místo vytvořené holí presidenta Younga označil. Pro chrám se vytyčila plocha šestnácti hektarů a bylo

rozhodnuto, že město bude postaveno „přesně pravoúhle ve směru ze severu na jih a z východu na západ“, přičemž chrám bude místem ústředním.²

Na generální konferenci v dubnu 1851 členové Církve hlasováním jednomyslně podpořili návrh postavit chrám „jménu Páně“.³ O dva roky

později, 14. února 1853, zasvětil Heber C. Kimball pozemek během veřejné ceremonie, které se zúčastnilo několik tisíc Svatých, a byl proveden slavnostní výkop pro základy chrámu Salt Lake. O několik měsíců později, 6. dubna, byly položeny mohutné základní kameny chrámu, které byly zasvěceny v rámci propracovaných ceremonií zahrnujících vlajkonosce, kapely a procesí vedené vedoucími Církve, které se vydalo od starého tabernáklu k chrámovému pozemku, kde byly u každého ze čtyř kamenů proneseny proslovy a modlitby.⁴

Při slavnostním výkopu prezident Young vzpomínal na vidění, které získal, když jeho noha poprvé spočinula na této půdě, zatímco prozkoumávali dno údolí, a řekl: „[Tehdy] jsem poznal, stejně jako to vím nyní, že toto je půda, na níž se má postavit chrám – viděl jsem to před sebou.“⁵

O deset let později pronesl Brigham Young na generální

konferenci v říjnu 1863 tento prorocký postřeh: „Přeji si, aby [tento] chrám byl postaven tak, aby vydržel po celé milénium. Toto není jediný chrám, který postavíme; budou jich postaveny a zasvěceny Pánu stovky. Tento chrám bude znám jako první chrám postavený v horách Svatými posledních dnů. ... Chci, aby tento chrám ... stál jako hrdý památník víry, houževnatosti a pracovitosti svatých Božích v těchto horách.“⁶

Tato stručná historie mě přivádí v úžas nad videckými schopnostmi Brigham Younga – zaprvé nad jeho snahou zajistit, aby chrám Salt Lake byl v co největší možné míře a pomocí stavebních metod, jež byly v oné době a na onom místě dostupné, postaven tak, aby přetrval milénium, a zadruhé nad jeho proroctvím o růstu budoucích chrámů po celém světě, *dokonce po stovkách*.

Renovace chrámu Salt Lake

Podobně jako Brigham Young dohlíží i náš prorok v dnešní době na chrám Salt Lake a na všechny ostatní chrámy s velikou péčí. Již mnoho let dává První předsednictvo čas od času pokyn Předседajícím biskupstvu, aby zajistilo, aby základy chrámu Salt

„Zde bude stát chrám našeho Boha,“ prohlásil president Brigham Young.

Renovace chrámu Salt Lake přispějí k naplnění přání Brighama Younga, aby chrám vydržel po celé milénium.

Lake byly pevné. Když jsem sloužil v Předседajícím biskupstvu, provedli jsme na žádost Prvního předsednictva celkovou kontrolu budovy chrámu Salt Lake včetně posouzení nejnovějšího vývoje v seismických opatřeních a stavebních postupech.

Toto jsou úryvky z posudku, který byl v oné době poskytnut Prvnímu předsednictvu: „V návrhu a při stavbě chrámu Salt Lake byly použity ty nejlepší stavební postupy, řemeslná práce, stavební materiály, vybavení a další materiály dostupné v oné době. Chrám od svého zasvěcení v roce 1893 stojí pevně a slouží jako maják víry [a] naděje a jako světlo lidu. Na provoz, úklid a čištění chrámu a na

to, aby byl udržován v dobrém stavu, se vynakládá ta nejlepší péče. Žulová fasáda a vnitřní podlahové nosníky a nosné trámy jsou v dobrém stavu. Nedávné studie potvrzují, že umístění tohoto chrámu vybrané Brighamem Youngem má velmi dobrou půdu a vynikající kompaktní vlastnosti.“⁷

Posudek na závěr uváděl, že k renovaci a modernizaci chrámu jsou zapotřebí jen běžné opravy a vylepšení vnějších ploch a chodníků, zastaralých rozvodů energií a prostor křtitelnice. Bylo však také doporučeno zvážit provedení samostatného, důkladného seismického vylepšení od základů chrámu směrem nahoru.

Základy chrámu

Jak si možná vzpomínáte, sám president Brigham Young byl osobně značně zainteresován do stavby původních chrámových základů, které chrámu dobře slouží od jeho dokončení před 127 lety. Nově navržená opatření pro vylepšení seismické odolnosti chrámu využijí technologii izolovaných základů, která byla v době stavby chrámu nepředstavitelná. Toto je považováno za nejnovější a nejmodernější konstrukční opatření pro ochranu před zemětřeseními.

V roce 1853 byl proveden slavnostní výkop pro stavbu chrámu Salt Lake.

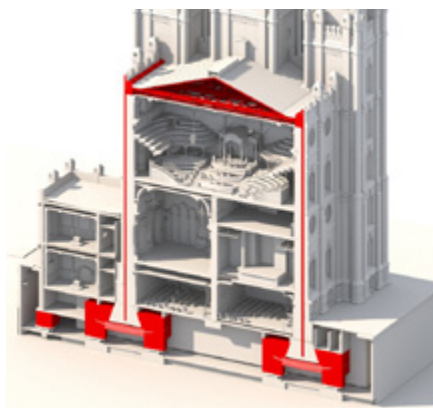

Tato nedávno vyvinutá technologie se použije přímo u základů chrámu a poskytne robustní ochranu před poškozením v důsledku zemětřesení. V podstatě chrám konstrukčně zpevní, aby zůstal pevně stát, i když se země a okolní prostředí budou v důsledku seismické události otřásat.

Renovaci chrámu, při níž bude tato technologie použita, vloni oznámilo První předsednictvo. Pod vedením Předsedajícího biskupstva byly před několika měsíci, v lednu 2020, zahájeny stavební práce. Odhaduje se, že budou dokončeny přibližně za čtyři roky.

Zabezpečení vašich osobních základů

Když přemýšlím o příštích čtyřech letech života tohoto krásného,

Navržená vylepšení seismické odolnosti chrámu Salt Lake jsou považována za nejmodernější konstrukční opatření pro ochranu před zemětřeseními.

vznešeného, ušlechtilého a impozantního chrámu Salt Lake, nahlížím na ně spíše jako na období *obnovy* než jako na dobu uzavírky! Podobně bychom se mohli zeptat sami sebe: „Jak nás tato rozsáhlá obnova chrámu Salt Lake může inspirovat k tomu, abychom podstoupili vlastní duchovní *obnovu, rekonstrukci, znovuzrození, revitalizaci* či *regeneraci*?“

Pohled do vlastního nitra může odhalit, že i nám a našim rodinám by mohlo prospět, kdybychom provedli určitou nezbytnou údržbu a renovaci, a možná i zavedli opatření pro vylepšení seismické odolnosti! Tento proces můžeme zahájit tím, že se zeptáme:

„Jak jsou na tom mé základy?“

„Co tvoří ony silnostěnné, pevné a silné úhelné kameny, jež jsou součástí mých osobních základů, na nichž spočívá mé svědectví?“

„Co tvoří základní prvky mého duchovního a emocionálního charakteru, které umožní mně a mé rodině zůstat pevnými a neochvějnými, ba dokonce odolat zemětřesením a prudkým seismickým otřesům, které v našem životě dozajista nastanou?“

Tyto události, které se podobají zemětřesení, lze často těžko předvídat a přicházejí v různých úrovních intenzity – zápolení s otázkami či pochybnostmi, vyrovnávání se s utrpením nebo protivenstvím, řešení osobních problémů s církevními vedoucími,

členy, naukou či pravidly. Nejlepší obrana proti tomu všemu spočívá v našich duchovních základech.

Co by mohlo být duchovními úhelnými kameny našeho osobního a rodinného života? Mohou to být jednoduché, prosté a drahocenné zásady života podle evangelia – rodinná modlitba; studium písem, včetně Knihy Mormonovy; návštěvy chrámu; studium evangelia s využitím osnov *Pojď, následuj mne* či domácí večer. K dalším užitečným zdrojům pro posílení vašich duchovních základů mohou patřit Články víry, prohlášení o rodině či dokument „Žijící Kristus“.

Pro mě osobně slouží zásady obsažené v otázkách probíraných v rámci získání chrámového doporučení jako pevná půda pro vytvoření duchovních základů – zvláště pak první čtyři otázky. Pohlížím na ně jako na duchovní úhelné kameny.

S těmito otázkami jsme samozřejmě dobře obeznámeni, neboť nám je jednu po druhé četl na poslední generální konferenci president Russell M. Nelson:

1. Máte víru v Boha, Věčného Otce; v Jeho Syna, Ježíše Krista; a v Ducha Svatého a máte o Ních svědectví?
2. Máte svědectví o Usmíření Ježíše Krista a o Jeho roli jako vašeho Spasitele a Vykupitele?

3. Máte svědectví o Znovuzřízení evangelia Ježíše Krista?

4. Podporujete presidenta Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů jako proroka, vidoucího a zjevovatele a jako jedinou osobu na zemi, která je oprávněna používat všechny klíče kněžství?⁸

Vidíte, jak byste mohli tyto otázky považovat za hodnotné součásti svých osobních základů a jak by vám mohly pomoci vaše základy vybudovat a posílit? Pavel učil Efezské o církvi, která je postavená „na základ apoštolský a prorocký, kdež jest gruntní úhelný kámen sám Ježíš Kristus, na němž všechno stavení příslušně vzdělané roste v chrám svatý v Pánu“.⁹

Jednou z největších radostí v mém životě je seznamovat se po celém světě se členy Církve, kteří jsou živoucími příklady víry v Ježíše Krista a v Jeho evangelium, a nechat se jimi inspirovat. Mají silné osobní základy, které jim navzdory zármutku a bolu umožňují odolávat seismickým otřesům s neochvějným porozuměním.

Mám-li to ilustrovat v osobnější rovině, nedávno jsem mluvil na pohřbu krásné, energické mladé manželky a matky (a naší rodinné přítelkyně). V době, kdy poznala svého manžela, který studoval stomatologii, a vdala se za něj, byla nezdolnou fotbalistkou ve vysokoškolské lize. Byli požehnání krásnou, rozumově vyspělou dcerou. Tato žena statečně bojovala šest náročných let s různými formami rakoviny. Bez ohledu na neustálé emocionální a fyzické vypětí, které zažívala, důvěřovala v milujícího Nebeského Otce a ti, co ji sledovali na sociálních sítích, často citovali její opakované rčení: „Bůh se projevuje v maličkostech.“

V jednom svém komentáři na sociálních sítích napsala, že se jí kdosi

zeptal: „Jak můžeš mít stále víru s tím vším utrpením kolem sebe?“ Odpověděla neochvějně těmito slovy: „Protože právě víra mi pomáhá přenést se přes tyto temné chvíle. Mít víru neznamená, že se ti nestane nic špatného. Mít víru mi umožňuje věřit, že znovu uvidím světlo. A to světlo bude o to jasnější, protože jsem prošla temnotou. Přestože jsem v průběhu let byla svědkem mnohé temnoty, viděla jsem a vidím mnohem více světla. Vidím zářky. Pociťuji přítomnost andělů. Pozнала jsem, kdy mě Nebeský Otec nesl v náručí. Nic z toho bych neprožila, kdyby byl život jednoduchý. Budoucnost tohoto života je možná neznámá, ale moje víra nikoli. Kdybych se rozhodla nemít víru, rozhodla bych se tak kráčet jen v temnotě. Protože bez víry nezbyvá nic jiného než temnota.“¹⁰

Její neochvějně svědectví o víře v Pána Ježíše Krista – v jejich slovech i činech – bylo pro druhé inspirací. I když její tělo bylo *slabé*, pozvedala druhé, aby byli *silnější*.

Myslím i na bezpočet dalších členů Církve, kteří jsou bojovníky jako tato sestra a kteří každý den krácejí s vírou a snaží se být pravými a neohroženými učedníky Spasitele Ježíše Krista. Učí se o Kristu. Káží o Kristu. Snaží se Ho napodobovat. Ať již ve dnech svého života čelí pevně, či vratké půdě, jejich duchovní základy jsou silné a neochvějné.

Jsou oddanými dušemi, které chápou hluboký význam slov písně „jak pevný to základ, ... ve slovech... jež

dal svému lidu Pán“ a „u Něžž útočiště ve víře hledáte“.¹¹ Jsem nadmíru vděčný za to, že mohu kráčet mezi těmi, kteří si vybudovali duchovní základy hodné označení *Svatých* a kteří jsou dostatečně silní a pevní, aby odolávali mnohým životním nepokojům.

Myslím, že nedokážeme dostatečně zdůraznit, jak důležitý je takovýto pevný základ v našem osobním životě. Tomuto se již v útlém věku učí naše děti v Primárnkách, když o této pravdě zpívají:

*Na skále svůj dům moudrý postavil,
přišel liják ničivý. ...
A liják přišel, byla povodeň,
dům na skále stojí dál.¹²*

Písma tuto základní nauku potvrzují. Spasitel učil obyvatele Ameriky:

„A budete-li tyto věci vždy činiti, požehnaní jste, neboť jste *postaveni na skále mé*.“

Ale kdokoli mezi vámi bude činiti více nebo méně nežli toto, *není postaven na skále mé*, ale je postaven na základě písčitém; a když spadne déšť a přijdou záplavy a zadují větry a udeří na něj, on padne.“¹³

Je upřímným přáním vedoucích Církve, aby rozsáhlá renovace chrámu Salt Lake přispěla k naplnění touhy Brigham Younga zajistit, aby tento „chrám byl postaven tak, aby vydržel po celé milénium“. Kež jako jednotlivci i rodiny v průběhu nadcházejících let dovolíme, aby nás vylepšení prováděná v chrámu Salt Lake přiměla

Starší Gerrit W. Gong
Kvorum Dvanácti apoštolů

a inspirovala k činu, abychom i my byli – obrazně řečeno – postaveni tak, abychom vydrželi po celé milénium.

A to učiníme tím, že naplníme pokyn apoštola Pavla, abychom složili „sobě základ dobrý k času budoucímu, [abychom] dosáhli věčného života“.¹⁴ Vroucně se modlím o to, aby naše duchovní základy byly jisté a stálé, aby se naše svědectví o Usmíření Ježíše Krista a o Jeho roli jako našeho Spasitele a Vykupitele stalo pro nás hlavním úhelným kamenem, o němž svědčím v Jeho jménu, a to ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Deník Williama Clayтона, 26. července 1847, Knihovna církevní historie, Salt Lake City.
2. Viz „At the Tabernacle, Presidents Woodruff and Smith Address the Saints Yesterday Afternoon“, *Deseret Evening News*, Aug. 30, 1897, 5; „Pioneers' Day“, *Deseret Evening News*, July 26, 1880, 2; deník Wilforda Woodruffa, 28. července 1847, Knihovna církevní historie, Salt Lake City.
3. „Minutes of the General Conference of the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, held at Great Salt Lake City, State of Deseret, April 6, 1851“, *Deseret News*, Apr. 19, 1851, 241.
4. Viz „The Temple“, *Deseret News*, Feb. 19, 1853, 130; „Minutes of the General Conference“, *Deseret News*, Apr. 16, 1853, 146; „Minutes of the General Conference“, *Deseret News*, Apr. 30, 1853, 150.
5. „Address by President Brigham Young“, *Millennial Star*, Apr. 22, 1854, 241.
6. „Remarks by President Brigham Young“, *Deseret News*, Oct. 14, 1863, 97.
7. Prezentace Předsedajícího biskupstva ohledně chrámu Salt Lake určená Prvnímu předsednictvu, říjen 2015.
8. Viz Russell M. Nelson, „Slovo závěrem“, *Liahona*, listopad 2019, 120.
9. Efezským 2:20–21.
10. Komentář Kim Olsen Whiteové na sociálních sítích.
11. „Jak pevný to základ“, *Náboženské písně*, č. 39.
12. „Moudrý muž a hloupý muž“, *Zpěvník pro děti*, 132; zvýraznění v originále zde bylo odstraněno.
13. 3. Nefi 18:12–13; zvýraznění přidáno.
14. 1. Timoteovi 6:19; zvýraznění přidáno.

Hosana a aleluja – žijící Ježíš Kristus je ústředním bodem Znovuzřízení a Velikonoc

V tomto období provolávání hosana a aleluja zpívejte aleluja – neboť On bude kralovat na věky věků!

Drazí bratři a sestry, zvoláním hosana a aleluja oslavujeme v této době pokračujícího procesu Znovuzřízení a Velikonoc žijícího Ježíše Krista. Spasitel nás s dokonalou láskou ujišťuje: „Ve mně [můžete mít] pokoj. ... Na světě ssoužení mítí budete, ale [buďte dobré myslí], jáť jsem přemohl svět.“¹

Když jsme se se sestrou Gongovou před pár lety setkali s jednou milou rodinou, jejich dcera Ivy nesměle vytáhla pouzdro s houslemi. Vyndala smyčec, dotáhla ho a nanesla na něj kalafunu. Poté smyčec vložila zpět do pouzdra, uklonila se a pak se posadila. Byla úplně začátečník a zkrátka ukázala vše, co s houslemi dokázala. Nyní, o mnoho let později, hraje Ivy na housle nádherně.

V tomto období smrtelnosti se

všichni trochu podobáme Ivy a jejím houslím. Začínáme od začátku. Díky cviku a vytrvalosti rosteme a zdokonalujeme se. Po nějaké době nám mravní svoboda jednání a zážitky ve smrtelnosti pomáhají stát se více takovými, jako je Spasitel, zatímco s Ním pracujeme na Jeho vinici² a kráčíme po Jeho cestě smlouvy.

Výročí, včetně tohoto dvouletého, vyzdvihují vzory znovuzřízení.³ V rámci oslav pokračujícího procesu Znovuzřízení evangelia Ježíše Krista se také

Oslo, Norsko

připravujeme na Velikonoce. Při obou příležitostech se radujeme z návratu Ježíše Krista. On žije – nejen tehdy, ale i nyní; nejen pro některé, ale pro všechny. Přišel a stále přichází, aby uzdravil zkroušené srdcem, propustil zajaté, vrátil zrak slepým a osvobodil ty, kteří jsou souženi.⁴ To jest každého z nás. Jeho sliby vykoupení platí bez ohledu na naši minulost, současnost nebo starosti týkající se budoucnosti.

Zítra je Květná [neboli Palmová] neděle. Palmy jsou tradičním posvátným symbolem, kterým vyjadřujeme radost z Pána, jako tomu bylo u příležitosti *Ježíšova triumfálního vjezdu do Jeruzaléma*, kdy mnozí lidé „nabrali ratolesti palmových, a vyšli proti němu“.⁵ (Možná vás zaujme, že originál této malby Harryho Andersona visí v kanceláři presidenta Russella M. Nelsona, přímo za jeho stolem.) V knize Zjevení ti, kteří chválí Boha a Beránka, tak činí „oblečení jsouce v bílé roucho, a palmy v rukou jejich“.⁶ Spolu s „rouchem spravedlivosti“ a „korunou slávy“ se palmy objevují v modlitbě pronesené při zasvěcení chrámu Kirtland.⁷

Důležitost Květné neděle samozřejmě spočívá v něčem více než jen v zástupech vítajících Ježíše palmovými listy. O Květné neděli Ježíš vstoupil do Jeruzaléma takovým způsobem, ve kterém věrní rozpoznali naplnění prorocství. Jak prorocky předpověděli Zachariáš⁸ a žalmista, náš Pán vjel do Jeruzaléma na oslátku, zatímco zástupy vědoucňě volaly „hosanna na výsostech“.⁹ Hosana znamená „prosíme, spas nás“.¹⁰ Stejně jako to zaznívalo tehdy, i nyní radostně voláme: „Požehnaný, jenž se běře ve jménu Hospodinovu.“¹¹

Týden po Květné neděli je neděle velikonoční. President Russell M. Nelson učí, že Ježíš Kristus „přišel zaplatit dluh, který nedlužil, protože my

CHRIST'S TRIUMPHAL ENTRY INTO JERUSALEM (KRISTŮV TRIUMFÁLNÍ VJEZD DO JERUZALÉMA), HARRY ANDERSON

jsme dlužili částku, kterou jsme nemohli splatit“.¹² Skrze Usmíření Kristovo mohou být vskutku spaseny všechny Boží děti „skrze poslušnost zákonů a obřadů evangelia“.¹³ O Velikonočních zpíváme aleluja. Aleluja znamená „chvalte Pána Jehovu“.¹⁴ Sborová píseň „Aleluja“ v Händelově *Mesiáši* je oblíbeným velikonočním vyjádřením toho, že On je „Pán pánů a Král králů“.¹⁵

Posvátné události, ke kterým došlo v týdně od Květné do velikonoční neděle, jsou vyjádřeny ve zvoláních hosana a aleluja. Zvoláním hosana prosíme Boha o spasení. Zvoláním aleluja chválíme Pána za naději ve spasení a oslavení. Zvoláními hosana a aleluja uznáváme, že žijící Ježíš Kristus je ústředním bodem Velikonoc a znovuzřízení v posledních dnech.

Znovuzřízení v posledních dnech započalo teofanií – doslovným zjevením se Boha Otce a Jeho Syna Ježíše Krista mladému Proroku Josephu Smithovi. Prorok Joseph řekl: „Pokud byste mohli

hledět do nebe pět minut, poznali byste toho více, než kdybyste přečetli vše, co bylo na toto téma napsáno.“¹⁶ Díky tomu, že nebesa jsou opět otevřená, „věřme v Boha, Věčného Otce, a v Jeho Syna, Ježíše Krista, a v Ducha Svatého“ – v Božstvo – a známe Je.¹⁷

O velikonoční neděli 3. dubna 1836, na počátku Znovuzřízení, se žijící Ježíš Kristus zjevil po zasvěcení chrámu Kirtland. Ti, kteří ho tam spatřili, o Ném vydali svědectví pomocí doplňujících se protikladů ohně a vody: „Oči jeho byly jako plamen *ohně*; vlasy na hlavě jeho byly bílé jako *čistý sníh*; tvář jeho zářila nad *jas slunce*; a hlas jeho byl jako *zvuk valících se velikých vod*, a to hlas Jehovův.“¹⁸

Při oné příležitosti náš Spasitel pronesl: „Já jsem první i poslední; jsem ten, kdo žije, jsem ten, kdo byl zabit; jsem přímlyvcem vašim u Otce.“¹⁹ Opět jsou zde doplňující se protiklady – první a poslední, živý a zabitý. On je Alfa i Oméga,

West Jordan, Utah, USA

počátek i konec,²⁰ původce i dokonavatel víry.²¹

Po Ježíši Kristu se zjevili také Mojžíš, Elias a Eliáš. Božským řízením tito velcí proroci z dávných dob znovuzřídili klíče a pravomoc kněžství. Takto byly „klíče této dispensace ... předány“²² Jeho znovuzřízené Církvi, aby žehnaly všem Božím dětem.

Eliášův příchod do chrámu Kirtland také naplnil starozákonní proroctví Malachiáše, že Eliáš se vrátí, „nežli přijde den Hospodinův veliký a hrozný“.²³ Zjevení se Eliáše díky tomu, avšak ne náhodou, nastalo v době židovského svátku přesnic, v kteréžto tradici je zbožně očekáván Eliášův návrat.

Mnohé zbožné židovské rodiny nechávají v době přesnic pro Eliáše místo u stolu. Mnohé naplňují šálek až po okraj, aby ho pozvaly a uvítaly. A některé během tradiční velikonoční večere známé jako „seder“ posílají ke dveřím, které jsou někdy ponechány pootevřené, dítě, aby se podívalo, zda venku Eliáš nečeká na pozvání dovnitř.²⁴

V rámci naplňování proroctví a jako součást slíbeného znovuzřízení všech věcí²⁵ Eliáš přišel, tak jak bylo slíbeno, o Velikonocích a na začátku přesnic. Přinesl pečeticí pravomoc spojovat rodiny na zemi i v nebi. Jak Moroni učil Proroka Josepha, Eliáš „zasadí do srdce dětí zaslíbení učiněná otcům a srdce dětí se obrátí k jejich otcům. Kdyby tomu tak nebylo,“ pokračoval

Moroni, „celá země by byla zcela zpusťována při [Pánově] příchodu.“²⁶ Duch Eliášův, projev Ducha Svatého, nás skrze naše genealogické záznamy, historické záznamy a chrámovou službu přivádí blíže k našim generacím – minulým, současným i budoucím.

Připomeňme si také krátce význam přesnic. Přesnice připomínají vysvobození dětí Izraele z poroby, která trvala 400 let. Kniha Exodus vypráví, jak toto vysvobození přišlo po ranách v podobě zamoření žábami, štěnicemi, hmyzem, smrti dobytka, neštovic, vředů, krupobití a ohně, kobylek a husté tmy. Poslední rána hrozila smrtí prvorozeným v zemi, avšak ne v domě Izraele – pokud tyto domácnosti označí veřejně svého domu krví neposkvrněného prvorozeného beránka.²⁷

Anděl smrti domy označené symbolickou krví beránka přešel neboli minul.²⁸ To, že je přešel – odtud přesnice – představuje to, že Ježíš Kristus nakonec překonal smrt. Smírná krev Beránka Božího vskutku dává našemu Dobrému pastýři moc shromáždit svůj lid ze všech míst a situací do bezpečí svého stáda na obou stranách závoje.

Je významné, že Kniha Mormonova popisuje moc a vzkříšení Kristovo²⁹ – podstatu Velikonoc – jako dvojí znovuzřízení.

Zaprvé – vzkříšení zahrnuje fyzické znovuzřízení naší „vlastní a dokonalé schránky“ – každé končetiny

a každého kloubu, dokonce ani „vlas z hlavy nebude ztracen.“³⁰ Tento slib dává naději těm, kteří přišli o končetiny; těm, kteří přišli o zrak, o sluch či o schopnost chodit; nebo těm, kteří jsou považováni za ztracené kvůli neochabující ochromující nemoci, duševní chorobě či jiným sníženým schopnostem. On nás nachází. Uzdravuje nás.

Druhým zaslíbením Velikonoc a Usmíření našeho Pána je to, že duchovně bude vše „znovuzřízeno ke svému vlastnímu řádu“.³¹ Toto duchovní znovuzřízení je odrazem našich skutků a přání. Jako chléb po vodě³² znovuzřizuje toto duchovní znovuzřízení to, „co je dobré“, „spravedlné“, „správné“ a „milosrdné“.³³ Není divu, že prorok Alma používá nějakou formu slova *znovuzřízení* devatenáctkrát,³⁴ zatímco nás vybízí: „Jednej správně, sud spravedlivě a čiň dobro neustále.“³⁵

Díky tomu, že „Bůh sám usmírňuje hříchy světa“,³⁶ může Pánovo Usmíření napravit nejen to, co bylo, ale i to, co může být. Vzhledem k tomu, že zná naše bolesti, strasti, nemoci a „pokusení všeho druhu“,³⁷ může nám, se svým milosrdenstvím, pomáhat podle našich slabostí.³⁸ Díky tomu, že Bůh je „dokonalým, spravedlným Bohem, a také milosrdným“, může plán milosrdenství uspokojit „požadavky spravedlnosti“.³⁹ My činíme pokání a děláme vše, co je v našich silách. On nás věčně objímá „náručí [své] lásky“.⁴⁰

Dnes oslavujeme znovuzřízení a vzkříšení. Spolu s vámi se raduji z pokračujícího Znovuzřízení plnosti evangelia Ježíše Krista. Na jaře tomu bylo 200 let, kdy světlo a zjevení začalo přicházet a i nadále přichází skrze Pánovy žijící proroky a Jeho Církve nazvanou Jeho jménem – Církve

Ježíše Krista Svatých posledních dnů – a skrze osobní zjevení a inspiraci přijímané prostřednictvím nadpozemského daru Ducha Svatého.

Spolu s vámi vydávám o těchto Velikonocích svědectví o Bohu, Věčném Otci, a o Jeho milovaném Synu, žijícím Ježíši Kristu. Smrtelní lidé byli krutě ukřižováni a později vzkříšeni. Avšak pouze žijící Ježíš Kristus ve své dokonalé znovuzřízené podobě stále nese znamení ukřižování na svých rukou, nohou a boku. Jen On může říci: „Vyryl jsem si tě na dlaně rukou svých.“⁴¹ Jen On může říci: „Já jsem ten, jenž byl pozvednut. Já jsem Ježíš, který byl ukřižován. Já jsem Syn Boží.“⁴²

Tak jako malá Ivy se svými houšlemi jsme i my v jistém smyslu stále v začátcích. Vpravdě, „čeho oko nevidalo, ani ucho neslychalo, [co] ani na srdce lidské nevstoupilo, [to] připravil Bůh těm, kteříž jej milují.“⁴³ V nynější době se toho můžeme mnoho naučit o Boží dobrotivosti a o našem božském potenciálu nechat v sobě narůstat Boží lásku, když se na Něj budeme obracet a vzájemně si pomáhat. Můžeme nově a na nových místech jednat a rozvíjet se, řádku za řádkou, laskavost za laskavostí, jednotlivě i společně.

Draží bratři a sestry, ať jste kdekoli, kdykoli se spolu setkáváme a učíme, naplňuje mě vaše víra a dobrotivost vděčností a pocitem, že zažívám dobrodružství v evangeliu. Vaše svědectví a putování v evangeliu obohacují mé svědectví a putování v evangeliu. Vaše starosti a radosti, vaše láska k domácím Božím a ke společenství Svatých, vaše porozumění znovuzřízené pravdě a světlu, kterými žijete, to vše prohlubuje mou plnost znovuzřízeného evangelia s žijícím Ježíšem Kristem jako ústředním bodem. Společně

věříme, že s námi Pán zůstane „v žalu i v radosti“.⁴⁴ Sdílíme poznání, že uprostřed práce, ran a obtíží můžeme počítat všechny své dary.⁴⁵ V každodenních detailech a malých a prostých věcech můžeme spatřovat věci veliké, které se uskutečňují v našem životě.⁴⁶

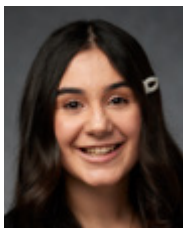
„A stane se, že spravedliví budou shromážděni z prostředku všech národů a přijdou do Sionu, zpívající písně věčné radosti.“⁴⁷ V tomto období provolávání hosana a aleluja zpívejte aleluja – neboť On bude kralovat na věky věků! Volejte hosana Bohu a Beránkovi! V posvátném a svatém jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Jan 16:33.
2. Viz Jákob 5.
3. Jak je prorokováno v písmech, historie lidstva se vyznačuje obdobími neboli cykly duchovního úpadku, který nazýváme odpadlictvím, a obdobími obnoveného osvětlení, které nazýváme duchovním znovuzřízením; viz například 2. Tessalonicenským 2:3.
4. Viz Lukáš 4:18.
5. Jan 12:12–13; viz také Matouš 21:8–9; Marek 11:8–10.
6. Zjevení 7:9.
7. Viz Nauka a smlouvy 109:76.
8. Viz Zachariáš 9:9.
9. Matouš 21:9.
10. Viz Průvodce k písmům, „Hosana“. Již od starozákonní doby mávání palmovými ratolestmi doprovázelo provolávání: „Prosím, Hospodine, zachovávejž již.“⁴¹ „Žalm 118:25 představuje celou tradiční chiasstickou prosbu pronášenou k Mesiáši: „Prosím, Hospodine, zachovávejž již; prosím, Hospodine, dávej již šťastný prospěch.“⁴²
11. Žalm 118:26; viz také 3. Nefi 11:17.
12. Russell M. Nelson, v: *Handel's*

Messiah: Debtor's Prison (video), ChurchOfJesusChrist.org/media-library.

13. Články víry 1:3.
14. Viz Bible Dictionary, „Hallelujah“.
15. George Frideric Händel, *Mesiáš*, ed. T. Tertius Noble (1912), viii; viz také Zjevení 17:14.
16. *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* (2008), 415.
17. Články víry 1:1.
18. Nauka a smlouvy 110:3; zvýraznění přidáno.
19. Nauka a smlouvy 110:4.
20. Viz Zjevení 1:8; 3. Nefi 9:18; Nauka a smlouvy 19:1; 38:1; 45:7.
21. Viz Židům 12:2; Moroni 6:4.
22. Nauka a smlouvy 110:16.
23. Malachiáš 4:5.
24. Viz Stephen D. Ricks, „The Appearance of Elijah and Moses in the Kirtland Temple and the Jewish Passover“, *BYU Studies*, vol. 23, no. 4 (1986), 483–486, byustudies.byu.edu.
25. Viz Nauka a smlouvy 86:10; viz také Skutkové 3:19–21.
26. Joseph Smith–Životopis 1:39; v posledních letech mnozí považují za významné, že je zde použito konkrétní zájmeno „jejich“.
27. Viz Exodus 7–12.
28. Viz Exodus 12:23.
29. Viz Alma 41:2.
30. Alma 40:23.
31. Alma 41:4.
32. Viz Kazatel 11:1.
33. Alma 41:13.
34. Různé formy slova „znovuzřízené“ se v Almovi 40:22–24 a v Almovi 41 objevují devatenáctkrát a zdůrazňují jak fyzické, tak duchovní znovuzřízené.
35. Alma 41:14.
36. Alma 42:15.
37. Alma 7:11.
38. Viz Alma 7:12.
39. Alma 42:15.
40. 2. Nefi 1:15.
41. 1. Nefi 21:16; Izaiáš 49:16.
42. Nauka a smlouvy 45:52.
43. 1. Korintským 2:9.
44. „Zůstaň se mnou“, *Náboženské písně*, č. 98.
45. Viz „Sečti dary“, *Náboženské písně*, č. 150.
46. Viz Alma 37:6.
47. Nauka a smlouvy 45:71.

Laudy Ruth Kaouková

Členka španělsky mluvícího sboru Slate Canyon 14th Ward,
kůl Provo Utah

Jak kněžství žehná mládeži

*Skrze kněžství můžeme být pozvednuti.
Kněžství přináší do našeho světa světlo.*

Jsem vděčná za to, že zde mohu být. Když jsem zjistila, že k vám dnes budu moci promlouvat, byla jsem nadšená, ale zároveň mě zaplavil pocit pokory. Přemýšlela jsem dlouho o tom, co říci, a doufám, že Duch k vám bude promlouvat přímo skrze mé poselství.

V Knize Mormonově Lehi, než umírá, udílí každému svému synovi požehnání, které jim pomáhá poznat jejich silné stránky a věčný potenciál. Já jsem nejmladší z osmi dětí a vloni jsem se poprvé stala jediným dítětem, které ještě bydlí doma. Nemít poblíž sourozence a nemít neustále někoho, s kým bych si mohla povídat, je pro mě těžké. Některé večery se cítím osaměle. Jsem vděčná za rodiče, kteří se mi snaží ze všech sil pomáhat. Například tatínek mi nabídl během zvláště obtížného období kněžské požehnání útěchy. Po tomto požehnání se všechno hned nezměnilo, ale pociťovala jsem pokoj a lásku Nebeského Otce i svého tatínka. Cítím se požehnaná tím, že mám způsobilého otce, který mi může dát kněžské požehnání, kdykoli ho potřebuji, a který mi pomáhá vidět mé silné stránky a věčný potenciál, jako to dělal i Lehi, když žehnal svým dětem.

Nehledě na okolnosti můžete mít vždy přístup ke kněžským požehnáním. Požehnání kněžství můžete obdržet skrze členy rodiny, přátele, bratry pověřené pastýřskou službou, vedoucí kněžství a Nebeského Otce, který vás nikdy nezklame. Starší Neil L. Andersen řekl: „Požehnání kněžství jsou nesrovnatelně větší než ten, kdo je pověřen tento dar spravovat. ... Jsme-li způsobilí, obohacují obřady kněžství náš život.“¹

Neváhejte požádat o požehnání, když potřebujete dodatečné vedení. Právě v těžkých chvílích potřebujeme pomoc Ducha nejvíce. Nikdo není dokonalý a každý zažívá těžkosti.

Někteří mohou trpět úzkostmi, depresemi, závislostí nebo pocity nedostatečnosti. Kněžská požehnání nám mohou pomoci tyto obtíže překonat a obdržet pokoj, zatímco půjdeme životem dál. Je mou nadějí, že se budeme snažit žít tak, abychom byli hodni tato požehnání obdržet.

Kněžství nám žehná také skrze patriarchální požehnání. Naučila jsem se k patriarchálnímu požehnání obracet, kdykoli jsem smutná nebo se cítím osaměle. Mé požehnání mi pomáhá vidět můj potenciál a konkrétní plán, který pro mě Bůh má. Přináší mi útěchu a pomáhá mi dívat se za hranice pozemské perspektivy. Připomíná mi mé dary a požehnání, která obdržím, budu-li žít způsobile. Také mi pomáhá pociťovat pokoj a mít na paměti, že Bůh mi dá odpovědi a otevře dveře přesně v tu pravou chvíli, kdy to budu nejvíce potřebovat.

Patriarchální požehnání nám pomáhá připravovat se na návrat k Nebeskému Otcovi. Víím, že patriarchální požehnání pochází od Boha a může nám pomoci změnit naše slabosti v silné stránky. Není to vzkaz od nějakého „věšce“ – toto požehnání nám říká, co potřebujeme slyšet. Je pro každého z nás jako Liahona. Když dáme Boha

São Paulo, Brazílie

na první místo a budeme v Něj mít víru, On nás povede naší pustinou.

Tak jak Bůh požehnal Josephu Smithovi kněžstvím, aby mohla být znovuzřízena požehnání evangelia, můžeme i my skrze kněžství obdržet požehnání evangelia ve svém životě. Každý týden máme výsadu a příležitost přijmout svátost. Skrze tento kněžský obřad může být Duch vždy s námi a může nás očistovat a zušlechťovat. Máte-li pocit, že musíte ze svého života něco odstranit, obraťte se na důvěryhodného vedoucího, který vám pomůže dostat se na správnou cestu. Vaši vedoucí vám pomohou získat přístup k moci Usmíření Ježíše Krista v její plnosti.

Díky kněžství můžeme obdržet i požehnání plynoucí z chrámových obřadů. Od doby, kdy mohou navštěvovat chrám, je mým cílem a prioritou chodit tam pravidelně. Když věnuji čas a přináším nezbytné oběti, abych mohla být nablízku Nebeskému Otci v Jeho svatém domě, jsem požehnána získáváním zjevení a nabádání, která mi během života opravdu pomáhají.

Skrze kněžství můžeme být pozvednuti. Kněžství přináší do našeho světa světlo. Starší Robert D. Hales řekl: „Bez moci kněžství by ‚celá země ... byla zcela zpusťována‘ (viz NaS 2:1–3). Nebylo by žádného světla, žádné naděje – jen temnota.“²

Bůh nám fandí. Chce, abychom se k Němu vrátili. Zná nás osobně. Zná vás. Miluje nás. Vždy o nás ví a žehná nám, i když máme pocit, že si to nezasloužíme. Ví, co potřebujeme a kdy to potřebujeme.

„Proste, a dánoť bude vám; hledejte, a naleznete; tlucte, a bude vám otevřeno.

Nebo každý, kdož prosí, běře; a kdož hledá, nalézá; a tomu, kdož tluce, bude otevřeno.“ (Matouš 7:7–8.)

Pokud ještě nemáte svědectví o kněžství, povzbuzuji vás, abyste se modlili a požádali o to, abyste sami poznali jeho moc, a pak čtěte písma, abyste slyšeli slova Boží. Vím, že když se v životě budeme snažit zakoušet moc Božího kněžství,

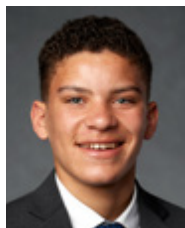
budeme požehnáni. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Neil L. Andersen, „Moc v kněžství“, *Liahona*, listopad 2013, 92.
2. Robert D. Hales, „Blessings of the Priesthood“, *Ensign*, Nov. 1995, 32.

UPON YOU MY FELLOW SERVANTS [MAM, SPOLUSLUŽEBNÍCI MOJI], BY LINDA CURLEY CHRISTENSENOVÁ A MICHAEL MALM

Enzo Serge Petelo

Člen sboru Meadow Wood, kůl Provo Utah Edgemont

Jak kněžství žehná mládeži

*Je nám dána příležitost sloužit jako andělé,
kázat evangelium na všech kontinentech
země a pomáhat duším přijít ke Kristu.*

Bratři a sestry, jsem vděčný, že k vám mohu v tento historický večer promluvit o posvátném daru kněžství a o zázračné moci, kterou kněžství má, aby žehnilo mládeži v této dispensaci. Modlím se, aby mi Duch, bez ohledu na mé nedokonalosti, pomohl učít pravdě.

První předsednictvo připomíná nositelům Aronova kněžství: „Žijete v době velkých příležitostí a velkých překážek, v době, ve které bylo znovuzřízeno kněžství. Máte pravomoc vykonávat obřady Aronova kněžství. Když budete tuto pravomoc používat s modlitbou a způsobile, budete velkým požehnáním v životě lidí kolem vás.“¹ Jako mladí muži Církve si také připomínáme, že jsme milovaní synové Boží a že „On má pro [nás] dílo, které [máme] vykonat“,² a že pomáháme v Jeho díle „uskutečnit nesmrtelnost a věčný život člověka“ (Mojžíš 1:39).

Kněžství je pravomoc vykonávat obřady a smlouvy Spasitelova evangelia pro ty, kteří jsou hodni je obdržet. Skrze tyto kněžské obřady a posvátné smlouvy přichází plnost požehnání plynoucí ze Spasitelova Usmíření,

což nám pomáhá dosahovat našeho božského určení.

Joseph Smith byl mladý muž povoláný Bohem, aby znovuzřídil evangelium Ježíše Krista, a proto obdržel kněžství, jež používal k žehnání celému lidstvu. V Nauce a smlouvách 135 je uvedeno mnoho požehnání, která Joseph poskytl mládeži této dispensace. Čteme zde: „Joseph Smith ... učinil, kromě Ježíše samotného, pro spasení lidí na tomto světě více, než

kterýkoli jiný člověk, jenž na něm kdy žil. ... Přinesl Knihu Mormonovu ...; vyslal plnost věčného evangelia ... do čtyř stran země; přinesl zjevení a přikázání, která tvoří ... [Nauku] a smlouvy ...; shromáždil mnoho tisíců Svatých posledních dnů, ... a zanechal věhlas a jméno, jež nemohou býti zničeny.“ (Nauka a smlouvy 135:3.)

Máme-li sloužit tak efektivně jako Joseph, musíme být způsobilí používat Pánovu kněžskou moc. Když Joseph a Oliver Cowdery překládali Knihu Mormonovu, chtěli se dát pokřtít, ale neměli příslušnou pravomoc. 15. května 1829 poklekli k modlitbě a navštívil je Jan Křtitel, který jim předal klíče a pravomoc Aronova kněžství. Řekl jim: „Vám, spolužebnící moji, ve jménu Mesiáše, předávám kněžství Aronovo, které drží klíče služby andělů a evangelia pokání a křtu ponořením na odpuštění hříchů.“ (Nauka a smlouvy 13:1.)

Je nám dána příležitost sloužit jako andělé, kázat evangelium na všech kontinentech země a pomáhat duším přijít ke Kristu. Díky této službě pracujeme na díle společně s Janem

Eagle Mountain, Utah, USA

Křtitelem, Moronim, Josephem Smithem, presidentem Russellem M. Nelsonem a dalšími pilnými služebníky Páně.

Naše služba v Jeho kněžství a s Jeho kněžstvím spojuje ty, kteří oddaně a s přesností následují Pánovo učení a žijí podle něj, což z vlastní zkušenosti může být těžké vzhledem k výzvám, kterým jako mládež čelíme. Ale když se sjednotíme s těmito spoluslužebníky Páně v konání Jeho díla, pomůže nám to stát se silnějšími v odolávání pokušení a klamům protivníka. Můžete být majákem světla pro všechny ty, kteří si nejsou jistí sami sebou. Světlo z vás bude vyzařovat tak jasně, že každý, s kým se setkáte, bude požehnan už jen vaší přítomností. Občas může být těžké projevit uznání za naše duchovní společníky, ale jsem vděčný za to, že jsem členem věrného kněžského kvora, se kterým se mohu snažit přibližovat Kristu.

Jedním z našich nejvěrnějších a nejspolehlivějších společníků je vedle přátel a rodiny Duch Svátý. Abychom však přizvali Jeho stálé společenství, musíme být v situacích a na místech, kde chce být On. To může začít u nás doma, zatímco se budeme snažit činit z domova svaté místo tím, že budeme jako rodina každý den studovat písma a modlit se a, co je ještě důležitější, když budeme studovat písma a modlit se i osobně.

Letos jsem měl úžasnou příležitost, která mě zároveň naplnila pokorou, pomoci své mladší sestře Oceane postoupit na cestě smlouvy tím, že přijala výzvu dát se pokřtít, a splnit tak jeden z předepsaných požadavků pro vstup do celestiálního království. Svůj křest odložila o měsíc, dokud jsem nebyl vysvěcen knězem, aby mi tak dala výsadu tento obřad vykonat, přičemž naše další mladší sestry měly

výsadu být pod kněžským vedením v roli svědkyň. Když jsme stáli na opačných stranách křtelnice a chystali se vstoupit do vody, všiml jsem si jejího nadšení, jež bylo srovnatelné s mým. A cítil jsem se s ní sjednocen, protože jsem viděl, že se rozhoduje správně. Tato příležitost použít kněžství vyžadovala, abych ke svému životu podle evangelia přistupoval s větší pečlivostí a s menší nedbaloostí. V rámci přípravy jsem v onom týdnu za podpory maminky, babičky a sestry chodil každý den do chrámu vykonávat křty za mrtvé.

Díky této zkušenosti jsem se toho hodně naučil o kněžství a o tom, jak ho mohu způsobit používat. Víím, že každý nositel kněžství může pocítovat totéž co já, pokud se bude řídit příkladem Nefiho – totiž že půjde a učiní (viz 1. Nefi 3:7). Nemůžeme jen nečinně sedět a očekávat, že nás Pán ve svém velikém díle nějak využije. Nesmíme čekat, až nás ti, kteří potřebují naši pomoc, sami vyhledají; naši povinností jakožto nositelů kněžství je být příkladem a stát jako svědkové Boží. Pokud činíme rozhodnutí, která brání našemu věčnému pokroku, musíme to nyní změnit. Satan se bude

co nejvíce snažit nás udržet v tělesném stavu hledání pouhého potěšení. Ale když vynaložíme patričné úsilí, když vyhledáme ty, kteří nás podpoří, a budeme každý den činit pokání, výsledná požehnání budou neuvěřitelná, a když se budeme tlačit kupředu na cestě smlouvy, náš život se navždy změní.

Vím, že toto je pravá Církev Ježíše Krista, jenž je náš Spasitel a jenž předává klíče kněžství svým apoštolům, kteří je používají k našemu vedení, zvláště v této obtížné době, a k tomu, aby připravili svět na Jeho návrat.

Vím, že Joseph Smith byl prorok Znovuzřízení a že president Nelson je naším žijícím prorokem v dnešní době. Vyzývám každého z nás, abychom studovali život těchto skvělých nositelů kněžství a snažili se každý den zlepšovat, abychom byli připraveni na setkání s naším Tvůrcem. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Poselství Prvního předsednictva, *Plním svou povinnost vůči Bohu* (brožurka, 2010), 5.
2. Téma kvora Aronova kněžství, *General Handbook: Serving in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 10.1.2, ChurchofJesusChrist.org.

Jean B. Binghamová
Generální presidentka Pomocného sdružení

Sjednocení v konání Božího díla

*Spolupráce požehnaná mocí a pravomocí
kněžství je nejefektivnější možností,
jak naplňovat svůj božský potenciál.*

Drahé úžasné sestry a bratři, je mi potěšením, že zde mohu být s vámi. Ať posloucháte kdekoli, posílám sestřám objetí a bratrům vřelý stisk ruky. Jsme sjednoceni v díle Páně.

Když pomyslíme na Adama a Evu, často nás jako první napadne jejich idyllický život v zahradě Eden. Mám za to, že tam bylo vždy krásné počasí – ani příliš horko, ani příliš chladno – a že na dosah ruky rostla hojnost chutného ovoce a zeleniny, a tak mohli jíst, kdykoli se jim zachtělo. A protože to byl pro ně nový svět, měli hodně co objevovat, a tak byl každý den zajímavý, protože měli možnost pozorovat svět zvířat a prozkoumávat nádherné prostředí. Rovněž dostali příkázání, jichž měli být poslušni, a k těmto pokynům přistupovali různě, což bylo příčinou počátečních obav a zmatku.¹ Ale jakmile učinili rozhodnutí, které jim navždy změnilo život, naučili se společně pracovat a sjednotili se v naplňování účelů, jež pro ně – a pro všechny své děti – Bůh přichystal.

Nyní si ten samý pár představte ve smrtelném životě. Museli pracovat, aby získali potravu, některá zvířata považovala za potravu *je* a čelili

náročným výzvám, které mohli překonat pouze tehdy, když se spolu radili a modlili. Mám za to, že se minimálně několikrát lišili v názorech na to, jak se ke zmíněným výzvám postavit. Nicméně prostřednictvím Pádu zjistili, že je nezbytné jednat v jednotě a s láskou. V rámci školení, jehož se jim dostalo z božských zdrojů, byli učeni plánu spasení a zásadám evangelia Ježíše Krista, díky nimž je tento plán provozuschopný. Díky tomu, že pochopili, že jejich pozemský účel a věčný cíl jsou totožné, dosáhli spokojenosti a úspěchu, když se učili společně pracovat v lásce a spravedlivosti.

Jakmile se Adamovi a Evě narodily děti, učili je tomu, čemu je samotné předtím naučili nebeští poslové. Zaměřovali se na to, aby i svým dětem pomohli pochopit a osvojit si zmíněné zásady, díky nimž budou v tomto životě šťastné a které je připraví na návrat k nebeským rodičům poté, co prohloubí své schopnosti a prokáží svou poslušnost vůči Bohu. Adam a Eva se naučili vážit si svých odlišných silných stránek a vzájemně se podporovat ve své práci, důležité z hlediska věčnosti.²

Jak mýjela staletí a pak tisíciletí, začaly srozumitelnost toho, čím inspirované a ve vzájemné provázanosti přispívají muži a ženy, zastírat mylné informace a chybné interpretace. Během doby, jež uplynula mezi nádherným začátkem v zahradě Eden a dneškem, se protivníkovi daří vcelku úspěšně naplňovat svůj cíl rozdělovat muže a ženy ve snaze ovládnout naši duši. Lucifer ví, že dokáže-li narušit jednotu, kterou muži a ženy pocítují, a dokáže-li nás zmást ohledně naší božské hodnoty a zodpovědností plynoucích ze smluv, podaří se mu zničit rodiny, jež jsou základními jednotkami věčnosti.

Satan nás podněcuje k vzájemnému srovnávání, což v nás má vyvolat pocit nadřazenosti, či méněcennosti, přičemž zastírá věčnou pravdu, že vrozené rozdíly mezi muži a ženami jsou dané Bohem a stejně ceněné. Pokouší se snižovat přínos žen jak pro rodinu, tak pro občanskou společnost, čímž umenšuje jejich povznášející dobrý vliv. Jeho cílem je spíše napomáhat boji o moc než oslavovat jedinečné přínosy mužů a žen, které se navzájem doplňují a přispívají k jednotě.

A tak v průběhu let po celém světě plně pochopení těchto božsky navzájem provázaných, a přesto odlišných přínosů a zodpovědností mužů

a žen z velké části zmizelo. Ženy se v mnoha společnostech staly podřízenými mužům, spíše než aby byly rovnocennými partnerkami, a rozsah jejich činností se značně zúžil. V těch temných dobách se duchovní pokrok zpomalil na tenký pramínek; vskutku jen málo duchovního světla se mohlo prodrat do myslí a srdcí prosycených tradicemi dominance.

A poté zazářilo světlo znovuzřízeného evangelia více než „jas slunce“,³ když se počátkem jara roku 1820 Bůh Otec a Jeho Syn Ježíš Kristus zjevili mladému Josephu Smithovi v oné posvátné zalesněné oblasti na severu státu New York. Tato událost stála na počátku novodobého přívalu zjevení z nebe. Jedním z prvních prvků Kristovy původní Církve, který byl znovuzřízen, byla pravomoc kněžství Božího. S tím, jak se odvíjelo znovuzřízení, si muži a ženy začali znovu uvědomovat důležitost a potenciál partnerské spolupráce, v rámci níž jsou v tomto posvátném díle zplnomocnění a vedeni Bohem.

V roce 1842, kdy ženy Církve v jejich počátcích chtěly vytvořit oficiální skupinu, jež by tomuto dílu napomáhala, pocítil president Joseph Smith inspiraci zorganizovat je „pod vedením kněžství podle vzoru kněžství“. ⁴ Řekl: „Nyní vám předávám klíč ve jménu Božím – toto je počátek lepších dnů.“⁵ A od chvíle, kdy se tento klíč otočil, se ženám začaly po

celém světě pozvolna otevírat příležitosti v oblasti vzdělávání, politiky a ekonomiky.⁶

Tato nová církevní organizace pro ženy, která dostala název Pomocné sdružení, se lišila od ostatních ženských sdružení tehdejší doby, protože ji ustanovil prorok, který na základě kněžské pravomoci předal ženám pravomoc, posvátné zodpovědnosti a oficiální funkce uvnitř církevní struktury, nikoli mimo ni.⁷

Pokračující proces znovuzřízení všech věcí od doby Proroka Josepha Smitha až po tu naši přináší poučení o tom, že je nutné, aby pravomoc a moc kněžství pomáhala jak mužům, tak ženám naplňovat jejich božsky určené zodpovědnosti. Nedávno jsme byli učeni, že ženy, které jsou ustanoveny pod vedením držitele klíčů kněžství, působí ve svých povoláních s *pravomocí kněžství*.⁸

V říjnu 2019 president Russell M. Nelson učil, že ženy, které byly obdarovány v chrámu, mají ve svém životě a domově *kněžskou moc*,

pokud dodržují posvátné smlouvy, jež uzavřely s Bohem.⁹ President Nelson vysvětlil, že „nebesa jsou právě tak otevřena *ženám*, jež jsou obdařeny Boží mocí vyplývající z jejich kněžských smluv, jako jsou otevřena mužům, kteří jsou nositeli kněžství“. A povzbudil všechny sestry k tomu, aby hojně čerpaly „ze Spasitelovy moci, [aby] mohly pomáhat své rodině a dalším svým blízkým“.¹⁰

Co to tedy pro vás i pro mě znamená? Jak nám porozumění kněžské pravomoci a moci změní život? Jedním z klíčů je pochopit, že když spolu ženy a muži spolupracují, uskutečníme toho mnohem více, než kdybychom pracovali každý zvlášť.¹¹ Ve svých rolích se spíše doplňujeme, než abychom si konkurovali. Ačkoli ženy nejsou vysvěcovány k úřadu v kněžství, jak již bylo řečeno, jsou pozhnány kněžskou mocí, dodržují-li své smlouvy, a poté co jsou ustanoveny do určitého povolání, jednájí s kněžskou pravomocí.

Jednoho krásného dne v srpnu jsem měla výsadu posadit se s presidentem

Syracuse, Utah, USA

Rusellem M. Nelsonem ve zrekonstruovaném domě Josepha a Emmy Smithových v Harmony v Pensylvánii, poblíž místa, kde bylo v těchto posledních dnech znovuzřízeno Aronovo kněžství. Během rozhovoru prezident Nelson mluvil o důležité roli, kterou ženy hrají v procesu Znovuzřízení.

Prezident Nelson: „Jedním z nejdůležitějších aspektů, které se mi připomenou, když přijdu na toto místo, kde bylo znovuzřízeno kněžství, je důležitá role žen ve Znovuzřízení.“

Když Joseph začal prvně překládat Knihu Mormonovu, kdo zapisoval? Inu, trochu on, ale jen málo. Vložila se do toho Emma.

A pak přemýšlím o tom, jak se šel Joseph modlit do lesa poblíž jejich domu v Palmyře ve státě New York. Kam zamířil? Do Posvátného háje. A proč právě tam? Protože tam chodila jeho matka, když se chtěla modlit.

Toto jsou pouze dvě z žen, které hrály klíčovou roli ve znovuzřízení kněžství a ve znovuzřízení Církve. Bezpochyby bychom mohli říci, že naše manželky jsou dnes stejně důležité, jako byly ony tehdy. Samozřejmě, že jsou.“

Stejně jako Emma, Lucy a Joseph jsme i my nejvýkonnější tehdy, když jsme ochotni se jeden od druhého učit a když v jednotě sledujeme cíl stát se učedníky Ježíše Krista a pomáhat kráčet po oné cestě druhým.

Učíme se, že „kněžství žehná životu Božích dětí nespočetnými způsoby. ... V církevních povoláních, v chrámových obřadech, v rodinných vztazích i v nenápadné osobní duchovní službě krácejí ženy a muži Svatých posledních dnů s kněžskou mocí a pravomocí. Tento vzájemně propojený vztah mezi muži a ženami při uskutečňování Božího díla skrze Jeho moc zastává v evangeliu Ježíše

Krista znovuzřízeném skrze Proroka Josepha Smitha ústřední roli.“¹²

Jednota je nezbytná pro božské dílo, na němž máme výsadu a povolání pracovat, ale nedochází k ní jen tak. Opravdu se spolu radit vyžaduje úsilí a čas – navzájem si naslouchat, porozumět stanoviskům toho druhého a podělit se o zkušenosti – ale výsledkem tohoto procesu jsou inspirovanější rozhodnutí. Spolupráce pozeňaná mocí a pravomocí kněžství v našich odlišných, avšak doplňujících se rolích je neefektivnější možností, jak naplňovat svůj božský potenciál, ať doma, či v našich církevních zodpovědnostech.

Jak takové partnerství vypadá v životě žen smlouvy v dnešní době? Dovolte mi uvést jeden příklad.

Alison a John měli jedinečné partnerství. Jezdili na tandemovém kole krátké i dlouhé závody. K úspěšnému závodění na tomto dopravním prostředku musí být oba jezdci v souladu. Musí se v pravý čas naklánět stejným směrem. Jeden nemůže druhého

ovládat, ale musí oba jasně komunikovat a každý z nich musí plnit svou úlohu. Kapitán vepředu má kontrolu nad tím, kdy brzdit a kdy zastavit. Takzvaný topič vzadu musí dávat pozor na to, co se děje, a být připraven vyvinout sílu navíc, zůstávají-li trochu pozadu, nebo zvolnit, dostávají-li se příliš blízko k druhým cyklistům. Oba se musí navzájem podporovat, aby špli kupředu a dosáhli cíle.

Alison vysvětlila: „Zprvu člověk v postavení kapitána nějakou dobu říká ‚stát‘, když je zapotřebí zastavit, a ‚brzdit‘, když je zapotřebí přestat šlapat do pedálů. Po nějaké době se ten, kdo je na místě topiče, naučí rozpoznat, kdy se kapitán chystá zastavit či brzdit, a už není potřeba nic říkat. Naučili jsme se naladit na to, jak se tomu druhému daří, a dokázali rozpoznat, kdy má ten druhý obtíže, a [pak] se snažili časovou ztrátu dorovnat. Ve skutečnosti vše závisí na důvěře a spolupráci.“¹³

John a Alison nebyli sjednoceni jen tehdy, když šlapali do pedálů

Provo, Utah, USA

a potřebné místo¹⁷ jakožto partnerky, a ne se domnívat, že musí dělat vše samy nebo čekat, až jim někdo řekne, co mají dělat.¹⁸

Vnímat ženy jako nepostradatelné účastnice nesouvisí s vytvářením rovnoprávnosti, ale s porozuměním

svého kola, ale byli sjednoceni rovněž v manželství. Oba toužili po štěstí toho druhého více než po svém vlastním; a oba hledali na tom druhém to dobré a snažili se překonat to ne až tak dobré u sebe samých. Střídali se ve vedení a střídavě ze sebe vydávali něco navíc, když měl ten druhý potíže. Oba si vážili toho, čím přispívá ten druhý, a díky sloučení svých talentů a zdrojů nacházeli lepší odpovědi na problémy. Jsou vpravdě navzájem svázáni skrze křesťanskou lásku.

V dnešní době, kdy nás obklopují postoje typu „já první“, je nesmírně důležité lépe se naladit na božský vzor spolupráce v jednotě. Ženy mají zvláštní, božské dary¹⁴ a jsou jim dány jedinečné zodpovědnosti, které však nejsou o nic více – ani méně – důležité než dary a zodpovědnosti mužů. *Všichni* jsme určeni a potřební k uskutečnění božského plánu Nebeského Otce, aby každé z Jeho dětí dostalo nejlepší příležitost naplnit svůj božský potenciál.

Dnes „potřebujeme ženy, které mají odvahu a vizi naší matky Evy“,¹⁵ aby se sjednotily se svými bratřími v přivádění duší ke Kristu.¹⁶ Muži se musí stát opravdovými partnery spíše než předpokládat, že jen oni jsou zodpovědní, nebo partnerství „předstírat“, zatímco ženy budou vykonávat většinu práce. Ženy musí být ochotny vykročit kupředu a zaujmout „své právoplatné

naukové pravdě. Spíše než vytvářet program, jenž by to zajistil, lze aktivně pracovat na tom, aby se ženám dostávalo ocenění, jaké pro ně má Bůh – jako nezbytných partnerek v práci na spasení a oslavení.

Jsme připraveni? Budeme usilovat o překonávání kulturních předpokladů a přijmeme místo nich božské vzorce a postupy vycházející ze základní nauky? President Russell M. Nelson nás vybízí, abychom kráčeli „bok po boku ... v tomto posvátném díle ... [a] společně [pomáhali] připravovat svět na Druhý příchod Pána“.¹⁹ Když tak budeme činit, budeme se učit oceňovat přínos každého člověka a zvyšovat efektivitu, s níž naplňujeme své božské role. Budeme pocítovat větší radost, než jakou jsme kdy zažili.

Kěž se každý z nás rozhodne sjednotit s Pánovým inspirovaným způsobem, jak pomáhat Jeho dílu spět kupředu. Ve jménu našeho milovaného Spasitele Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Viz Genesis 3:1–18; Mojžíš 4:1–19.
2. Viz Mojžíš 5:1–12. Tyto verše učí o opravdovém partnerství Adama a Evy: měli spolu děti (verš 2); pracovali spolu, aby získali obživu pro sebe a svou rodinu (verš 1); modlili se spolu (verš 4); byli poslušni příkázání Božích a přinášeli spolu oběti (verš 5); učili se (verše 4, 6–11); a učili spolu své děti evangeliu Ježíše Krista (verš 12).
3. Joseph Smith–Životopis 1:16.
4. Joseph Smith, v: Sarah M. Kimball, „Auto-Biography“, *Woman's Exponent*,

Sept. 1, 1883, 51; viz také *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* (2008), 447.

5. Joseph Smith, v: „Nauvoos Relief Society Minute Book“, 40, josephsmithpapers.org.
6. Viz George Albert Smith, „Address to the Members of the Relief Society“, *Relief Society Magazine*, Dec. 1945, 717.
7. Viz John Taylor, v: Nauvoos Relief Society Minutes, Mar. 17, 1842, dostupné na stránkách churchhistorianspress.org. Podle Elizy R. Snowové učil Joseph Smith také tomu, že ženy byly formálně organizované i v předchozích dispensacích (viz Eliza R. Snow, „Female Relief Society“, *Deseret News*, Apr. 22, 1868, 81; *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* [2011], 1–7).
8. Viz Dallin H. Oaks, „Klíče a pravomoc kněžství“, *Liahona*, květen 2014, 49–52.
9. Viz Russell M. Nelson, „Duchovní poklady“, *Liahona*, listopad 2019, 78, 79.
10. Russell M. Nelson, „Duchovní poklady“, 77.
11. „Ale znovuzřížené evangelium učí věčné myšlenky, že mezi manželem a manželkou je vztah *vzájemné provázanosti*. Jsou si rovni. Jsou partneři.“ (Bruce R. a Marie K. Hafen, „Crossing Thresholds and Becoming Equal Partners“, *Liahona*, Aug. 2007, 28.)
12. Eseje na témata z evangelia, „Učení Josepha Smitha o kněžství, chrámu a ženách“, churchofjesuschrist.org/study/manual/gospel-topics-essays/joseph-smiths-teachings-about-priesthood-temple-and-women?lang=ces.
13. Osobní korespondence.
14. Viz Russell M. Nelson, „Prosbu k mým sestřám“, *Liahona*, listopad 2015, 95–98.
15. Russell M. Nelson, „Prosbu k mým sestřám“, 97.
16. Viz *General Handbook: Serving in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 1.4, ChurchofJesusChrist.org.
17. Russell M. Nelson, „Prosbu k mým sestřám“, 97.
18. „Drahé sestry, at již je vaše povolání jakékoli, at jste v jakékoli situaci, potřebujeme vaše nabádání, vaše postřehy a vaši inspiraci. Potřebujeme, abyste mluvily otevřeně a odvážně na radách sboru a kůlu. Potřebujeme, aby každá vdaná sestra promlouvala jako *přispívající a rovnocenná* společnice, zatímco v jednotě s manželem vede svou rodinu. Vy, sestry, at vdané, či svobodné, vlastněte charakteristické schopnosti a zvláštní intuici, které jste obdržely jako dary od Boha. My, bratři, tento váš jedinečný vliv nedokážeme napodobit. ... Potřebujeme vaši sílu!“ (Russell M. Nelson, „Prosbu k mým sestřám“, 97.)
19. Russell M. Nelson, „Prosbu k mým sestřám“, 97.

Generální autority a generální úředníci a úřednice Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů

PRVNÍ PŘESEDNICTVO

Dallin H. Oaks
První rádce

Russell M. Nelson
President

Henry B. Eyring
Druhý rádce

KVORUM DVANÁCTI APOŠTOLŮ

M. Russell Ballard

Jeffrey R. Holland

Dieter F. Uchtdorf

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Gary E. Stevenson

Dale G. Renlund

Gerrit W. Gong

Ulisses Soares

PŘESEDNICTVO SEDMDESÁTI

L. Whitney Clayton

Patrick Kearon

Carl B. Cook

Robert C. Gay

Terence M. Vinson

José A. Teixeira

Carlos A. Godoy

SEDMEŠÁTÍČÍ – GENERÁLNÍ AUTORITY

(v abecedním pořádku)

 Marco A. Aidiukaitis	 Rubén V. Alliaud	 Jose L. Alonso	 Jorge M. Alvarado	 Ian S. Ardern	 Steven R. Bangarter	 W. Mark Bassett	 David S. Baxter	 Jorge T. Becerra	 Randall K. Bennett	 Hans T. Boom	 Shayne M. Bowen	 Mark A. Bragg	 L. Todd Budge	 Matthew L. Carpenter	 Yoon Hwan Choi	 Craig C. Christensen	 Weatherford T. Clayton	 Valeri V. Gordon	 J. Devin Cornish	 Joaquin E. Costa	 LeGrand R. Curtis ml.	 Massimo De Feo	 Benjamin De Hoyos	 Edward Dube	 Kevin R. Durican	 Timothy J. Dykies	 David F. Evans	 Enrique R. Fabbella	 Randy D. Funk	 Eduardo Gavaret	 Jack N. Gerard	 Ricardo P. Gimenez	 Taylor G. Godoy	 Christoffel Golden	 Walter F. González	 Brook P. Hales	 Kevin S. Hamilton	 Allen D. Haynie	 Mathias Held	 Matthew S. Holland	 David P. Homer	 William K. Jackson	 Jeremy R. Jaggi	 Kelly R. Johnson	 Paul V. Johnson	 Peter M. Johnson	 Larry S. Kacher	 Jörg Klebingat	 Joni L. Koch	 Erich W. Kopschke	 Hugo E. Martínez	 Richard J. Maynes	 John A. McCune	 Kyle S. McKay	 Peter F. Meurs	 Hugo Montoya	 Thierry K. Mutombo	 Marcus B. Nash	 K. Brett Nattress	 S. Gifford Nielsen	 Brent H. Nielson	 Adrian Ochoa	 Brian K. Taylor	 Adevinka A. Ojediran	 S. Mark Palmer	 Adilson de Paula Parrella	 Kevin W. Pearson	 Anthony D. Perkins	 Paul B. Pieper	 John C. Pingree ml.	 James R. Rasband	 Michael T. Ringwood	 Lynn G. Robbins	 Gary B. Sabin	 Cirol Schmeil	 Evan A. Schmutz	 Joseph W. Sitati	 Vern P. Stanfill	 Benjamin M. Z. Tai	 Michael John U. Teh	 Juan A. Uceda	 Arnulfo Valenzuela	 Moisés Villanueva	 Juan Pablo Villar	 Takashi Wada	 Alan R. Walker	 Scott D. Whiting	 Chi Hong (Sam) Wong	 Kazuniko Yamashita	 Jorge F. Zeballos	 Dean M. Davies První radce	 Gérald Gausse Průsedající biskup	 W. Christopher Waddell Druhý radce	 Lisa L. Harknessová První radkyně	 Joy D. Jonesová Presidentka	 Cristina B. Francova Druhá radkyně	 Reyna I. Aburtova Druhá radkyně	 Jean B. Binghamová Presidentka	 Sharon Eubanková První radkyně	 Michelle Craigová První radkyně	 Bonnie H. Cordonová Presidentka	 Becky Cavenová Druhá radkyně	 Jan E. Newman Druhý radce	 Mark L. Pace President	 Milton Camargo První radce	 Bradley R. Wilcox Druhý radce	 Steven J. Lund President	 Ahmad S. Corbett První radce
---	---	---	--	--	--	--	--	---	---	---	--	--	--	---	---	---	---	---	---	---	--	---	--	--	---	--	---	--	--	--	---	---	--	---	---	---	--	--	---	---	---	---	--	---	--	---	--	---	---	--	---	--	---	--	---	---	---	---	--	---	---	---	--	---	---	--	---	---	---	--	---	--	--	--	--	--	---	---	---	--	--	---	--	--	---	---	---	--	---	--	--	--	--	---	---	--	---	--	--	---	---	--	---	--	--	---	--	--

PRŮSEDAJÍCÍ BISKUPSTVO

GENERÁLNÍ ŮŘEDNÍCI A ŮŘEDNICE

MLADÉ ŽENY

POMOCNÉ SDRUŽENÍ

PRIMÁRKY

MLADÍ MUŽI

Duben 2020

President Henry B. Eyring
Druhý rádce v Prvním předsednictvu

On kráčí před námi

Pán vede Znovuzřízení svého evangelia a svou Církev. Zná dokonale budoucnost. Zve vás k tomuto dílu.

Milovaní bratři a sestry, jsem vděčný, že jsem s vámi na této generální konferenci Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů. President Russell M. Nelson ve své výzvě zamyslet se nad tím, jak Pánovo znovuzřízení Jeho Církev v této poslední dispensaci žehná nám a našim bližním, slíbil, že náš zážitek bude nejen paměťhodný, ale i nezapomenutelný.

Můj zážitek je paměťhodný a váš určitě také. Zda bude nezapomenutelný, závisí na každém z nás. To je pro mě podstatné, protože zážitek spočívající v mé přípravě na tuto konferenci, mě změnil tak, že chci, aby mi to vydrželo. Dovolte mi to vysvětlit.

Má příprava mě zavedla k záznamu o jedné události z období Znovuzřízení. O této události jsem

četl mnohokrát, ale vždy to pro mě byl zápis o jednom důležitém shromáždění, kterého se účastnil Joseph Smith, prorok Znovuzřízení. Tentokrát jsem ale v této události viděl, jak Pán vede nás, své učedníky, ve své Církvě. Viděl jsem, co to pro nás smrtelníky znamená, být vedeni Spasitelem světa – Stvořitelem, který zná všechny věci, minulé, současné i budoucí. Učí nás krok za krokem a vede nás, přičemž nás nikdy nenutí.

Shromáždění, které popisují, bylo ve Znovuzřízení klíčovým okamžikem. Jednalo se o sabatní shromáždění, které se konalo 3. dubna 1836 v chrámu Kirtland v Ohiu, sedm dní poté, co byl chrám zasvěcen. Joseph Smith popsal tento veliký okamžik v historii světa jednoduše. Většina jeho zprávy je zaznamenána ve 110. oddíle Nauky a smluv:

„Odpoledne jsem pomáhal dalším presidentům při rozdělení Večere Páně Církvě poté, co jsme ji obdrželi od Dvanácti, jejichž výsadou bylo tohoto dne úřadovati u posvátného stolu. Poté, co jsem vykonal tuto službu svým bratřím, poodešel jsem ke kazatelnicí, přičemž závoje byly spuštěny, a sklonil jsem se s Oliverem Cowderym k vážné a tiché modlitbě. Poté, co jsme po modlitbě povstali, se nám oběma otevřelo následující vidění.“⁴¹

„Závoj byl sňat z mysli naší a oči porozumění našeho byly otevřeny.

Viděli jsme před sebou Pána stojícího na hrazení kazatelnice; a pod nohama jeho bylo vydlážděné dílo z ryzího zlata v barvě podobající se jantaru.

Oči jeho byly jako plamen ohně; vlasy na hlavě jeho byly bílé jako čistý sníh; tvář jeho zářila nad jas slunce; a hlas jeho byl jako zvuk valících se velikých vod, a to hlas Jehovův, řkoucí:

JESUS CHRIST APPEARS TO THE PROPHET JOSEPH SMITH AND OLIVER COWDERY / JEŽŠ KRISTUS SE ZJEVUJE PROROKU JOSEPHU SMITHOVÍ A OLIVERU COWDERYMUJ. WALTER RANE

Já jsem první i poslední; jsem ten, kdo žije, jsem ten, kdo byl zabit; jsem přímluvcem vaším u Otce.

Vizte, hříchy vaše jsou vám odpuštěny; jste čistí přede mnou; tudíž, pozdvihněte hlavu svou a radujte se.

Nechť se srdce bratří vašich raduje a nechť se raduje srdce všech lidí mých, kteří, s veškerou mocí, postavili tento dům jménu mému.

Neboť vizte, přijal jsem tento dům a jméno mé zde bude; a budu se v tomto domě projevovati lidu svému v milosrdenství.

Ano, budu se ukazovati služebníkům svým a budu k nim mluvit svým vlastním hlasem, jestliže lid můj bude zachovávatí přikázání má a nepošpiní tento svatý dům.

Ano, srdce tisíců a desetitisíců se bude velice radovati v důsledku požehnání, jež budou vylévána, a obdarování, kterým služebníci moji byli obdarováni v tomto domě.

A věhlas tohoto domu se bude šířiti do cizích zemí; a toto je počátek požehnání, jež budou vylévána na hlavu lidu mého. Tak jest. Amen.

Když toto vidění skončilo, nebesa se nám opět otevřela; a před námi se ukázal Mojžíš a předal nám klíče shromažďování Izraele ze čtyř částí země a přivedení deseti kmenů ze země severní.

Po tomto se ukázal Eliáš a předal dispensaci evangelia Abrahamova řka, že v nás a semeni našem budou všechna pokolení po nás požehnána.

Když toto vidění skončilo, náhle se nám otevřelo další veliké a slavné vidění; neboť Eliáš, prorok, jenž byl vzat do nebe, aniž okusil smrti, stál před námi a pravil:

Vizte, již nadešel čas, o němž bylo promlouváno ústy Malachiáše – který svědčil, že on [Eliáš] bude poslán, dříve než přijde veliký a hrozný den Páně –

Aby obrátil srdce otců k dětem a dětí k otcům, aby celá země nebyla stížena prokletím –

Tudíž, klíče této dispensace jsou předány do rukou vašich; a tím můžete věděti, že veliký a hrozný den Páně je blízko, dokonce ve dveřích.⁴²

Četl jsem tento záznam mnohokrát. Duch Svätý mi potvrdil, že je pravdivý. Když jsem ale studoval a připravoval se na tuto konferenci, pochopil jsem jasněji moc Pána vést i v podrobnostech své učedníky ve svém díle.

Šedem let předtím, než Mojžíš v chrámu Kirtland předal Josephovi

klíče shromažďování Izraele, se „Joseph z titulní strany Knihy Mormonovy dozvěděl, že jejím účelem je ‚ukázati zbytku domu Izraele, ... aby mohli znáti smlouvy Páně, aby nebyli zavrženi na věky‘. Pán v roce 1831 řekl Josephovi, že shromažďování Izraele započne v Kirtlandu, ‚a odtamtud [z Kirtlandu] všichni, které chci, vyjdou mezi všechny národy, ... neboť Izrael bude spasen a já je povedu‘.⁴³

Ačkoli bylo pro shromažďování Izraele zapotřebí misionářské práce, Pán inspiroval své vedoucí, aby učili členy Dvanácti, kteří se stali jedněmi z našich prvních misionářů: „Pamatujte, že nemáte jít k ostatním národům, dokud nepřijmete své obdarování.“⁴⁴

Zdá se, že chrám Kirtland byl pro Pánův plán tvořený jednotlivými kroky důležitý přinejmenším ze dvou důvodů: zaprvé – Mojžíš čekal, dokud nebyl chrám dokončen, aby znovu-zřídil klíče shromažďování Izraele. A zadruhé – prezident Joseph Fielding Smith učil, že „Pán přikázal Svätým, aby postavili chrám [Kirtland], v němž by mohl zjevit klíče pravomoci a kde

São Paulo, Brazílie

by apoštolové mohli být obdarováni a připraveni na to, aby mohli naposledy prořezat vinici“.⁵ Ačkoli chrámové obdarování, tak jak ho známe dnes, se v chrámu Kirtland nevykonávalo, v rámci naplnění proroctví zde byly představeny přípravné chrámové obřady a také zde došlo k vylití duchovních projevů, jež ty, kteří byli povoláni na misi, vyzbrojilo oním slíbeným obdarováním „mocí z výsosti“,⁶ které vedlo k velkému shromažďování skrze misionářskou službu.

Poté, co byly klíče shromažďování Izraele Josephovi předány, Pán inspiroval Proroka, aby vyslal členy Dvanácti na misie. Během mého studia mi začalo být jasné, že Pán pro členy Dvanácti připravil podrobně cestu, aby mohli jít na misi do zahraničí, kde byli lidé připraveni jim uvěřit a podporovat je. Časem byly skrze ně přivedeny do Pánovy znovuzřízené Církve tisíce lidí.

Podle našich záznamů se odhaduje, že během dvou misí členů Dvanácti na Britských ostrovech bylo pokřtěno mezi 7 500 a 8 000 lidmi. To položilo základy pro misionářskou práci v Evropě. Do konce 19. století se v Americe shromáždilo 90 000 lidí, z nichž většina pocházela z Britských ostrovů a Skandinávie.⁷ Pán inspiroval Josepha a ony věrné misionáře, kteří se pustili do práce, aby sklídili žně, která jim tehdy musela připadat nad jejich schopnosti. Avšak Pán, díky své dokonalé předvídatosti a přípravě,

umožnil, aby toho dosáhli.

Jistě si pamatujete ona zdánlivě prostá a téměř poetická slova ze 110. oddílu Nauky a smluv:

„Vizte, již nadešel čas, o němž bylo promlouváno ústy Malachiáše – který svědčil, že on [Eliáš] bude poslán, dříve než přijde veliký a hrozný den Páně –

Aby obrátil srdce otců k dětem a dětí k otcům, aby celá země nebyla stížena prokletím –

Tudíž, klíče této dispensace jsou předány do rukou vašich; a tím můžete vědět, že veliký a hrozný den Páně je blízko, dokonce ve dveřích.“⁸

Svědčím o tom, že Pán viděl daleko do budoucnosti a viděl, jak nás povede, abychom Mu pomohli dosáhnout Jeho záměrů v posledních dnech.

Když jsem před mnoha lety sloužil v Předsedajícím biskupstvu, byl jsem pověřen dohledem nad skupinou zabývající se designem a vývojem systému, který jsme pojmenovali FamilySearch. Úmyslně říkám, že jsem „dohlížel“ na jeho vytvoření, místo abych řekl, že jsem ho „řídil“. Mnoho vynikajících lidí opustilo svou profesní dráhu a přišlo vybudovat to, co Pán chtěl.

První předsednictvo stanovilo za cíl snížit počet duplicitně vykonaných obřadů. Jejich hlavní starostí byla skutečnost, že nedokážeme zjistit, zda byly obřady za určitou osobu již vykonány. Celé roky – nebo alespoň tak mi to připadalo – se mě První předsednictvo ptalo: „Kdy to budete mít hotové?“

Díky modlitbě, plí a osobní oběti nesmírně schopných lidí byl úkol splněn. Bylo ho dosaženo krok za krokem. Prvním úkolem bylo zajistit, aby byl systém FamilySearch uživatelsky přívětivý pro ty, kteří si s počítačem tolik nerozumí. Přišly další změny a vím, že budou dál přicházet, neboť kdykoli se pustíme do vyřešení jednoho inspirovaného problému, otevřeme dveře pro další zjevení ohledně vylepšení, která jsou přinejmenším stejně důležitá, ale dosud nebyla zjevná. I v dnešní době se FamilySearch stává tím, co Pán pro část svého Znovuzřízení potřebuje – a nikoli jen pro to, abychom se vyhnuli duplicitním obřadům.

Pán nám umožňuje vytvářet vylepšení, která pomáhají lidem získat pocit důvěrného vztahu, ba dokonce lásky, ke svým předkům a vykonávat za ně chrámové obřady. Nyní, jak Pán jistě věděl, že to nastane, se mladí stávají počítačovými mentory pro své rodiče a členy sboru. Všichni v této službě nacházejí velkou radost.

Duch Eliášův mění srdce mladých i starých, dětí i rodičů, vnoučat i prarodičů. V chrámech se brzy budou znovu radostně stanovovat termíny pro vykonávání křtů a dalších posvátných obřadů. Touha sloužit našim předkům a vytváření pout mezi rodiči a dětmi se posiluje.

Pán předvídal, že toto vše nastane. Naplánoval to krok za krokem, jako to učinil v případě dalších změn ve své Církvi. Povolává a připravuje věrné lidi, kteří se rozhodují zvládat obtížné věci dobře. Vždy je láskyplně trpělivý v tom, jak nám pomáhá se učit „řádku za řádku, předpis za předpisem, tu trochu a tam trochu“.⁹ Je neochvějný v načasování a poslušnosti svých záměrů, přesto však dbá na to, aby oběť přinesla pokračující požehnání,

President Dallin H. Oaks
První rádce v Prvním předsednictvu

kteřá jsme nepředvídali.

Zakončím vyjádřením své vděčnosti Pánu – Tomu, který inspiroval presidenta Nelsona, aby mě vyzval, abych v rámci přípravy na tuto konferenci přinesl určitou obět. Každá hodina a každá modlitba během mé přípravy přinesla požehnání.

Vyzývám všechny ty, kteří slyší toto poselství nebo čtou tato slova, aby měli víru v to, že Pán vede proces Znovuzřízení svého evangelia a své Církve. On kráčí před námi. Zná dokonale budoucnost. Zve vás k tomuto dílu. Přidává se v něm k vám. Má pro vaši službu připravený plán. A i když budete přinášet oběti, budete pociťovat radost, zatímco budete druhým pomáhat, aby se povznegli a byli připraveni na Jeho příchod.

Svědčím vám o tom, že Bůh Otec žije. Ježíš je Kristus. Toto je Jeho Církev. Zná vás a miluje vás. Vede vás. Připravil pro vás cestu. V posvátném jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Nauka a smlouvy 110, záhlaví oddílu; viz také Joseph Smith, „History, 1838–1856, volume B-1 [1 September 1834–2 November 1838]“, Apr. 3, 1836, 727, josephsmithpapers.org.
2. Nauka a smlouvy 110:1–16.
3. Karl Ricks Anderson, *The Savior in Kirtland: Personal Accounts of Divine Manifestations* (2012), 276; Nauka a smlouvy 38:33.
4. Předáno v rámci apoštolského pověření Oliverem Cowderym, v: „Minute Book 1“, Feb. 21, 1835, 162, josephsmithpapers.org.
5. Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie (1955), 2:234.
6. Nauka a smlouvy 38:32.
7. Viz James B. Allen, Ronald K. Esplin a David J. Whittaker, *Men with a Mission: The Quorum of the Twelve Apostles in the British Isles, 1837–1841* (1992), 53, 302; Brandon S. Plewe, ed., *Mapping Mormonism: An Atlas of Latter-day Saint History* (2012), 104.
8. Nauka a smlouvy 110:14–16.
9. 2. Nefi 28:30.

Melchisedechovo kněžství a klíče

V Církvi se pravomoc kněžství používá pod vedením vedoucího kněžství, který je držitelem klíčů onoho kněžství.

Rozhodl jsem se promluvit více o kněžství Božím, o tématu, o němž již hovořili tři řečníci přede mnou, kteří nás učili o tom, jak kněžství zehná ženám, mladým ženám a mladým mužům v jejich životě.

Kněžství je božská moc a pravomoc, která je nám svěřena, abychom ji používali v rámci Božího díla ku prospěchu všech Jeho dětí. *Kněžství* nejsou ti, kteří byli vysvěceni k úřadu v kněžství, ani ti, kteří používají jeho pravomoc. Muži, kteří jsou nositeli kněžství, nejsou kněžství. Ačkoli vysvěcené muže nemáme označovat jako *kněžství*, je vhodné je označovat jako *nositele* kněžství.

Moc kněžství existuje jak v Církvi, tak v organizaci rodiny. Moc kněžství a kněžská pravomoc však v Církvi fungují jinak než v rodině. To vše je v souladu se zásadami, které stanovil Pán. Účelem Božího plánu je vést Jeho děti k věčnému životu. V tomto plánu je nutná existence rodin ve smrtelnosti. Církev existuje proto, aby zajistila nauku, pravomoc a obřady nutné k tomu, aby rodinné vztahy přetrvávaly i ve věčnostech. Mezi organizací rodiny a Církví Ježíše

Krista tedy existuje vztah, v rámci něž se navzájem posilují. Požehnání kněžství – jako například plnost evangelia a obřady, jako je křest, konfirmace a přijetí daru Ducha Svátého,

Provo, Utah, USA

chrámové obdarování a uzavření manželství na věčnost – jsou dostupné mužům, stejně jako ženám.¹

Kněžství, o němž zde mluvíme, je Melchisedechovo kněžství, jež bylo znovuzříženo na počátku Znovuzřízení evangelia. Josepha Smitha a Olivera Cowderyho vysvětili Petr, Jakub a Jan, kteří o sobě prohlásili, „že ... vlastní klíče království a dispensace plnosti časů“ (Nauka a smlouvy 128:20). Tito služebně nejstarší apoštolové obdrželi pravomoc od samotného Spasitele. Všechny ostatní pravomoci neboli úřady v kněžství jsou přídatky k Melchisedechovu kněžství (viz Nauka a smlouvy 107:5), neboť to „má za všech věků světa právo předsednictví a má moc a pravomoc nad všemi úřady v církvi“ (Nauka a smlouvy 107:8).

V Církvi se pravomoc většího kněžství neboli kněžství Melchisedechova a pravomoc menšího kněžství neboli kněžství Aronova používají pod vedením vedoucího kněžství, jako je například biskup nebo president, který je držitelem klíčů onoho kněžství. Abychom porozuměli používání pravomoci kněžství v Církvi, musíme porozumět zásadě klíčů kněžství.

Klíče království související s Melchisedechovým kněžstvím předali Petr, Jakub a Jan, ale tím se znovuzřízení klíčů kněžství nezavršilo. Některé klíče kněžství přišly později. Po zasvěcení prvního chrámu v této dispensaci v Kirtlandu v Ohio znovuzřídili tři proroci – Mojžíš, Eliáš a Eliáš – „klíče této dispensace“, včetně klíčů přináležejících ke shromažďování Izraele a k práci v chrámech Páně (viz Nauka a smlouvy 110), jak právě tak přesvědčivě popsal president Eyring.

Nejznámějším příkladem fungování klíčů je vykonávání obřadů kněžství. Obřad je posvátný úkon, který představuje uzavření smlouvy a slib

určitých požehnání. V Církvi se všechny obřady vykonávají se schválením vedoucího kněžství, který je držitelem klíčů pro daný obřad.

Obřad nejčastěji vykonávají ti, kteří byli vysvěceni do určitého úřadu v kněžství a kteří jednájí pod vedením toho, kdo je držitelem klíčů kněžství. Například ti, kteří působí v různých úřadech Aronova kněžství, vykonávají obřad svátosti skrze klíče a pod vedením biskupa, který je držitelem klíčů Aronova kněžství. Tatáž zásada se vztahuje na obřady kněžství, které v chrámu vykonávají ženy. Ačkoli ženy nezastávají žádný úřad v kněžství, vykonávají posvátné chrámové obřady se schválením presidenta chrámu, který je držitelem klíčů pro obřady chrámu.

Dalším příkladem pravomoci kněžství pod vedením toho, kdo je držitelem klíčů, je výuka prováděná muži a ženami povolanými učit evangelium,

at již ve třídách v jejich domovských sborech, nebo v misionářském poli. Dalšími příklady jsou ti, kteří zastávají vedoucí funkce ve sboru a používají pravomoc kněžství při vedení v rámci svého povolání, poté co jsou ustanoveni vedoucím kněžství, který je držitelem klíčů v daném sboru či kůlu, a tuto pravomoc používají pod jeho vedením. Takto se pravomoc a moc kněžství používá a takto z ní máme v Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů užitek.²

Pravomoc kněžství se používá a z ní plynoucí požehnání se naplňují rovněž v rodinách Svatých posledních dnů. Rodinou mám na mysli muže – nositele kněžství a ženu, kteří jsou spolu sezdáni, a jejich děti. Rovněž v to počítám odchylky od ideálních vztahů, jako jsou ty způsobené úmrtím či rozvodem.

Zásada, že kněžskou pravomoc lze používat pouze pod vedením

toho, kdo pro příslušnou úlohu drží klíče, je podstatná v Církvi, ale neplatí v rodině. Například otec předseda své rodině a používá v ní kněžství skrze pravomoc kněžství, jehož je nositelem. K tomu, aby mohl vykonávat své různé úlohy v rodině, nepotřebuje vedení či schválení držitele klíčů kněžství. K těmto úlohám patří udílet rady členům své rodiny, konat rodinná setkání, dávat kněžská požehnání manželce a dětem nebo udílet požehnání pro uzdravení členům rodiny či druhým lidem.³ Církevní autority učí členy rodiny, ale používání kněžské pravomoci v rodině neřídí.

Tatáž zásada platí, když otec není přítomen a rodinu vede matka. Předseda ve svém domově a její úlohou je přinášet moc a požehnání kněžství do své rodiny prostřednictvím svého obdarování a zpečetění v chrámu. Ačkoli není oprávněna udělovat kněžská požehnání, která může dát pouze ten, kdo zastává určitý úřad v kněžství, může vykonávat všechny ostatní úlohy spojené s vedením rodiny. Když tak činí, používá moc kněžství ve prospěch dětí, jimž ve své funkci jakožto vedoucí v rodině předsedá.⁴

Pokud by otcové zvelebovali kněžství ve své rodině, podpořilo by to poslání Církve ve stejné míře jako cokoli jiného, čemu by se mohli věnovat. Otcové, kteří jsou nositeli Melchisedechova kněžství, mají svou pravomoc používat „přesvědčováním, shovívavostí, jemností a mírností a láskou nepředstíranou“ (Nauka a smlouvy 121:41). Toto vysoké měřítko pro používání veškeré kněžské pravomoci je nanejvýš důležité právě v rodině. Nositelé kněžství mají rovněž dodržovat příkázání, aby měli moc kněžství a mohli dávat požehnání členům své rodiny. Mají pěstovat láskyplné rodinné vztahy, aby je rodinní příslušníci

chtěli žádat o požehnání. A rodiče mají podporovat častější udílení kněžských požehnání v rodině.⁵

Během těchto konferenčních zasedání, ve snaze alespoň na chvíli uniknout našim světským starostem s ničivou pandemií, jsme byli učeni úžasným zásadám věčnosti. Povzbuzuji každého z nás, abychom měli oko upřené na přijetí těchto pravd týkajících se věčnosti, aby naše tělo bylo „naplněno světlem“ (3. Nefi 13:22).

Spasitel ve svém kázání zástupněm zaznamenaném v Bibli a v Knize Mormonově učil, že smrtelné tělo může být buď plné světla, nebo plné temnoty. Samozřejmě si přejeme být naplněni světlem a náš Spasitel nás učil, jak toho můžeme dosáhnout. Máme naslouchat poselstvím o pravdách týkajících se věčnosti. Spasitel použil jako příklad oko, kterým do svého těla přijímáme světlo. Vysvětlil, že budeme-li mít oko upřeno – jinými slovy, budeme-li se zaměřovat na přijímání věčného světla a porozumění – bude „celé [naše] tělo ... naplněno světlem“ (Matouš 6:22; 3. Nefi 13:22). Ale varoval nás, že bude-li naše oko zlé – to znamená, budeme-li vyhledávat zlo a přijímat ho do svého těla – bude „celé tělo [naše] naplněno temnotou“ (verš 23). Jinými slovy, světlo, či temnota v našem těle závisí na

tom, jak vnímáme – neboli přijímáme – věčné pravdy, jimž jsme učeni.

Máme se řídit výzvou Spasitele, abychom usilovali a žádali o porozumění pravdám týkajícím se věčnosti. Slibuje, že náš Otec v nebi je ochoten učit každého pravdám, o něž dotyčný usiluje (viz 3. Nefi 14:8). Budeme-li po tom toužit a mít oko upřené na to, abychom je přijímali, Spasitel slibuje, že pravdy týkající se věčnosti nám budou otevřeny (viz 3. Nefi 14:7–8).

Naproti tomu Satan dychtí po tom, aby v důležitých záležitostech, jako je fungování kněžství Božího, zmátl naše myšlenky či aby nás svedl na scestí. Spasitel nás varoval před falešnými proroky, kteří „přicházejí v rouše beránčím, ale uvnitř jsou draví vlci“ (3. Nefi 14:15). Poskytl nám toto ověřovací vodítko, když potřebujeme odlišit pravdu od různých učení, jež nás mohou mást: „Po ovoci jejich poznáte je,“ učil (3. Nefi 14:16). „Dobrý strom nemůže nésti zlé ovoce ani zkažený strom nemůže nésti ovoce dobré.“ (Verš 18.) A proto si máme všimnout důsledků – onoho „ovoce“ – vyučovaných zásad a těch, kteří těmto zásadám učí. To je nejlepší odpověď na mnohé námitky vůči Církvi a vůči jejím naukám, postupům a vedení, které slycháváme. Řiďte se oním ověřovacím vodítkem, o němž

President Russell M. Nelson
President Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů

učil Spasitel. Všimněte si ovoce – důsledků.

Když pomyslíme na ovoce evangelia a znovuzřízené Církve Ježíše Krista, radujeme se z toho, jak se Církev během života svých současných členů rozrostla z místních kongregací v horských oblastech na západě Spojených států do podoby, kdy většina jejich více než 16 milionů členů sídlí mimo území USA. S tímto růstem jsme rovněž byli svědky nárůstu schopnosti Církve pomáhat svým členům. Pomáháme s dodržováním přikázání, s plněním zodpovědností ohledně kázání znovuzřízeného evangelia, se shromažďováním Izraele a s výstavbou chrámů po celém světě.

Vede nás prorok, president Russell M. Nelson, jehož vedení Pán využívá k dosažení pokroku, který sledujeme po více než dva roky, kdy nás president Nelson vede. Nyní budeme požehnání možností vyslechnout si presidenta Nelsona, který nás bude učit o tom, jak podpořit pokrok v této znovuzřízené Církvi Ježíše Krista v nynější obtížné době.

Svědčím o pravdivosti těchto věcí a přidávám se k vám v modlitbě za našeho proroka, kterého si vzápětí vyslechneme, ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Viz Dallin H. Oaks, „Kněžská pravomoc v rodině a Církvi“, *Liahona*, listopad 2005, 24–27.
2. Viz Russell M. Nelson, „Duchovní poklady“, *Liahona*, listopad 2019, 76–79; Dallin H. Oaks, „Kněžská pravomoc v rodině a v Církvi“, 24–27; Dallin H. Oaks, „Klíče a pravomoc kněžství“, *Liahona*, květen 2014, 49–52.
3. Viz Dallin H. Oaks, „Moci kněžství“, *Liahona*, květen 2018, 65–68.
4. Viz Russell M. Nelson, „Duchovní poklady“, 76–79.
5. Viz Russell M. Nelson, „Pastýřská služba s mocí a pravomocí Boží“, *Liahona*, květen 2018, 68–75; Dallin H. Oaks, „Moci kněžství“, 65–68.

Otevřeme nebesa, abychom získali pomoc

Proměňme svou víru v Pána Ježíše Krista ve skutky!

Toto zasedání bylo vskutku jedinečné a úžasné! Děkuji, drahá Laudy a drahý Enzo. Jste skvělými zástupci úžasných mladých žen a mladých mužů Církve.

Moji drazí bratři a sestry, dnes jsme toho slyšeli hodně o Znovuzřízení Církve – oné Církve, kterou náš Spasitel Ježíš Kristus založil během svého působení na zemi. Toto Znovuzřízení započalo před 200 lety na jaře, kdy se Bůh Otec a Jeho Syn Ježíš Kristus zjevili mladému Josephu Smithovi.

Deset let po tomto nadpozemském vidění byli Prorok Joseph Smith a pět dalších povoláni stát se zakládajícími členy Pánovy znovuzřízené Církve.

Z oné malé skupinky, která se shromáždila 6. dubna 1830, vzešla celosvětová organizace s více než 16 miliony členy. Dobro, které tato Církev koná po celém světě, aby zmírňovala lidské utrpení a povznášela lidstvo, je všeobecně známé. Avšak jejím prvořadým účelem je pomáhat mužům, ženám a dětem následovat Pána Ježíše Krista, dodržovat Jeho přikázání a stát se způsobilými pro získání největšího ze všech požehnání – věčného života s Bohem a s našimi blízkými.¹

Zatímco si připomínáme událost, k níž došlo v roce 1820, je důležité pamatovat na to, že ačkoli Josepha Smitha chováme v úctě jako proroka

Božího, toto není církev Josepha Smitha ani to není církev Mormonova. Toto je Církev Ježíše Krista. On přesně nařídil, jak se má Jeho Církev nazývat: „Neboť tak bude církev má nazývána v těchto posledních dnech, a to Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů.“²

V minulosti jsem mluvil o potřebné nápravě kurzu, pokud jde o to, jak název Církve používáme.³ Od té doby se toho k této nápravě vykonalo mnoho. Jsem velmi vděčný za presidenta M. Russella Ballarda a za celé Kvorum Dvanácti apoštolů, které toho udělalo mnoho v rámci řízení tohoto úsilí, ale také v souvislosti s dalším krokem, který oznámím dnes večer.

Církevní vedoucí, oddělení, organizace spojené s Církví a miliony členů – a i další lidé – nyní používají správný název Církve. Došlo k úpravě oficiálních stylistických pokynů Církve. Hlavní internetovou stránkou Církve je nyní stránka CirkveJeziseKrista.org. Došlo k aktualizaci e-mailových adres, názvů domén a kanálů na sociálních sítích. Náš oblíbený pěvecký sbor se nyní nazývá Tabernacle Choir at Temple Square.

K tomuto mimořádnému úsilí jsme přikročili proto, že když odstraníme Pánovo jméno z názvu *Jeho* Církve, odstraníme bezděčně i *Jeho* jakožto

ústřední postavu našich bohoslužeb a našeho života. Když na sebe při křtu bereme Spasitelovo jméno, zavazujeme se, že svými slovy, myšlenkami a skutky budeme svědčit o tom, že Ježíš je Kristus.⁴

V minulosti jsem slíbil, že pokud „se budeme ze všech sil snažit o znovunastolení správného názvu Pánovy Církve“, pak On „vylije na hlavy Svatých posledních dnů svou moc a požehnání tak, jak jsme toho doposud nebyli svědky“.⁵ Dnes tento slib znovu potvrzuji.

Abychom mohli pamatovat na Ježíše Krista a dávat najevo, že Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů

je *Pánova Církev*, s potěšením vám představujeme symbol, který bude poukazovat na ústřední místo, které Ježíš Kristus ve své Církvě zaujímá.

Tento symbol obsahuje jméno Církve, které je vepsané do úhelného kamene. Hlavním úhelným kamenem je Ježíš Kristus.⁶

Uprostřed symbolu je vyobrazení Thorvaldsenovy mramorové sochy *Krista*. Znázorňuje vzkříšeného, *žijícího* Pána, který vztahuje ruce, aby objal všechny ty, kteří k Němu přijdou.

Ježíš Kristus stojí symbolicky pod klenbou. Tato klenba nám připomíná vzkříšeného Spasitele vystupujícího třetího dne po svém Ukřížování z hrobu.

Tento symbol by neměl být pro mnohé ničím neznámým, neboť dlouhodobě spojujeme znovuzrozené evangelium s *žijícím*, vzkříšeným Kristem.

Tento symbol se bude nyní používat jako vizuální poznávací znak oficiální literatury, zpráv a akcí Církve.⁷ Bude všem připomínat, že toto je Spasitelova Církev a že vše, co jako členové Jeho Církve děláme, se zaměřuje na Ježíše Krista a Jeho evangelium.

Draží bratři a sestry, zítra bude Květná neděle, jak nás výmluvně učil starší Gong. Tímto dnem vstoupíme do zvláštního týdne, jenž vyvrcholí Velikonocemi. Jako následovníci Ježíše Krista žijící v době, kdy na celém světě vyvolává rozruch pandemie nákazy COVID-19, dělejme něco více, než že jen budeme mluvit o Kristu, kázat o Kristu či používat symbol představující Krista.

Proměňme svou víru v Pána Ježíše Krista ve skutky!

Jak víte, členové Církve zachovávají jeden den v měsíci zákon půstu.

Nauka o půstu je odvěká. Praktikovali ji bibliční hrdinové již od nejranějších dob. Mojžíš, David, Ezdráš, Nehemiáš, Ester, Izaiáš, Daniel, Joel a mnozí další se postili a o půstu kázali.⁸ Skrze to, co napsal Izaiáš, Pán řekl: „Není-liž toto půst, kterýž oblibuji: Rozvázati svazky bezbožnosti; roztrhnouti snopky obtěžující, a potřeně propustiti svobodné?“⁹

Apoštol Pavel nabádal Svaté v Korintu, aby „se uprázdnilo ku postu a k modlitbě“.¹⁰ A sám Spasitel prohlásil, že určité věci „nevycházejí, *jedine* skrze modlitbu a půst“.¹¹

Nedávno jsem v jednom videu zveřejněném na sociálních sítích řekl, že „jako lékař a chirurg velmi obdivuji zdravotníky, vědce a všechny, kdo

nepřetržitě pracují, aby zamezili šíření nákazy COVID-19“.¹²

Jako prezident Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů a apoštol Ježíše Krista vím, že Bůh „má veškerou moc, veškerou moudrost a veškeré porozumění; on obsáhne všechny věci a je milosrdnou Bytostí až ke spasení těch, kteří budou činit pokání a věřit ve jméno jeho“.¹³

A tak v obdobích poznamenaných hlubokou úzkostí, například když určitá nákaza dosáhne rozměrů pandemie, je pro nás nejpřirozenější volat k Nebeskému Otci a k Jeho Synu – Mistru Léčiteli – aby projevíli svou zázračnou moc žehnat lidem na zemi.

Ve svém poselství v onom videu jsem všechny vyzval, aby se připojili k půstu v neděli 29. března 2020. Mnozí z vás jste toto video viděli a k půstu se přidali. Někteří možná ne. Avšak pomoc z nebe potřebujeme i nadále.

A tak dnes večer, drazí bratři a sestry, v duchu synů Mosiášových, kteří se často oddávali půstu a modlitbě,¹⁴ a v rámci naší dubnové generální konference v roce 2020, vyzývám k dalšímu celosvětovému půstu. Všichni, kterým to zdravotní stav umožňuje, se postěme, modleme

a znovu se sjednotíme ve víře. S modlitbou snažně prosme o úlevu od této celosvětové pandemie.

Vyzývám *všechny*, včetně těch, kteří nejsou naší víry, aby se na Velký pátek, 10. dubna, postili a modlili o to, aby se současnou pandemií podařilo potlačit, o ochranu pracovníků v pečujících profesích, o posílení ekonomiky a o návrat života k normálu.

Jak se postíme? Obvykle po dobu dvou jídel nebo 24 hodin. Ale rozhodnutí o tom, co pro vás bude představovat oběť, zatímco si budete připomínat oběť nejvyšší, kterou za vás přinesl Spasitel, je na vás.

Sjednotíme se po celém světě v prosbě za uzdravení.

Velký pátek je možná *tím nejlepším* dnem pro to, aby Nebeský Otec a Jeho Syn vyslyšeli *nás!*

Drazí bratři a sestry, vyjadřují svou nesmírnou lásku k vám a také vydávám svědectví o božskosti díla, do něhož jsme zapojeni.

Toto je Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů. On stojí v jejím čele a řídí vše, co děláme. Vím, že odpoví na snažné prosby svého lidu. O tom svědčím v posvátném jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Viz Nauka a smlouvy 14:7.
2. Nauka a smlouvy 115:4.
3. Viz Russell M. Nelson, „Správný název Církve“, *Liahona*, listopad 2018, 87–89.
4. Viz Russell M. Nelson, „Správný název Církve“, 88.
5. Russell M. Nelson, „Správný název Církve“, 89.
6. Viz Efezským 2:20.
7. S ohledem na posvátnou povahu symbolu Církve a za účelem zajištění jeho právní ochrany se má oficiální symbol Církve používat pouze se schválením Prvního předsednictva a Kvora Dvanácti apoštolů. Potřebujete-li další informace, obraťte se na Intellectual Property Office prostřednictvím e-mailu zasláného na adresu cor-intellectualproperty@ChurchOfJesusChrist.org.
8. Viz Exodus 34:28; 2. Samuelova 12:16; Ezdráš 10:6; Nehemiáš 1:4; Ester 4:16; Izaiáš 58:3; Daniel 9:3; Joel 2:12.
9. Izaiáš 58:6; zvýraznění přidáno.
10. 1. Korintským 7:5.
11. Matouš 17:21; zvýraznění přidáno.
12. Russell M. Nelson, v „Prorok zve všechny, aby se postili a modlili za úlevu od COVID-19“, 26. března 2020, Zpravy. CirkveJezišeKrista.org.
13. Alma 26:35.
14. Viz Alma 17:3.

Londýn, Anglie

Starší Ronald A. Rasband
Kvorum Dvanácti apoštolů

Naplnění proroctví

Je mnoho proroctví, která se Znovuzřízením plnosti evangelia Ježíše Krista naplnila.

Draží bratři a sestry, je mi ctí promlouvat k vám na této historické generální konferenci, kdy si připomínáme První vidění Josepha Smitha, při němž Joseph spatřil Boha Otce a Jeho Syna Ježíše Krista na místě, které je bezpochyby Posvátným hájem. Toto vidění bylo velkolepým počátkem Znovuzřízení evangelia a všeho, co se odvíjelo dál – od Knihy Mormony po návrat kněžské pravomoci a klíčů, zorganizování Pánovy pravé Církve, chrámů Božích a proroků a apoštolů, kteří vedou toto dílo v těchto posledních dnech.

Podle božského záměru dávní proroci Boží, když byli pohnuti Duchem Svatým, prorokovali o Znovuzřízení a o tom, co nastane v dnešní době – v poslední dispensaci a v plnosti časů. Toto dílo oněm dřívějším vidoucím „rozněcovalo duši“. ¹ Po celá pokolení času předpovídali, snili, měli vizi a prorokovali o budoucnosti Božího království na zemi, které Izaiáš nazval podivuhodným dílem a divem. ²

Je mnoho proroctví, která se Znovuzřízením plnosti evangelia Ježíše Krista, včetně Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů, naplnila. Dnes však vyzdvihnu jen několik mých oblíbených. Učil jsem se o nich od mých drahých učitelů a učitelek v Primárkách a na klíně své andělské matky.

Jedním z těch, kteří viděli dnešní dobu ve vidění, byl Daniel, který zkontroloval lvy svou vírou v Pána Ježíše Krista a zásahem Božích služících andělů. Když Daniel vykládal sen babylonskému králi Nabuchodonozorovi, prorokoval o tom, že Pánova Církev v posledních dnech povstane jako malý kámen vyložený z hory bez rukou. ³ „Bez rukou“, což znamená skrze božský zásah, se Pánova Církev rozroste, dokud nezaplňuje celou zemi, aby již nebyla nikdy zničena, ale „státí bude na věky“. ⁴

Skutečným důkazem toho, že Danielova slova se naplňují, je to, že členové Církve z celého světa dnes sledují a poslouchají tuto konferenci.

Oddaný apoštol Petr popsal čas „napravení všech věcí ... od věků“. ⁵

Apoštol Pavel napsal, že v plnosti časů Bůh „v jedno [shromáždí] všecko v Kristu“, ⁶ přičemž hlavní „úhelný kámen [je] sám Ježíš Kristus“. ⁷ Když jsem se účastnil zasvěcení chrámu Řím v Itálii, vnímal jsem tato proroctví velmi silně. Byli tam všichni proroci a apoštolové a vydávali, podobně jako Petr a Pavel, svědectví o Ježíši Kristu, Vykupiteli světa. Církev je živoucím příkladem tohoto obnovení, bratři a sestry, a naši členové jsou důkazem oněch božských proroctví z dávných dob.

Josef z Egypta prorokoval o tom, že v posledních dnech „vidoucího vzbudí Pán, můj Bůh, který bude vyvoleným vidoucím pro plod ledví mého“. ⁸ „Neboť bude vykonávat dílo [Páně]“. ⁹ Oním vidoucím byl Joseph Smith, prorok Znovuzřízení.

Jan Zjevovatel prorokoval o andělovi Všemohoucího, který propojí důležité prvky Znovuzřízení. Napsal: „I viděl jsem jiného anděla letícího po prostředku nebe, majícího evangelium věčné, aby je zvěstoval těm, kteříž bydlí na zemi, a všelikému národu, i pokolení, i jazyku, i lidu.“ ¹⁰ Oním andělem byl Moroni. Viděl naši dobu, jak je to zaznamenáno v Knize Mormony. Zjevil se opakovaně Josephu

North Salt Lake, Utah, USA

Smithovi, a přitom ho připravoval na jeho službu zahrnující překlad Knihy Mormonovy – dalšího svědectví o Ježíši Kristu.

Naši dobu předpovídali i další proroci. Malachiáš mluvil o Eliášovi, který obrátí „srdce otců k synům, a srdce synů k otcům jejich“.¹¹ Eliáš přišel, a v důsledku toho máme 168 chrámů, které jsou rozesety po celém světě. Každý chrám slouží způsobit členům, kteří uzavírají posvátné smlouvy a přijímají požehnané obřady pro sebe a za své zesnulé předky. Tato posvátná práce, kterou Malachiáš popisoval, je „středem Stvořitelova plánu pro věčný osud Jeho dětí“.¹²

My žijeme v oné prorokované době; my jsme těmi lidmi, kteří jsou pověřeni uvést Druhý příchod Ježíše Krista; my máme shromažďovat Boží děti, které chtějí slyšet a přijímat pravdy, smlouvy a zaslíbení věčného evangelia. President Nelson toto nazývá „tou *nejdůležitější* výzvou, *nejdůležitější* záležitostí a *nejdůležitějším* dílem“ na zemi v dnešní době.¹³ O tomto zázraku vydávám svědectví.

Na základě pověření od presidenta Russella M. Nelsona jsem letos v únoru zasvětil chrám Durban v Jihoafrické republice. Byl to den, který si budu pamatovat celý život. Byl jsem se

členy, kteří přišli k evangeliu tak, jak to prorokoval před dávnou dobou Jeremiáš – jeden z města, dva z rodiny.¹⁴ Nauka Ježíše Krista spojuje nás všechny – po celém světě – jako syny a dcery Boží, jako bratry a sestry v evangeliu. Bez ohledu na to, jak vypadáme či jak se oblékáme, jsme jedním lidem, který má Otce v nebi, jehož plánem od počátku bylo a je, aby Jeho rodina byla znovu sjednocena skrze uzavírání a dodržování posvátných chrámových smluv.

Malému shromáždění nositelů kněžství v budově školy v Kirtlandu v roce 1834 Prorok Joseph prorokoval: „Dnes večer zde vidíte jen hrstku kněžství, ale tato Církev naplní Severní a Jižní Ameriku – naplní svět.“¹⁵

Již několik let cestuji po celém světě a setkávám se se členy Círky. Moji bratři z Kvora Dvanácti mívají podobná pověření. Kdo však dokáže udržet krok s harmonogramem našeho drahého proroka, presidenta Nelsona, jehož cesty ho v prvních dvou letech v povolání presidenta Círky zavedly na setkání se Svatými v dvaatřiceti zemích a teritoriích Spojených států,¹⁶ aby svědčil o žijícím Kristu?

Vzpomínám si, jak jsem jako mladý muž obdržel své povolání na misii. Chtěl jsem sloužit v Německu – jako

můj otec, bratr a švagr. Nečekal jsem, až přijde rodina domů, běžel jsem k poštovní schránce a povolání jsem otevřel. Četl jsem, že jsem byl povolán na misii ve východních státech s ústředím v New Yorku. Byl jsem zklamaný, a tak jsem šel dovnitř a otevřel písma, abych našel nějakou útěchu. V Nauce a smlouvách jsem začal číst: „Vizte a hleďte, mám mnoho lidí na tomto místě, v okolních krajinách; a mocné dveře budou otevřeny v okolních krajinách v této východní zemi.“¹⁷ Toto proroctví, dané Proroku Josephu Smithovi v roce 1833, bylo pro mě zjevením. Tehdy jsem poznal, že jsem povolán přesně do té misie, kde Pán chtěl, abych sloužil. Učil jsem o Znovuzřízení a o jeho dramatickém počátku, kdy Otec v nebi promluvil k Josephu Smithovi a řekl: „Toto je můj Milovaný Syn. Slyš Její!“¹⁸

Pro celou Církev má značný význam proroctví Izaiáše pronesené více než 700 let před narozením Ježíše Krista: „I stane se v posledních dnech, že utvrzena bude hora domu Hospodinova na vrchu hor, ... i pohnou se k ní všickni národové.“¹⁹

V duchu si dnes představuji miliony našich členů a přátel, kteří jsou elektronicky připojeni k těmto zasedáním prostřednictvím televize,

internetu či jiných zařízení. Scházíme se společně jakoby „na vrchu hor“.²⁰ Byl to Brigham Young, kdo pronesl ona prorocká slova: „Toto je to pravé místo.“²¹ Svatí, z nichž někteří byli i mými pionýrskými předky, se snažili ve Skalistých horách založit Sion „skrze vůli a potěšení Toho, kdo přikazuje národům země“.²²

Stojím nyní na posvátné půdě, která přitahuje miliony návštěvníků. V roce 2002 Salt Lake City hostilo zimní olympijské hry. Při zahajovacím ceremoniálu zpíval sbor Tabernacle Choir a Církev pořádala koncerty a programy pro hosty a účastníky z mnoha národů. Vždy si budu pamatovat, jak jsem při večerních zprávách vysílaných po celém světě vidával v pozadí chrám.

Provo, Utah, USA

V průběhu let přicházeli a přicházejí do Salt Lake City presidenti Spojených států, králové, soudci, premiéři, velvyslanci a státní činitelé z mnoha zemí a setkávají se s našimi vedoucími. President Nelson hostil vedoucí představitele národní asociace National Association for the Advancement of Colored People, což je americká organizace hájící rovná práva pro lidi bez diskriminace založené na rase. Vzpomínám si, jak jsem stál po boku těchto přátel a vedoucích, když s nimi president Nelson vyzýval k „větší zdvořilosti a rasové harmonii ve světě“.²³

Na Chrámové náměstí a na setkání s vedoucími Círky přicházejí i mnozí další. Například vloni, abych uvedl jen několik příkladů, jsme zde přivítali konferenci občanské společnosti United Nations 68th Civil Society Conference – šlo o její celosvětové setkání, které se poprvé konalo jinde než v New Yorku. Setkali jsme se s výbořem pro náboženské záležitosti Vietnamu a s velvyslanci z Kuby, Filipín, Argentiny, Rumunska, Súdánu, Kataru a Saúdské Arábie. Přivítali jsme zde také generálního tajemníka Muslimské světové ligy.

To, co popisují, je naplnění Izaiášova proroctví, že v posledních dnech se národy pohnou k hoře „domu Hospodino-va“.²⁴ A uprostřed této vznešenosti a slávy stojí úžasný chrám Salt Lake.

Není to krajina, co druhé přitahuje, i když naše okolní prostředí je úchvatné; je to esence čistého náboženství projevující se v duchu, růstu, dobrotivosti a šlechetnosti Círky Ježíše Krista Svatých posledních dnů a jejích členů; naše láska podobající se lásce Boží a naše oddanost vyšší věci, kterou Joseph Smith nazval věcí Kristovou.²⁵

Nevíme, kdy se Spasitel vrátí, ale víme toto. Musíme být připraveni v srdci i v myslí, hodni toho, abychom Ho mohli přijmout a měli tu čest podílet se na všem, co bylo před tak dávnou dobou prorokováno.

Svědčím o tom, že president Russell M. Nelson je Pánův prorok na zemi a že po jeho boku jsou apoštolové povolání Bohem, kterým vyjadřujeme podporu jako prorokům, vidoucím a zjevovatelům. A proces Znovuzřízení, moji drazí bratři a sestry, pokračuje.

Zakončím proroctvím Josepha Smitha, slovy, o jejichž pravdivosti svědčím: „Korouhev pravdy byla vztyčena; žádná bezbožná ruka nemůže zastavit pokrok tohoto díla; pronásledování může běsnit, nepřátelé se mohou spiknout, armády shromáždit, pomluvy mohou hanobit, ale Boží pravda půjde směle, vznešeně a nezávisle dál, dokud nepronikne na každý světadíl, nenavštíví každý kraj, nezaplaví každou zemi a dokud nezazní v každém uchu, dokud nebude dosaženo Božích záměrů a velký Jehova neřekne, že dílo je dokonáno.“²⁶ Svědčím o tom, že tato proroctví Josepha Smitha se naplňují.

Slibuji vám, že když se budete řídit inspirovanými radami našeho drahého proroka, presidenta Russella M. Nelsona, jeho rádců, apoštolů a dalších církevních vedoucích a když budete věnovat pozornost i dávným prorokům, kteří předpovídali

Bonnie H. Cordonová
Generální presidentka Mladých žen

naši dobu, budete hluboko v srdci a v duši naplněni duchem a dílem Znovuzřízení. Slibuji vám, že ve svém životě užití ruku Boží, uslyšíte Jeho nabádání a pocítíte Jeho lásku. Ve jménu Ježíše Krista, s vděčností za Znovuzřízení Jeho evangelia a Jeho Církve jako důkazu Jeho nezměrné lásky, amen. ■

POZNÁMKY

1. *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* (2008), 510.
2. Viz Izaiáš 29:14.
3. Viz Daniel 2:45; viz také Nauka a smlouvy 65:2.
4. Daniel 2:44.
5. Skutkové 3:21.
6. Efezským 1:10.
7. Efezským 2:20.
8. 2. Nefi 3:6.
9. 2. Nefi 3:8.
10. Zjevení 14:6.
11. Malachiáš 4:6.
12. „Rodina – prohlášení světu“, *Liahona*, květen 2017, 145.
13. Russell M. Nelson, „Naděje Izraele“ (celosvětové zasvěčující shromáždění pro mládež, 3. června 2018), [ChurchofJesusChrist.org/broadcasts/face-to-face/nelson?lang=ces](https://www.ChurchofJesusChrist.org/broadcasts/face-to-face/nelson?lang=ces).
14. Viz Jeremiáš 3:14.
15. Joseph Smith, v *Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff* (2004), 26.
16. Viz Valerie Johnson, „President Nelson Became the Prophet 2 Years Ago. What Has Happened Since Then?“ *Church News*, Jan. 13, 2020, [thechurchnews.com](https://www.thechurchnews.com).
17. Nauka a smlouvy 100:3.
18. Joseph Smith–Životopis 1:17.
19. Izaiáš 2:2; viz také Micheáš 4:1–2.
20. Izaiáš 2:2.
21. Slova „toto je to pravé místo“ byla poprvé připsána Brighamovi Youngovi Wilfordem Woodruffem, když promlouval na oslavách Dne pionýrů v červenci 1880 (viz „Pioneers’ Day“, *Deseret Evening News*, July 26, 1880, 2).
22. Brigham Young, Mar. 31, 1861, *Historian’s Office reports of speeches, 1845–1885*, Knihovna církevní historie, Salt Lake City.
23. Viz „First Presidency and NAACP Leaders Call for Greater Civility, Racial Harmony“, May 17, 2018, [newsroom.ChurchofJesusChrist.org](https://www.ChurchofJesusChrist.org).
24. Izaiáš 2:2; viz také Micheáš 4:1–2.
25. *Učení: Joseph Smith*, 350.
26. *Učení: Joseph Smith*, 140.

Aby mohli viděti

Hledejte příležitosti nechat své světlo svítit a modlete se o ně, aby druzí mohli vidět cestu k Ježíši Kristu.

Bratři a sestry, naše srdce bylo pozehnáno a obnoveno Duchem, kterého na této konferenci pocítujeme.

Před dvěma sty lety v jednom lesíku spočinul na jednom mladém muži sloup světla. V tomto světle uviděl Joseph Smith Boha Otce a Jeho Syna Ježíše Krista. Jejich světlo zahnilo duchovní temnotu, jež pokrývala zemi, a ukázalo Josephu Smithovi i nám všem, jak jít dál. Díky světlu, které bylo onoho dne zjeveno, můžeme obdržet plnost požehnaní dostupných skrze Usmíření našeho Spasitele Ježíše Krista.

V důsledku Znovuzřízení Jeho evangelia můžeme být naplněni světlem našeho Spasitele. Toto světlo však není určeno jen pro vás a pro mě. Ježíš Kristus nás vyzval: „Nechť tak světlo vaše svítí před tímto lidem, aby mohli viděti dobré skutky vaše a oslavovati Otce vašeho, který jest v nebi.“⁴¹ Oblíbila jsem si slova „aby mohli viděti“. Je to Pánova upřímná výzva, abychom s větším záměrem pomáhali druhým vidět cestu, aby tak mohli přijít ke Kristu.

Když mi bylo 10 let, naše rodina měla tu čest pohostit staršího L. Toma Perryho z Kvora Dvanácti apoštolů, když v rámci své služby přijel do našeho města.

Večer jsme si s Perryovými v našem obývacím pokoji pochutnávali na matčině jablečném koláči a starší Perry vyprávěl příběhy Svatých z celého světa. Byla jsem okouzlená.

Už se připozdívalo, když mě matka zavolala do kuchyně a zeptala se jednoduše: „Bonnie, nakrmila jsi slepice?“

Sevřelo se mi srdce – nenakrmila. Nechtěla jsem od apoštola odejít, a tak jsem navrhla, že by se slepice mohly do rána postit.

Maminka odpověděla rozhodným „ne“. Právě v té chvíli vstoupil do kuchyně starší Perry a svým zvučným

Provo, Utah, USA

Brigham City, Utah, USA

hlasem plným nadšení se zeptal: „Slyšel jsem správně, že tu má někdo nakrmit slepice? Můžeme se k tobě se synem připojit?“

Krmení slepic se rázem stalo tou nejradostnější záležitostí! Doběhla jsem pro naši velkou žlutou baterku. Radostně jsem je vyvedla ven a poskakovala po známé cestě ke kurníku. S baterkou pohupující se mi v ruce jsme přešli políčko kukuřice a prošli pšeničným polem.

Když se přiblížil malý zavlažovací příkop, přetínající cestu, instinktivně jsem ho přeskočila, tak jako už mnoho večerů před tím. Nebrala jsem v potaz skutečnost, že se se mnou starší Perry snaží na temné neznámé cestě udržet krok. Moje poskakující světlo mu nepomohlo příkop uvidět. Jelikož toho bez spolehlivého světla moc neviděl, šlápl přímo do vody a hlasitě hekl. Vylekaně jsem se otočila a uviděla, jak můj nový přítel vytahuje promočenou nohu z příkopu a ze své těžké kožené boty vyklepává vodu.

S nasáklou botou, v níž čvachtala voda, mi starší Perry pomohl nakrmit slepice. Když jsme byli hotoví, s láskou mě poučil: „Bonnie, potřebuji vidět na cestu. Potřebuji, aby světlo svítilo tam, kam jdu.“

Předtím jsem sice svítila, ale ne tak, aby to staršímu Perrymu pomohlo. Když jsem nyní věděla, že mé světlo potřebuje k tomu, aby cestu bezpečně zvládl, svítila jsem baterkou na zem těsně před něj a takto jsme se dokázali s jistotou vrátit.

Drazí bratři a sestry, již léta uvažuji o zásadě, které jsem se od staršího Perryho naučila. Pánova výzva nechat naše světlo svítit neznamená jen náhodně mávat kuželem světla a učinit svět obecně jasnějším. Toto své světlo máme zaměřit tak, aby druhí viděli cestu ke Kristu. Znamená to shromažďovat Izrael *na této straně závoje* – pomáhat druhým uvidět další krok v uzavírání a dodržování posvátných smluv s Bohem.²

Spasitel svědčil: „Vizte, já jsem světlo; já jsem vám dal příklad.“³ Podívejme se na jeden z Jeho příkladů.

Žena u studny byla Samaritánka, která Ježíše Krista neznala a kterou mnozí v její vlastní společnosti pokládali za vyvržence. Ježíš se s ní setkal a pustil se s ní do hovoru. Mluvil s ní o vodě. Pak ji vedl k většímu světlu, když o sobě prohlásil, že On je ta voda živá.⁴

Kristus soucitně projevil zájem o ni i o její potřeby. Setkal se s ní na místě, kde zrovna byla, a začal si s ní povídat o něčem, co znala a co bylo zcela obyčejné. Kdyby tímto skončil, bylo by to pozitivní setkání. Ale nevedlo by to k tomu, že by následně odešla do města, kde prohlásila: „Podte, vizte. ... Není-li on ale Kristus?“⁵ Díky tomuto rozhovoru postupně objevila Ježíše Krista, a navzdory své minulosti se stala nástrojem světla, který svítil druhým, aby viděli na cestu.⁶

Nyní se podívejme na dva lidi inspirované Spasitelovým příkladem svítícího světla. Jeden můj přítel, Kevin, nedávno při pracovní večeři seděl vedle obchodního manažera. Báł se, o čem s ním bude dvě hodiny mluvit. Kevin poslechl nabádání a požádal ho: „Řekněte mi o své rodině. Odkud pocházíte?“

Muž toho o svém původu příliš nevěděl, a tak Kevin vytáhl mobilní telefon se slovy: „Mám jednu aplikaci, která spojuje lidi s jejich rodinou. Uvidíme, co se nám podaří najít.“

Po delším rozhovoru se Kevinův nový přítel zeptal: „Proč je pro vaši církev rodina tak důležitá?“

Kevin odpověděl jednoduše: „Věříme, že budeme žít i poté, co zemřeme. A pokud vyhledáme své předky a jejich jména vezmeme na posvátné místo nazývané chrám, můžeme provést obřady sňatku, díky

nimž bude moci naše rodina zůstat spolu i po smrti.⁴⁷

Kevin začal něčím, co měli se svým novým přítelem společného. Pak našel možnost, jak svědčit o Spasitelově světle a lásce.

Druhý příběh je o Elle, vysokoškolské hráčce basketbalu. Její příklad začal působit ve chvíli, kdy obdržela povolání na misi, zatímco byla pryč od rodiny, ve škole. Rozhodla se, že svoji obálku s povoláním otevře před členkami týmu. O Církvi Ježíše Krista nevěděly téměř nic a nechápaly, proč si Ella přeje sloužit na misi. Opakovaně se modlila, aby poznala, jak má své povolání na misi vysvětlit tak, aby spoluhráčky pocítily Ducha. A jak to dopadlo?

„Udělal jsem prezentaci v Power-Pointu,“ řekla Ella, „protože jsem prostě skvělá.“ Řekla jim, že může sloužit v jedné z více než 400 misí a naučit se nový jazyk. Vyzdvihla tisíce dalších misionářů, kteří už slouží. Zakončila obrázkem Spasitele a tímto stručným svědectvím: „Basketbal

je jednou z nejdůležitějších věcí v mém životě. Přestěhovala jsem se přes celou zemi a pryč od rodiny, abych mohla hrát pod tímto trenérem a s tímto týmem. Důležitější než basketbal jsou pro mě jen dvě věci – moje víra a moje rodina.“⁴⁸

Pokud si říkáte: „To jsou skvělé příklady o 1 000 wattech, ale já jsem jen 20wattová žárovka,“ vzpomeňte si, že Spasitel svědčil: „Já jsem to světlo, které budete vyzdvihovati.“⁴⁹ Připomíná nám, že On přinese světlo, pokud k Němu druhé jen nasměrujeme.

Vy i já máme *již nyní* dostatek světla ke sdílení. Můžeme někomu posvětit na další krok, abychom mu pomohli přiblížit se Ježíši Kristu, a pak na další a ještě další.

Zeptejte se sami sebe, kdo potřebuje světlo, které máte, aby našel cestu, kterou potřebuje, ale kterou nyní nevidí.

Draží přátelé, proč je tak důležité, abychom nechali své světlo svítit? Pán nám řekl, že „jsou mnozí ještě na

zemi ..., kteří jsou zadržováni před pravdou pouze proto, že nevědí, kde ji naléztí“.¹⁰ Můžeme pomoci. Můžeme záměrně nechat své světlo svítit, aby tak druzí mohli vidět. Můžeme je pozvat.¹¹ Můžeme jít s těmi, kteří ke Spasiteli postupují krok za krokem, bez ohledu na to, jak váhavě. Můžeme shromažďovat Izrael.

Svědčím o tom, že Pán zvelebí každé malé úsilí. Duch Svatý nás přivede k poznání, co říkat a dělat. Takové pokusy mohou vyžadovat vystoupení z komfortní zóny, ale můžeme si být jistí, že Pán pomůže našemu světlu svítit.

Jsem velmi vděčná za Spasitelovo světlo, které tuto církev i nadále vede prostřednictvím zjevení.

Vybízím nás všechny, abychom se řídili příkladem Ježíše Krista a se soucitem se zajímali o lidi kolem sebe. Hleďte příležitosti nechat své světlo svítit a modlete se o ně, aby druzí mohli vidět cestu k Ježíši Kristu. Jeho slib je nádherný: „Kdož mne následuje, nebude chodit v temnostech, ale bude mít světlo života.“¹² Svědčím o tom, že náš Spasitel Ježíš Kristus je ta cesta, pravda, život, světlo a láska světa. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. 3. Nefi 12:16.
2. Viz Russell M. Nelson, „Naděje Izraele“ (celosvětové zasvěčující shromáždění pro mládež, 3. června 2018), [ChurchofJesusChrist.org/broadcasts/face-to-face/nelson?lang=ces](https://www.ChurchofJesusChrist.org/broadcasts/face-to-face/nelson?lang=ces).
3. 3. Nefi 18:16.
4. Viz Jan 4:9–30.
5. Jan 4:29.
6. Viz Robert and Marie Lund, „The Savior’s Respect for Women“, *Liahona*, Mar. 2015, 32–36.
7. Osobní korespondence.
8. Osobní korespondence.
9. 3. Nefi 18:24.
10. Nauka a smlouvy 123:12.
11. Dieter F. Uchtdorf, „Misionářská práce – podělte se o to, co máte v srdci“, *Liahona*, květen 2019, 15–18.
12. Jan 8:12.

Starší Jeffrey R. Holland
Kvorum Dvanácti apoštolů

Dokonalý jas naděje

Vzhledem k tomu, že Znovuzřízení znovu zdůraznilo základní pravdu, že Bůh v tomto světě vsutku působí, můžeme doufat, a máme doufat, i když čelíme nejnepřekonatelnější nepřizni osudu.

Loni v říjnu nás president Russell M. Nelson vyzval, abychom upírali zrak *kupředu* ke konferenci v dubnu 2020 a přitom se každý po svém ohlíželi *zpět*, abychom ve znovuzřizování evangelia Ježíše Krista mohli spatřit vznešenost Boží ruky. Se sestrou Hollandovou jsme vzali tuto prorockou výzvu vážně. Představili jsme si, že žijeme na počátku 19. století a zkoumáme náboženské názory oné doby. V této situaci, kterou jsme si představili, jsme si položili tuto otázku: „Co tomu chybí? Co bychom si přáli mít? Co *doufáme*, že nám Bůh poskytne v odpověď na naše duchovní tužby?“

Tak především jsme si uvědomili, že před dvěma staletími bychom vroucně doufali ve znovuzřízení pravdivější představy o Bohu, než jakou měla většina lidí v té době, kdy se často zdál být zastřen staletými omyly a nepochopením. Slovy vypůjčenými od Williama Elleryho Channinga, významné náboženské osobnosti oné doby, bychom hledali „rodičovskou povahu Boha“, kterou Channing považoval za „prvoradou velkou nauku křesťanství“.¹ Takováto nauka by Božstvo vnímala spíše jako starostlivého Otce v nebi než jako tvrdého soudce vynášejícího příkře soudy nebo jako nepřítomného bytného,

který se pozemskými záležitostmi kdysi zabýval, ale nyní je zaneprázdněn v jiném koutě vesmíru.

Ano, v roce 1820 bychom vkládali naděje v to, že nalezneme Boha, jenž k nám promlouvá a vede nás v současnosti stejně zjevně, jako to činil v minulosti,

opravdového Otce, v tom nejlaskavějším smyslu slova. Zcela jistě by to *nebyl* chladný, svévolný samovládce, který předurčil několik vybraných ke spasení a poté vydal zbytek lidského rodu k zatracení. Ne, byl by to ten, jehož každý skutek by byl, v souladu s božským prohlášením, „pro dobro světa; neboť on miluje svět“² a každého jeho obyvatele. Tato láska by byla Jeho hlavním důvodem, proč poslat na zemi Ježíše Krista, svého Jednorozeného Syna.³

Když je řeč o Ježíši, tak kdybychom žili v oněch prvních letech 19. století, uvědomovali bychom si se značným znepokojením, že pochybnosti o tom, zda život a Vzkříšení Spasitele byly skutečné, začínají v křesťanském světě nabývat značného vlivu. Proto bychom doufali, že celý svět obdrží nějaký důkaz potvrzující biblické svědectví, že Ježíš *je* Kristus, doslovný Syn Boží, Alfa i Oméga a jediný Spasitel, kterého tento svět kdy pozná. K našim nejvroucnějším nadějím by patřilo, že se objeví nějaký další důkaz v podobě písem, něco, co by mohlo tvořit další svědectví o Ježíši Kristu a co by prohloubilo a obohatilo naše znalosti ohledně Jeho zázračného narození, úžasné služby, smírné oběti a slavného Vzkříšení. Takovýto dokument by byl vsutku „spravedlivost [seslaná] s nebe; a [pravda vyslaná] ze země“.⁴

Kdybychom v oné době sledovali křesťanský svět, doufali bychom, že nalezneme někoho zplnomocněného Bohem s pravou kněžskou pravomocí, kdo by nás mohl pokřtít, kdo by nám mohl udělit dar Ducha Svatého a vykonat všechny obřady evangelia nutné k oslavení. V roce 1820 bychom si přáli, abychom byli svědky naplnění výmluvných zaslíbení Izaiáše, Micheáše a dalších dávných proroků ohledně návratu velkolepého domu

Provo, Utah, USA

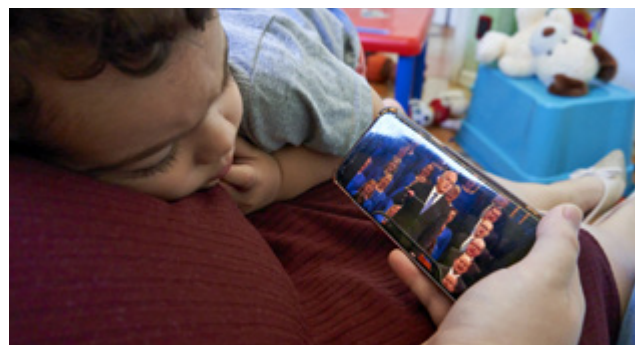
Páně.⁵ Uchvátila by nás možnost být svědky znovunastolení slávy svatých chrámů, s Duchem, obřady, mocí a pravomocí učit věčným pravdám, uzdravovat osobní rány a spojovat rodiny na věky. Pátral bych úplně všude, abych našel někoho, kdo by měl pravomoc říci mně a mé milované Patricii, že naše manželství uzavřené na takovém místě je zpečetěno na čas a celou věčnost, a nemuseli bychom si vyslechnout ani na sebe nechat uvalit onu tíživou kletbu „dokud vás smrt nerozdělí“. Víím, že „v domě Otce [našeho] příbytkové mnozí jsou“,⁶ ale pro mě osobně, kdybych měl mít to štěstí a jeden z nich zdědit, by možná neznamenal nic víc než jen polorozpadlou chatrč, kdyby toto dědictví se mnou nemohla sdílet Pat a naše děti. A v souvislosti se svými předky, z nichž někteří žili a zemřeli tak dávno, že jméno Ježíš Kristus dokonce ani neslyšeli, bychom si přáli, aby byla znovuzřízena ona nanejvýš spravedlivá a milosrdná biblická zásada – kdy

živí vykonávají spásné obřady za své zemřelé příbuzné.⁷ Žádná praktika, kterou si dokáží představit, by nebyla nádhernějším dokladem zájmu láskyplného Boha o každé z Jeho pozemských dětí, bez ohledu na to, kdy žily či kde zemřely.

A tak by náš seznam přání pro rok 1820 mohl pokračovat, ale možná nejdůležitějším poselstvím Znovuzřízení je to, že by takové naděje *nebyly* marné. Od událostí v Posvátném háji až po současnost začala tato přání nabývat skutečné podoby a stala se, jak učil apoštol Pavel i druzí, kotvou duše, bezpečnou a pevnou.⁸ Co kdysi bylo pouhou nadějí, to se nyní stalo minulostí.

Tolik k našemu ohlednutí se zpět za 200 lety Boží dobrotivosti vůči

světu. Ale co pohled kupředu? Stále chováme naděje, které se zatím *nena-plnily*. Dokonce i nyní, kdy hovoříme, vedeme válku s nákazou COVID-19, v níž musí „všichni na palubu“, což je vážnou připomínkou toho, že virus⁹ tisíckrát menší než zrnko písku¹⁰ může srazit celé národy a světové ekonomiky na kolena. Modlíme se za ty, kteří v této novodobé epidemii ztratili své blízké, i za ty, kteří jsou v současnosti nakaženi nebo patří k ohroženým. Samozřejmě se modlíme za ty, kteří poskytují tak skvělou zdravotní péči. Až nad tímto zvítězíme – a my zvítězíme – kéž jsme stejně oddaní tomu, abychom oprostili svět od viru hladu a své čtvrti a země od viru chudoby. Kéž doufáme ve školy, kde se budou studenti učit – a ne se strachovat, že je někdo zastřelí – a v dar osobní důstojnosti každého dítěte Božího, kterou nebude narušovat *jakýkoli* druh rasových, etnických či náboženských predsudků. Za tím vším stojí naše vytrvalá naděje na větší oddanost dvěma největším příkázáním – milovat Boha prostřednictvím dodržování Jeho pokynů a milovat své bližní tím, že vůči nim budeme projevovat laskavost, soucit, trpělivost a odpuštění.¹¹ Tyto dva božské předpisy jsou stále – a budou na věky – jedinou opravdovou nadějí,

Taboão de Serra, São Paulo, Brazílie

že budeme moci svým dětem dát lepší svět, než je ten, který znají nyní.¹²

Kromě těchto obecných tužeb chovají dnes mnozí posluchači hluboce osobní naděje – naději na zlepšení manželství, či někdy naději na manželství jako takové; naději na vítězství nad závislostí; naději na návrat svéhlavého dítěte; nebo naději na to, že ustane některá ze stovek různých fyzických či duševních bolestí. Vzhledem k tomu, že Znovuzřízení znovu zdůraznilo základní pravdu, že Bůh v tomto světě vskutku působí, *můžeme* doufat, a *máme* doufat, i když čelíme nejnepřekonatelnější nepřizní osudu. To je to, co je míněno ve verši z písem, kdy byl Abraham schopen mít naději proti naději¹³ – to jest, že byl schopen uvěřit navzdory veškerým důvodům *nevěřit* – že on a Sára budou moci počít dítě, i když se to zdálo naprosto nemožné. A tak se ptám: „Mohlo-li se tolik z našich nadějí pro rok 1820 začít naplňovat v záblesku božského světla danému obyčejnému chlapci klečícímu mezi stromy v severní části státu New York, proč bychom neměli doufat, že Bůh vši naděje může dál úžasně a zázračně zodpovídat spravedlivá přání a křesťanské tužby?“ Všichni musíme věřit, že to, co si ve spravedlivosti přejeme, se nám ještě může někdy nějak splnit.

Bratři a sestry, známe některé náboženské nedostatky z počátku 19. století. A dále víme něco i o náboženských nedostacích dnešní doby, kvůli nimž někteří stále nemohou ukojit svůj hlad a naděje. Jsme si vědomi toho, že řada těchto zklamání některé odvádí od tradičních církevních institucí. Víme také, jak napsal jeden znechucený autor, že „mnozí [současní] náboženští představitelé jsou patrně bezradní“ ohledně toho,

jak reagovat na tento druh poklesu, a v odpověď nabízejí „nastavovanou kaši terapeutického deismu, laciného symbolického aktivismu, pečlivě stylizovaného kaciřství [či někdy zkrátka jen] nezáživných nesmyslů“¹⁴ – a to vše v době, kdy toho svět potřebuje mnohem více, kdy si toho dorůstající pokolení zaslouží mnohem více a kdy toho Ježíš ve své době nabízel mnohem více. Jako Kristovi učedníci se můžeme v dnešní době povznést nad dávné Izraelity, kteří reptali: „Uchly kosti naše, a zhylnula [naděje] naše.“¹⁵ A vskutku, ztratíme-li nakonec naději, ztratíme to poslední, co nás posiluje. Až nad samotnou bránu pekla napsal Dante varování všem poutníkům ve svém díle *Divina Commedia*: „Zanechte vši naděje, kdo vstupujete,“¹⁶ uvedl. A opravdu, zmizí-li naděje, zbudou nám jen plameny pekelné zuřící na všech stranách.

A tak, když se ocitneme v úzkých a, jak se zpívá v jedné písni, „když druzí zklamou“,¹⁷ bude k našim nejvíce nepostradatelným ctnostem patřit tento drahocenný dar naděje nerozlučně spjatý s naší vírou v Boha a s naší pravou láskou k druhým.

U příležitosti tohoto dvoustého výročí, kdy pohlížíme zpět, abychom si uvědomili, co všechno jsme obdrželi, a radovali se nad tím, kolik nadějí se naplnilo, souhlasím s názorem krásné mladé navrátky se misionářky, která nám jen před několika měsíci

v Johannesburgu řekla: „Nedošli jsme tak daleko jen proto, abychom došli jen sem.“¹⁸

Budu parafrázovat jedna z nejvíce inspirativních slov na rozloučenou, která byla kdy zaznamenána v písmech, když s Nefim a onou mladou sestrou řeknu:

„Milovaní bratři moji [a sestry moje], poté, co jste [obdrželi tyto první plody Znovuzřízení], chci se zeptati, je-li vše vykonáno? Vizte, pravím vám: Nikoli; ...

Musíte se tlačiti kupředu se stálostí v Kristu, *majíce dokonalý jas naděje* a lásku k Bohu a ke všem lidem. Budete-li [tak činit] ..., tak praví Otec: Budete mít život věčný.“¹⁹

Vzdávám díky za vše, bratři a sestry, co jsme dostali a dostáváme v této poslední a největší ze všech dispensací, v dispensaci znovuzřízeného evangelia Ježíše Krista. Dary a požehnání, jež pramení z tohoto evangelia, pro mě znamenají vše – vše – a tak ve snaze poděkovat za ně Otcí v nebi mám „sliby, jež musím vyplnit, a celé míle urazit, než budu moci snít, a celé míle urazit, než budu moci snít“.²⁰ Kéž se tlačíme kupředu s láskou v srdci a kráčíme v jasu naděje,²¹ jenž osvětluje tuto cestu svatě předzvěsti toho, co přijde, po níž nyní kráčíme již 200 let. Svědčím o tom, že budoucnost bude stejně plná zázraků a hojně požehnaná, jako byla minulost. Máme všechny důvody k naději na požehnání dokonce ještě

Starší David A. Bednar
Kvorum Dvanácti apoštolů

větší než ta, která jsme již obdrželi, neboť toto je dílo Všemohoucího Boha, toto je Církev pokračujícího zjevení a toto je evangelium Kristovy bezbřehé milosti a dobrotivosti. O všech těchto pravdách a o mnohém dalším vydávám svědectví ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. „The Essence of the Christian Religion“, v: *The Works of William E. Channing* (1888), 1004.
2. 2. Nefi 26:24.
3. Viz Jan 3:16–17.
4. Mojžíš 7:62.
5. Viz Izaiáš 2:1–3; Ezechiel 37:26; Micheáš 4:1–3; Malachiáš 3:1.
6. Jan 14:2.
7. Viz 1. Korintským 15:29; Nauka a smlouvy 128:15–17.
8. Viz Židům 6:19; Eter 12:4.
9. Viz Na Zhu and others, „A Novel Coronavirus from Patients with Pneumonia in China, 2019“, *New England Journal of Medicine*, Feb. 20, 2020, 727–733.
10. Viz „Examination and Description of Soil Profiles“, v: *Soil Survey Manual*, ed. C. Ditzler, K. Scheffe a H. C. Monger (2017), nrsc.usda.gov.
11. Viz Matouš 22:36–40; Marek 12:29–33; viz také Leviticus 19:18; Deuteronomium 6:1–6.
12. Viz Eter 12:4.
13. Viz Římanům 4:18.
14. R. J. Snell, „Quiet Hope: A New Year's Resolution“, *Public Discourse: The Journal of the Witherspoon Institute*, Dec. 31, 2019, thepublicdiscourse.com.
15. Ezechiel 37:11.
16. Takto se tato slova obvykle překládají. Doslovnější překlad nicméně zní: „Vší naděje zanechte, vy, kteří sem vstupujete.“ (Dante Alighieri, „Peklo“, v: *Božská komedie*, přel. Vladimír Mikeš [2009], III. zpěv, verš 9.)
17. „Zůstaň se mnou“, *Náboženské písně*, č. 98.
18. Judith Mahlangu (vícekulová konference poblíž Johannesburgu v Jihoafrické republice, 10. listopadu 2019), v: Sydney Walker, „Elder Holland Visits Southeast Africa during ‚Remarkable Time of Growth‘“, *Church News*, Nov. 27, 2019, thechurchnews.com.
19. 2. Nefi 31:19–20; zvýraznění přidáno.
20. „Stopping by Woods on a Snowy Evening“, verše 14–16, v: *The Poetry of Robert Frost: The Collected Poems*, ed. Edward Connery Lathem (1969), 225.
21. 2. Nefi 31:20.

„Necht' je tento dům postaven mému jménu“ (Nauka a smlouvy 124:40)

Smlouvy uzavírané v chrámu a obřady, jež se tam vykonávají, jsou nezbytné k posvěcení našeho srdce a ke konečnému oslavení Božích synů a dcer.

Před 200 lety spatřil mladý Joseph Smith v Posvátném háji Boha, Věčného Otce, a Jeho Syna Ježíše Krista, a mluvil s nimi. Od Nich se Joseph během tohoto nadpozemského vidění, jež stálo na počátku dispensace „plnosti časů“¹ v posledních dnech, dozvěděl o pravé povaze Božstva a o neustávajícím zjevení.

Asi o tři roky později, 21. září 1823 večer, se v odpověď na vroucí

modlitbu Josephův pokoj naplnil světlem, až byl „jasnější než v poledne“.² U jeho lůžka se objevila postava, oslovila mladého chlapce jménem a prohlásila, že „je poslem poslaným ... z přítomnosti Boží a že se jmenuje Moroni“.³ Moroni poučil Josepha o příchodu Knihy Mormonovy.

A pak citoval z knihy Malachiášovy ve Starém zákoně s malou odchylkou od toho, co je psáno v naší Bibli:

Rexburg, Idaho, USA

„Vizte, zjevím vám Kněžství rukou Eliáše, proroka, před příchodem velkého a hrozného dne Páně. ...

A on zasadí do srdce dětí zaslíbení učiněná otcům a srdce dětí se obrátí k jejich otcům. Kdyby tomu tak nebylo, celá země by byla zcela zpusťována při jeho příchodu.“⁴

Je důležité podotknout, že Moroniovo poučení Josephu Smithovi o Eliášově poslání stálo u zrodu chrámové práce a práce na rodinné historii v posledních dnech a bylo klíčovým prvkem ve znovuzřízení „všech věcí; což byl předpověděl Bůh skrze ústa všech svých svatých proroků od věků“.⁵

Modlím se o pomoc Ducha Svatého, zatímco se teď spolu budeme učit o smlouvách, obřadech a požehnáních, jež jsou nám dostupné v chrámech Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů.

Návrat Eliáše

Na úvod položím zásadní otázku: Proč byl návrat Eliáše tak důležitý?

Ze zjevení posledních dnů se dovídáme, že Eliáš byl držitelem pečeticí moci Melchisedechova kněžství⁶ a „byl v tomto posledním prorokem před dobou Ježíše Krista“.⁷

Prorok Joseph Smith vysvětlil: „Duch, moc a povolání Eliášovo znamená, že máte moc držet klíč ... *plnosti Melchisedechova kněžství* ... a obdržet ... všechny obřady přináležející ke království Božímu, dokonce až k obrácení srdcí otců k dětem a srdcí dětí k otcům, dokonce i k těm, kteří jsou v nebi.“⁸

Tato posvátná pečeticí pravomoc je nutná, aby „což bys koli svázal na zemi, budeť svázáno i na nebi; a což bys koli rozvázal na zemi, budeť rozvázáno i na nebi“.⁹

Joseph dále objasnil: „Jak Bůh zachrání toto pokolení? Pošle proroka

Eliáše. ... Eliáš zjeví smlouvy, aby srdce otců mohla být připečetěna k dětem, a dětí k otcům.“¹⁰

Eliáš se zjevil s Mojžíšem na hoře Proměnění a předal tuto pravomoc Petrovi, Jakubovi a Janovi.¹¹ Rovněž se zjevil s Mojžíšem a Eliášem 3. dubna 1836 v chrámu Kirtland a předal tytéž klíče kněžství Josephu Smithovi a Oliveru Cowderymu.¹²

Znovuzřízení pečeticí pravomoci Eliášem v roce 1836 bylo nutné k tomu, aby se svět připravil na Spasitelův Druhý příchod a aby byl vyvolán značně zvýšený a celosvětový zájem o bádání v rodinné historii.

Změna, obrácení a očištění srdce

Slovo *srdce* se ve standardních dílech vyskytuje více než tisíckrát. Toto prosté, ale významné slovo často označuje niterné pocity člověka. Naše srdce – souhrn našich tužeb, citů, záměrů, pohnutek a postojů – definuje, kdo jsme, a určuje, kým se

staneme. A podstatou Pánova díla je změnit, obrátit a očistit srdce skrze smlouvy evangelia a obřady kněžství.

Svaté chrámy nestavíme ani do nich nechodíme jen proto, abychom získali nezapomenutelný osobní či rodinný zážitek. Jde spíše o to, že smlouvy uzavírané v chrámu a obřady, jež se tam vykonávají, jsou nezbytné k posvěcení našeho srdce a ke konečnému oslavení Božích synů a dcer.

Vštěpovat do srdce dětí zaslíbení učiněná otcům – samotnému Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi – obracet srdce dětí k jejich otcům, věnovat se bádání v rodinné historii a vykonávat zástupné obřady v chrámu, to je práce, která přináší požehnání lidem na obou stranách závoje. Jsme-li horlivě zaměstnáni prací na tomto posvátném díle, jsme poslušni příkázání, že máme milovat Boha a své bližní a sloužit jim.¹³ A taková nesobecká služba nám pomáhá vskutku naslouchat Spasiteli¹⁴ a přicházet k Němu.¹⁵

ELIJAH RESTORING THE KEYS OF THE SEALING POWER OF THE PRIESTHOOD (ELIAS ZNOVUZŘÍDÍ KLÍČE PEČETICÍ MOCI KNĚŽSTVÍ), ROBERT T. BARRETT

Nejposvátnější smlouvy a obřady kněžství lze získat pouze v chrámu – v domě Páně. Vše, čemu se v chrámu učíme a co tam děláme, klade důraz na božskost Ježíše Krista a na Jeho úlohu ve velkém plánu štěstí, který připravil Nebeský Otec.

Zevnitř ven

President Ezra Taft Benson popsal důležitý postup, který Vykupitel uplatňuje ve snaze „uskutečnit nesmrtelnost a věčný život člověka“. ¹⁶ Uvedl: „Pán působí směrem zevnitř ven. Svět působí směrem zvenku dovnitř. Svět chce lidi dostat pryč z neutěšených podmínek. Kristus dostane neutěšené podmínky pryč z lidí, a ti se z nich potom dostanou sami. Svět chce formovat člověka tím, že změní jeho prostředí. Kristus změní člověka, který poté změní své prostředí. Svět chce formovat lidské chování, ale Kristus dokáže změnit lidskou povahu.“ ¹⁷

Smlouvy a kněžské obřady zaujímají v pokračujícím procesu duchovního znovuzrození a proměny ústřední místo; představují prostředky, skrze něž Pán s každým z nás pracuje směrem *zevnitř ven*. Smlouvy, které neochvějně ctíme, na něž vždy pamatujeme a jež jsou napsány „Duchem Boha živého ... na [deskách] srdce masitých“, ¹⁸ poskytují účel a ujištění o požehnáních ve smrtelnosti a na

věčnost. Obřady, které způsobí přijmeme a na něž neustále pamatujeme, otevírají nebeské průduchy, jimiž může do našeho života proudit moc božskosti.

Do chrámu nepřicházíme proto, abychom se schovali před zlem světa nebo mu unikli. Naopak, do chrámu přicházíme, abychom porazili svět zla. Budeme-li do svého života přivolávat „moc božskosti“ ¹⁹ tím, že budeme přijímat obřady kněžství a uzavírat a dodržovat posvátné smlouvy, budeme požehnáni silou přesahující tu naši, ²⁰ abychom dokázali překonat pokušení a výzvy smrtelnosti, činit dobro a stát se dobrými lidmi.

Věhlas tohoto domu se bude šířit

První chrám této dispensace byl postaven v Kirtlandu v Ohio a byl zasvěcen 27. března 1836.

Ve zjevení určeném Proroku Josephu Smithovi týden po zasvěcení Pán prohlásil:

„Nechť se raduje srdce všech lidí mých, kteří, s veškerou mocí, postavili tento dům jménu mému. ...

Ano, srdce tisíců a desetitisíců se bude velice radovati v důsledku požehnání, jež budou vylévána, a obdarování, kterým služebníci moji byli obdarováni v tomto domě.

A věhlas tohoto domu se bude šířit do cizích zemí; a toto je počátek

požehnání, jež budou vylévána na hlavu lidu mého.“ ²¹

Povšimněte si prosím slov *srdce tisíců a desetitisíců se bude velice radovati a věhlas tohoto domu se bude šířit do cizích zemí*. Tato slova byla v dubnu roku 1836, kdy měla Církev jen hrstku členů a jeden chrám, ohromující.

Dnes, v roce 2020, máme v provozu 168 chrámů. Další čtyřicet devět chrámů je ve výstavbě nebo jejich stavba byla oznámena. Domy Páně se stavějí „na ostrovech mořských“ ²² a v zemích a na místech, kde by dříve mnozí výstavbu chrámu pokládali za nemožnou.

Obřad obdarování se v současné době provádí v 88 jazycích a bude dostupný i v mnoha dalších, tak jak se bude stavět více chrámů, aby požehnanaly ještě většímu počtu Božích dětí. V příštích 15 letech se počet jazyků, v nichž bude možné vykonávat chrámové obřady, nejspíše zdvojnásobí.

Letos proběhne slavnostní výkop a zahájení výstavby u 18 chrámů. V kontrastu s tím výstavba prvních 18 chrámů trvala 150 let – od zorganizování Církve v roce 1830 do zasvěcení chrámu Tokio v Japonsku prezidentem Spencerem W. Kimballem v roce 1980.

Zamyslete se nad urychlováním chrámové práce, k němuž došlo jen během života presidenta Russella M. Nelsona. Když se president Nelson 9. září 1924 narodil, měla Církev v provozu 6 chrámů.

Když byl 7. dubna 1984, o 60 let později, vysvěcen apoštolem, bylo v provozu 26 chrámů, což představuje nárůst o 20 chrámů během 60 let.

Když byla prezidentu Nelsonovi vyjádřena podpora jako prezidentovi Církve, bylo v provozu 159 chrámů, což je nárůst o 133 chrámů za 34 let,

během nichž prezident Nelson sloužil jako člen Kvora Dvanácti.

Prezident Nelson od chvíle, kdy se stal 14. ledna 2018 prezidentem Církve, ohlásil výstavbu 35 dalších chrámů.

Devadesát šest procent stávajících chrámů bylo zasvěceno během života presidenta Nelsona; osmdesát čtyři procent jich bylo zasvěceno od chvíle, kdy byl vysvěcen apoštolem.

Vždy se zaměřujte na to, co je nejdůležitější

Jako členové Pánovy znovuzřízené Církve stojíme v údivu nad stále rostoucím tempem Jeho díla v posledních dnech. A další chrámy budou přicházet.

Brigham Young prorokoval: „Abychom splnili toto dílo, bude muset být nejenom jeden chrám, ale tisíce chrámů, a do těchto chrámů budou chodit tisíce a desetitisíce mužů a žen a budou vykonávat obřady za lidi, kteří žili tak daleko v minulosti, jak to jen Pán zjeví.“²³

Je pochopitelné, že oznámení každého nového chrámu je zdrojem veliké radosti a důvodem vzdát díky Pánu. V první řadě se však máme zaměřovat na smlouvy a obřady, které mohou změnit naše srdce a prohloubit naši oddanost Spasiteli, a ne jen na umístění či krásu budovy.

Základní povinnosti, jež na nás jakožto členech Pánovy znovuzřízené Církve spočívají, se týkají toho, že 1) máme Pánu naslouchat²⁴ a nechat si změnit srdce prostřednictvím smluv a obřadů a 2) že máme radostně plnit božsky danou zodpovědnost nabízet chrámová požehnání celé lidské rodině na obou stranách závoje. S Pánovým vedením a pomocí tyto posvátné povinnosti nepochybně naplníme.

Budování Sionu

Prorok Joseph Smith prohlásil: „Budování Sionu je věcí, která zajímala lid Boží v každé době; je to téma, kterým se proroci, kněží a králové zabírali se zvláštním potěšením; s radostným očekáváním vzhlíželi ke dni, v němž žijeme; a podnětí nebeským a radostným očekáváním pěli a psali a prorokovali o tomto našem dni; zemřeli však, aniž by ho viděli; ... nám je dovoleno, abychom viděli slávu posledních dnů, podíleli se na ní a pomáhali jí, aby se rozvinula vpřed.“²⁵

„Nebeské kněžstvo se sjednotí s tím pozemským, aby uskutečnilo tyto veliké záměry; ... [dílo], které Bůh a andělé s potěšením předvídali po celá minulá pokolení; které rozněcovalo duši dávných patriarchů a proroků; [dílo], které je předurčeno k tomu, aby uskutečnilo zničení mocností temnoty, obnovení země, slávu Boží a spasení lidské rodiny.“²⁶

Se vši vážností svědčím o tom, že se Otec a Syn zjevili Josephu Smithovi a že Eliáš znovuzřídil pečeticí pravomoc. Posvátné chrámové smlouvy a obřady nás mohou posilovat a očisťovat naše srdce, zatímco Mu budeme naslouchat²⁷ a přijímat do svého života

moc božskosti. A svědčím o tom, že toto dílo posledních dnů zničí moci temnoty a uskuteční spasení lidské rodiny. O těchto pravdách radostně svědčím v posvátném jménu Pána Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Efezským 1:10.
2. Joseph Smith–Životopis 1:30.
3. Joseph Smith–Životopis 1:33.
4. Joseph Smith–Životopis 1:38–39.
5. Skutkové 3:21.
6. Viz Průvodce k písmům, „Eliáš“.
7. Průvodce k písmům, „Eliáš“.
8. *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* (2008), 309; zvýraznění přidáno.
9. Matouš 16:19; viz také Matouš 18:18; Helaman 10:7; Nauka a smlouvy 124:93; 132:46.
10. *Učení: Joseph Smith*, 311.
11. Viz Matouš 17:3.
12. Viz Nauka a smlouvy 110:13–16.
13. Viz Matouš 22:34–40.
14. Joseph Smith–Životopis 1:17.
15. Viz Omni 1:26; Moroni 10:30, 32.
16. Mojžíš 1:39.
17. Ezra Taft Benson, „Born of God“, *Ensign*, Nov. 1985, 6.
18. 2. Korintským 3:3.
19. Viz Nauka a smlouvy 84:20–21.
20. Viz „Tvou cestou dál chci jít“, *Náboženské písně*, č. 134.
21. Nauka a smlouvy 110:6, 9–10.
22. 2. Nefi 29:7.
23. *Učení presidentů Církve: Brigham Young* (2004), 310.
24. Joseph Smith–Životopis 1:17.
25. *Učení: Joseph Smith*, 184.
26. *Učení: Joseph Smith*, 510.
27. Joseph Smith–Životopis 1:17.

President Russell M. Nelson
President Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů

Slyš Jej

Náš Otec ví, že když jsme obklopeni nejistotou a obavami, pomůže nám ze všeho nejvíce to, když budeme naslouchat Jeho Synu.

Draží bratři a sestry, jsem nesmírně vděčný, že se během tohoto nedělního dopoledne můžeme prostřednictvím techniky takto společně setkat a uctívat Boha. Jak požehnaní jsme díky poznání, že evangelium Ježíše Krista bylo na zemi znovuzřízeno!

V posledních několika týdnech je život většiny z nás určitým způsobem narušen. Zemětřesení, požáry, záplavy, epidemie a jejich důsledky narušují rutinní zvyklosti a způsobují nedostatky potravin, věcí denní potřeby a úspor.

Uprostřed toho všeho vás chválíme a děkujeme vám za to, že jste se během této neklidné doby rozhodli slyšet slovo Páně tím, že se s námi účastníte generální konference. Kvůli čím dál větší temnotě, která doprovází strasti a soužení, září světlo Ježíše Krista ještě jasněji. Pomyslete jen na všechno to dobro, které může každý z nás vykonat během této doby, kdy celý svět prochází dramatickými změnami. Vaše láska ke Spasiteli a víra v Něho se mohou docela dobře stát pobídkou k tomu, aby někdo objevil Znovuzřízení plnosti evangelia Ježíše Krista.

V posledních dvou letech jsme se se sestrou Nelsonovou setkali s tisíci z vás po celém světě. Sešli jsme se s vámi na stadionech pod širým nebem i v hotelových sálech. Na

každém místě jsem pociťoval, že jsem v přítomnosti Pánových vyvolených a že jsem svědkem toho, jak přímo před mýma očima probíhá shromažďování Izraele.

Žijeme v době, kterou „předkové naši očekávali s dychtivým očekáváním“.¹ Sedíme v první řadě a *jsme živými svědky* toho, co prorok Nefi viděl *jen ve vidění* – že „moc Beránka Božího“ sestoupí „na lid smlouvy Páně, který byl rozptýlen po celé tváři země; a byli ozbrojeni spravedlivostí a mocí Boží ve veliké slávě“.²

Vy, moji bratři a sestry, patříte mezi ony muže, ženy a děti, které Nefi viděl. Jen si to představte!

Bez ohledu na to, kde žijete nebo v jaké jste situaci, je Pán Ježíš Kristus *váš* Spasitel a Boží prorok Joseph Smith je *váš* prorok. Byl předustanoven před založením této země, aby byl prorokem této poslední dispensace, kdy před Svatými „neбудe nic zadrženo“.³ Zjevení plyne od Pána během tohoto pokračujícího procesu Znovuzřízení i nadále.

Co pro vás znamená skutečnost, že evangelium Ježíše Krista bylo na zemi znovuzřízeno?

Znamená to, že vy a vaše rodina můžete být zpečetěni, abyste byli spolu na věky! Znamená to, že díky tomu, že jste byli pokřtěni někým, kdo měl pravomoc od Ježíše Krista, a byli jste confirmováni za člena Kristovy Církve, se můžete těšit stálému společenství Ducha Svatého. On vás bude vést a chránit. Znamená to, že nikdy nebudete ponecháni bez útěchy či bez přístupu k moci Boží, která vám bude pomáhat. Znamená to, že kněžská moc vám bude moci žehnat, když přijmete nezbytné obřady a uzavřete smlouvy s Bohem a budete je dodržovat. Jak úžasnou kotvou jsou pro naši duši tyto pravdy, zvláště během této doby, kdy vítr burácí!

New York City, New York, USA

Knihy Mormonova zaznamenává typický vzestup a pád dvou velkých civilizací. Jejich historie názorně ukazuje, jak snadné je pro většinu lidí zapomenout na Boha, zavrhnout varování Pánových proroků a usilovat o moc, popularitu a tělesná potěšení.⁴ Proroci v minulosti opakovaně hlásali „lidem veliké a podivuhodné věci, kterým [lidé] nevěřili“.⁵

V dnešní době tomu není jinak. S plynoucími roky lidé od zasvěcených řečnických pultů po celém světě slýchají veliké a podivuhodné věci. Přesto však většina lidí tyto pravdy nepřijímá – buď proto, že nevědí, kde je najít,⁶ nebo proto, že naslouchají těm, kteří nemají úplnou pravdu, nebo proto, že pravdu zavrhnou v prospěch světských zájmů.

Protivník je chytrý. Již celá tisíciletí se snaží, aby dobro vypadalo jako zlo a zlo jako dobro.⁷ Jeho sdělení bývají hlasitá, troufalá a vychloubačná.

Sdělení od našeho Nebeského Otce jsou ale nápadně odlišná. On komunikuje jednoduše, poklidně a s tak úžasnou srozumitelností, že Mu nemůžeme neporozumět.⁸

Kdykoli například představoval svého Jednorozeného Syna smrtelníkům na zemi, použil přitom překvapivě málo slov. Na hoře Proměnění Bůh řekl Petrovi, Jakubovi a Janovi: „Tentoť jest ten Syn můj milý, jeho poslouvejte.“⁹ Jeho slova určená Nefitům v dávné zemi Hojnosti zněla: „Hle, můj milovaný Syn, v němž se mi dobře zalíbilo a v němž jsem oslavil jméno své – slyšte jej.“¹⁰ A Josephu Smithovi, v onom pronikavém prohlášení, které otevřelo tuto dispensaci, Bůh jednoduše řekl: „*Toto je můj Milovaný Syn. Slyš Jej*“¹¹

Draží bratři a sestry, považte skutečnost, že v těchto třech právě zmíněných příkladech, těsně předtím, než Otec představil Syna, se příslušní

CHRIST APPEARING IN THE WESTERN HEMISPHERE (KRISTUS SE ZJEVUJE NA ZAPADNÍ POLOKOULI), ARNOLD FRIBERG

lidé nacházeli ve stavu, kdy byli naplněni obavami, a do určité míry i zoufalstvím.

Apoštolové se báli, když na hoře Proměnění spatřili Ježíše Krista obklopeného oblakem.

Nefité se báli, protože několik dní prožívali zkázu a temnotu.

Joseph Smith byl těsně předtím, než se nebesa otevřela, v sevření moci temnoty.

Náš Otec ví, že když jsme obklopeni nejistotou a obavami, pomůže nám ze všeho nejvíce to, že budeme naslouchat Jeho Synu.

Protože když se budeme snažit naslouchat – skutečně naslouchat – Jeho Synu, povede nás to k tomu, že budeme v jakékoli situaci vědět, co máme dělat.

Úplně první slovo v Nauce a smlouvách je slovo *poslouvejte*.¹² Znamená „naslouchat s úmyslem uposlechnout“.¹³ Poslouchat znamená naslouchat Mu – *naslouchat* tomu, co Spasitel říká, a poté *dbát* Jeho rad. V oněch dvou slovech – „slyš Jej“ – nám Bůh poskytuje vzor pro dosažení úspěchu, štěstí a radosti v tomto životě. Máme *naslouchat* slovům Páně,

máme je *poslouchat* a máme *dbát* toho, co nám Pán říká!

Při našem úsilí být učedníky Ježíše Krista je zapotřebí, abychom se snažili *naslouchat Mu* s ještě větším záměrem. Abychom plnili každodenní život Jeho slovy, Jeho učením a Jeho pravdami, vyžaduje to vědomé a důsledné úsilí.

Nemůžeme zkrátka jen spoléhat na informace, na které narazíme na sociálních sítích. Kam se vzhledem k miliardám slov na internetu a ke světu nasycenému marketingem, do něhož neustále pronikají hlučné a hanebné snahy protivníka, *můžeme* obrátit, abychom mohli naslouchat Pánu?

Můžeme se obrátit na písmo. Ta učí o Ježíši Kristu a Jeho evangeliu, o velikoleposti Jeho Usmíření a o velkém plánu štěstí a vykoupení, který připravil náš Otec. Každodenní ponoření se do slova Božího je zcela zásadní pro naše duchovní přežití, zvláště v těchto dnech čím dál větších dramatických změn. Když budeme denně hodovat na slovech Kristových, slova Kristova nám řeknou, jak reagovat na těžkosti, o kterých jsme ani netušili, že jim někdy budeme čelit.

Pánu můžeme *naslouchat* také v chrámu. Dům Páně *je* dům učení. V něm nás Pán učí svým vlastním způsobem. V něm každý obřad učí o Spasiteli. V něm se učíme, jak poodhrnout závoj a rozmlouvat s nebesy jasněji. V něm se učíme, jak napomenout protivníka a jak čerpat z Pánovy kněžské moci, abychom posilovali sebe i ty, které máme rádi. Každý z nás by měl horlivě usilovat o to, aby tam nacházel útočiště.

Až budou dočasná omezení kvůli nákaze COVID-19 zrušena, naplánujte si prosím, že budete pravidelně uctívat Boha a sloužit v chrámu. Každá minuta tohoto času požehná vám a vaší rodině tak, jak to nedokáže *nic* jiného. Věnujte čas tomu, abyste přemítali o tom, co tam uslyšíte a pocítíte. Požádejte Pána, aby vás učil, jak otevřít nebesa, aby požehnala vašemu životu i životu těch, které máte rádi a kterým sloužíte.

I když v současnosti není možné uctívat Boha v chrámu, vyzývám vás, abyste se více věnovali rodinné historii, k čemuž patří bádání v rodinné historii a indexování. Slibuji vám, že když budete věnovat více času chrámové práci a práci na rodinné historii, posílíte a zlepšíte svou schopnost Mu naslouchat.

Pána *slyšíme* jasněji také tehdy, když zušlechťujeme svou schopnost rozpoznávat našeptávání Ducha Svatého. Nikdy nebylo naléhavější vědět, jak k vám Duch promlouvá, než právě nyní. V Božstvu je Duch Svatý poslem. Bude vám na mysl přinášet myšlenky, které si Otec a Syn přejí, abyste přijali. Je to Utěšitel. Bude vám do srdce vnášet pocity pokoje. Svědčí o pravdě, a když budete naslouchat slovu Páně a číst ho, bude vám potvrdovat, co je pravda.

Dnes vás znovu snažně žádám, abyste udělali *cokoli*, co je zapotřebí k tomu, abyste posílili svou duchovní schopnost přijímat osobní zjevení.

Učiníte-li tak, pomůže vám to poznat, jak v osobním životě kráčet kupředu, co dělat v dobách krize a jak rozpoznávat pokušení a klamy protivníka a jak se jich vyvarovat.

A nakonec – Pánu *nasloucháme* tehdy, když dbáme slov proroků, vidoucích a zjevovatelů. Vysvěcení apoštolové Ježíše Krista vždy svědčí o Pánu. Ukazují směr cesty, zatímco procházíme tímto strastiplným bludištěm svého života ve smrtelnosti.

Co se stane, když budete vědoměji naslouchat tomu, co Spasitel řekl a co nyní říká skrze své proroky, a když toho budete poslušni a budete toho dbát? Slibuji vám, že budete požehnáni dodatečnou mocí vyrovnávat se s pokušením, s těžkostmi a slabostmi. Slibuji vám zázraky ve vašem manželství, rodinných vztazích a každodenní práci. A slibuji vám, že vaše schopnost

pocítovat radost se bude prohlubovat i tehdy, budete-li v životě zažívat větší nepokoje.

Během této dubnové generální konference roku 2020 si připomínáme událost, která změnila svět. Zatímco jsme očekávali toto 200. výročí Prvního vidění Josepha Smitha, přemýšleli jsme jako členové Prvního předsednictva a Rady Dvanácti apoštolů o tom, co bychom mohli *my* udělat pro to, abychom si tuto jedinečnou událost vhodně připomněli.

Tato teofanie zahájila Znovuzřízení evangelia Ježíše Krista a stála na počátku dispensace plnosti časů.

Přemýšleli jsme, zda bychom neměli vztyčit nějaký památník. Když jsme ale uvažovali o jedinečném historickém a celosvětovém dopadu onoho Prvního vidění, měli jsme pocit, že máme vytvořit památník nikoli ze žuly či kamene, ale ze slov – ze slov slavnostního a posvátného prohlášení – která budou napsána; nikoli vytesána na desky kamenné, ale vyryta na desky masité našeho srdce.¹⁴

Od doby, kdy byla Církev zorganizována, bylo vydáno pouze pět prohlášení, přičemž tím posledním je „Rodina – prohlášení světu“, které přednesl president Gordon B. Hinckley v roce 1995.

Zatímco nyní přemítáme o této význačné chvíli v historii světa a o Pánově nařízení shromažďovat rozptýlený Izrael v rámci přípravy na Druhý příchod Ježíše Krista, vydáváme my, První předsednictvo a Rada Dvanácti apoštolů, následující prohlášení. Jeho název zní „Znovuzřízení plnosti evangelia Ježíše Krista – prohlášení světu při příležitosti dvousetého výročí“. Sepsalo ho První předsednictvo a Rada Dvanácti apoštolů Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Datum jeho vydání je duben 2020. V přípravě na dnešní den jsem toto prohlášení nahládl již dříve – v Posvátném háji, kde Joseph Smith poprvé uviděl Otce a Syna.

„Slavnostně prohlašujeme, že Bůh miluje své děti v každém národě světa. Bůh Otec nám dal božské narození, nedostižný život a nekonečnou smírnou obět svého Milovaného Syna Ježíše Krista. Ježíš skrze moc Otcovu opět vstal a dosáhl vítězství nad smrtí. On je náš Spasitel, náš Příklad a náš Vykupitel.

Před dvěma sty lety, jednoho krásného jarního rána roku 1820, mladý Joseph Smith, ve snaze zjistit, do které církve má vstoupit, odešel do lesa poblíž svého domova v severní části státu New York v USA, aby se pomodlil. Měl otázky ohledně spasení své duše a důvěřoval tomu, že Bůh mu poskytne vedení.

S pokorou prohlašujeme, že v odpověď na jeho modlitbu se mu zjevili Bůh Otec a Jeho Syn Ježíš Kristus a slavnostně zahájili ‚napravení všech věcí‘ (Skutkové 3:21), jak je to

Elk Ridge, Utah, USA

ředpověděno v Bibli. V tomto vidění se dozvěděl, že po smrti původních apoštolů se Kristova novozákonní Církev ze země ztratila. Joseph měl napomoci jejímu návratu.

Potvrzujeme, že pod vedením Otce a Syna přišli nebesí poslové, aby Josephovi předali ponaučení a aby znovuzaložili Církev Ježíše Krista. Vzkříšený Jan Křtitel znovuzřídil pravomoc křtít ponořením na odpuštění hříchů. Tři z původních dvanácti apoštolů – Petr, Jakub a Jan – znovuzřídili apoštolství a klíče kněžské pravomoci. Přišli i další, včetně Eliáše, který znovuzřídil pravomoc spojovat rodiny na věky ve věčných vztazích, jež přesahují smrt.

Dále svědčíme o tom, že Joseph Smith obdržel dar a moc Boží přeložit dávný záznam: Knihu Mormonovu – další svědectví o Ježíši Kristu. Stránky tohoto posvátného textu obsahují záznam o osobní službě Ježíše Krista mezi lidmi na západní polokouli krátce po Jeho Vzkříšení. Tato kniha učí o účelu života a vysvětluje nauku Kristovu, která v onom účelu zaujímá ústřední místo. Kniha Mormonova, jakožto písmo, které doprovází Bibli, svědčí o tom, že všechny lidské bytosti jsou synové a dcery milujícího Otce v nebi, že Otec má pro náš život božský plán a že Jeho Syn Ježíš Kristus promlouvá dnes, stejně jako promlouval i ve dnech dávných.

Prohlašujeme, že Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů, zorganizovaná 6. dubna 1830, je Kristovou znovuzřízenou novozákonní Církví. Tato Církev je ukotvena v dokonalém životě svého hlavního úhelného kamene, Ježíše Krista, a v Jeho nekonečném Usmíření a doslovném Vzkříšení. Ježíš Kristus znovu povolal apoštoly a předal jim kněžskou pravomoc. Vyzývá nás všechny, abychom přišli k Němu a do Jeho Církve, abychom přijali Ducha Svatého a obřady spasení a abychom získali trvalou radost.

Od doby, kdy Bůh Otec a Jeho Milovaný Syn Ježíš Kristus zahájili toto Znovuzřízení, nyní uplynulo dvě stě let. Miliony lidí po celém světě získaly poznání o těchto prorokovaných událostech.

S potěšením prohlašujeme, že zaslíbené Znovuzřízení postupuje kupředu skrze pokračující zjevení. Země již nebude nikdy stejná, neboť Bůh ‚v jedno [shromáždí] všecko v Kristu‘ (Efezským 1:10).

S úctou a vděčností, my, jakožto Jeho apoštolové, zveme všechny, aby poznali – jako to víme my – že nebesa jsou otevřena. Potvrzujeme, že Bůh zjevuje svou vůli pro své milované syny a dcery. Svědčíme o tom, že ti, kteří budou s modlitbou studovat poselství Znovuzřízení a jednat s vírou, budou požehnáni tím, že získají vlastní svědectví o jeho božskosti a o jeho účelu připravit

svět na zaslíbený Druhý příchod našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista.“¹⁵

Milovaní bratři a sestry, toto je naše prohlášení světu při příležitosti dvoustého výročí Znovuzřízení evangelia Ježíše Krista v jeho plnosti. Bylo přeloženo do 12 jazyků. A další jazyky budou brzy následovat. Bude ihned dostupné na církevních internetových stránkách, odkud si ho můžete stáhnout. Studujte ho samostatně i se členy rodiny a s přáteli. Přemíťte o těchto pravdách a přemýšlejte o tom, jaký vliv budou tyto pravdy mít na váš život, pokud jim budete naslouchat, uposlechnete jich a budete dbát příkázání a smluv, jež je doprovázejí.

Vím, že Joseph Smith je předustanoveným prorokem, kterého Pán vybral, aby zahájil tuto poslední dispensaci. Skrze něj byla na zemi znovu-zřízena Pánova Církev. Joseph zpečetil své svědectví vlastní krví. Mám ho velmi rád a chovám ho v úctě!

Bůh žije! Ježíš je Kristus! Jeho Církev byla znovuzřízena! On a Jeho Otec, náš Nebeský Otec, nad námi bdí. O tom svědčím v posvátném jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Nauka a smlouvy 121:27.
2. 1. Nefi 14:14.
3. Nauka a smlouvy 121:28.
4. Viz 1. Nefi 22:23.
5. Eter 12:5.
6. Viz Nauka a smlouvy 123:12.
7. Viz Izaiáš 5:20; 2. Nefi 15:20.
8. Viz 2. Nefi 25:4; Alma 5:43.
9. Marek 9:7; Lukáš 9:35.
10. 3. Nefi 11:7.
11. Joseph Smith–Životopis 1:17.
12. Viz Nauka a smlouvy 1:1.
13. Ve Starém zákoně je slovo poslouchat přeloženo z hebrejského šema, což je důrazné sloveso znamenající „naslouchat s úmyslem uposlechnout“. Slovo poslouchat se opakovaně objevuje ve 40 oddílech Nauky a smluv.
14. Viz 2. Korintským 3:3.
15. Tento překlad je pouze předběžný. Oficiální překlad prohlášení bude dostupný v následujících měsících.

Zvolání hosana

Vedl president Russell M. Nelson

President Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů

Drazí bratři a sestry, vzhledem k tomu, že si připomínáme První vidění Josepha Smitha, kdy Joseph spatřil Otce a Syna, měli jsme pocit, že by bylo vhodné radovat se společně tím, že se zúčastníme zvolání hosana.

Toto posvátné zvolání bylo v této dispensaci poprvé proneseno při zasvěcení chrámu Kirtland 27. března 1836. Nyní se pronáší při zasvěcení každého chrámu. Je to posvátný hold vzdávaný Otci a Synu symbolizující reakci zástupů lidí, když Spasitel vjel triumfálně do Jeruzaléma. Také potvrzuje to, co mladý Joseph onoho dne v Posvátném háji zažil – totiž že Otec a Syn jsou dvě oslavené Bytosti, které uctíváme a chválíme.

Nyní předvedu, jak se zvolání hosana provádí. Přitom žádám naše kolegy ve sdělovacích prostředcích, aby k tomuto velmi posvátnému rituálu přistupovali důstojně a s úctou.

Každý účastník si vezme čistý bílý kapesník, uchopí ho za jeden roh a mává jím a přitom jednohlasně s ostatními pronáší slova: „Hosana, hosana, hosana Bohu a Beránku,“ opakovaně třikrát, a poté pronese slova: „Amen, amen a amen.“ Pokud bílý kapesník nemáte, můžete jednoduše mávat rukou.

Bratři a sestry, nyní vás žádám, abyste se postavili a zúčastnili se zvolání hosana, po němž zazní „Hymna hosana“ a píseň „Duch Boží“.¹

Na znamení dirigenta se prosím připojte ke zpěvu písně „Duch Boží“.

*Hosana, hosana, hosana Bohu a Beránku.
Hosana, hosana, hosana Bohu a Beránku.
Hosana, hosana, hosana Bohu a Beránku.
Amen, amen a amen. ■*

POZNÁMKA

1. Náboženské písně, č. 2.

Bountiful, Utah, USA

President Dallin H. Oaks
První rádce v Prvním předsednictvu

Veliký plán

My, kteří známe Boží plán a uzavřeli jsme smlouvu, že se do jeho uskutečňování budeme zapojovat, máme jasně danou zodpovědnost těmto pravdám učit.

I uprostřed mimořádných zkoušek a výzev jsme vskutku požehnání! Tato generální konference na nás vylévá bohatství a radosti spojené se Znovuzřízením evangelia Ježíše Krista. Radujeme se z vidění Otce a Syna, které zahájilo Znovuzřízení. Připomněli jsme si zázračný příchod Knihy Mormonovy, jejímž hlavním účelem je svědčit o Ježíši Kristu a Jeho nauce. Byli jsme osvěženi radostnou skutečností, že zjevení existuje a přichází k prorokům i k nám osobně. Vyslechli jsme si drahocenná svědectví o neko-nečném Usmíření Ježíše Krista a o Jeho doslovném Vzkříšení. A byli jsme vyučováni pravdám týkajícím se plnosti Kristova evangelia zjeveného Josephu

Smithovi poté, co Bůh Otec onomu nově povolnému prorokovi oznámil: „Toto je můj Milovaný Syn. Slyš Její!“ (Joseph Smith–Životopis 1:17.)

Byli jsme utvrzeni ve svém poznání ohledně znovuzřízení kněžství a jeho klíčů. Byli jsme osvěženi v odhodlání dbát na to, aby Pánova znovuzřízená Církev byla známa pod svým správným názvem – jako Církev Ježíše Krista Svätých posledních dnů. A byli jsme vyzváni, abychom se připojili k pústu a modlitbě za zmenšení současných i budoucích dopadů devastující celosvětové pandemie. Dnes dopoledne nás inspiroval Pánův žijící prorok, který přednesl historické prohlášení o Znovuzřízení. Potvrzujeme slova tohoto

prohlášení, že „ti, kteří s modlitbou studují poselství Znovuzřízení a jednájí s vírou, budou požehnáni tím, že získají vlastní svědectví o jeho božskosti a o jeho záměru připravit svět na zaslíbený Druhý příchod našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista“.¹

Plán

Toto vše je součástí božského plánu, jehož účelem je uschopnit děti Boží, aby byly oslaveny a staly se takovými, jako je On. Tento plán, označovaný v písmech jako veliký plán štěstí, „[plán] vykoupení“ a „plán spasení“ (Alma 42:8, 11, 5) – zjevený během Znovuzřízení – má počátky na Radě v nebi. Jako duchové jsme toužili dosáhnout věčného života, z něhož se těšili naši nebeští rodiče. V onom okamžiku jsme pokročili tak daleko, jak jsme bez života ve smrtelnosti ve fyzickém těle pokročit mohli. Aby nám Bůh Otec tuto zkušenost poskytl, naplánoval stvoření této země. V tomto naplánovaném smrtelném životě budeme znečištěni hříchem, protože budeme čelit protivenství nezbytnému pro náš duchovní růst. Také se staneme podrobni fyzické smrti. Abychom byli od smrti a hříchu zachráněni, bude nám podle plánu Nebeského Otce poskytnut Spasitel. Jeho Vzkříšení nás všechny vykoupí od smrti a Jeho smírná oběť zaplatí cenu nutnou k tomu, abychom mohli být všichni očištěni od hříchu za podmínek stanovených k tomu, aby napomáhaly našemu růstu. Toto Usmíření Ježíše Krista je ústředním bodem Otcova plánu.

Otcův plán byl všem duchovním dětem Božím představen na Radě v nebi, včetně jeho důsledků a zkoušek ve smrtelnosti, jeho nebeské pomoci a jeho slavného cíle. Viděli jsme konec od počátku. Všechny ty nespočetné zástupy smrtelníků, kteří se narodili na tuto zemi, se rozhodli pro Otcův plán a bojovali za něj v nebeském zápase, který následoval. Mnozí také uzavřeli s Otcem smlouvy ohledně toho, co budou ve smrtelnosti dělat. Naše skutky v duchovním světě ovlivnily – způsobem, který nám nebyl zjeven – naše okolnosti ve smrtelnosti.

Provo, Utah, USA

Smrtelnost a duchovní svět

Nyní shrnu několik základních prvků Otcova plánu, které na nás působí během naší cesty smrtelností a v duchovním světě, který po ní následuje.

Účelem smrtelného života a posmrtného růstu, který může následovat, je to, aby se potomci Boží mohli stát takovými, jako je Bůh. Toto si Nebeský Otec přeje pro všechny své děti. Abychom tohoto radostného údělu dosáhli, věčné zákony požadují, abychom se stali čistými skrze Usmíření Ježíše Krista, abychom tak mohli dlít v přítomnosti Otce a Syna a těšit se z požehnání plynoucích z oslavení. Jak učí Kniha Mormonova, Bůh zve „všechny, aby [přišli] k němu a [podíleli] se na dobrotivosti jeho; a neodpírá žádnému, který k němu přichází, černému ani bílému, porobenému ani svobodnému, muži ani ženě; a pamatuje na pohany; a všichni jsou Bohu stejní“ (2. Nefi 26:33; viz také Alma 5:49).

Božský plán určený k tomu, abychom se stali takovými, jakými se máme stát, vyžaduje, abychom se rozhodovali tak, že budeme odmítat zlovolné protivenství, jež smrtelníky pokouší, aby jednali v rozporu s Božími příkázáními a Jeho plánem. Také vyžaduje, abychom byli poddáni dalším protivenstvím souvisejícím se smrtelností, jako jsou hříchy druhých lidí nebo některé vrozené vady. Někdy potřebného růstu dosáhneme lépe skrze utrpení a protivenství než skrze pohodlí a klid. A žádné z těchto protivenství ve smrtelnosti by nedosáhlo svých věčných účelů, kdybychom byli božským zásahem zbaveni všech nepříznivých důsledků smrtelnosti.

Tento plán zjevuje náš osud ve věčnosti, účel a podmínky našeho putování ve smrtelnosti a nebeskou pomoc, kterou budeme dostávat. Příkázání Boží nás varují, abychom nezbloudili do nebezpečných situací. Na naší cestě nás vede učení

inspirovaných vedoucích a poskytuje nám ujištění, která nám při našem věčném putování pomáhají.

Boží plán nám poskytuje čtyři velká ujištění, jež nám mají na naší cestě smrtelností pomáhat. Všechna jsou nám dána skrze Usmíření Ježíše Krista, které je ústředním bodem tohoto plánu. To *první* nás ujišťuje, že skrze Jeho utrpení za hříchy, z nichž učiníme pokání, můžeme být od těchto hříchů očištěni. Pak na ně tento milosrdný poslední soudce již nebude vzpomínat. (Viz Nauka a smlouvy 58:42.)

Druhé ujištění, které vyplývá z Usmíření našeho Spasitele, se týká toho, že Spasitel na sebe vzal všechny další slabosti smrtelnosti. To nám umožňuje obdržet božskou pomoc a sílu, abychom dokázali snášet nevyhnutelná břemena smrtelnosti, osobní i všeobecná, jako jsou války nebo epidemie. Ten nejjasnější popis této důležité moci plynoucí z Usmíření, který máme v písmech, poskytuje Kniha Mormonova. Spasitel na sebe vzal „bolesti a nemoci a [slabosti] lidu svého. ... Vezme na sebe slabosti jejich, aby nitro jeho mohlo býti naplněno milosrdenstvím podle těla, aby poznal podle těla, jak pomoci lidu svému podle slabostí jeho.“ (Alma 7:11–12.)

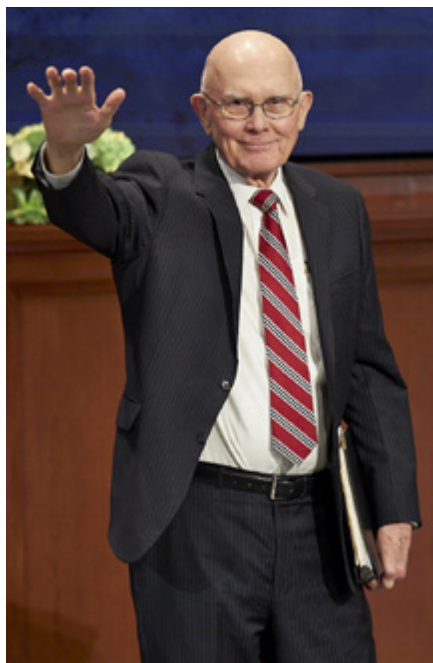
Třetí ujištění se týká toho, že Spasitel skrze své nekonečné Usmíření ruší definitivnost smrti a poskytuje nám radostné ujištění o tom, že budeme všichni vzkříšeni. Kniha Mormonova učí: „Toto znovuzřízení přijde ke všem, jak k starým, tak k mladým, jak k porobeným, tak k svobodným, jak k mužům, tak k ženám, jak k zlovolným, tak ke spravedlivým; a dokonce ani jeden vlas z hlavy jejich nebude ztracen; ale vše bude znovuzřízeno do své dokonalé schránky.“ (Alma 11:44.)

Během velikonočního období budeme oslavovat to, že vzkříšení je

skutečné. To nám dává perspektivu a sílu překonávat výzvy smrtelnosti, jimž čelí každý z nás i ti, které máme rádi – například fyzické, duševní nebo emocionální nedostatky, které si s sebou neseme od narození nebo které získáváme během smrtelného života. Díky vzkříšení víme, že tyto vady smrtelnosti jsou pouze dočasné!

Znovuzřízené evangelium nás ujišťuje, že vzkříšení může zahrnovat možnost být se členy naší rodiny – s manželem, manželkou, dětmi a rodiči. To je pro nás mocné povzbuzení k tomu, abychom ve smrtelnosti plnili své rodinné zodpovědnosti. Pomáhá nám to žít pospolu v lásce v tomto životě a očekávat radostné opětovné shledání a sdružování v životě příštím.

Čtvrté a poslední ujištění se týká toho, že novodobé zjevení nás učí, že náš pokrok nemusí skončit na konci smrtelnosti. Ohledně tohoto důležitého ujištění toho bylo zjeveno jen málo. Je nám řečeno, že tento život je dobou na

to, abychom se připravili na setkání s Bohem, a že nemáme odkládat pokání. (Viz Alma 34:32–33.) Přesto jsme učeni, že

v duchovním světě je evangelium kázáno i zlovolným a neposlušným, „kteří zavrhlí pravdu“ (Nauka a smlouvy 138:29), a že ti, kteří jsou učeni, mohou ještě před Posledním soudem činit pokání (viz verše 31–34, 57–59).

Uvedu ještě několik dalších základních prvků plánu našeho Nebeského Otce:

Znovuzřízené evangelium Ježíše Krista nám poskytuje jedinečný náhled na témata cudnosti, manželství a plození dětí. Učí nás, že manželství podle Božího plánu je nezbytné pro naplnění účelů Božího plánu, abychom poskytli božsky stanovené prostředí pro narození do smrtelnosti a abychom připravovali členy rodiny na věčný život. „Manželství je pro člověka ustanoveno Bohem,“ řekl Pán, „aby země mohla naplnit účel svého stvoření.“ (Nauka a smlouvy 49:15–16.) V tomto je Jeho plán samozřejmě protikladem některých mocných světských vlivů v lidských zákonech a zvycích.

Moc tvořit smrtelný život je tou nejvznešenější mocí, kterou Bůh dal svým dětem. Její používání bylo nařízeno oním prvním přikázáním daným Adamovi a Evě, ale zároveň bylo dáno další důležité přikázání, které zakazuje její nesprávné používání. Jakékoli používání moci plození mimo manželský svazek je tak či onak hříšným zneučtením a překroucením nanejvýš božského rysu mužů a žen. Důraz, který znovuzřízené evangelium klade na tento

Olmué, Marga Marga, Chile

zákon cudnosti, je dán tím, jaký účel mají naše moci plození při uskutečňování Božího plánu.

Co dál?

V době tohoto 200. výročí Prvního vidění, které zahájilo Znovuzřízení, známe Pánův plán a povzbuzují nás dvě staletí trvajícím pozhledáním, která z něho skrze Pánovu znovuzřízenou církev vyplývají. V tomto roce 2020 můžeme na minulé události nahlížet ostrým zrakem, který je běžně nazýván zrakem s ostrostí 20/20.

Když však hledíme k budoucnosti, naše vidění je mnohem nejistější. Víme, že v duchovním světě je nyní, dvě staletí po Znovuzřízení, mnoho pracovníků se zkušenostmi ze smrtelnosti, kteří se věnují hlásání evangelia, jež tam probíhá. Také víme, že nyní máme mnohem více chrámů, kde můžeme vykonávat obřady věčnosti pro ty, kteří činí pokání a přijímají Pánovo evangelium na obou stranách závoje smrti. Toto vše napomáhá tomu, aby se plán Nebeského Otce nadále naplňoval. Boží láska je tak velká, že s výjimkou několika málo těch, kteří se vědomě stávají syny zatracení, zajišťuje Bůh všem svým dětem vítězoslavné konečné určení (viz Nauka a smlouvy 76:43).

Víme, že Spasitel se vrátí a že nastane tisíciletí mírumilovné vlády, které zakončí onu smrtelnou část Božího plánu. Také víme, že budou různá

Starší Quentin L. Cook
Kvorum Dvanácti apoštolů

vzkříšení, spravedlných a nespravedlných, přičemž každý člověk po svém vzkříšení podstoupí poslední soud.

Souzeni budeme podle svých skutků, přání svého srdce a toho, jakým člověkem jsme se stali. Tento soud způsobí, že všechny děti Boží postoupí do takového království slávy, pro které je uzpůsobila jejich poslušnost a kde se budou cítit příjemně. Soudcem toho všeho bude náš Spasitel Ježíš Kristus. (Viz Jan 5:22; 2. Nefi 9:41.) Jeho vševědoucnost Mu poskytuje dokonalé poznání všech našich skutků a přání – těch, z nichž jsme neučinili pokání nebo jsme je nezměnili, i těch z nichž jsme pokání učinili nebo jsou spravedlivé. Proto po Jeho soudu všichni vyznáme, že „soudy jeho jsou spravedlné“ (Mosiáš 16:1).

Na závěr se podělím o poznatek, který jsem získal díky mnoha dopisům a posuzování mnoha žádostí o návrat do Církve poté, co si lidé nechali vymazat jméno ze záznamů nebo od Církve odpadli. Mnozí naši členové tomuto plánu spasení, který odpovídá na většinu otázek ohledně nauky a inspirovaných postupů znovuzřízené Církve, plně nerozumějí. My, kteří Boží plán známe a uzavřeli jsme smlouvu, že se do jeho uskutečňování budeme zapojovat, máme jasně danou zodpovědnost těmto pravdám učit a dělat vše, co je v našich silách, abychom je prosazovali jak mezi ostatními lidmi, tak i ve svých vlastních okolnostech ve smrtelnosti. Svědčíme o Ježíši Kristu, našem Spasiteli a Vykupiteli, který toto vše umožňuje. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKA

1. „Znovuzřízení plnosti evangelia Ježíše Krista – prohlášení světu při příležitosti dvoustého výročí“, v: Russell M. Nelson, „Slyš Ježí“, *Liahona*, květen 2020, 91.

Požehnání plynoucí z pokračujícího zjevení prorokům a ze zjevení osobního, jež má v životě vést každého z nás

Pokračující zjevení bylo přijímáno a je přijímáno prostředky, které stanovil Pán.

Dnes budu mluvit o pokračujícím zjevení prorokům a o pokračujícím zjevení osobním, jež má v životě vést každého z nás.

Někdy obdržíme zjevení, i když neznáme Pánovy záměry. Krátce předtím, než byl starší Jeffrey R. Holland v červnu roku 1994 povolán apoštolem, jsem měl nádherný zážitek, kdy

mi bylo zjeveno, že bude povolán. Byl jsem tehdy oblastním reprezentantem a neviděl jsem jediný důvod, proč mi to mělo být dáno poznat. Byli jsme však společníci, když jsme jako mladí misionáři působili na začátku 60. let v Anglii, a měl jsem ho moc rád. Považuji tento zážitek za láskyplné milosrdenství, které mi bylo dáno.

San Bernardo, Santiago, Chile

V nedávných letech jsem přemýšlel o tom, zda mě Pán nepřipravoval na to, abych byl služebně mladším členem Dvanácti pro jednoho úžasného misionářského společníka, který byl mým služebně mladším společníkem, když jsme byli mladí misionáři.¹ Někdy upozorňuji mladé misionáře, aby byli laskaví ke svým služebně mladším společníkům, protože nikdy nevědí, kdy ti budou jejich služebně starším společníkem.

Mám pevné svědectví o tom, že tuto znovuzřízenou církev vede Spasitel Ježíš Kristus. On ví, koho povolal jako své apoštoly a v jakém pořadí. Také ví, jak připravit svého služebně nejstaršího apoštola, aby byl prorokem a prezidentem církve.

Dnes dopoledne jsme byli požehnáni možností naslouchat našemu milovanému proroku, prezidentu Russellu M. Nelsonovi, který přednesl úžasné prohlášení světu, jež je připomínkou dvousetého výročí znovuzřízení plnosti evangelia Ježíše Krista.² Toto klíčové prohlášení pronesené prezidentem Nelsonem dalo jasně najevo, že církev Ježíše Krista vděčí za svůj původ, existenci a své vedení ohledně budoucnosti zásadě pokračujícího zjevení. Toto nové prohlášení představuje sdělení milujícího Otce určené Jeho dětem.

President Spencer W. Kimball kdysi vyjádřil pocity, které mám dnes já. Prohlásil: „To, za co máme být mezi tím vším ... nejvíce vděční, je skutečnost, že nebesa jsou vskutku otevřena a že znovuzřízená církev Ježíše Krista je založena na skále zjevení. Pokračující zjevení je vpravdě skutečnou životní silou evangelia žijícího Pána a Spasitele – Ježíše Krista.“³

Prorok Enoch viděl dobu, v níž žijeme. Pán dal Enochovi poznat velkou zlovolnost, která bude rozšířena po celé zemi, a prorokoval

o velikém soužení, které nastane. Pán však slíbil: „Ale lid svůj zachovám.“⁴

„A spravedlivost sešlu s nebe; a pravdu vyšlu ze země, aby vydávala svědectví o mém Jednorozeném.“⁵

President Ezra Taft Benson učil s velikou mocí, že Kniha Mormonova, závěrný kámen našeho náboženství, vyšla ze země jako naplnění Pánových slov určených Enochovi. Otec a Syn a andělé a proroci, kteří se zjevili Proroku Josephu Smithovi, byli „pověřeni nebem, aby pro království znovuzřídili nezbytné moci“.⁶

Prorok Joseph Smith získával zjevení za zjevením. O některých se mluvilo i na této konferenci. Mnohá zjevení, která Prorok Joseph obdržel, jsou pro nás zachována v Nauce a smlouvách. Všechna standardní díla církve obsahují mysl a vůli Páně určenou nám v této poslední dispensaci.⁷

Kromě těchto důležitých základních písem jsme požehnáni také pokračujícím zjevením dávaným žijícím prorokům. Proroci jsou „pověřeni zástupci Pána oprávnění promlouvat v Jeho zastoupení“.⁸

Některá zjevení mají nesmírnou důležitost a jiná obohacují naše porozumění základním božským pravdám a poskytují vedení pro naši dobu.⁹

Jsmo nesmírně vděční za zjevení dané prezidentu Spenceru W. Kimballovi, které v červnu roku 1978 rozšířilo kněžská a chrámová požehnání na všechny způsobilé muže v církvi.¹⁰

Sloužil jsem s mnohými členy Dvanácti, kteří byli přítomni a účastnili

se oné chvíle, kdy bylo toto drahocenné zjevení přijato. Každý z nich mi v osobních rozhovorech potvrdil mocné a sjednocující duchovní vedení, které president Kimball a oni sami zažili. Mnozí řekli, že to bylo nejmocnější zjevení, které kdy předtím či poté obdrželi.¹¹

Ti z nás, kteří v Kvoru Dvanácti apoštolů slouží dnes, jsou požehnáni tím, jak skrze současné proroky přicházejí další významná zjevení.¹² President Russell M. Nelson byl a je pověřeným zástupcem Pána *obzvláště* s ohledem na zjevení, která mají pomoci rodinám budovat doma svatyně víry, shromažďovat rozptýlený Izrael na obou stranách závoje a zehnat obdarovaným členům ve vztahu k posvátným chrámovým obřadům.

Když byly na říjnové generální konferenci v roce 2018 oznámeny důležité změny, které mají požehnat našim domovům, svědčil jsem o tom, že „během diskuse Rady Prvního předsednictva a Kvora Dvanácti apoštolů v chrámu a poté, co náš milovaný prorok prosil Pána o zjevení, ... jsme všichni obdrželi mocné potvrzení“.¹³

V té době byla přijata i další zjevení týkající se posvátných chrámových

obřadů, která však nebyla oznámena ani zavedena hned.¹⁴ Tyto pokyny nejprve přišly jako osobní prorocké zjevení k prezidentu Russellu M. Nelsonovi a ti, kteří se daného procesu účastnili, obdrželi láskyplné a mocné potvrzení. President Nelson konkrétně zapojil i sestry, které předsedají Pomocnému sdružení, Mladým ženám a Primárkám. Konečné vedení dané v chrámu Prvnímu předsednictvu a Kvoru Dvanácti apoštolů bylo nesmírné duchovní a mocné. Každý z nás věděl, že jsme obdrželi mysl, vůli a hlas Páně.¹⁵

Se vši vážností prohlašuji, že pokračující zjevení bylo přijímáno a je přijímáno prostředky, které stanovil Pán. Svědčím o tom, že nové prohlášení, které dnes dopoledne pronesl president Nelson, je zjevením, jež má žehnat všem lidem.

Zveme všechny, aby hodovali u stolu Páně

Také prohlašujeme, že si ze srdce přejeme být znovu sjednoceni s těmi, kteří zápolí se svědectvím, jsou méně aktivní nebo si nechali vymazat jméno z církevních záznamů. Přejeme si hodovat s vámi „na slovech Kristových“ u stolu Páně – učit se, co máme všichni dělat.¹⁶ Potřebujeme vás! Církev vás

potřebuje! Pán vás potřebuje! Je naší upřímnou modlitbou, abyste se k nám přidali a uctívali s námi Spasitele světa. Víme, že některých z vás se možná něco dotklo nebo že jste zažili nelaskavé či jiné nekřesťanské jednání. Také víme, že víra některých prošla zkouškou, která nebyla v plné míře správně zhodnocena, pochopena či vyřešena.

I někteří z našich nejoddanějších a nejvěrnějších členů čelili na čas zkoušce víry. Moc se mi líbí pravdivý příběh o W. W. Phelpsovi, který opustil Církev a svědčil u soudu v Missouri proti Proroku Josephu Smithovi. Poté, co učinil pokání, napsal Josephovi: „Znám svou situaci, ty ji znáš, Bůh ji zná, a já chci být spasen, pokud mi přátelé pomohou.“¹⁷ Joseph mu skutečně odpustil, zapojil ho znovu do práce a láskyplně napsal: „Původní přátelé jsou nakonec znovu přáteli.“¹⁸

Bratři a sestry, bez ohledu na svou situaci prosím vězte, že Církev a její členové vás znovu rádi přivítají!

Osobní zjevení, jež má v životě vést každého z nás

Osobní zjevení je dostupné všem těm, kteří pokorně usilují o vedení od Pána. Je právě tak důležité jako zjevení prorocké. Díky osobnímu

duchovnímu zjevení od Ducha Svatého obdržely miliony lidí svědectví nutné k tomu, aby se daly pokřtít a byly konfirmovány za členy Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů.

Osobní zjevení je nesmírné požehnání, které získáváme po křtu, když jsme „posvěceni přijetím Ducha Svatého“.¹⁹ Vzpomínám si na jedno zvláštní

duchovní zjevení, když mi bylo 15 let. Můj drahý bratr usiloval o vedení od Pána ohledně toho, jak má odpovědět našemu milovanému otci, který nechtěl, aby bratr sloužil na misi. A i já jsem se modlil s upřímným záměrem a obdržel jsem osobní zjevení o pravdivosti evangelia.

Úloha Ducha Svatého

Osobní zjevení se zakládá na duchovních pravdách přijatých od Ducha Svatého.²⁰ Duch Svatý je tím, kdo zjevuje veškerou pravdu a svědčí o ní, zvláště o pravdách o Spasiteli. Bez Ducha Svatého bychom ve skutečnosti nevěděli, že Ježíš je Kristus. Klíčovou úlohou Ducha Svatého je vydávat svědectví o Otci a Synu, o Jejich titulech a o Jejich slávě.

Duch Svatý může mít na každého mocný vliv.²¹ Tento vliv ale nebude trvalý, dokud dotyčný člověk nebude pokřtěn a neobdrží dar Ducha Svatého. Duch Svatý slouží také jako očišťující prostředek v procesu pokání a odpuštění.

Duch s námi komunikuje úžasnými způsoby. Pán použil tento krásný popis:

„Budu mluvit k tobě v mysli tvé a v srdci tvém skrze Ducha Svatého,

jenž sestoupí na tebe a jenž bude dlíti v srdci tvém.

Nyní, viz, toto je duch zjevení.²²

Ačkoli Jeho vliv může být nesmírně mocný, většinou přichází potichu, jako tichý a jemný hlas.²³ V písmech je uvedeno mnoho příkladů toho, jak Duch působí na naši mysl – vnáší nám pokoj do mysli,²⁴ zaměstnává naši mysl,²⁵ osvěcuje naši mysl,²⁶ a dokonce k nám do mysli přichází jako hlas.²⁷

Mezi zásady, které nás připravují na přijetí zjevení, patří:

- Modlit se o duchovní vedení. Je zapotřebí, abychom s úctou a pokorou hledali a prosili²⁸ a byli trpěliví a poddajní.²⁹
- Připravovat se na inspiraci. To vyžaduje, abychom byli v souladu s Pánovým učením a dodržovali Jeho přikázání.
- Způsobile přijímat svátost. Když tak činíme, dosvědčujeme Bohu a uzavíráme s Ním smlouvu, že na sebe vezmeme jméno Jeho svatého Syna a že na Něj budeme pamatovat a dodržovat Jeho přikázání.

Tyto zásady nás připravují na to, abychom přijímali, rozpoznávali a následovali nabádání a vedení Ducha Svatého. Patří k tomu i „pokojné věci – to, co přináší radost [a] ... život věčný“.³⁰

Naše duchovní příprava se velmi obohacuje tím, když pravidelně studujeme písma a pravdy evangelia a přemítáme o vedení, o něž usilujeme. Pamatujte však na to, že je třeba být trpěliví a důvěřovat Pánovu načasování. Vedení nám je poskytnuto tehdy, když se vševědoucí Pán „záměrně rozhodne, že nás bude učit“.³¹

Zjevení v našich povoláních a pověřeních

Duch Svatý nám bude poskytovat zjevení také v našich povoláních a pověřeních. Vypozoroval jsem, že významné duchovní vedení přichází nejčastěji tehdy, když se při plnění svých zodpovědností snažíme žehnat druhým.

Vzpomínám si, jak mi jako mladému biskupovi krátce předtím, než jsem měl odletět na obchodní cestu, zavolal jeden zoufalý manželský pár. Než dorazili, usilovně jsem prosil Pána, abych věděl, jak jim mohu požehnat. Byla mi zjevena podstata jejich problému i to, co jim mám říci. Toto vedení získané skrze zjevení mi umožnilo naplnit posvátné zodpovědnosti mého povolání jakožto biskupa, i když jsem měl jen velmi málo času. Biskupové po celém světě mají podobné zážitky jako já. Jako president kůlu jsem získával nejen důležitá zjevení, ale i osobní *pokárání* nutná k tomu, aby bylo dosaženo Pánových záměrů.

Ujišťuji vás, že vedení získané skrze zjevení může obdržet každý z nás, zatímco budeme pokorně pracovat na vinici Páně. Vedení většinou přichází od Ducha Svatého. Někdy a pro určité účely však přichází přímo od Pána. Osobně svědčím o tom, že je to pravda. Vedení pro Církev jakožto celek přichází k presidentovi a prorokovi Círky.

Rexburg, Idaho, USA

My, novodobí apoštolové, máme výsadu pracovat a cestovat s naším současným prorokem, presidentem Nelsonem. Budu parafrázovat to, co řekl Wilford Woodruff o Proroku Josephu Smithovi – stejnou měrou to platí i o presidentu Nelsonovi. Vidám, „jak na něj působí Duch Boží, jak dostává zjevení Ježíše Krista a jak se tato zjevení naplňují“.³²

Pokorně dnes prosím o to, abychom my všichni usilovali o pokračující zjevení, které nás v životě povede, a abychom následovali Ducha, zatímco budeme uctívat Boha Otce ve jménu našeho Spasitele Ježíše Krista, o Němž vydávám svědectví ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Když byl v roce 1960 snížen věk mladých mužů pro misionářskou službu z 20 na 19 let, byl jsem jedním z posledních 20letých misionářů; starší Jeffrey R. Holland byl jedním z prvních 19letých misionářů.
2. Viz „Znovuzřízení plnosti evangelia Ježíše Krista – prohlášení světu při příležitosti dvoustého výročí“, v: Russell M. Nelson, „Slyš Ježí“, *Liahona*, květen 2020, 91. Toto prohlášení se připojuje k pěti dalším, které v této dispensaci vydali členové Prvního předsednictva a Kvora Dvanácti apoštolů.

3. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* (2006), 243; viz také Matouš 16:13–19.
4. Mojžíš 7:61.
5. Mojžíš 7:62. Pán pokračoval: „A spravedlivost a pravda, dám, aby zaplavily zemi jako povodeň, abych shromáždil vyvolené své ze čtyř stran země.“ (Mojžíš 7:62; viz také Žalm 85:11.)
6. Ezra Taft Benson, „The Gift of Modern Revelation“, *Ensign*, Nov. 1986, 80.
7. Viz Ezra Taft Benson, „The Gift of Modern Revelation“, 80.
8. Hugh B. Brown, „Joseph Smith among the Prophets“ (Sixteenth Annual Joseph Smith Memorial Sermon, Logan Institute of Religion, Dec. 7, 1958), 7.
9. Viz Hugh B. Brown, „Joseph Smith among the Prophets“, 7. Ve všech případech jsou zjevení v souladu se slovem Božím daným předchozím prorokům.
10. Viz Oficiální prohlášení 2; viz také 2. Nefi 26:33. Toto zjevení zavedlo do praxe nauku stanovenou v Knize Mormonově, že „všichni jsou Bohu stejní“, včetně černých a bílých, porobených a svobodných, mužů a žen (2. Nefi 26:33). Toto pozoruhodné zjevení přijala v posvátné horní místnosti chrámu Salt Lake Rada Prvního předsednictva a Kvora Dvanácti apoštolů a bylo jí tam i potvrzeno.
11. Mnozí apoštolové uvedli, že toto zjevení bylo tak mocné a tak posvátné, že jakákoli slova, kterými by to šlo popsat, by byla nedostatečná, a v určitém smyslu by až oslabila hlubokou a mocnou povahu tohoto zjevení.
12. Viz „Rodina – prohlášení světu“, *Liahona*,

květen 2017, 145. Toto prohlášení pronesl president Gordon B. Hinckley na generálním shromáždění Pomocného sdružení, které se konalo 23. září 1995 v Salt Lake City v Utahu. Viz také Thomas S. Monson, „Vítejte na konferenci“, *Liahona*, listopad 2012, 4–5. President Monson oznámil snížení věku pro misionářskou službu.

13. Quentin L. Cook, „Hluboké a trvalé obrácení k Nebeskému Otci a Pánu Ježíši Kristu“, *Liahona*, listopad 2018, 11.
14. Zjevení týkající se posvátných chrámových obřadů byla implementována ve všech chrámech počínaje 1. lednem 2019. Je důležité rozumět tomu, že o konkrétních detailech týkajících se chrámových obřadů lze hovořit pouze v chrámu. Nicméně o zásadách učít lze. Starší David A. Bednar krásně učil o významu chrámových smluv a obřadů a o tom, jak skrze ně „může do našeho života proudit moc božskosti“ („Nechť je tento dům postaven mému jménu“, *Liahona*, květen 2020, 86).
15. Tento proces a tato setkání se odehrávala v chrámu Salt Lake v lednu, únoru, březnu a dubnu 2018. Konečné zjevení bylo dáno Prvnímu předsednictvu a Kvoru Dvanácti 26. dubna 2018.
16. Viz 2. Nefi 32:3.
17. *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, vol. 1, *The Standard of Truth, 1815–1846* (2018), 418.
18. *Saints*, 1:418.
19. 3. Nefi 27:20.
20. Duch Svatý je členem Božstva (viz 1. Janova 5:7; Nauka a smlouvy 20:28). Má duchovní tělo, ve tvaru a podobě člověka (viz Nauka a smlouvy 130:22). Jeho vliv může působit všude. Je sjednocen v záměrech s naším Nebeským Otcem a s naším Spasitelem Ježíšem Kristem.
21. Pro zevrubné porozumění Světlu Kristovu a rozdílu mezi Světlem Kristovým a Duchem Svatým viz 2. Nefi 32; Nauka a smlouvy 88:7, 11–13; „Světlo Kristovo“, Průvodce k písmům. Viz také, Boyd K. Packer, „Světlo Kristovo“, *Liahona*, duben 2005, 8–14.
22. Nauka a smlouvy 8:2–3.
23. Viz Helaman 5:30; Nauka a smlouvy 85:6.
24. Viz Nauka a smlouvy 6:23.
25. Viz Nauka a smlouvy 128:1.
26. Viz Nauka a smlouvy 11:13.
27. Viz Enos 1:10.
28. Viz Matouš 7:7–8.
29. Viz Mosiáš 3:19.
30. Nauka a smlouvy 42:61.
31. Neal A. Maxwell, *All These Things Shall Give Thee Experience* (2007), 31.
32. Wilford Woodruff, v: *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* (2008), 282.

Starší Ricardo P. Giménez
Sedmdesátník

Nalezněte útočiště v bouřích života

Ježíš Kristus a Jeho Usmíření jsou útočištěm, které všichni potřebujeme, bez ohledu na to, jaké bouře otřásají naším životem.

V polovině devadesátých let jsem byl během svého vysokoškolského studia členem čtvrtého oddílu požárního sboru v Santiagu v Chile. V rámci své služby jsem bydlel na hasičské stanici jako člen noční hlídky. Koncem roku mi bylo řečeno, že musím zůstat na stanici i na Silvestra, protože ten den je téměř pokaždé nějaký výjezd. „Opravdu?“ zeptal jsem se překvapeně.

A pak si vzpomínám, jak jsem tam se svými kolegy čekal, když tu o půlnoci začaly v centru Santiaga vystřelovat ohňostroje. Začali jsme se objímat a blahopřát si k novému roku. Najednou se na požární stanici rozezněla siréna ohlašující výjezd. Popadli jsme vybavení a naskočili do požárního vozu. Když jsme cestou na místo projížděli kolem davů lidí, kteří slavili Silvestra, všiml jsem si, že většina z nich se bezstarostně baví. Byli uvolnění a užívali si vlhého letního večera. Někde opodál se však lidé, jimž jsme spěchali na pomoc, ocitli ve vážných potížích.

Tento zážitek mi pomohl uvědomit si, že ačkoli může v našem životě někdy probíhat vše hladce, pro

každého z nás nastane okamžik, kdy budeme vystaveni nečekaným výzvám a bouřím, jež posunou hranice naší schopnosti vytrvat. Tělesné, duševní, rodinné a profesní výzvy, přírodní katastrofy a další záležitosti týkající se života, či smrti jsou jen některými příklady bouří, kterým budeme v tomto životě čelit.

Tváří v tvář takovýmto bouřím často pocítujeme zoufalství či strach.

President Russell M. Nelson řekl:

„Víra je prostředkem k překonání strachu“ – *víra v našeho Pána Ježíše Krista.*

(„Nechte svou víru projevit“, *Liahona*, květen 2014, 29.)

Když jsem viděl bouře, které zasahují lidské životy, uvědomil jsem si, že nezáleží na tom, jaký typ bouře nás sužuje – bez ohledu na to, zda má nějaké řešení,

či zda je konec v dohlednu – existuje jen jedno útočiště a týká se všech typů bouří. Tímto jediným útočištěm, jež nám dal Nebeský Otec, je náš Pán Ježíš Kristus a Jeho Usmíření.

Nikdo z nás se těmto bouřím nevyhne. Helaman, prorok z Knihy Mormonovy, nás učil tomuto: „Pamatujte, že na skále Vykupitele našeho, jenž jest Kristus, Syn Boží, musíte postavit základ svůj; aby, až dábel vyšle mocné větry své, ano, šípy své ve vichřici, ano, až vás bude tlouci všechno krupobití jeho a mocná bouře jeho, to nemělo nad vámi žádné moci k tomu, aby vás to stáhlo do propasti bídy a nekonečné bědy pro onu skálu, na níž jste postaveni, která je jistým základem, základem, stavěli lidé na něm, nemohou padnouti.“ (Helaman 5:12.)

Starší Robert D. Hales, který měl vlastní zkušenosti s odoláváním bouřím, řekl: „Utrpení je univerzální; jak na ně zareagujeme, je však individuální. Utrpení nás může zavést na jednu ze dvou cest. Může se stát posilujícím a očišťujícím prožitkem spojeným s vírou, nebo

Oslo, Norsko

může být v našem životě ničivou silou, pokud nemáme víru v Pánovu smírnou obět.“ („Your Sorrow Shall Be Turned to Joy“, *Ensign*, Nov. 1983, 66.)

Abychom mohli využívat útočiště, jež nám poskytuje Ježíš Kristus a Jeho Usmíření, musíme v Něj mít víru – takovou víru, která nám umožní pozvednout se nad všechny bolesti omezené pozemské perspektivy. Pán nám slibuje, že pokud k Němu budeme přicházet ve všem, co děláme, učiní naše břemena lehkými.

„Podtež ke mně všickni“, řekl, „kterých pracujete a obtíženi jste, a já vám odpočinutí dám.

Vezměte jho mé na se, a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete odpočinutí dušem svým.

Jho mé zajisté jestiž rozkošné, a bří mě mé lehké.“ (Matouš 11:28–30; viz také Mosiáš 24:14–15.)

Říká se, že „tomu, kdo má víru, není zapotřebí žádného vysvětlení. A tomu, kdo je bez víry, žádné vysvětlení dát nelze.“ (Tento výrok je připisován Tomáši Akvinskému, je však zřejmě volnou parafrází toho,

čemu učil.) Naše porozumění tomu, co se děje zde na zemi, je omezené, a často neznáme odpověď na otázku *proč*. Proč se to děje? Proč se to děje *mně*? Čemu se z toho mám naučit? A právě na situace, kdy nám odpovědi unikají, lze bezezbytku vztáhnout slova, jež pronesl náš Spasitel k Proroku Josephu Smithovi v žaláři v Liberty:

„Synu můj, pokoj buď duši tvé; protiventství tvé a strasti tvé potrvají jen malou chvíli;

A potom, jestliže v tom vytrváš dobře, Bůh tě oslaví na výsosti.“ (Nauka a smlouvy 121:7–8.)

Ačkoli mnoho lidí skutečně věří v Ježíše Krista, klíčová otázka zní, zda *věříme* Jemu a zda *věříme* tomu, čemu nás učí a o co nás žádá. Někdo si možná říká: „Jak může Ježíš Kristus vědět o tom, co se mi děje? Jak může vědět, co potřebuji ke štěstí?“ Byl to vskutku náš Vykupitel a Přímluvce, o němž prorok Izaiáš mluvil, když řekl:

„Nejpohrdanější zajisté a nejopovrženější byl z lidí, muž bolestí, a kterýž zkusil nemocí. ...

Ještotež on nemoci naše vzal, a bolesti naše vlastní on nesl. ...

Byl raněn pro přestupky naše, potřen pro nepravosti naše; trestání pro pokoj náš bylo na něj vloženo; a ranami jeho jsme uzdraveni.“ (Izaiáš 53:3–5.)

Apoštol Petr nás také učil o Spasiteli, když řekl: „Kterýžto hříchy naše na svém těle sám vnesl na dřevo, abychom hříchům zemrouce, spravedlnosti živi byli, jehož zsinalostí uzdraveni jste.“ (1. Petrova 2:24.)

Ačkoli se blížil čas Petrovy vlastní mučednické smrti, jeho slova nejsou naplněna strachem ani pesimismem; naopak učil Svaté, aby se veselili, i když jsou „zkormouceni ... v rozličných pokušeních“. Radil nám, abychom pamatovali na to, že zkouška naší víry, jež „se v ohni zkušuje“, nás povede k „chvále, a ke cti i k slávě při zjevení Ježíše Krista“ a ke „spasení [našich] duší“ (1. Petrova 1:6–7, 9).

Petr pokračoval:

„Nejmilejší, nebudiž vám divný ten příšlý na vás oheň, pro zkoušení vás, jako by se vám něco nového přihodilo.

Ale z toho, že jste účastni utrpení Kristových, radujte se, abyste i při zjevení slávy jeho radovali se s veselím.“ (1. Petrova 4:12–13.)

President Russell M. Nelson učil tomu, že „Svatí dokáží být šťastní v jakékoli situaci. ... Když se v životě zaměřujeme na Boží plán spasení ... a na Ježíše Krista a Jeho evangelium, můžeme pociťovat radost bez ohledu na to, co se v našem životě děje – nebo neděje. Radost pochází od Něho a skrze Něho. On je zdrojem veškeré radosti.“ („Radost a duchovní přežití“, *Liahona*, listopad 2016, 82.)

Samozřejmě je snazší tato slova říkat, když zrovna nejsme uprostřed bouře, než podle nich žít a uplatňovat je, když bouře zuří. Jako váš bratr však doufám, že vnímáte, že se s vámi chci upřímně podělit o to, jak cenné je vědět, že Ježíš Kristus a Jeho Usmíření jsou útočištěm, které všichni potřebujeme, bez ohledu na to, jaké bouře otrásají naším životem.

Vím, že jsme všichni děti Boží, že nás Bůh miluje a že nejsme sami. Vyzývám vás, abyste přišli a viděli, že On vám může ulehčit břemena a být oním útočištěm, které hledáte. Přijďte a pomozte druhým nalézt toto útočiště, po němž tolik touží. Přijďte a zůstaňte s námi v tomto útočišti, které vám pomůže odolávat bouřím života. V srdci vůbec nepochybují o tom, že když přijdete, tak uvidíte, pomůžete a zůstanete.

Prorok Alma svědčil svému synu Helamanovi: „Já vím, že každý, kdo vloží důvěru svou v Boha, bude mít ve zkouškách svých a v trápeních svých a v strastech svých oporu a bude pozvednut posledního dne.“ (Alma 36:3.)

Sám Spasitel řekl:

„Nechť srdce vaše je ... utěšeno; neboť veškeré tělo je v rukou mých; upokojte se a vězte, že já jsem Bůh. ...

Pročež, nebojte se dokonce ani smrti; neboť na tomto světě radost vaše není plná, ale ve mně je radost vaše plná.“ (Nauka a smlouvy 101:16, 36.)

Píseň „Jen nezoufej“, jež se mnohokrát dotkla mého srdce, obsahuje poselství útěchy pro naši duši. Text této písně zní:

*Jen nezoufej, již blízko je ten den,
ó, duše má, kdy Pán tě odmění,
kdy ztichne pláč a bol je utišen,
kdy zkoušky tvé se v radost promění.
Jen nezoufej, tam v ráji nebeském
všech shledání Bůh možné učiní.
(Náboženské písně, č. 64)*

Vím, že když budeme čelit bouřím života, tak pokud se budeme snažit ze všech sil a spoléhat se na Ježíše Krista a Jeho Usmíření jako na své útočiště, budeme pozehnáni úlevou, útěchou, silou, mírností a pokojem, jež hledáme, s jistotou v srdci, že na konci našeho času zde na zemi uslyšíme Mistra slova: „To dobře, služebníče dobrý a věrný. ... Vejdí v radost pána svého.“ (Matouš 25:21.) Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

Olmué, Marga Marga, Chile

Starší Dieter F. Uchtdorf
Kvorum Dvanácti apoštolů

Přijďte a zapojte se

Vybízíme všechny Boží děti na celém světě, aby se do tohoto velkolepého úsilí zapojily spolu s námi.

Draží bratři a sestry, draží přátelé, každý týden členové Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů po celém světě uctívají našeho milovaného Nebeského Otce, Boha a krále vesmíru, a Jeho Milovaného Syna Ježíše Krista. Přemítáme o životě a učení Ježíše Krista – jediné bezhříšné duše, která kdy žila, neposkvrněného Beránka Božího. Tak často, jak je to možné, přijímáme svátost na památku Jeho oběti a připomínáme si, že On je středobodem našeho života.

Milujeme Ho a ctíme Ho. Ježíš Kristus díky své hluboké a věčné lásce trpěl a zemřel za vás i za mě. Prolomil brány smrti, rozbil překážky, které oddělují přátele a blízké,¹ a přinesl naději zoufalým, uzdravení nemocným a vysvobození zajatým.²

Jemu zasvěcujeme své srdce, život a svou každodenní oddanost. Z tohoto důvodu „mluvíme o Kristu, radujeme se v Kristu [a] kážeme o Kristu ... , aby děti naše mohly vědět, k jakému prameni mohou hledět pro odpuštění hříchů svých“.³

Uplatňujeme zásady učenictví

Být učedníkem Ježíše Krista však znamená mnohem více než jen mluvit o Kristu a kázat o Kristu. Sám Spasitel znovuzřídil svou církev, aby nám pomohl na cestě k tomu, stát se více takovými, jako je On. Církev Ježíše

Krista Svatých posledních dnů je zorganizována tak, aby poskytovala příležitosti k uplatňování základních zásad učenictví. Tím, že se aktivně zapojujeme do dění v Církvi, se učíme rozpoznávat nabádání Ducha Svatého a jednat podle něho. Rozvíjíme sklon podávat pomocnou ruku druhým se soucitem a laskavostí.

Je to úsilí na celý život a vyžaduje praxi.

Vrcholoví sportovci tráví bezpočet hodin procvičováním základních aspektů svého sportu. Zdravotní sestry, networkeři, jaderní fyzici, a dokonce i já jako soutěživý amatérský kuchař v Harrietině kuchyni získáváme své schopnosti a kvalifikaci

jen díky tomu, že pilně procvičujeme svou odbornost.

Jako kapitán letadla jsem často školil piloty na leteckém simulátoru – důmyslném zařízení, jež napodobuje skutečný let. Simulátor pilotovi nejen pomáhá naučit se základům létání, ale také mu umožňuje prožít nečekané události, které by ho mohly při řízení skutečného letounu potkat, a reagovat na ně.

Tytéž zásady platí i pro učedníky Ježíše Krista.

Aktivní účast v Církvi Ježíše Krista a velká různorodost příležitostí s ní spojených nám pomohou lépe se připravit na proměnlivé životní situace, ať již budou jakkoli závažné. Jako členové Církve jsme povzbuzováni, abychom se prostřednictvím proroků, dávných i novodobých, ponořili do Božích slov. Skrze upřímnou a pokornou modlitbu k Nebeskému Otci se učíme rozpoznávat hlas Svatého Ducha. Přijímáme povolání sloužit, učit, plánovat, pečovat a řídit. Tyto příležitosti umožňují našemu duchu, myslí i charakteru růst.

Pomohou nám připravit se na uzavření a dodržování posvátných

Millcreek, Utah, USA

smluv, jež nám budou žehnat v tomto životě i v životě příštím.

Pojďte, přidejte se k nám!

Vybízíme všechny Boží děti na celém světě, aby se do tohoto velkolepého úsilí zapojily spolu s námi. Přijďte a uvidíte! I během tohoto náročného období poznamenaného nákazou COVID-19 – spojte se s námi přes internet. Setkejte se s našimi misionáři na internetu. Zjistěte sami pro sebe, jaká tato Církev ve skutečnosti je! Až toto náročné období přejde, setkejte se s námi v našich domovech a při bohoslužbách!

Zveme vás, abyste přišli a pomohli! Přijďte a služte s námi tím, že budete pečovat o Boží děti, kráčet ve Spasitelových stopách a proměňovat svět k lepšímu.

Přijďte a zapojte se! Díky vám budeme silnější. A i vy se stanete lepšími, laskavějšími a šťastnějšími. Vaše víra bude hlubší a nezdolnější – schopnější odolávat zvrátům a nečekaným životním zkouškám.

A jak můžeme začít? Existuje mnoho možností.

Vybízíme vás, abyste si četli v Knize Mormonově. Pokud ji nemáte, můžete si ji číst na stránkách CírkevJežíseKrista.org⁴ nebo si stáhnout mobilní aplikaci Kniha Mormonova. Kniha Mormonova je další svědectví o Ježíši Kristu a doprovází Starý a Nový zákon. Všechna tato svatá písmena máme velmi rádi a učíme se z nich.

Zveme vás, abyste strávili nějaký čas i na stránkách PojďteKeKristu.org a zjistili, čemu členové Církve učí a v co věří.

Vybídněte misionáře, aby vás kontaktovali přes internet nebo v soukromí vašeho domova, tam kde je to možné – přinášejí hojivé poselství

naděje. Tito misionáři jsou naši drahocevní synové a dcery, kteří věnují svůj čas a prostředky službě na mnoha místech po celém světě.

V Církvi Ježíše Krista najdete rodinu lidí, kteří se od vás příliš neliší. Najdete ty, kteří potřebují vaši pomoc a kteří chtějí zároveň pomáhat vám v úsilí stát se tou nejlepší verzí sebe sama – člověkem, jakým se máte podle Božího záměru stát.

Spasitel otevírá svou náruč všem

Možná si říkáte: „V životě jsem udělal hodně chyb. Nejsem si jistý, zda bych někdy dokázal mít pocit, že skutečně patřím k Církvi Ježíše Krista. Bůh se určitě o někoho, jako jsem já, nezajímá.“

Přestože Ježíš Kristus je Král králů,⁵ Mesiáš a Syn Boha živého,⁶ velmi Mu záleží na každém z Božích dětí. Zajímá se o člověka bez ohledu na jeho postavení – jak je chudý, či bohatý, jak je nedokonalý, či jak se osvědčil. Spasitel během svého smrtelného života sloužil všem – šťastným a úspěšným, zlomeným a ztraceným i těm, kteří postrádali naděje. Lidé, kterým sloužil a o které pečoval, často nebyli nijak významní, krásní ani bohatí. Lidé, které pozvedal, měli často málo co nabídnout na oplátku kromě vděčnosti, pokorného srdce a touhy mít víru.

Jestliže Ježíš strávil svůj život službou těm nejmenším z těchto lidí,⁷ nemá je snad rád i dnes? Není v Jeho

Církvi místo pro všechny Boží děti? I pro ty, kteří se cítí nehodní, zapomenutí či osamělí?

Neexistuje žádný práh dokonalosti, kterého musíte dosáhnout, abyste si zasloužili Boží milost. Aby vaše modlitby dosáhly nebe, nemusí být hlasité, výřečné ani gramaticky správné.

Bůh ve skutečnosti nikomu nenadržuje⁸ – to, čeho si cení svět, pro Něj neznamena nic. Zná vaše srdce a miluje vás bez ohledu na váš titul, čistou hodnotu vašeho jmění nebo počet vašich sledujících na Instagramu.

Pokud se v srdci obrátíte k Nebeskému Otci a přiblížíme se Mu, pocítíme, že On se přibližuje nám.⁹

Jsme Jeho milované děti.

I ti, kteří Ho odmítají.

I ti, kteří se jako tvrdohlavé, vzpurné dítě na Boha a Jeho Církev rozzlobili, sbalili si věci a nahněvaně vyběhli ze dveří se slovy, že odcházejí a už nikdy se nevrátí.

Když dítě utíká z domova, možná si nevšimne, že se za ním z okna dívají starostliví rodiče. S láskou v srdci sledují svého syna nebo dceru, jak odchází – v naději, že se jejich drahé dítě z této srdceryvné zkušenosti něčemu naučí a možná uvidí život novými očima – a nakonec se vrátí domů.

Stejně tak je to s naším milujícím Nebeským Otcem. Čeká, až se vrátíme.

Se slzami lásky a soucitu očekává váš návrat i váš Spasitel. I když máte

pocit, že jste Bohu vzdáleni, uvidí vás; bude vůči vám pocítovat soucit a poběží, aby vás objal.¹⁰

Přijďte a zapojte se.

Bůh nám dovoluje, abychom se učili z vlastních chyb

Jsme poutníci, kteří kráčejí po cestě smrtelnosti při úchvatném hledání smyslu a nejvyšší pravdy. Často vidíme jen cestu, která je bezprostředně před námi – nevidíme, kam nás záhyby cesty zavedou. Náš milující Nebeský Otec nám nedal všechny odpovědi. Očekává od nás, že na mnohé přijdeme sami. Očekává od nás, že budeme věřit – i tehdy, když to bude obtížné.

Očekává od nás, že se napřímíme a vyvineme v sobě trochu odhodlání – trochu výdrže – a uděláme další krok kupředu.

Takto se učíme a rosteme.

Opravdu byste chtěli, aby vám vše do nejmenších detailů vysvětloval? Opravdu byste chtěli, aby vám odpovídal na každou otázku? A přesně vám říkal, jak dosáhnout každého cíle?

Domnívám se, že většina z nás by se tohoto nebeského mikrořízení velmi rychle nabažila. Důležitá ponaučení v životě získáváme skrze své zkušenosti. Tím, že se učíme z vlastních chyb. Tím, že činíme pokání a sami přicházíme na to, že „zlovolnost nikdy nebyla štěstím“.¹¹

Ježíš Kristus, Syn Boží, zemřel proto, aby nás naše chyby nemusely zatratit a navždy zastavit náš pokrok. Díky Němu můžeme činit pokání a naše chyby se mohou stát odrazovými můstkami k větší slávě.

Po této cestě nemusíte jít sami. Nebeský Otec nás nenechává bloudit v temnotě.

Proto se na jaře roku 1820 zjevil se svým Synem Ježíšem Kristem mladému muži Josephu Smithovi.

Zamyslete se nad tím na okamžik! Bůh vesmíru se zjevil člověku!

Bylo to první z mnoha Josephových setkání s Bohem a dalšími nebeskými bytostmi. Mnohá ze slov, která k němu tyto božské bytosti promluvily, jsou zaznamenána v písmech Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Jsou snadno dostupná. Každý si v nich může číst a poznávat poselství, které pro nás Bůh v dnešní době má.

Vybízáme vás, abyste si je sami prostudovali.

Joseph Smith byl velmi mlád, když tato zjevení obdržel. Většina z nich přišla ještě předtím, než dovršil 30 let.¹² Neměl žádné zkušenosti a některým lidem nejspíš připadal málo kvalifikovaný na to, aby byl Pánovým prorokem.

A Pán ho přesto povolal – přičemž se řídil vzorem, který opakovaně nacházíme ve svatých písmech.

Bůh při Znovuzřízení svého evangelia nečekal na to, až najde dokonalého člověka.

Kdyby to udělal, čekal by doteď.

Joseph se v mnohém podobal vám i mně. I když se dopouštěl chyb, Bůh jeho prostřednictvím dosáhl svých velikých záměrů.

President Thomas S. Monson často opakoval toto rčení: „Koho Pán povolává, toho uschopňuje.“¹³

Apoštol Pavel domlouval Svatým v Korintu: „Podívejte se, bratři [a sestry], jak vás Bůh povolal: podle lidských měřítek mezi vámi není mnoho moudrých, mocných nebo urozených.“¹⁴

Bůh dosahuje svých záměrů

prostřednictvím slabých a obyčejných lidí. Tato pravda je svědectvím o tom, že Boží dílo na zemi je uskutečňováno Jeho mocí, ne lidskou.¹⁵

Naslouchejme Mu, následujme Ho

Když se Bůh zjevil Josephu Smithovi, představil svého Syna Ježíše Krista a řekl: „Slyš Je!“¹⁶

Joseph až do konce svého života Ježíšovi naslouchal a následoval Ho.

A tak, jako tomu bylo v případě Josepha, začíná i naše učednictví rozhodnutím naslouchat Spasiteli Ježíši Kristu a následovat Ho.

Máte-li touhu Ho následovat, seberte svou víru a vezměte na sebe Jeho kříž.

Zjistíte, že *opravdu* patříte k Jeho Církvi, v níž se setkáte s vělostí a vstřícností a kde se můžete zapojit do velkolepého usilování o učednictví a o štěstí.

Doufám, že zatímco se budeme letos během tohoto 200. výročí Prvního vidění zamýšlet a učit o Znovuzřízení Církve Ježíše Krista, uvědomíme si, že to není jen historická událost. Vy i já máme v tomto velkolepém pokračujícím příběhu klíčovou úlohu.

Oslo, Norsko

Starší L. Whitney Clayton
Předsednictvo Sedmdesáti

Jakou úlohu v něm tedy vy i já máme?

Učit se o Ježíši Kristu. Studovat Jeho slova. Naslouchat Mu a následovat Ho tím, že se aktivně zapojíme do tohoto velikého díla. Zvu vás, abyste přišli a zapojili se!

Nemusíte být dokonalí. Jen je třeba, abyste si přáli prohlubovat svou víru a každý den se k Němu přibližovat.

Naší úlohou je milovat Boha a sloužit Mu a milovat Jeho děti a sloužit jim.

Budete-li to dělat, Bůh vás obklopí svou láskou, radostí a spolehlivým vedením pro tento život, a to i za těch nejméně příznivých okolností, a dá vám toho dokonce ještě mnohem více.

O tom svědčím a zanechávám vám své požehnání s hlubokou vděčností a láskou ke každému z vás, v posvátném jménu našeho Spasitele a Mistra – ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Viz Efezským 2:13–14.
2. Viz Lukáš 4:18.
3. 2. Nefi 25:26.
4. Viz Kniha Mormonova na stránkách ChurchofJesusChrist.org/study/scriptures/bofm/title-page?lang=ces.
5. Viz 1. Timoteovi 6:15.
6. Viz Matouš 16:15–17.
7. Viz Matouš 25:40.
8. Viz Skutkové 10:34.
9. Viz Nauka a smlouvy 88:63.
10. Viz reakce otce, který vidí návrat svého marnotratného syna, v Lukášovi 15:20.
11. Alma 41:10.
12. Například více než 100 ze 138 oddílů Nauky a smluv představuje zjevení, která Joseph Smith obdržel před svými 30. narozeninami, jež připadly na 23. prosince 1835.
13. Thomas S. Monson, „Duty Calls“, *Ensign*, May 1996, 44.
14. 1. Korintským 1:26, Bible – překlad 21. století.
15. Viz 1. Korintským 1:28–29; 2. Korintským 4:7.
16. Joseph Smith–Životopis 1:17.

Nejskvělejší domovy

Spasitel je dokonalý inženýr, stavitel a interiérový designér. Jeho záměrem je dokonalost a věčná radost naší duše.

Nedávno upoutal mou pozornost billboard v Salt Lake City. Byla to reklama společnosti zabývající se designem nábytku a interiérů. Stálo na něm: „Sloužíme těm nejskvěleším domovům v Salt Lake City.“

Poselství bylo poutavé – co je to „nejskvělejší domov“? Zamyslel jsem se nad onou otázkou zvláště v souvislosti s dětmi, které jsme s manželkou Kathy vychovali, a v souvislosti s dětmi, které dnes vychovávají ony. Jako všichni rodiče i my jsme si ohledně své rodiny dělali starosti a modlili jsme se za ni. A děláme to dál. Upřímně si pro ně přejeme to nejlepší. Jak mohou ony a jejich děti žít v tom nejskvěleším domově?

Vzpomínal jsem na domovy členů Církve, které jsme s Kathy měli výsadu navštívit. Byli jsme pozváni do domovů členů v Koreji a v Keni, na Filipínách a v Peru, v Laosu a v Lotyšsku. Dovolte mi podělit se s vámi o čtyři poznatky ohledně skvělých domovů.

Zprv – z Pánova pohledu souvisí vytváření toho nejskvělejšího domova ve všech ohledech s osobními vlastnostmi lidí, kteří v něm žijí. Takový domov se v žádném důležitém ani trvalém ohledu nestává skvělým díky nábytku, tržní hodnotě nebo společenskému postavení lidí, kteří ho vlastní. Nejskvěleším znakem jakéhokoli domova je obraz Krista odrážející se v jeho obyvatelích. Záleží na

vnitřním designu duše těchto obyvatel, nikoli na samotné stavbě.

Kristovy vlastnosti získáváme v „průběhu času“¹ tím, že záměrně kráčíme po cestě smlouvy. Křesťanské vlastnosti zdobí život těch, kteří se snaží vést dobrý život. Naplňují domov světlem evangelia, ať je podlaha jejich domova hliněná, či mramorová. Dokonce i když jste jediným členem domácnosti, který se řídí nařízením „usilovat o tyto věci“², můžete přispět k duchovnímu vybavení domova své rodiny.

Pánovou radou, abychom se zorganizovali, připravili každou nutnou věc a zřídili dům, se řídíme tím, že organizujeme, připravujeme a zřizujeme náš duchovní život, nikoli naši nemovitost. Když budeme trpělivě kráčet po Spasitelově cestě smlouvy, z našeho domova se stane „dům slávy, dům pořádku [a] dům Boží“³.

Zadruhé – obyvatelé těch nejskvělejších domovů věnují každý den čas studiu písem a slov žijících proroků. President Russell M. Nelson nás vyzývá, abychom svůj domov studiem evangelia proměnili a „přetvořili“⁴. Jeho výzva pamatuje na to, že skvělé domovy poskytují prostor pro láskyplné, životně důležité dílo osobního růstu a přetváření našich slabostí. Každodenní pokání je nástrojem proměny umožňující nám stát se o něco laskavějšími, láskyplnějšími a více chápajícími. Studium písem nás přivádí blíže ke Spasiteli, jehož štedrá láska a milost nám v našem růstu pomáhají.

Bible, Kniha Mormonova a Draho-cenná perla vyprávějí příběhy rodin, není tudíž překvapivé, že tyto božské knihy jsou jedinečnými příručkami pro vytváření těch nejskvělejších domovů. Zaznamenávají obavy rodičů, úskalí pokušení, vítězství spravedlivosti, zkoušky plynoucí z hladu i nadbytku a hrůzy válek a odměny

míru. Písmo nám stále znovu ukazuje, jak mohou být rodiny úspěšné, když vedou spravedlivý život, a jak selhávají, když kráčíjí po jiných cestách.

Zatřetí – skvělé domovy se řídí vzorem, který Pán vytvořil pro svůj nejskvělejší domov – chrám. Stavba chrámu začíná jednoduchými kroky – odstraněním porostu a zarovnáním pozemku. Toto prvotní úsilí připravit pozemek lze přirovnat k dodržování základních přikázání. Přikázání tvoří základ, na němž je postaveno učednictví. Vytrvalé učednictví nás vede k tomu, že se stáváme pevnými, stálými a neochvějnými⁵ jako ocelová konstrukce chrámu. Tato stabilní konstrukce umožňuje Pánu seslat svého Ducha, aby nám změnil srdce.⁶ Zakusit mocnou změnu srdce je jako ozdobit interiér chrámu okrasnými prvky.

Když vytrváme ve víře, Pán nás bude postupně měnit. Přijmeme Jeho obraz do své tváře a začneme vyzařovat lásku a nádheru Jeho charakteru.⁷ Když se staneme více takovými, jako je On, budeme se v Jeho domě cítit jako doma a On se bude cítit jako doma v domě našem.

Když jsme způsobilí získat chrámové doporučení a používáme ho tak často, jak nám to okolnosti umožňují, můžeme si udržet úzké spojení našeho domova s tím Jeho. Když tak budeme činit, svatost Pánova domu bude spočívat i na domě našem.

Nedaleko stojí velkolepý chrám Salt Lake. Pionýři ho postavili v letech 1853 až 1893 pomocí primitivních nástrojů, místního materiálu a nekonečné dřiny. S využitím toho nejlepšího, co mohli první členové Církve nabídnout v oboru stavebnictví, architektury a interiérového designu, vytvořili mistrovské dílo uznávané miliony lidí.

Uběhlo téměř 130 let od doby, kdy byl chrám zasvěcen. Jak včera

poznal starší Gary E. Stevenson, konstrukční postupy použité při stavbě chrámu byly nahrazeny novějšími, bezpečnějšími normami. Kdybychom nevylepšíli konstrukci chrámu a neopravili slabší místa stavby, zklamali bychom důvěru pionýrů, kteří udělali vše, co mohli, a poté zanechali chrám v péči následujících generací.

Církev započala čtyřletý renovační projekt, aby zpevnila konstrukci chrámu a zvýšila jeho odolnost vůči zemětřesení.⁸ Základy, podlahy a zdi budou zpevněny. Chrám bude díky těm nejlepším v současnosti dostupným stavebním znalostem odpovídat moderním normám. Tyto konstrukční změny neuvidíme, ale jejich dopady budou skutečné a důležité. V průběhu všech těchto prací budou nádherné designové prvky interiéru chrámu zachovány.

Měli bychom se řídit příkladem, který nám tato renovace chrámu Salt Lake poskytuje a věnovat čas zhodnocení vlastní duchovní odolnosti vůči otřesům, abychom se ujistili, že je v dobré kondici. Pravidelné sebehodnocení podpořené tím, že se Pána zeptáme: „Čehož mi se ještě nedostává?“⁹, může každému z nás pomoci přispět k budování toho nejskvělejšího domova.

Začtvrté – ty nejskvělejší domovy jsou útočištěm před životními bouřemi. Pán slibuje, že těm, kteří dodržují přikázání Boží, se bude „v zemi dařiti“.¹⁰ Boží prosperita je schopnost tlačit se kupředu navzdory životním problémům.

V roce 2002 jsem ohledně problémů získal důležité ponaučení. V Asunciónu v Paraguai jsem se setkal s presidenty kůlů onoho města. Paraguay tehdy čelila velké finanční krizi a mnozí členové Církve trpěli a nebyli schopni vyjít s penězi. V Jižní Americe jsem nebyl od doby své misie a nikdy jsem

nebyl v Paraguayi. V tomto předsednictvu území jsem sloužil teprve několik týdnů. Z obav z vlastní neschopnosti poskytnout těmto kúlovým presidentům nějaké vedení jsem je požádal, aby mi řekli jen to, co v jejich kúlech funguje dobře. První president kúlu mi pověděl o všem, co funguje. Další se zmínil o tom, co funguje dobře a o několika problémech. Když přišla řada na posledního presidenta kúlu, zmínil pouze celou řadu sužujících těžkostí. Když mi tito kúloví presidenti vysvětlili závažnost situace, počítával jsem rostoucí znepokojení, dokonce až beznaděj ohledně toho, co mám říci.

Když poslední president kúlu zmiňoval své závěrečné postřehy, napadla mě myšlenka: „Starší Claytone, položte jim tuto otázku: ‚Bratři presidenti, kolik členů vašeho kúlu, kteří platí plný desátek, platí štědré postní oběti, zvelebují povolání v Církvi, skutečně každý měsíc navštěvují své rodiny jako domácí učitelé nebo navštěvující učitelky,¹¹ pořádají rodinné domácí večery, studují písmo a každý den mají rodinnou modlitbu, kolik z nich má problémy, které nemohou vyřešit sami, bez toho, aby Církev musela zakročít a vyřešit je za ně?‘“

V reakci na toto nabádání, jež jsem obdržel, jsem tuto otázku presidentům kúlů položil.

Hleděli na mě v užaslem tichu a poté řekli: „*Pues, ninguno*,“ což znamená „Vlastně nikdo“. Poté mi řekli, že žádný z členů, který dělá vše, o čem jsem se zmínil, nemá problémy, které by nebyl schopen vyřešit sám. Proč? Protože žili v těch nejskvělejších domovech. To, že žili věrně, jim poskytovalo sílu, vizi a nebeskou pomoc, kterou potřebovali v době ekonomických nepokojů, které je obklopovaly.

To neznamená, že spravedliví neonemocní, nebudou obětmi nehod,

Olmué, Marga Marga, Chile

nebudou čelit neúspěchu v podnikání nebo že se nebudou potýkat s mnoha dalšími těžkostmi v životě. Smrtelnost vždy přináší těžkosti, ale znovu a znovu jsem svědkem toho, že ti, kteří se snaží být poslušni příkázání, jsou požehnáni tím, že dokáží kráčet vpřed s pokojem a nadějí. Tato požehnání jsou dostupná každému.¹²

David prohlásil: „Nebude-li Hospodin stavěti domu, nadarmo usilují ti, kteříž stavějí jej.“¹³ Ať žijete kdekoli, ať váš dům vypadá jakkoli a ať je složení vaší rodiny jakékoli, můžete pomoci vybudovat pro ni ten nejskvělejší domov. Znovuzřízené evangelium Ježíše Krista poskytuje plány pro takový domov. Spasitel je dokonalý inženýr, stavitel a interiérový designér. Jeho záměrem je dokonalost a věčná radost naší duše. S Jeho láskyplnou pomocí může být vaše duše vším, čím si On přeje, aby byla, a vy se můžete stát tou nejlepší verzí sama sebe, připraveni vytvořit ten nejskvělejší domov a žít v něm.

S vděčností svědčím o tom, že Bůh a Otec nás všech žije. Jeho Syn, Pán Ježíš Kristus, je Spasitel a Vykupitel celého lidstva. Dokonale nás milují. Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů je Pánovým

královstvím na zemi. A v dnešní době ji vedou žijící proroci a apoštolové. Kniha Mormonova je pravdivá. Znovuzřízené evangelium Ježíše Krista je dokonalým projektem pro vytvoření nejskvělejšího domova. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Mojšáš 7:21.
2. Články víry 1:13.
3. Nauka a smlouvy 88:119.
4. Russell M. Nelson, „Staňme se příkladnými Svatými posledních dnů“, *Liahona*, listopad 2018, 113.
5. Viz 1. Nefi 2:10; Mosiáš 5:15; 3. Nefi 6:14.
6. Viz Mosiáš 5:2; Alma 5:7.
7. Viz Alma 5:14, 19.
8. Zeměměření z 18. března 2020 jasně potvrdilo, že je zapotřebí projekt uskutečnit.
9. Matouš 19:20.
10. Mosiáš 2:22.
11. V roce 2018 byl program domácího a navštěvujícího učení ukončen a byla zavedena pastýřská služba. (Viz Russell M. Nelson, „Pastýřská služba“, *Liahona*, květen 2018, 100.)
12. Když se rozhodneme, že nebudeme žít v souladu s příkázáními, Pán od nás do určité míry odejme svá požehnání. Tomuto opakujícímu se vzoru, který můžeme najít v Knize Mormonové, se někdy říká koloběh spravedlivosti a zlovolnosti. (Viz *Book of Mormon Student Manual* [příručka Církevního vzdělávacího systému, 2009], <https://www.churchofjesuschrist.org/study/manual/book-of-mormon-student-manual/appendix-cycle?lang=eng>.)
13. Žalm 127:1.

Starší D. Todd Christofferson
Kvorum Dvanácti apoštolů

Dělme se s druhými o poselství o Znovuzřízení a Vzkříšení

*Znovuzřízení patří celému světu a dnes
je jeho poselství obzvláště naléhavé.*

Během této generální konference s radostí hovoříme a zpíváme o naplnění dávno prorokovaného „napravení všech věcí“,¹ o shromažďování všeho v Kristu² a o navrácení plnosti evangelia, kněžství a Církve Ježíše Krista na zemi, což všechno označujeme pojmem „Znovuzřízení“.

Ale Znovuzřízení není určeno jen těm z nás, kteří se z něj radujeme dnes. Zjevení Prvního vidění nebyla určena pouze pro Josepha Smitha, ale nabízejí se jako světlo a pravda všem, jimž se „nedostává ... moudrosti“.³ Kniha Mormonova je vlastnictvím celého lidstva. Kněžské obřady spasení a oslavení byly připraveny pro každého člověka, včetně těch, kteří již nepřebývají ve smrtelnosti. Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů a její požehnání jsou určena všem, kteří po nich touží. Dar Ducha Svatého je určen každému. Znovuzřízení patří celému světu a dnes je jeho poselství obzvláště naléhavé.

„Pročež, je tak důležité obeznámiti s těmito věcmi obyvatele země, aby mohli vědět, že není žádného těla, jež může dlít v přítomnosti Boží, aniž by

to bylo skrze zásluhy a milosrdenství a milost Svatého Mesiáše, který pokládá život svůj podle těla a opět jej bere mocí Ducha, aby mohl uskutečnit vzkříšení mrtvých, jsa prvním, kdo vstane.“⁴

Svatí ode dne, kdy Samuel Smith, bratr Proroka, naplnil svou brašnu čerstvými výtisky Knihy Mormonovy a pěšky vyrazil podělit se o toto nové

písmo s druhými, bez ustání pracují na tom, aby obeznámili „s těmito věcmi obyvatele země“.

V roce 1920 tehdy starší David O. McKay z Kvora Dvanácti apoštolů započal roční cestu po misiích Církve. Než nadešel květen 1921, stanul na malém hřbitově ve Fagali'i na Samoi před udržovanými hroby třech malých dětí – dcery a dvou synů Thomase a Sarah Hiltonových. Tyto malé děti – nejstaršímu byly dva roky – zemřely v době, kdy Thomas a Sarah koncem 19. století sloužili jako mladý misionářský pár.

Než starší McKay odjel z Utahu, slíbil Sarah, v té době již vdově, že na Samoi navštíví hrob jejich dětí, protože jí samotné se tam již nikdy vrátit nepodařilo. Starší McKay jí napsal: „Vaši tři maličci, sestro Hiltonová, v nevymluvnějším tichu ... pokračují ve vaší vznešené misionářské práci, jež započala před téměř třiceti lety.“ Pak připsal verše, které sám složil:

*Láskyplné ruce jim po smrti očí
zatlačily,*

Bluffdale, Utah, USA

*láskyplné ruce je pak do hrobu uložily.
Cizí ruce nyní jejich prostý rov
zkrášlují,
cizí nad nimi pláčí a vzpomínku
věnují.⁵*

Tento příběh je jen jedním z tisíců či stovek tisíc, které vypovídají o čase, majetku a životech obětovaných během uplynulých 200 let ve snaze podělit se o poselství o Znovuzřízení. Naše touha dosáhnout každého národa, pokolení, jazyka a lidu v dnešní době nijak neslábne, o čemž svědčí desítky tisíc mladých mužů, žen a párů, kteří v současnosti slouží v rámci povolání na misií na plný úvazek, členové Církve obecně, kteří opakují Filipovu výzvu „pojdte a vizte“,⁶ a miliony dolarů, které se každoročně vynakládají na podporu tohoto úsilí po celém světě.

Ačkoli naše výzvy jsou prosté nátlaku, je naší nadějí, že budou pro druhé lákavé. Aby tomu tak bylo, je podle mě zapotřebí nejméně tří věcí: zaprvé – vaší lásky; zadruhé – vašeho příkladu; a zatřetí – toho, abyste používali Knihu Mormonovu.

Naše výzvy nemohou pramenit z našich vlastních sobeckých zájmů; naopak, musí být výrazem nesobecké lásky.⁷ O tuto lásku, známou jako pravá láska neboli čistá láska Kristova, stačí jen požádat. Dostali jsme výzvu, ba dokonce příkaz, abychom se modlili „k Otci z celé síly srdce, [abychom] mohli být naplněni touto láskou“.⁸

Jako příklad uvedu zkušenost, o níž vyprávěla sestra Lanett Ho Ching, která v současnosti slouží se svým manželem, presidentem Francisem Ho Chingem, jenž předsedá Samojské misií Apia. Sestra Ho Ching vypráví:

„Před lety se naše mladá rodina nastěhovala do malého domku v Laie na Havaji. Přístřešek na auto u domu

byl přestavěn na garsonku, v níž žil muž jménem Jonathan. Jonathan byl naším sousedem už předtím jinde. S pocitem, že není náhoda, že nás Pán svedl dohromady, jsme se rozhodli, že budeme otevřeněji mluvit o akcích a svém členství v Církvi. Jonathan se z našeho přátelství těšil a rád s námi trávil čas. Rád se učil o evangeliu, ale neměl zájem vstoupit do Církve.

Naše děti časem začaly Jonathanovi přezdívat „strýček Jonathan“. Jak se naše rodina rozrůstala, stoupal i Jonathanův zájem o dění v ní. Naše pozvánky na prázdninové večírky, oslavy narozenin, školní a církevní akce se rozšířily na rodinné domácí večery a křty dětí.

Jednoho dne mi Jonathan zavolal. Potřeboval pomoc. Trpěl cukrovkou a na chodidle se mu vytvořila vážná infekce, která vyžadovala amputaci. Naše rodina a sousedé z řad členů sboru ho tímto náročným obdobím zkoušek provázeli. Střídali jsme se v nemocnici a nabízeli kněžská

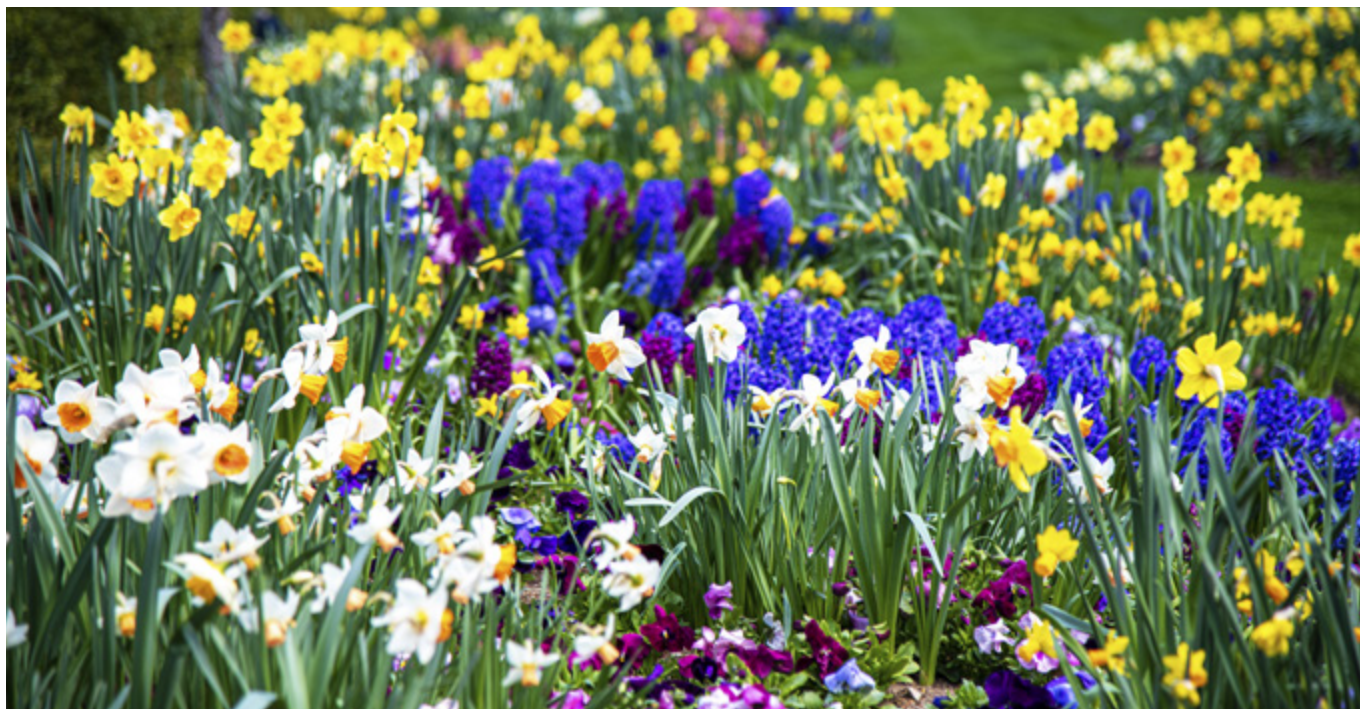
požehnání. Zatímco pobýval v rehabilitačním zařízení, ukldili jsme mu s pomocí sester z Pomocného sdružení byt. Bratři v kněžství mu postavili rampu ke dveřím a do koupelny namontovali madla. Když se Jonathan vrátil domů, přemohlo ho dojetí.

Jonathan začal znovu probírat lekce s misionáři. Týden před Novým rokem mi zavolal a zeptal se: „Co budete dělat na Silvestra?“ Připomněla jsem mu náš každoroční večírek. On ale odvětil: „Chtěl bych, abyste mi přišli na křest! Chtěl bych začít tento nový rok správně.“ Po dvaceti letech výzev „pojď a viz“, „prijď a pomoz“ a „prijď a zůstaň“ byla tato vzácná duše připravena ke křtu.

V roce 2018, když jsme byli povoláni sloužit jako president misie a jeho společnosti, se Jonathan potýkal se zhoršujícím se zdravím. Prosili jsme ho, aby zůstal silný a čekal, až se vrátíme. Vydřel téměř rok, ale Pán ho připravoval na návrat domů. Odešel

THE VOICE OF PETER, JAMES, AND JOHN / IHLAS PETRA, JAKUBA A JANA / LINDA CURLEY, CHRISTENSENOVÁ A MICHAEL T. MALM

pokojně v dubnu 2019. Mé dcery šly ‚strýčkovi Jonathanovi‘ na pohřeb a zazpívaly píseň, kterou jsme mu zpívali na křtu.“

Druhý požadavek na to, jak se úspěšně dělit s druhými o poselství o Znovuzřízení, uvedu otázkou: Co je tím, co učiní vaši výzvu pro druhé lákavou? Nejste to vy, příklad vašeho života? Mnohé z těch, kteří si poslechli a přijali poselství o Znovuzřízení, nejprve zaujalo něco, čeho si povšimli u člena či členů Církve Ježíše Krista. Možná to byl způsob, jak se chovali k druhým, to, co říkali, či neříkali, stálost, kterou projevovali v obtížných situacích, nebo prostě jen výraz v jejich tváři.⁹

Ať je to cokoli, nelze zpochybnit skutečnost, že aby naše výzvy druhé oslovily, musíme rozumět zásadám znovuzřízeného evangelia a ze všech sil podle nich žít. Jde o něco, čemu se dnes často říká autentičnost. Přebývá-li v nás láska Kristova, budou druzí vědět, že naše láska k nim je nelíčená. Plane-li v nás světlo Svatého Ducha, rozníť v nich světlo Kristovo.¹⁰ To, čím jste, propůjčuje autentičnost vaší výzvě, aby přišli zakusit radost z plnosti evangelia Ježíše Krista.

Třetím požadavkem je hojně používání nástroje k obrácení, který

Bůh navrhl pro tuto poslední dispensaci evangelia – Knihy Mormonovy. Tato kniha je hmatatelným důkazem prorockého povolání Josepha Smitha a přesvědčivým důkazem božskosti a Vzkříšení Ježíše Krista. Její výklad plánu vykoupení, jehož autorem je Nebeský Otec, je nedostižný. Když se s druhými dělíte o Knihu Mormonovu, dělíte se o Znovuzřízení.

Když Jason Olson dospíval, členové rodiny a další ho opakovaně odrazovali od toho, aby se stal křesťanem. Měl však dva dobré přátele, kteří byli členy Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů, a často spolu diskutovali o náboženství. Tito přátelé, Shea a Dave, zdvořile vyvraceli argumenty proti víře v Ježíše Krista, které Jason slyšel od druhých. Nakonec mu dali výtisk Knihy Mormonovy se slovy: „Tato kniha ti odpoví na tvé otázky. Přečti si ji prosím.“ Váhavě knihu přijal a vložil do batohu, kde zůstala několik měsíců. Nechtěl ji nechávat doma, kde by si jí mohla všimnout rodina, a nechtěl ani zklamat Sheu a Davea tím, že by ji vrátil. Nakonec se rozhodl vyřešit to tím, že knihu spálí.

Jednou večer, se zapalovačem v jedné a s Knihou Mormonovou v druhé ruce, se chystal knihu zapálit, když tu

v mysli uslyšel hlas, jak říká: „Nepal mou knihu.“ S úlekem se zarazil. Poté, v domnění, že si hlas vymyslel, se znovu pokusil škrtnout zapalovačem. Onen hlas mu v mysli zazněl znovu: „Jdi do svého pokoje a mou knihu si přečti.“ Jason odložil zapalovač, šel zpátky do svého pokoje, otevřel Knihu Mormonovu a začal číst. Četl dál den za dnem, často až do časných ranních hodin. Jakmile knihu dočetl a pomodlil se, zaznamenal si: „Byl jsem od hlavy až k patě naplněn Duchem. ... Pociťoval jsem plnost světla. ... Byl to ten nejradostnější prožitek v mém dosavadním životě.“ Dal se pokřtít a později se sám stal misionářem.

Je možná samozřejmé, že navzdory opravdové lásce a upřímnosti se mnoho, ne-li většina, našich pozvání s cílem podělit se o poselství o Znovuzřízení setká s odmítnutím. Ale pamatujte – každý je takového pozvání hoden, „všichni jsou Bohu stejní“.¹¹ Pána těší veškeré úsilí, které vyvíjíme, bez ohledu na výsledky. Odmítnuté pozvání není důvodem přestat se stýkat; a nedostatek zájmu dnes se může lehce změnit v zájem zítra. Je to jedno; naše láska je neměnná.

Nikdy nezapomínejme, že Znovuzřízení vzešlo z velikých zkoušek

zaslíbení se můžeme díky Jeho Vzkříšení spolehnout. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Skutkové 3:21.
2. Viz Efezským 1:10.
3. Jakub 1:5.
4. 2. Nefi 2:8.
5. Dopis Davida O. McKaye Sarah M. Hiltonové, 3. června 1921, Knihovna církevní historie, Salt Lake City.
6. Viz Jan 1:46.
7. Viz 1. Janova 4:18.
8. Moroni 7:48.
9. President David O. McKay podotkl: „Každý člověk, který žije na tomto světě, uplatňuje jistý vliv, ať již dobrý, či špatný. Nepramení pouze z toho, co ten člověk říká, ani pouze z toho, co dělá. Pramení z toho, kým je. Každý člověk, každá osoba vyznačuje to, čím je.“ (*Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* [2003], 227.)
10. Viz Jan 1:9; Nauka a smlouvy 88:6–13; 93:2.
11. 2. Nefi 26:33.
12. Viz Matouš 16:19; 18:18; Nauka a smlouvy 110:14–16; 132:19, 46.
13. Gordon B. Hinckley, „As One Who Loves the Prophet“, v: Susan Easton Black a Charles D. Tate Jr., eds., *Joseph Smith: The Prophet, the Man* (1993), 6.
14. Viz Nauka a smlouvy 76:22–24.
15. „Znovuzřízení plnosti evangelia Ježíše Krista – prohlášení světu při příležitosti dvoustého výročí“, 5. dubna 2020, v: Russell M. Nelson, „Slyš Jej“, *Liahona*, květen 2020, 91.

a obětí. To je ale téma na jindy. Dnes se radujeme z plodů Znovuzřízení, přičemž jedním z těch nejvýznamnějších je moc znovu spojovat rodiny na zemi i v nebi.¹² Jak před lety vyjádřil president Gordon B. Hinckley: „Kdyby ze všeho toho utrpení, dřiny a bolesti Znovuzřízení nevzešlo nic jiného než jen pečeticí moc svatého kněžství spojovat rodiny na věky, stálo by to za vše, co si to vyžádalo.“¹³

Tím nejvyšším zaslíbením Znovuzřízení je vykoupení skrze Ježíše Krista. Vzkříšení Ježíše Krista je důkazem toho, že On má vskutku moc vykoupit všechny, kteří k Němu přijdou – vykoupit je ze zármutku, nespravedlnosti, lítosti, hříchu, a dokonce i smrti. Dnes je Květná neděle; ode dneška za týden budou Velikonoce. Pamatujeme, vždy pamatujeme na Kristovo utrpení a smrt, aby usmířil naše hříchy, a slavíme onu nejúžasnější neděli – den Páně, kdy vstal z mrtvých. Díky Vzkříšení Ježíše Krista má Znovuzřízení význam, náš život ve smrtelnosti má význam, a konečně i samotná naše existence má význam.

Joseph Smith, veliký prorok Znovuzřízení, vydává všezahrnující svědectví pro naši dobu o vzkříšeném, žijícím Kristu: „Že On žije! Neboť jsme ho viděli, vpravdě na pravici Boží.“¹⁴ Pokorně přidávám své svědectví k tomu Josephovu a ke svědectvím apoštolů a proroků před ním i apoštolů a proroků, kteří přišli po něm, o tom, že Ježíš Nazaretský je onen zaslíbený Mesiáš, Jednorozený Syn Boží a vzkříšený Vykupitel celého lidstva.

„Svědčíme o tom, že ti, kteří budou s modlitbou studovat poselství Znovuzřízení a jednat s vírou, budou požehnáni tím, že získají vlastní svědectví o jeho božskosti a o jeho účelu připravit svět na zaslíbený Druhý příchod našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista.“¹⁵ Na Kristova

Sandy, Utah, USA

President Russell M. Nelson
President Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů

Kráčejte kupředu s vírou

Žehnám vám pokojem a rostoucí vírou v Pána.

Milovaní bratři a sestry, v závěru této historické konference vyjadřujeme svou vděčnost Pánu. Hudba byla nádherná a pronesená poselství inspirativní.

Během této konference jsme prožili mnoho výjimečných chvil. O tomto dvouletém výročí jsme představili prohlášení světu potvrzující skutečnost Znovuzřízení evangelia Ježíše Krista v jeho plnosti.

Slavnostně jsme si Znovuzřízení připomněli prostřednictvím zvolání hosana.

Odhálili jsme nový symbol, který vyjadřuje naši víru v Pána Ježíše Krista a bude vizuálním poznávacím znamením oficiálních církevních informací a materiálů.

Vyhlásili jsme výzvu k celosvětovému dni půstu a modliteb za to, aby se podařilo potlačit současnou pandemii, za ochranu pracovníků v pečujících profesích, za posílení ekonomiky a za návrat života k normálu. Tento půst se uskuteční na Velký pátek, 10. dubna. A bude to skutečně velikolepý pátek!

Příští neděle bude Velikonoční neděle, kdy si znovu připomeneme Usmíření a Vzkříšení našeho Pána Ježíše Krista. Díky Jeho Usmíření obdrží Jeho dar vzkříšení všichni, kteří kdy žili. A Jeho dar věčného života obdrží všichni ti, kteří k tomu budou díky své věrnosti obřadům a smlouvám uzavíraným v Jeho svatých chrámech způsobilí.

Mnohé inspirativní prvky této dubnové generální konference roku 2020 – a posvátného týdne, do nějž nyní vstupujeme – lze shrnout dvěma slovy, která pronesl Bůh: „Slyš Jeji!“¹ Modlíme se, aby myšlenky zaměřené na Nebeského Otce, jenž ona slova vyřkl, a na Jeho Milovaného Syna Ježíše Krista zaujaly ve vašich vzpomínkách na to, co se událo, přední místo. Modlíme se, abyste znovu začali *skutečně* slyšet slova Spasitele, naslouchat jim a dbát jich.² Slibuji vám, že následkem toho se zmenší strach a vzroste víra.

Děkuji vám za to, že toužíte proměnit svůj domov v opravdovou svatyni víry, kde může dlít Duch Páně. Našemu životu budou i nadále žehnat osnovy ke studiu evangelia s názvem *Pojď, následuj mne*. Vaše vytrvalá snaha v této oblasti – dokonce i ve

chvích, kdy máte pocit, že se vám zrovna nijak zvláště nedaří – změní život vám i vaší rodině a změní také svět. Budeme posílení, zatímco se z nás budou stávat ještě udatnější učedníci Páně, kteří se za Něj budou stavět a budou Ho hájit, ať již budeme kdekoli.

Nyní si promluvíme o chrámech. Po celém světě máme 168 zasvěcených chrámů. Další jsou v různých stádiích plánování nebo výstavby. Kdykoli jsou oznámeny plány na výstavbu nového chrámu, stává se to součástí naší posvátné historie.

Může se zdát zvláštní oznamovat nové chrámy ve chvíli, kdy jsou všechny naše chrámy na čas uzavřeny.

Před více než stoletím předvídal president Wilford Woodruff situaci, jako je ta naše, jak je to zaznamenáno v jeho zasvěcovací modlitbě chrámu Salt Lake, kterou pronesl v roce 1893. Někteří z vás jste si možná v poslední době všimli výňatků z této pozoruhodné modlitby na sociálních sítích.

Poslechněte si naléhavé prosby mocného proroka Božího: „Když Tvůj lid *nebude* mít příležitost vstoupovat do tohoto svatého domu ... a když budou utlačováni a budou

v nesnázích, obklopeni obtížemi, ... a obrátí svou tvář k tomuto Tvému svatému domu a budou Tě prosit o vysvobození, o pomoc, o to, aby Tvá moc zasáhla v jejich prospěch, naléhavě Tě prosíme, abys s milosrdenstvím shlédl ze svého svatého přibytku ... a vyslyšel jejich volání. Nebo když děti Tvého lidu budou v letech, jež přijdou, z jakékoli příčiny odloučeny od tohoto místa ... a budou k Tobě volat z hloubi své strasti a zármutku, abys jim poskytl úlevu a vykoupění, s pokorou Tě snažně prosíme, abys ... jejich volání vyslyšel a dal jim pozhénání, o něž žádají.³

Bratři a sestry, i během období, kdy strádáme *my* a kdy chrámy *jsou* zavřeny, můžete přesto dál čerpat z moci svých chrámových smluv a obdarování, budete-li své smlouvy cítit. V tomto období, kdy jsou chrámy zavřeny, žijte prosím i nadále tak, abyste byli hodni do chrámu vstoupit, nebo se k tomu staňte způsobilými.

Povídejte si o chrámu s rodinou a s přáteli. A protože ústředním bodem všeho, co v chrámu děláme, je Ježíš Kristus, budete-li více přemýšlet o chrámu, budete více přemýšlet i o Něm. Studujte a modlete se, abyste zjistili něco více o moci a poznání, jimiž jste byli obdarováni – nebo jimiž teprve obdarování budete.

Dnes s potěšením oznamujeme plány na výstavbu osmi nových chrámů na následujících místech: Bahía Blanca, Argentina; Tallahassee, Florida; Lubumbashi, Konžská demokratická republika; Pittsburgh, Pensylvánie; Benin City, Nigérie; Syracuse, Utah; Dubaj, Spojené arabské emiráty; a Šanghaj, Čínská lidová republika.

Ve všech těchto osmi místech budou církevní architekti spolupracovat s místními autoritami, aby se budovaný chrám harmonicky začlenil

THE FORCES OF LIGHT AND DARK (SÍLY SVĚTLA A TEMNOTY); WARREN LUCH, LASKAVÉ POSKYTLI MUZEUM CÍRKEVNÍ HISTORIE

do daného města a stal se v něm krásným přínosem.

Plán pro chrám v Dubaji přichází v odpověď na jejich vlídné pozvání, kterého si velmi vážíme.

Okolnosti týkající se plánu výstavby chrámu v Šanghaji jsou velmi důležité. Po více než dvě desetiletí navštěvovali způsobilí členové z Čínské lidové republiky chrám Hongkong. V červenci 2019 byl však tento chrám uzavřen z důvodu dlouho plánované a velmi potřebné renovace.

Přiměřené víceúčelové shromažďovací místo v Šanghaji umožní čínským členům, aby pokračovali v účasti na chrámových obřadech – v Čínské lidové republice – pro sebe a za své předky.⁴

V každé zemi učí tato Církev své členy, aby ctili zákony, byli jich poslušni a podporovali je.⁵ Učíme důležitosti rodiny a potřebě být dobrými rodiči a příkladnými občany. Jelikož respektujeme zákony a nařízení Čínské lidové republiky,

Církev do Číny *neposílá* misionáře, aby tam kázali evangelium – a nebudeme tak činit ani nyní.

Čínské kongregace a kongregace přistěhovalců se budou i nadále scházet odděleně. Právní status Církve v Číně zůstává *nezměněn*. V úvodní fázi využití těchto nových prostor bude vstup umožněn pouze na základě předchozí domluvy. Dům Páně v Šanghaji *nebude* cílem výletů pro turisty z cizích zemí.

Těchto osm nových chrámů požehná životu mnoha lidí na obou stranách závoje smrti. Chrámy jsou vrcholnou součástí Znovuzřízení plnosti evangelia Ježíše Krista. Bůh ve své dobrotivosti a štědrosti přináší

Nová Tchaj-pej, Tchaj-wan

požehnání plynoucí z chrámu blíže svým dětem, ať jsou *kdekoli*.

Zatímco proces Znovuzřízení pokračuje dál, vím, že Bůh bude i nadále zjevovat mnohé veliké a důležité věci týkající se Jeho království zde na zemi.⁶ Tímto královstvím je Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů.

Drazí bratři a sestry, mám vás velmi rád. Chtěl bych vám v tomto období poznamenaném napětím a nejistotou udělit skrze pravomoc, která mi byla svěřena, apoštolské požehnání.

Žehnám vám pokojem a rostoucí vírou v Pána.⁷

Žehnám vám touhou činit pokání a stávat se každý den trochu více takovými, jako je On.⁸

Žehnám vám, abyste věděli, že Prorok Joseph Smith je prorokem Znovuzřízení plnosti evangelia Ježíše Krista.

Měla-li by vás či vaše blízké postihnout choroba, zanechávám vám požehnání pro uzdravení, v souladu s vůlí Páně.

Takto vám žehnám a opětovně vyjadřuji lásku ke každému z vás, v posvátném jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Joseph Smith–Životopis 1:17; viz také Lukáš 9:35.
2. Viz Jan 10:27; Zjevení 3:20; Mosiáš 26:21, 28; Nauka a smlouvy 29:7.
3. Wilford Woodruff, zasvěcovací modlitba chrámu Salt Lake, 6. dubna 1893, ChurchofJesusChrist.org; zvýraznění přidáno.
4. Číňané si po tisíce let vedou rodové historie a genealogie. Tradiční čínské obřady a ceremonie vzdávají úctu jejich předkům. Patří k nim například i svátek Qingming (清明节). Letošní svátek Qingming (清明节) připadl na 4.–5. dubna.
5. Viz Články víry 1:12.
6. Viz Články víry 1:9.
7. Viz Jan 14:27.
8. Viz 3. Nefi 27:27.

Statistická zpráva za rok 2019

První předsednictvo, aby informovalo členy Církve, vydalo tuto statistickou zprávu ohledně růstu a stavu Církve k 31. prosinci 2019.

CÍRKEVNÍ JEDNOTKY

Kúly	3 437
Misie	399
Okrsky	542
Sbory a odbočky	30 940

POČET ČLENŮ CÍRKVE

Celkový počet členů	16 565 036
Nově zaznamenané děti	94 266
Pokřtění obrácení	248 835

MISIONÁŘI

Misionáři na plný úvazek	67 021
Misionáři církevní služby	31 333

CHRÁMY

Chrámů zasvěcené v roce 2019 (Řím v Itálii, Kinshasa v Konžské demokratické republice, Fortaleza v Brazílii, Port-au-Prince na Haiti, Lisabon v Portugalsku a Arequipa v Peru)	6
Chrámů opětovně zasvěcené v roce 2019 (Memphis v Tennessee, Oklahoma City v Oklahomě, Oakland v Kalifornii, Raleigh v Severní Karolíně, Frankfurt v Německu, Asunción v Paraguayi a Baton Rouge v Louisianě)	7
Chrámů v provozu na konci roku	167

Starší Jorge T. Becerra

Sedmdesátník – generální autorita

Když starší Jorge T. Becerra dospíval, byl ostýchavý a tichý, ale jeho president misie mu poskytl příležitosti vést druhé. Jorge se vrátil domů z Kalifornské misie Arcadia s touhou zapojit se po zbytek života do díla Páně.

Další příležitosti k vedení druhých přišly dříve, než to očekával. V 27 letech byl povolán do biskupstva. V 32 letech byl povolán biskupem. Zpočátku měl pocit nedostatečnosti, když za ním druzí chodili se svými těžkostmi.

„Nemám vůbec tušení, co dělám,“ řekl svému otci.

Odpověď jeho otce pro něj byla mocným ponaučením, připomněla mu víru, kterou v něj vkládal jeho president misie, a pomohla mu připravit se na budoucí vedoucí povolání, včetně povolání presidentem kůlu ve věku 37 let.

„Otec mi řekl: ‚Synu, jak starý je Duch Svätý?‘“ vzpomínal starší Becerra. „To byl pro mě úžasný moment, kdy jsem se toho hodně naučil, protože jsem věděl, že mohu dokázat cokoli, o co mě Pán žádá.“

Na toto ponaučení starší Becerra během mnoha let upřímně služby v Církvi Ježíše Krista Svätých posledních dnů nezapomněl.

Jorge Eduardo Torres Becerra se narodil 18. prosince 1962 Juanu C. a Celi T. Becerraovým v Salt Lake City v Utahu (USA), kde také vyrůstal.

Poté, co sloužil na misii na plný úvazek, se 10. srpna 1984 oženil v chrámu Salt Lake s Debbie Ilene Schnebergerovou. Jsou rodiči pěti dětí.

Starší Becerra získal titul ve všeobecných studiích na Utažské univerzitě a titul diplomovaného specialisty v oboru účetnictví na vyšší odborné škole Salt Lake Community College. Také studoval obor podnikání na Phoenixské univerzitě. V roce 1998 se stal partnerem finanční poradenské společnosti Allegis Advisor Group. V době, kdy byl povolán jako sedmdesátník – generální autorita, pracoval jako investiční poradce pro společnost Intermountain Financial Partners.

Starší Becerra sloužil jako president Mladých mužů sboru, rádce v předsednictvu misie, rádce v předsednictvu odbočky, učitel semináře, rádce v biskupstvu, biskup, president kůlu a president Kalifornské misie Arcadia. V době, kdy obdržel své nové povolání, sloužil jako územní sedmdesátník. ■

Starší Matthew S. Holland

Sedmdesátník – generální autorita

Starší Matthew S. Holland není pro generální autority ani na generálních konferencích nikým neznámým.

Mnozí Svätí posledních dnů ho znají jako syna staršího Jeffreyho R. Hollanda z Kvora Dvanácti apoštolů. Jiní si ho mohou pamatovat jako sedmnáctiletého mladíka, který měl proslov na kněžském zasedání generální konference v dubnu 1983.

„Během celého života jsem měl to úžasné požehnání sledovat, jak moje maminka a můj tatínek žijí, čemu jsou oddaní a o co jsou žádáni, aby vykonali,“ řekl starší Holland, který v současnosti předsedá Severokarolínské misii Raleigh.

„Avšak díky tomu, že to vše můžeme sledovat z bezprostřední blízkosti, toho o tomto povolání víme až moc, než abychom si mysleli, že jsme na to dostatečně připraveni,“ dodal. „Naštěstí jsme také poznali, že Pán uschopňuje ty, které povolává, což je pro nás zdrojem velké víry a útěchy.“

Starší Holland vzpomíná na to, že mluvit na generální konferenci bylo náročným úkolem. Příprava poselství, které nakonec přišlo „řádku za řádkou, předpis za předpisem“ (2. Nefi 28:30), se pro něj stala „brzkým a uklidňujícím požehnáním přinášejícím vědomí toho, že když přijmete pověření od Pána, On vám pomůže a poskytne vám myšlenky a dojmy, o které se máte podělit“.

Matthew Scott Holland se narodil 7. června 1966 v Provu v Utahu (USA) jako syn Jeffreyho R. a Patricie Hollandových. 20. května 1996 se v chrámu St. George v Utahu oženil s Paige Batemanovou. Jsou rodiči čtyř dětí.

Starší Holland získal během své akademické dráhy tři tituly v oboru politických věd – v roce 1991 bakalářský titul na Univerzitě Brigham Younga a v letech 1997 a 2001 titul magistra humanitních věd a titul doktora filosofie na Dukeově univerzitě.

Když pracoval jako docent v oboru politických věd na BYU (2001–2009), byl v roce 2009 jmenován rektorem univerzity Utah Valley University, kde sloužil až do roku 2018, kdy byl povolán presidentem misie.

Sloužil také jako biskup, vysoký rádce, rádce v biskupstvu, poradce Mladých mužů sboru, vedoucí misie sboru, učitel Nedělní školy a misionář na plný úvazek ve Skotské misii Edinburgh. ■

Starší William K. Jackson

Sedmdesátník – generální autorita

William K. Jackson byl po 23 letech služby jako oblastní lékař diplomatických služeb USA požádán, aby se podělil o 20 nejlepších zážitků, které získal, když žil a pracoval v těch nejdlejších koutech světa.

Když před oslavou svého odchodu do důchodu o této žádosti znovu a znovu přemýšlel, uvědomil si, že „všech 20 nejlepších zážitků se týkalo Církve nebo rodiny,“ řekl.

William King Jackson se narodil 29. března 1956 ve Washingtonu, D.C. (USA) E. Williamovi a Lois Andrey Jacksonovým. Vyrostal v městě Ojai v Kalifornii, ale kvůli dobrovolnické práci svých rodičů také chodil do školy v Hondurasu, v Alžírsku a v Afghánistánu.

Poté, co sloužil v Bolivijské misii La Paz, se v létě roku 1977 seznámil s Ann Keslerovou.

„Pro mě to byla láska na první pohled,“ řekl. „Zbytek léta jsem strávil tím, že jsem se jí snažil přesvědčit, že já jsem ten pravý.“

Byli oddáni 29. prosince 1977 v chrámu Los Angeles v Kalifornii. Jsou rodiči osmi dětí, z nichž tři adoptovali – z Indie, Nepálu a Kambodže.

Starší Jackson studoval na Univerzitě Brigham Younga, získal titul bakaláře na Kalifornské univerzitě v Berkeley a v roce 1983 titul doktora medicíny na Kalifornské univerzitě v San Franciscu.

Po lékařské stáži pracoval 26 let v zámoří. Naposledy pracoval jako lékařský ředitel zdravotnické instituce Valley Family Health Care, která působí ve státech Idaho a Oregon v USA.

Když společně se sestrou Jacksonovou žili mimo území Spojených států, strávili většinu času mezi těmi, kteří byli první generací členů Církve.

„Jednou z největších částí mého svědectví o evangeliu je to, když sleduji, co evangelium přináší těmto lidem, které máme tak rádi,“ řekl. „Mění je to.“

Starší Jackson sloužil jako územní sedmdesátník, prezident Indické misie Nové Dillí, prezident Mladých mužů odbočky, učitel institutu a učitel třídy Nauka evangelia. V době, kdy byl povolán sedmdesátníkem – generální autoritou, sloužil jako biskup. ■

Starší Jeremy R. Jaggi

Sedmdesátník – generální autorita

Když byl starší Jeremy R. Jaggi dospívajícím chlapcem, jeho sedmiletá sestra Kristen se nakazila bakterií, která jí napadla mozek. Lékaři tvrdili, že nepřežije.

Mladý Jeremy poklekl u své postele doma v Salt Lake City v Utahu (USA) a naléhavě žádal Pána, aby mu pomohl poznat, proč musí Kristen zemřít tak mladá. Jeho sestra ale obdržela kněžské požehnání a přežila.

To bylo pro 17letého Jeremyho impulsem k tomu, aby „napravil svůj vztah s Bohem“, což ho vedlo k tomu, že poprvé opravdově četl Knihu Mormonovu. Později sloužil jako misionář na plný úvazek v Ohijské misii Cleveland.

Jeremy po mnoha letech znovu poklekl k upřímné modlitbě, když jeho manželka Amy začala předčasně rodit jejich třetí dítě. „V onom okamžiku jsem pocítil nesmírný pokoj – pokoj, který lze popsat jedině jako láskyplnou náruč Nebeského Otce, který mě obklopoval hřejivým pocitem Ducha Svatého,“ řekl.

Tento pocit pokoje ho provázal krátkým obdobím, kdy jejich novorozené dítě žilo, a během měsíců zármutku, které následovaly po dalším samovolném potratu. „My všichni jsme svým způsobem zkoušeni,“ řekl, „ale, za největší radost [Jakub 1:2] považujeme skutečnost, že Spasitel nám umožnil pociťovat pokoj a štěstí.“

Jeremy Robert Jaggi se narodil 23. března 1973 v Salt Lake City v Utahu Robertu Stanleymu a Judy Anne Roos Jaggiovým. 12. června 1995 se v chrámu Salt Lake oženil s Amy Anne Stewartovou. Jsou rodiči pěti dětí.

Starší Jaggi získal titul bakaláře v oboru behaviorálních věd a zdraví na Utažské univerzitě a magisterský titul pro výkonné manažery v oboru podnikové administrativy na Pepperdinově univerzitě. V době, kdy obdržel své povolání, vedl regionální obchodní aktivity společnosti Alkermes a řídil oblast komerčních realit ve společnosti HCA Investments.

Starší Jaggi sloužil jako územní sedmdesátník, prezident Utažské misie Ogden, pomocný výkonný tajemník kůlu, biskup, prezident kvora starších, učitel semináře, rádce v předsednictvu Mladých mužů sboru, kůlový učitel třídy přípravy na misii a jako vedoucí misie sboru. ■

Starší Kelly R. Johnson

Sedmdesátník – generální autorita

Starší Kelly R. Johnson si moc dobře vzpomíná na den, kdy byl ve věku 31 let povolán biskupem. Tentýž den mu lékaři diagnostikovali Bellovu obrnu, což je stav, kdy jsou svaly na jedné straně tváře paralyzovány nebo oslabeny.

Bylo to obtížné období, nejen kvůli nepohodlí a rozpakům, které jeho zdravotní stav vyvolával, ale také kvůli jeho mnoha novým zodpovědnostem. Toto náročné období se ale stalo požehnáním.

„Vzhledem k tomu, že jsem nevěděl, jak dlouho tato situace bude trvat, jsem si vypěstoval soucit k jednotlivcům, který mi zůstal natrvalo,“ řekl. „Skutečně jsem poznal, že lidé procházejí náročnými a smutnými situacemi, které nemohou nijak ovlivnit a které mají vliv na jejich schopnosti, pocity a sebedůvěru.“

Sloužit v Pánově Církvi občas není pohodlné. Ale právě tak, jak Spasitelovi učedníci „hned opustivše síti“ (Matouš 4:20) následovali Spasitele, „jsme i my ochotni udělat cokoli, o co jsme požádáni,“ dodává starší Johnson.

Bez ohledu na to, kam ho nebo jeho rodinu Pán povolává, jdou s ochotným srdcem a myslí a snaží se nacházet dobro nehledě na okolnosti.

Kelly Ray Johnson se narodil 16. ledna 1963 v Pleasant View v Utahu Haroldu Raymondovi Johnsonovi ml. a Helen Cragau Johnsonové. Vyrůstal v Ogdenu v Utahu a 27. března 1986 se v chrámu Salt Lake oženil s Teressou Lynn Bartrumovou. Mají pět dětí.

Starší Johnson v roce 1987 vystudoval Weberskou státní univerzitu, kde získal bakalářský titul v oboru účetnictví a v roce 1989 získal titul magistra v oboru podniková administrativa na Univerzitě Brigham Younga. Pracoval jako forenzní účetní pro společnost KPMG International Cooperative a naposledy jako forenzní účetní a partner společnosti Norman, Townsend, and Johnson.

Starší Johnson, který v době svého povolání sloužil jako územní sedmdesátník, sloužil také jako prezident Thajské misie Bangkok, kde rovněž sloužil na misii na plný úvazek, dále jako prezident kůlu, rádce v předsednictvu kůlu, vysoký rádce, biskup, prezident kvora starších, vedoucí misie sboru a kůlový učitel třídy přípravy na misii. ■

Starší Thierry K. Mutombo

Sedmdesátník – generální autorita

Když starší Thierry K. Mutombo jako mladý muž obdržel své povolání na misii, měl již silné svědectví o evangeliu. On a jeho rodina se dali pokřtít, když mu bylo 10 let, a byl svědkem toho, jak mocně evangelium jeho rodinu změnilo.

Ale i když se připravoval sloužit v misii Abidjan v Pobřeží slonoviny, neměl pevné svědectví o Knize Mormonově. Dosud ji totiž nečetl.

Jeho inspirovaný biskup ho vyzval, aby Knihu Mormonu před odjezdem na misii četl každý den. Dokonce dal Thierrymu klíč od místního sborového domu, aby mohl v klidu studovat.

Thierry četl každý den po dobu tří měsíců. Když nadešel čas nastoupit do misijního pole, nejenže do té doby získal pevné svědectví o Knize Mormonově, ale také si vypěstoval studijní návyky, které mu jakožto misionáři pomohly.

„Nejlepším nástrojem k tomu, abychom přiváděli druhé ke světlu evangelia a abychom shromažďovali rozptýlený Izrael, je Kniha Mormonova,“ řekl.

Thierry Kasuangi Mutombo se narodil 31. ledna 1976 v Kinshase v Konžské demokratické republice Antoinu Kasuangi a Marii Therese Matsanga Mutombovým. 29. listopadu 2002 uzavřel civilní sňatek s Tshayi Nathalie Sindaovou. 19. listopadu 2004 pak byli zpečetěni v chrámu Johannesburg v Jihoafrické republice. Mají šest dětí.

Starší Mutombo získal v roce 2010 na univerzitě University of Cepromad titul v podnikovém managementu a v roce 2012 bakalářský titul v managementu lidských zdrojů. Pracoval pro Církev v Konžské demokratické republice jako vedoucí v Oddělení rodinné historie a v Oddělení lidských zdrojů a jako inspektor Oddělení správy hmotného zabezpečení.

Starší Mutombo sloužil v době, kdy byl povolán sedmdesátníkem – generální autoritou, jako prezident Marylandské misie Baltimore. V minulosti sloužil jako prezident kůlu, rádce v předsednictvu kůlu, vedoucí misie sboru, učitel Nedělní školy a výkonný tajemník kůlu. ■

Starší Adeyinka A. Ojediran

Sedmdesátník – generální autorita

Generální konference v dubnu 2020 byla pro staršího Adeyinku A. Ojedirana „nezapomenutelným víkendem“.

Tomuto obrácenému do Církve byla jakožto prvnímu Nigerijci a Svatému posledních dnů ze západní Afriky vyjádřena podpora jako sedmdesátníkovi – generální autoritě. Jeho nesmírná vděčnost a radost se prohloubila ještě více, když president Russell M. Nelson oznámil, že ve městě Benin City bude postaven třetí chrám v Nigérii.

„To jsem nečekal,“ řekl starší Ojediran s širokým úsměvem. „Slyšet našeho proroka říci, že v Nigérii bude postaven další chrám, bylo opravdu úžasné. Pro mě to bylo potvrzení toho, že dílo Páně postupuje rychle kupředu. Všichni toho musíme hodně vykonat, abychom připravili děti Boží na Druhý příchod Jeho Syna.“

Adeyinka Ayodeji Ojediran, který se narodil 5. dubna 1967 v Ibadanu v Nigérii Amosu Adeniyi a Caroline Anike Ojediranovým, získal v roce 1991 bakalářský titul z botaniky na Ilorinské univerzitě a později získal titul magistra v oboru podniková administrativa na Technické univerzitě Ladoke Akintoly. V profesním životě pracoval v oblasti financí a podnikové administrativy jako autorizovaný účetní znalec. Než byl povolán jako generální autorita, pracoval jako manažer podnikových financí pro společnost Shell v Nigérii.

Tři roky po svém křtu se na společenské akci seznámil s Olufunmilayo Omolola Akinbebijeovou. Začali spolu chodit, ale kvůli tomu, že měli zaměstnání v různých městech, „byli v kontaktu jen po telefonu“.

Nakonec byli v roce 1998 oddáni v Nigérii a 14. listopadu 2002 byli zpečetěni v chrámu Johannesburg v Jihoafrické republice. Ojediranovi mají jednu dceru.

Starší Ojediran je vděčný za každé církevní povolání, které obdržel od doby, kdy v roce 1990 ve věku 23 let vstoupil do Církve. Každé pověření nebo úkol v Církvi mu pomáhá růst a poskytuje mu posvátné příležitosti pomáhat druhým rozvíjet se v jejich povoláních a zodpovědnostech.

Starší Ojediran, který v době, kdy byl povolán, sloužil jako územní sedmdesátník, také sloužil jako rádce v předsednictvu misie, president kůlu, rádce v předsednictvu kůlu, biskup, rádce v biskupstvu a president odbočky. ■

Starší Ciro Schmeil

Sedmdesátník – generální autorita

Starší Ciro Schmeil se vždy snažil být poslušný Pána, a to i tehdy, když nerozuměl tomu, proč je nutné dodržovat určité příkázání. Naučil se, že „když jsme poslušní, když dodržujeme příkázání, Pán nám bude vždy žehnat“.

Při vykonávání svých povolání byl svědkem požehnání, která z poslušnosti vyplývají. Když sloužil jako biskup a jako president kůlu, měl mnoho vzácných příležitostí „vidět, jak se život lidí mění díky jejich svědectví o Spasiteli a o Knize Mormonově“.

Starší Schmeil se narodil 16. dubna 1971 v Ponta Grossa v brazilském státě Paraná Brunovi a Erice Schmeilovým, kteří byli oba obrácení do Církve. Vyrůstal v městě Curitiba v Brazílii a přibližně v době, kdy byli jeho rodiče povoláni předsedat Brazilské misii Campinas, odjel sloužit do Utažské misie Ogden.

Když starší Schmeil navštěvoval Utažskou univerzitu, setkal se na zasvěcujícím shromáždění s Alessandrou Machado Louzaovou, studentkou na Univerzitě Brigham Younga. „Když jsme se na zasvěcujícím shromáždění poprvé setkali, naprosto mě ignorovala,“ řekl. Ale pro něj to byla láska na první pohled.

V červenci 1994 byli oddáni v chrámu São Paulo v Brazílii a dokončili studia ve Spojených státech. Poté se vrátili do Brazílie, kde žili 20 let, než se přestěhovali do amerického Colorada a poté na Floridu. Starší a sestra Schmeilovi jsou rodiči dvou dětí.

Starší Schmeil získal v roce 1995 titul bakaláře v oboru architektura na Utažské univerzitě a v roce 2010 magisterský titul pro výkonné manažery v oboru podnikové administrativy na Ohijské univerzitě. Pracoval jako vicepresident a ředitel výstavby nemovitostí ve společnosti Walmart v Brazílii, jako provozní ředitel společnosti Scopel, jako generální manažer Cia City a naposledy jako vedoucí oddělení realit společnosti JBS S.A.

Starší Schmeil sloužil jako územní sedmdesátník, president kůlu, rádce v předsednictvu kůlu, biskup, president kvora starších a president odbočky. ■

Starší Moisés Villanueva

Sedmdesátník – generální autorita

Staršímu Moisésovi Villanuevovi bylo teprve 10 let, když ho a jeho rodinu v mexickém státě Oaxaca učili misionáři evangeliu, ale nikdy nezapomněl na to, jak se cítil.

„Pamatuji si na Ducha, kterého u nás zanechávali, onen pokoj, který jsem v srdci pociťoval,“ řekl.

Když byl Moisés se svými čtyřmi sourozenci pokřtěn, vrátila se jeho matka, která jako samoživitelka vychovávala v náročných podmínkách Moisése a jeho sedm sourozenců, k aktivitě v Církvi.

I později, když se 18letý Moisés připravoval na misii, se rodina dál potýkala s časnými výzvami. Moisés měl pochybnosti ohledně rozhodnutí odejít na misii a řekl matce, že chce zůstat doma, aby jí pomáhal.

„Pokud mi chceš opravdu pomoci,“ odpověděla mu, „jdi sloužit Pánu.“

Když Moisés poklekl u postele na konci prvního dne v Mexické misii Hermosillo, pocítil, že Pán je jeho rozhodnutím potěšen. Svě misii připisuje zásluhu za růst svého svědectví o znovuzřízení evangelia.

„Tuto Církev vede náš Spasitel Ježíš Kristus,“ řekl starší Villanueva. „Zná každého z nás jménem. Zná naše potřeby, naše těžkosti a naše starosti. Zná také naše silné stránky i přání našeho srdce.“

Moisés Villanueva López se narodil 13. prosince 1966 ve městě Oaxaca v mexickém státě Oaxaca Rubénu Villanueva Platasovi a Delfině López Domínguezové. 30. června 1995 se v chrámu Mexico City v Mexiku oženil s Leticií Ávalos Lozanovou. Mají tři děti.

Starší Villanueva získal v roce 1997 bakalářský titul v oboru podnikové administrativy na univerzitě Southeast Regional University a v roce 2001 magisterský titul v oboru inovací pro rozvoj podnikání na univerzitě Tecnológico de Monterrey. Naposledy pracoval jako generální ředitel dopravní společnosti Sertexa.

Starší Villanueva sloužil v době, kdy obdržel své povolání, jako územní sedmdesátník v Mexiku. Také sloužil jako prezident Kalifornské misie Arcadia, jako vysoký rádce, rádce v předsednictvu kůlu, biskup a ředitel veřejných záležitostí. ■

Steven J. Lund

Generální prezident Mladých mužů

Steven J. Lund jakožto nový generální prezident Mladých mužů přijal posvátné pověření pomoci vést v celosvětové Církvi stovky tisíc mladých mužů ve věku Aronova kněžství.

Kdyby bylo možné setkat se s každým z nich osobně, ví přesně, co by řekl: „Být úspěšným členem království Božího není nic složitého. Nebeský Otec tě miluje. Je jen potřeba, abys Ho měl rád i ty. A když toto uděláme, budeme v bezpečí a budeme šťastní. ... Náš život bude něco znamenat.“

Brát Církve vážně není něco, co se děje jen v neděli. Podle slov tohoto advokáta, z něhož se stal ředitel společnosti, je to každodenní příležitost.

„Číst písmo, chodit na shromáždění, činit pokání, jakmile se odchýlíme z cesty, otevírat ústa a být příkladem evangelia – takový je plán našeho Nebeského Otce,“ řekl.

Bratr Lund se narodil 30. října 1953 Jayi a Toye Ellen Lundovým a vyrůstal v severní Kalifornii (v Santa Rose) i v jižní Kalifornii (v Long Beach). Služba v armádě Spojených států ho zavedla zpět do Evropy – na kontinent, který si zamiloval během služby v Nizozemské misii Amsterdam.

Po působení v armádě se zapsal ke studiu na Univerzitě Brigham Younga, kde se znovu setkal s Kalleen Kirkovou, mladou ženou, s níž se seznámil během pobytu na vojenské základně v Německu. Steven a Kalleen byli nakonec 8. srpna 1980 oddáni v chrámu Salt Lake. Jsou rodiči čtyř dětí.

Bratr Lund získal titul v oboru práv na BYU, poté pracoval jako právník a nakonec se stal prezidentem a generálním ředitelem společnosti Nu Skin Enterprises. V současnosti působí jako výkonný předseda správní rady této společnosti. Je také členem správní rady Utažského systému vyššího vzdělávání.

Bratr Lund sloužil jako prezident Georgijské misie Atlanta a jako koordinátor komise pro zasvěcení chrámu Provo City Center. Také sloužil jako člen Generální komise Mladých mužů a jako územní sedmdesátník. ■

Ahmad S. Corbitt

*První rádce v Generálním předsednictvu
Mladých mužů*

Ahmad S. Corbitt (57 let) se narodil v srpnu 1962 Jamesi Earlovi a Amelii Corbittovým. Rodina byla chudá a bydlela v sociálních bytech ve Filadelfii v Pensylvánii (USA) obklopena kriminalitou a násilnostmi páchanými gangy. Nebylo bezpečné přecházet z jedné čtvrti do druhé.

Jeho matka však získávala duchovní nabádání, díky nimž svých 10 dětí vedla a ochraňovala. Intuitivně věděla, kdy si mají hrát venku a kdy mají zůstat doma.

A právě tato duchovní vnímavost ji později vedla k tomu, že k sobě domů pozvala misionáře z Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Ahmad a jeho rodina po většinu doby, kdy byl chlapcem a mladým mužem, uctívali Boha v náboženském hnutí Nation of Islam [Islámský národ], a on se dal později pokřtít do protestantské církve. Nyní ale pociťoval lásku místních Svatých posledních dnů.

Jeho matka a několik sourozenců se dali pokřtít následující měsíc. 16. srpna 1980 Ahmad, na své 18. narozeniny, také vstoupil do vod křtu. Jeho nevlastní otec Henry Brandford Campbell vstoupil do Církve následující rok.

„Nešlo ani tak o nás,“ řekl. „Šlo o Boha a o to, co si přál, abychom udělali. Byli jsme ochotni se pokořit a být otevření. A On nás vedl.“

Ahmad navštěvoval vysokou školu Ricks College, v letech 1982 až 1984 sloužil v Portorické misii San Juan a poté se na cestě mladých svobodných dospělých do chrámu setkal s Jayne Joslinovou. Byli oddáni 24. srpna 1985 v chrámu Washington D. C. a jsou rodiči šesti dětí.

Následných devět let během dne pracoval a po večerech chodil do školy a nakonec získal vzdělání na vysoké škole Richard Stockton College of New Jersey a na právnické fakultě Rutgersovy univerzity.

Sloužil jako rádce v předsednictvu kůlu, president kůlu, vysoký rádce a president Dominikánské misie Santo Domingo-východ.

Bratr Corbitt pracoval jako soudní právník, ve veřejných záležitostech a jako ředitel církevní newyorské kanceláře pro veřejné a mezinárodní záležitosti. V současnosti pracuje jako zaměstnanec Misionářského oddělení Církve. ■

Bradley R. Wilcox

*Druhý rádce v Generálním předsednictvu
Mladých mužů*

Bradley (Brad) R. Wilcox se na jedné konferenci mládeže v Kalifornii setkal s mladým mužem, který na konferenci nechtěl být. A tak si k němu přisedl do stínu pod stromem a zanedlouho si povídali o oblíbeném tématu tohoto mladíka – o ježdění na skateboardu.

Bratr Wilcox mladíka požádal, aby mu ukázal nějaké techniky. To na něj udělalo velký dojem, a tak ho pozval, aby předvedl jízdu na skateboardu na konferenci Especially for Youth [Zvláště pro mládež], která se konala onoho roku v létě. Mladík se zdráhal, ale nakonec souhlasil. Na konferenci EFY pak prožil něco, co mu změnilo život, a získal svědectví o evangeliu.

„Přijel na EFY na skateboardu, ale odcházel jako misionář,“ poznamenal bratr Wilcox.

„Strávil jsem celý život s dětmi a dospívajícími,“ řekl bratr Wilcox, „a mám mladé lidi moc rád.“

Bradley Ray Wilcox se narodil 25. prosince 1959 v Provu v Utahu (USA) Rayi T. a Vale C. Wilcoxovým. Vyrůstal v Provu kromě několika let, které jako dítě strávil v Etiopii.

Sloužil na misii na plný úvazek v Chilské misii Viña del Mar a poté se 7. října 1982 oženil v chrámu Provo v Utahu s Deborah Gunnellovou. Jsou rodiči čtyř dětí.

Bratr Wilcox získal bakalářský a magisterský titul na Univerzitě Brighama Younga a doktorát z pedagogiky na Wyomingské univerzitě. Obdržel několik ocenění za svou práci na poli vzdělávání, věnoval více než 30 let programu EFY na Univerzitě Brighama Younga a s oblibou působil jako instruktor během vzdělávacího týdne Campus Education Week.

Když bratr Wilcox řídil zahraniční studijní programy BYU, žil s rodinou na Novém Zélandu a ve Španělsku. Napsal několik knih a v současnosti je profesorem na Katedře starověkých písem na BYU.

Bratr Wilcox sloužil jako president Chilské misie Santiago-východ, člen generální komise Nedělní školy, rádce v předsednictvu kůlu a jako biskup sboru mladých svobodných dospělých. V době, kdy obdržel své nynější povolání, sloužil jako vysoký rádce a president Mladých mužů kůlu. ■

Paměťihodné okamžiky z konference

Jak president Russell M. Nelson slíbil, tato generální konference byla v mnoha ohledech nezapomenutelná.¹ Zde je uvedeno několik paměťihodných okamžiků z konference.

Nový symbol

President Nelson oznámil nový symbol Církve (viz strana 73). Tento symbol obsahuje jméno Církve vepsané v obdélníku, který představuje úhelný kámen. Nad ním stojí socha Krista pod klenbou, což nám připomíná Spasitele a Jeho prázdný hrob.

Prohlášení při příležitosti 200. výročí

President Nelson přečetl dokument „Znovuzřízení plnosti evangelia Ježíše Krista – prohlášení světu při příležitosti dvousetého výročí“, který vybízí všechny lidi, ať žijí kdekoli, aby poznali, že evangelium Ježíše Krista, o němž se mluví v Novém zákoně, je v dnešní době znovu na zemi. Oficiální překlad ve 12 jazycích lze najít na vnitřní straně obálky tohoto vydání. Členové,

kterí dosud čekají na oficiální překlad, mohou najít předběžný překlad prohlášení v proslovu presidenta Nelsona (viz strana 91).

Posvátné shromáždění

V rámci církevních oslav dvousetého výročí Prvního vidění se v neděli dopoledne konalo „posvátné shromáždění“. President Nelson během této posvátné události vedl Svaté při zvolání hosana, což je společně vyjádření chvály používané při mimořádných událostech, jako je například zasvěcení chrámu (viz strana 92).

Druhý celosvětový půst

Podruhé v průběhu devíti dnů president Nelson vyzval svět k půstu a modlitbě, „aby se podařilo potlačit současnou pandemii, za ochranu pracovníků v pečujících profesích, za posílení ekonomiky a za návrat života k normálu“ (strana 74). Tento druhý celosvětový půst se konal o Velkém pátku 10. dubna 2020.

Nové chrámy

President Nelson oznámil záměr postavit v různých částech světa osm nových chrámů (viz strana 115). V současnosti je po celém světě 168 zasvěcených chrámů, z nichž 7 se renovuje.

Řečníci z řad mládeže

Během sobotního večerního zasedání zazněly i proslovy dvou dospívajících – Laudy Ruth Kaoukové a Enza Serge Petela – kteří mluvili o tom, jak kněžství žehná mládeži (viz strany 56 a 58). Naposledy promlouvali na generální konferenci řečníci z řad mládeže před více než 20 lety.

Mocná hudba

Hudební vystoupení uváděná během konference byla nahrána předem. Svátí po celém světě zakončili konferenci zpěvem písně „Ó, Bože, my Tobě děkujeme“ společně s pěveckými sbory v Ghaně, na Novém Zélandu, v Mexiku, v Jižní Koreji, v Německu a Brazílii (viz strana 2). ■

POZNÁMKA

1. Viz Russell M. Nelson, „Slovo závěrem“, *Liahona*, listopad 2019, 122.

COVID-19: Poselství nabízející rady, uzdravení a naději

Členové vydávají svědectví o tom, jak mohli spatřovat ruku Páně i v tomto období změn, úzkosti a ztráty.

Poznámka redakce: Když generální konference 4. dubna začínala, snímky prázdného Konferenčního centra byly připomínkou pandemie kolem nás, ale poselství našich vedoucích se zaměřovala na optimismus a naději. V posledních týdnech jsme obdrželi podobné příběhy víry od členů Církve po celém světě. Následující stránky obsahují výňatky z příběhů některých z vás a informace o dalších článcích dostupných na internetových stránkách. S křesťanským soucitem si můžeme nadále navzájem pomáhat uzdravit se z následků této pandemie.

Byl se mnou tehdy a je se mnou i nyní

Když jsem seděla doma a snažila se překonat pocity úzkosti vyvolané tím, co se dělo ve světě, namátkou jsem otevřela svůj deník a našla jsem toto: „Existuje tolik obav, se kterými se v tomto světě každý den probouzíme, ale s vírou v učení evangelia můžeme jít krok za krokem dál. ... Víra vždy přemáhá strach.“

Věděla jsem, že jsem právě obdržela mocné osobní zjevení, a že mi ho Nebeský Otec dal skrze mé vlastní zápisky v deníku z předchozích let. Byla jsem požeňána chvílí pokoje a poznáním, že Nebeský Otec se

mnou byl tehdy a je se mnou přímo zde i nyní.

Danette Grayová, Utah, USA

Duch Svätý může působit přes internet

Pocítila jsem inspiraci, že bych měla vést výuku semináře prostřednictvím skupinového videohovoru. Dva dny před tím, než byla v našem městě vyhlášena karanténa, měla naše třída první lekci vyučovanou přes internet.

Někteří z rodičů se k nám také připojili, a to i včetně těch, kteří nejsou členy Církve. Zadržovala jsem slzy, když jsme společně studovali druhou kapitolu Mosiáše. Když jsme se učili,

že sloužit druhým znamená, že také sloužíme Bohu, všichni jsme pocítili Ducha. Hodně jsem se toho naučila o získávání a rozeznávání osobního zjevení. Duch Svätý potvrdí pravdivost evangelia mnoha způsoby. Navzdory tomu, co se děje ve světě, nic nemůže zastavit pokrok práce Nebeského Otce na spasení Jeho dětí.

Marites Pinedaová, Mindanao, Filipíny

Nezmeškali jsme jediný den semináře

Přese všechno, co se ohledně koronaviru děje, mohu s radostí říct, že jsme nezmeškali jediný den semináře! Výuka mé třídy prostřednictvím videohovoru přináší jistá úskalí, ale dělá mi radost, když vidím, jak rodiče a mladší sourozenci naslouchají našim rozhovorům. Jsem ráda, že to našim rodinám poskytuje pocit důslednosti a pravidelnosti, a obzvláště mi dělá radost, že si můžeme nadále navzájem vydávat svědectví o Ježíši Kristu a Jeho lásce k nám.

Mandi Crandellová, Yigo, Guam

Služba lidem na obou stranách závoje

Když byla pozastavena církevní shromáždění a my jsme se začali uzavírat ve svých bytech, sloužila jsem jako starší sestra misionářka na misi v Independence v Missouri. Za pomoci mobilů a počítačů jsme zůstali ve spojení se členy a pomáhali jsme lidem, se kterými jsme pracovali, kteří nechodili na shromáždění pravidelně.

Abych se nenudila, rozhodla jsem se pracovat na rodinné historii, a to i přesto, že pro mne bylo v poslední době obtížné nacházet nová jména. Když jsem se přihlásila do FamilySearch, našla jsem zprávu o záznamu, který čeká na připojení. Tento jediný záznam

mě dovedl k sedmdesáti lidem v mé linii. Po pěti dnech přívál jmen ustal. Později toho dne jsme se dozvěděli, že budeme všichni uvolněni a vrátíme se domů. Je mi líto, že musím odjet, ale cítím se požehnaná tím, že jsem v této těžké době byla schopna sloužit své rodině na druhé straně závoje.

Kim Nielsonová, Oregon, USA

Přispíváme k tomu, aby Pánovo dílo postupovalo vpřed

Když byli misionáři vyzváni, aby zůstali ve svých bytech, snažili jsme se přispět svým dílem, a to tak, že jsme pozvali kamaráda, aby se dozvěděl více o Církvi. Misionáři mají s naším kamarádem lekce přes telefon. Díky technice a technologiím, které jsou dnes dostupné, pocítujeme ve svém domově sílu Ducha. Je úžasné sledovat, jak Pánovo dílo stále spěje kupředu přese všechny těžkosti ve světě.

Elaina Reichová, Washington, USA

Spasitel slyší náš zpěv

Sloužím jako misionářka církevní služby v ukrajinském křtu Kyjev a pomáhám v programu Pathway-Connect. Vedoucí tohoto programu se rozhodli nám všem, kdo vedeme osobní setkání, zajistit školení, abychom tato setkání mohli pořádat virtuálně. Hned následující den vláda oznámila, že v Kyjevě zavádí karanténní opatření.

Jsem moc ráda, že máme příležitost setkávat se v programu PathwayConnect. A jsem moc ráda, že máme příležitost setkávat se, abychom o nedělích doma společně uctívali Boha a zpívali. Jsem vděčná za ujištění, že tam, kde se dva nebo tři shromáždí v Jeho jménu, je tam i On. Nikdo neví, jak dlouho budeme v Kyjevě v karanténě, ale víme, že Spasitel uslyší náš zpěv.

Kateryna Serdyuková, Kyjev, Ukrajina

„Nastal čas, abys svou rodinu přivedla zpět“

Když ve zprávách začali neustále mluvit o nákaze COVID-19, zdálo se mi to všechno značně přemrštěné. Ale pak, jak dny plynuly, jsem začala pocítovat neklid a dokonce paniku ohledně budoucnosti našeho světa.

Jednoho rána už jsem nemohla znovu usnout a tak jsem jen seděla a přemýšlela, proč se to všechno děje. A tehdy mě naplnil pokoj. Duch mě učil tomu, že Pán mi dal dar. „Nastal čas, abys svou rodinu přivedla zpět“, řekl.

Život se stává tak hektickým! Tato pandemie dala naší rodině příležitost

zaměřit se na to, na čem záleží – na evangelium Ježíše Krista. Mohu přehlušit některé toxické vlivy světa a zaměřit se na to, abych své děti učila, že mají vzhlížet ke Kristu. Náš Otec v nebi na nás neustále pamatuje. Pocítuji to nyní více než kdy předtím.

Mary Ostlerová, Nebraska, USA

Pán nás na toto připravoval

Když jsem se poprvé doslechla, že církevní shromáždění budou dočasně pozastavena, byla jsem trochu sklíčená. Nyní ale vidím, jak nás Pán na toto připravoval prostřednictvím svých proroků. Studium evangelia soustředěné v domově nám může pomoci tyto těžké časy přečkat. Jsem vděčná, že i nyní mohu v neděli přijímat svátost a mít přístup ke slovům proroků. Přináší mi útěchu poznání, že dokud se opět nebudeme moci scházet společně, můžeme pocítovat téhož Ducha.

Emma van Asová, Gauteng, Jihoafrická republika

Byli jsme učeni, jak máme uctívat

Když jsme s manželem poprvé účastnili obřadu svátosti doma, pocítila jsem Ducha tak silně, že pro mne bylo obtížné zpívat vybranou náboženskou píseň. Za mých více než 70 let docházky na naše bohoslužby si nevybavuji, že bych kdy tak hluboce pocítovala vděčnost za požehnání, která získáváme skrze své členství a účast v Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů.

Byli jsme učeni, jak máme uctívat a koho uctíváme. Ano, chybí nám blízký kontakt s ostatními Svatými a moc rádi se navrátíme k „normálu“, jakmile to bude možné, ale jsem vděčná za poučení, která mezitím získáváme, když se řídíme radami našeho proroka při našem „v domově soustředěném, Církvi podporovaném“ uctívání.

Susan Preatorová, Montana, USA

Nacházení pokoje a jednoty

Na domácí večer se můj syn i já těšíme každý týden. Často jsme k nám domů zvali členy, přátele a misionáře. Pak se vše kvůli pandemii zcela změnilo. Nyní pořádáme domácí večer s přáteli po telefonu. Když se takto spojíme, můžeme dělat spoustu věcí, které nás sbližují.

Jsem velmi vděčná za našeho drahého proroka, který nás všechny vyzval k pústu. Mnozí z nás mohli díky tomu zážitku pocítit moc jednoty a pokoje. V časech, jakou jsou tyto, přichází pokoj, který potřebujeme, skrze Spasitele Ježíše Krista.

Roshene McKenzieová, Kingston, Jamajka

Bůh má vše pod kontrolou

Svou misii jsem zahájila teprve před dvěma a půl měsíci. Byla jsem pověřena službou v oblasti Hermosillo v Mexiku. Každý den jsem měla příležitost potkávat úžasné lidi, kteří byli připraveni přijmout znovuzřízené evangelium. Měla jsem pocit, že právě začínám naplňovat své poslání, když náhoda COVID-19 mou misii přerušila.

Opustit lidi, které jsem si tolik zamilovala, bylo bolestné, ale pociťuji také nesmírný pokoj a ujištění, protože vím, že Bůh má vše pod kontrolou. Jsem vděčná, že máme proroka a apoštoly, kteří nás v této době vedou. Jako mnozí misionáři na světě i já jsem si jista tím, že toto nebude konec mé misie. Již brzy budu moci opět napomáhat tomu, aby Pánovo dílo spělo kupředu, a nadále budu nástrojem v Jeho rukách k přivedení více duší k pokání. ■

Carolina Romanová, Portoriko

Pokračujte ve čtení na internetu

Přečtěte si více článků o tom, jak členové zareagovali na vliv pandemie ve svém životě s vírou a nadějí.

Potřebujete naději?

- Zjistěte, jak členové po celém světě nacházejí naději v to, že Bůh nad námi bdí.
- Přečtěte si o tom, jak členové dokázali jít vpřed v jiných dobách v historii Církve, kdy také došlo k pozastavení shromáždění svátosti.

Potřebujete pomoc?

- Naučte se, jak rozpoznat, že vás tíží zármutek, a jak truchlit s těmi, kteří truchlí.
- Zjistěte, jak se ostatní přizpůsobili uctívání v domově.

Potřebujete náměty?

- Získejte náměty, jak můžete i nadále vykonávat pastýřskou službu za této mimořádné situace.
- Zjistěte, jak se další misionáři na plný úvazek vyrovnali se změnami ve svém pověření.

Abyste si tyto a další články mohli přečíst, navštivte zvláštní rubriku časopisu *Liahona* nazvanou „COVID-19: Poselství víry“. Tuto rubriku najdete, když si otevřete časopis v aplikaci Knihovna evangelia nebo on-line na adrese [ChurchofJesusChrist.org](https://www.ChurchofJesusChrist.org).

Další užitečné zdroje a materiály pro rodiče

- Květnové vydání *Kamaráda* přináší příběhy o dětech, které se učí a které slouží.
- Když si v aplikaci Život podle evangelia otevřete několik posledních vydání časopisu *New Era*, najdete v něm příběhy chlapců a dívek, kteří s vírou pokračují vpřed a nacházejí jedinečné způsoby, jak sloužit.
- Když jste spolu uzavřeni ve stísněných podmínkách, může to být někdy náročné. Náměty ohledně toho, jak si vytvořit pevnější vztah s manželem nebo manželkou a s rodinou, najdete v těchto článcích:
 - „Falling Out of Love ... And Climbing Back In“, *Liahona*, Jan. 2005.
 - „Nurturing a Love That Lasts“, *Liahona*, May 2000.
 - „Pokoj v domově“, *Liahona*, květen 2013.
 - „Pilnější a starostlivější v domově“, *Liahona*, listopad 2009.
- Někteří na toto stresující období naneštěstí mohou reagovat zneužíváním a týráním druhých. Pokud je vám ubližováno, prosím podívejte se na materiály a zdroje na stránce [abuse.ChurchofJesusChrist.org](https://www.ChurchofJesusChrist.org) a spojte se s někým, aby vám mohl pomoci. Zasloužíte si bezpečí a uctivé zacházení.

Zjistěte více

- Aktuální informace z Církve ohledně dopadů nákazy COVID-19 najdete na stránkách [ChurchofJesusChrist.org](https://www.ChurchofJesusChrist.org).

Pojď, následuj mne

Studium poselství z generální konference

Učení žijících proroků a dalších generálních vedoucích Církve nám poskytuje inspirované vedení v našem úsilí zapojovat se do díla Páně. Předsednictva kvora a Pomocného sdružení vybírají každý měsíc na druhou a čtvrtou neděli v závislosti na potřebách členů a podle vedení Ducha konkrétní konferenční poselství, které se bude probírat. Příležitostně může poselství navrhnout také biskup nebo prezident kůlu. Vedoucí mají obvykle klást důraz na poselství členů Prvního předsednictva a Kvora Dvanácti apoštolů. Je však možné diskutovat o kterémkoli poselství z poslední generální konference.

Vedoucí, učitelé a učitelky mají vyhledávat možnosti, jak členy povzbuzovat k tomu, aby si vybrané poselství přečetli ještě před shromážděním.

Více informací o shromážděních kvora starších a Pomocného sdružení viz *Handbook 2: Administering the Church* (2019).

Naplánujte si výuku

Následující otázky mohou učitelům a učitelkám pomoci při plánování výuky, při níž budou používat poselství z generální konference.

1. Co si řečník přeje, abychom pochopili? Jakým zásadám evangelia učí? Jak se tyto zásady vztahují na naše kvorum či Pomocné sdružení?
2. Které verše z písem řečník používá na podporu svého poselství? Jsou nějaké další verše z písem, které bychom si mohli přečíst, abychom tomu ještě lépe porozuměli? (Některé naleznete v poznámkách uvedených pod poselstvím nebo v Průvodci k písmům.)
3. Jaké otázky, které by členy podnítily k přemítání o daném poselství, bych mohl(a) položit? Jaké otázky jim pomohou vnímat důležitost daného poselství, pokud jde o jejich život, rodinu a dílo Páně?
4. Co ještě mohu udělat, abych na naše shromáždění přizval(a) Ducha? Co by bylo možné použít k obohacení diskuse, včetně příběhů, přirovnání, hudby či písní a výtvarných děl? Co použil řečník?
5. Zazněly ve slovech řečníka nějaké výzvy? Jak bych mohl(a) členům pomoci pocítit touhu na základě těchto výzev jednat?

Náměty k činnostem

Je mnoho možností, jak členům pomáhat učit se z poselství pronesených na generální konferenci. Zde je několik příkladů; možná vás napadne i něco dalšího, co bude ve vašem kvoru či Pomocném sdružení fungovat lépe.

- **Diskutujte ve skupinkách.**
Rozdělte členy do skupinek a každé z nich zadejte k přečtení a k diskusi jiný oddíl konferenčního poselství. Poté každou skupinku požádejte, aby se podělila o nějakou pravdu, které se naučila. Nebo byste mohli vytvořit skupinky z těch, kteří studovali různé oddíly, a umožnit jim podělit se vzájemně o to, čemu se naučili.
- **Odpovídejte na otázky.**
Požádejte členy, aby zodpověděli otázky týkající se daného konferenčního poselství – například: Jaké pravdy evangelia v tomto poselství nacházíme? Jak můžeme tyto pravdy uplatňovat? Jaké výzvy a zaslíbená požehnání v poselství zazněly? Čemu toto poselství učí ohledně práce, kterou si Bůh přeje, abychom vykonali?
- **Podělte se o citáty.**
Požádejte členy, aby z daného konferenčního poselství citovali něco, co je inspiruje k plnění jejich zodpovědností v práci na spasení. Vybidněte je, aby zvažili, jak by se o tyto citáty mohli podělit, aby někomu požehnali, včetně svých blízkých a těch, jimž slouží v rámci pastýřské služby.
- **Použijte názorné pomůcky.**
Požádejte předem několik členů, aby přinesli z domova předměty, které by se daly využít při výuce daného konferenčního poselství. Během shromáždění tyto členy vybidněte, aby vysvětlili, jak tyto předměty s poselstvím souvisí.
- **Připravte si lekci, které byste mohli učit doma.** Požádejte členy, aby pracovali ve dvojicích a naplánovali lekci na domácí večer, která bude založena na daném konferenčním poselství. Jak můžeme své rodině zprostředkovat důležitost tohoto poselství? Jak bychom se o toto poselství mohli podělit s těmi, jimž sloužíme v rámci pastýřské služby?
- **Podělte se o zážitky a zkušenosti.**
Přečtěte si společně z daného konferenčního poselství několik výroků. Požádejte členy, aby uvedli příklady z písem nebo ze svého života, které dokládají či upevňují nauku, jíž se v těchto výrocích učí.
- **Učte se o určitém verši z písem.**
Požádejte členy, aby si přečetli některý verš z písem, který dané konferenční poselství zmiňuje. Vyzvěte je, aby diskutovali o tom, jak jim učení obsažené v tomto poselství pomáhá danému verši lépe porozumět.
- **Hledejte odpověď.**
Připravte si předem několik otázek, které lze prostřednictvím daného konferenčního poselství zodpovědět. Zaměřte se na otázky, které podněcují k hlubokému zamyšlení nebo uplatňování zásad evangelia. (Viz *Učte tak, jak učil Spasitel*, 31–32.) Poté umožněte členům, aby si některou z otázek vybrali a odpověď na ni vyhledali v poselství. Vyzvěte je, aby o svých odpovědích diskutovali ve skupinkách.
- **Hledejte poučné věty.**
Vybidněte členy, aby si dané konferenční poselství prošli a vyhledali v něm věty, které pro ně mají nějaký zvláštní význam. Požádejte je, aby se o ně podělili s ostatními a uvedli, co se z nich dozívají. Jak nám tyto nauky mohou pomáhat uskutečňovat Pánovo dílo?
- **Něco vytvořte.**
Požádejte členy, aby vyrobili plakát nebo záložku s krátkým inspirativním výrokiem z daného konferenčního poselství. Dejte jim příležitost ukázat ostatním, co vyrobili. ■

Ústřední místo Spasitele

President Russell M. Nelson oznámil nový symbol, který pomůže rozpoznat Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů. (Viz strana 73.) Tento symbol zdůrazňuje jméno Ježíše Krista a jeho ústřední roli ve všem, čím se Církev zabývá. Název Církve je umístěn v obdélníkovém útvary, který představuje úhelný kámen, přičemž hlavním úhelným kamenem, na němž je Církev postavena, je Ježíš Kristus (viz Efezským 2:19–21). Uprostřed tohoto symbolu je vyobrazení Thorvaldsenovy mramorové sochy Krista. Toto vyobrazení představuje vzkříšeného, žijícího Pána, který stojí pod klenbou, což nám připomíná, jak třetího dne po své smrti vystoupil z hrobu.

S ohledem na posvátnou povahu symbolu Církve a za účelem zajištění jeho právní ochrany se má oficiální symbol Církve používat pouze se schválením Prvního předsednictva a Kvora Dvanácti apoštolů.

„Co pro vás znamená skutečnost, že evangelium Ježíše Krista bylo na zemi znovuzříženo?“ zeptal se president Russell M. Nelson během 190. výroční generální konference Církve.

„Znamená to, že vy a vaše rodina můžete být zpečetěni, abyste byli spolu na věky! Znamená to, že díky tomu, že jste byli pokřtěni někým, kdo měl pravomoc od Ježíše Krista, a byli jste konfirmováni za člena Kristovy Církve, se můžete těšit stálému společenství Ducha Svatého. ... Znamená to, že nikdy nebudete ponecháni bez útěchy či bez přístupu k moci Boží, která vám bude pomáhat. Znamená to, že kněžská moc vám bude moci žehnat, když přijmete nezbytné obřady a uzavřete smlouvy s Bohem a budete je dodržovat. Jak úžasnou kotvou jsou pro naši duši tyto pravdy, zvláště během této doby, kdy vítr burácí!“

